

T.C.
BİNGÖL ÜNİVERSİTESİ
Yaşayan Diller Enstitüsü Müdürlüğü
Zaza Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı

YÜKSEK LİSANS TEZİ

ZAZACA-TÜRKÇE SÖZLÜK
(Genç-Bingöl Yöresi)

ZAZAKİ-TİRKİ QİSÊBEND
(Luekê Darêyêni-Çolig)

ÖĞRENCİNİN ADI-SOYADI

Abdurrahman YILMAZ

NO:121301118

TEZ DANIŞMANI

Doç. Dr. Nusrettin BOLELLİ

Nisan 2015

BİNGÖL

Her Hakkı Saklıdır.

Tez Onay Sayfası İçeriği

Yaşayan Diller Enstitüsü Müdürlüğüne

Bu alışma jürimiz tarafından.....

.....
Anabilim Dalında YÜKSEK LİSANS / DOKTORA TEZİ olarak kabul edilmiştir.

Başkan (imza)
:.....
(Akademik Unvanı, Adı-Soyadı)

Üye (imza)
:.....
(Akademik Unvanı, Adı-Soyadı)

Üye (imza)
:.....
(Akademik Unvanı, Adı-Soyadı)

Üye (imza)
:.....
(Akademik Unvanı, Adı-Soyadı)

Üye (imza)
:.....
(Akademik Unvanı, Adı-Soyadı)

Onay

Yukarıdaki imzaların, adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım.

İmza

.....
Akademik Unvan, Adı Soyadı

Enstitü Müdürü
(Mühür)

İÇİNDEKİLER

XULASI	IV
ÖZET	V
ABSTRACT	VI
ÖNSÖZ	VII
KISALTMALAR	VIII
GİRİŞ	1
G.1. ZAZA DİLİ	1
G.2. ZAZACA ALFABE	5
G.2.1. Günümüzde Yaygın Olarak Kullanılan İki alfabe	5
G.2.1.a. Tablo: Jacobson-Alfabesi ile Bedirxan-Alfabesi karşılaştırmalı	5
G.2.1.b. Tablo Arapça-Farsça Alfabe	6
G.3. AĞIZ FARKLILIKLARI	6
G.4.YAZIM FARKLILIKLARI	8
SÖZLÜK	9
A Harfi	10
B Harfi	14
C Harfi	24
Ç Harfi	29
D Harfi	34
E Harfi	43
Ê Harfi	48
F Harfi	49
G Harfi	53
Ğ Harfi	59
H Harfi	61
I Harfi	70
İ Harfi	71
J Harfi	74
K Harfi	75
L Harfi	83
M Harfi	86
N Harfi	97
O Harfi	103
P Harfi	104
Q Harfi	114
R Harfi	123
S Harfi	129
Ş Harfi	138
T Harfi	143
U Harfi	153
Û Harfi	153
V Harfi	154
W Harfi	159
X Harfi	165
Y Harfi	171
Z Harfi	173
SONUÇ	179
KAYNAKLAR	180
YEREL KAYNAKLAR	181

XULASI

Zazaki zê yo zun bestê Familê Zun Hind-Ewropa ra ğurubê Hind-Îruni ra diyar eydê ğurubê zun Îruni ra Zımıruêjawi Îruni yo zun o. Wari xuisisi mayti o nerti biyayiş xura zobina zehf zunun Îrunî ra ferq xu muejnon ra. Miyun zobina zunun Îrun id derheq biyayiş xu dewum kerdış id sıxlet ontueğ yo zun o. Inay id Zazaki bundêr bını zobina zunun Îrun id mendış yı, xuisisan bundêr kuirmunci d mendış yı, ededê nuştê kıtaw Zazaki taybiyayiş yı o qısêkerdueğ Zazaki pê in zunik xıwêrdayiş kên semêd mehfızêyı xessasiyet nimuetiş yin biyu sebeb. In hal Zazaki sek ardu çarberê vinbiyayişi.

In halık Zazaki kotı cı semêd xelasê yı çendêk nuştê biyêr nuştış zehf muhim o. Semêd ina xewatê muhim yinaz yo xewatê qısêbenda. Zazaki-Tırki xewatê qısêbendi ina mewz id newı hım iz muhim yo def`awa ha ma vera vınertê. Semêd aqwêd Zazaki ina def`ad çı xewat vıraziw zehf muhima. Feqet qê xewatê ina def`a eyne zemun id tek iz sıhletu zi xu dir an ra. Fırq elfabê şıxulyayiş yı, fırq fek o lehci biyayiş yı, fırq nıştış biyayiş yı in sıxletun ra tekin yinê. In sıxlêt pê ca guiretı yo zun nuştışı benu rê.

Ina xewat pê terasut def`a vıraştış ra, semêd gıramer o kuek qısun cakerdış ra pê metodi tehqıqat qeynax me`melı kerdış ra biya hedrı.

Qısê Mefti: Zun, Zazaki (Dımılki), Hind-Ewropa, Hind-Îrun, Nêrti, Mayti, Qısêbend,
Lehci, Fek

ÖZET

Zazaca dil olarak Hint-Avrupa Dil Ailesinin Hint-İranî üst grubunun İranî diller grubuna ait Kuzeybatı İranî bir dildir. Dişilik ve erillik özelliğine sahip olması bakımından diğer birçok İranî dilden farklılık göstermektedir. Diğer İranî diller içerisinde varlığını devam ettirme konusunda çeşitli sıkıntılar yaşayan bir dildir. Bunda Zazacanın diğer İranî dillerin özellikle de Kurmancanın gölgesinde kalması, Zazaca olarak basılan eser sayısının azlığı ve Zazacayı kullanan insanların bu dili konuşmak ve korumak için gereken hassasiyeti göstermemeleri etkili olmuştur. Bu durum Zazacayı adeta yok olmanın eşiğine getirmiştir.

Zazacanın düşmüş olduğu bu durumdan kurtulması için yazılacak her eser büyük önem arz etmektedir. Bunun için yapılacak çalışmaların önemlilerinden birisi de sözlük çalışmasıdır. Zazaca-Türkçe Sözlük çalışması bu konuda yeni ve önemli bir alan olarak karşımızda durmaktadır. Zazacanın geleceği adına bu alanda yapılacak çalışmalar çok önemlidir. Fakat bu alanla ilgili çalışmalar aynı zamanda birtakım sorunları da beraberinde getirmektedir. Farklı alfabelerin kullanılması, ağız ve lehçe farklılıkları, yazım farklılıklarının olması bu sorunlardan bazılarıdır. Bu sorunlar standart bir yazı dilinin kullanılmasıyla çözüme kavuşacaktır.

Bu çalışma, Zazacanın Bingöl ve Genç temelinde söz varlığını tespit etmek ve kelime kökenlerini belirlemek için alan taraması ve kaynak araştırması yapılarak hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dil, Zazaca (Dımıllice), Hint-Avrupa, Hint-İran, Erillik, Dişillik, Sözlük, Lehçe, Ağız

ABSTRACT

Zazaki which is an Indo-European language is in the part of the northwestern group of the Iranian languages. Having the feature of masculine and feminine grammatical gender Zazaki distinguish with other Iranian languages. Zazaki has trouble with the continue its presence. This problem of Zazaki arise from being overshadowed by Kurmanci, lack of literary works and lack of demonstrating the necessary sensitivity to their language by Zazaki speakers. This situation brought Zazaki to the brink of extinction.

Each work will be written to recover Zazaki from this situation has great importance and one of the important work to be done for this is dictionary work. In this regard Zazaki-Turkish dictionary work confronts us as a new and important area. However, these studies related to this field also brings with them some problems. Usinf of different alphabets, subdialect and dialect differences and spelling differences are some of these problems. These issues will be resolved with the use of a standard written language.

This study was prepared by field scanning and literature searching to determine vocabulary and word genres of Zazaki in Bingöl and Genç regions.

Key Words: Language, Zazaki, Indo-European, Indo-Iranian, Masculine, Feminine, Dictionary, Dialect, Subdialect

ÖN SÖZ

Dil, insan nevini diğer nevilere karşı üstün kılan ve insanı İlahî hitaba muhatap yapan en yegâne vesiledir. Yüce Yaratacının tekvini birer âyeti olan her bir dil kıymetlidir. Bu kıymet o dilin korunmasını gerektirir. Bu koruma teknik olarak ancak iki şekilde olabilir: Biri o dilin gramerini oluşturmakla, diğeri de lügatini ortaya çıkarmakla. Zira bir dili bilimsel olarak var eden en önemli iki ayak bunlardır.

Birleşmiş Milletler Eğitim Bilim ve Kültür Örgütü'nün (UNESCO) verilerine göre kaybolmaya yüz tutmuş diller kategorisinde yer alan Zazaca üzerinde son zamanlarda yapılan çalışmalar bir nebze de olsa onu korumak ve geliştirmek adına umut verici olsa da bunun henüz istenilen düzeyde olmadığı herkesin malumudur. Zazaca üzerine diğer lehçe ve ağızlarla yazılan eserler mevcut ise de Genç ve Bingöl ağızıyla yeteri kadar eser yazılmadığı görülmektedir. Bu amaçla Genç yöresi, kısmen de Bingöl ve köyleri üzerine alan-saha çalışmasıyla bu sözlük çalışması yapılmıştır. Yüzyıllardan beridir Anadolu'da konuşulagelen fakat yeteri kadar yazılı edebiyatı bulunmadığından kaybolma tehlikesiyle karşı karşıya kalmış olan Zazacanın (Dımili) bu durumdan kurtulmasını sağlamak için bu çeşit çalışmaların sayısının artırılması lazım hatta elzemdir.

Sözlük üzerine yapılacak her çalışmanın gelecekte Zazacanın varlığını devam ettirmesi için önemli katkı sunacağı muhakkaktır. Bu durumdan hareketle Zazacanın daha kolay konuşulabilmesine imkân sunmak, özellikle unutulmaya yüz tutmuş eski öz kelimeleri tekrar Zazaca'ya kazandırmak, Zazacanın gelecek nesiller tarafından unutulmasının önüne geçmek, Zazacayı konuşanların kendi anadillerini kolay bir şekilde öğrenmelerinin önünü açmak, böyle bir çalışmanın yapılmasını hem zaruri hale getirmektedir hem de bu dili konuşanlar arasında umumi bir kanaat ve beklenti halini almış olması açısından önemli bir boşluğu dolduracağı muhakkaktır.

Bu vesileyle bu tez çalışmasının hazırlanmasında emeği geçen başta anne-babama, aileme, kardeşlerime, danışman hocam Doç. Dr. Nusrettin BOLELLİ'ye, Edebiyat Öğretmeni Veysi ARTAN ve Sedat İŞİM'e, Araştırma Görevlisi Metin ÇİFTÇİ'ye ve katkısı olan diğer kişilere teşekkür ederim.

KISALTMALAR

a.g.e:	Adı geçen eser
a.g.m:	Adı geçen makale
b:	Bağlaç
.i:	oğul isim
d:	Deyim
e:	Edat
ek:	Ek
i:	İsim
mec:	Mecaz
s:	Sayfa
sf:	Sıfat
ü:	Ünlem
zf:	Zarf
zm:	Zamir
Alm.	Almanca
Ar.	Arapça
i.	ince
Bul.	Bulgarca
Erm.	Ermenice
Fa.	Farsça
Fr.	Fransızca
İng.	İngilizce
İt.	İtalyanca
İsp.	İspanyolca
Ku.	Kurmanci
Lat.	Latince
Moğ.	Moğolca
Rus.	Rusça
Sı.	Sırpça
Tr.	Türkçe
Yun.	Yunanca

GİRİŞ

G.1. ZAZA DİLİ

Zaza dilinin kökeni ve İranî diller arasındaki konumu hakkında Alman arkeolog Albert von Le Cog ile Dil Bilimci Jost Gippert, Zazacanın (Dimili) dil olarak Hint-Avrupa Dil Ailesinin Hint-İranî üst grubun İranî Diller grubuna ait Kuzeybatı İranî bir dil olduğunu belirtmişlerdir.¹ Bu konuda benzer bir yaklaşımı da diğer bir Alman Dil Bilimci olan Ludwig Paul dile getirmiş olup kendisi Zazacanın Hint-Avrupa Dil Ailesinin Hint-İranî üst grubunun İranî Diller grubuna ait Batı İranî Dillerin Yeni İranî Diller ailesinden olduğunu ifade etmiştir.²

Yine bu konuda diğer bir araştırmaya göre Zazaca İranî diller familyasından Hint-Avrupa diller familyasının bir dalı olup Hint ve diğer Hint-Cermen dil familyalarıyla (Cermen, Romen, İslav vb.) tarihi bir dil akrabalığı vardır. İranî diller familyası toplam olarak kırk dilden ibaret olup Zazacanın da bunlardan biri olduğu ifade edilmiştir.³ Bütün bu yaklaşımlardan da anlaşılacağı üzere Zazaca İranî bir dildir.

“Zaza” kelimesi ve kökeni konusunda yapılan araştırmalarda MÖ 522 yılında Pers Kralı Daryus adına yazılan Besitun/Behistun Yazıtları’nın yirminci satırında “Zazana” diye bir yer isminden bahsedilmektedir. Bu bölge Zazaların meskûn olduğu bir bölgedir. Arabî Kureyş Şeceresinde 1329/30 (730 h.) “Talip Molla Beni min Qebile-i Zaza- Zaza Kabilesinden Talip Molla Beni” şeklinde “Zaza” kelimesinden bahsedilmektedir. Türkçe kaynaklarda ilk defa Kaygusuz Abdal’ın (1341-1444) bir şiirinde Zaza kelimesine rastlanmaktadır. Yine Evliya Çelebi’nin (1611-1682) Seyahatname’sinde Doğu Anadolu Bölgesinde muhtelif şehirlerde konuşulan diller arasında “Zaza Lisani” adında bir dilin konuşulduğundan bahs edilmektedir. Avrupa kaynaklarında Danimarkalı gezgin Carsten Niebuhr (1773-1815) eserlerinde 1765’te “Zaza” adından bahseden ilk Avrupalı yazar

¹ Keskin, Mesut “Zaza Dili” Bingöl Üniversitesi Yaşayan Diller Enstitüsü Dergisi-Yıl:1, Cilt:1, Sayı:1, s. 97.-98. Ocak 2015

² Paul, Ludwig “Zazacanın Kökeni ve Konumu ve Etnik Kökeni ile Dilin İlişkisi-I. Uluslararası Zaza Dili Sempozyumu” Bingöl Üniversitesi Yayınları-s.19. Aralık 2011

³ Selcen, Zülfü “Zaza Dilinin Tarihi Gelişimi -I. Uluslararası Zaza Dili Sempozyumu” Bingöl Üniversitesi Yayınları-s.110. Aralık 2011

olmuştur. Ermeni Haçatur Abovyan'ın (1805-1848) çıkardığı Kavkaz dergisinde Zazalardan söz edilmektedir. Zazalardan bahs eden ilk Zaza yazar 1899'da Seyda Ahmedî Hasi'dir.⁴

Zazaların kökeni yani Kürt olup olmadıkları ya da Zazacanın Kürtçenin bir lehçesi olup olmadığı konusunda Rus Kürdolog V. Minorsky İslam Ansiklopedisi'nin İngilizce baskısının "Kürtler" bölümünde Kürtler arasında kesinlikle Kürt olmayan unsurların varlığından bahsederek (Zazalar) bunların Kuzey-Batı lehçesini konuştuklarını ifade etmiştir. Yine aynı ansiklopedide Zaza sözcüğünün geçtiği her yerde "gerçek olmayan Kürt" kaydını düşmüştür. Bu konunun uzmanlarından O. Mann, David Mckenzie, Haddank ve Prof. Kojima'da Zazacanın, Kürtçenin bir lehçesi olmadığını ve bağımsız bir dil olduğunu belirtmektedirler.⁵

Zazaca, Farsça ve Kürtçenin birbirine olan yakınlığı, biri diğerinin lehçesi veya alt dili olduğundan değil, akraba diller olduğundandır. Aynı şey, Kürtçenin bir Fars lehçesi olduğu görüşü için de geçerlidir. Yani, aynı dil grubuna ait olmasıyla, dil açısından benzer özellikler paylaşması ve aynı kökenden geldiklerindedir. Karl Hadank'ın (1938: 5) da dediği gibi, "Farsça, mevcut birçok diğer İranî dillerin yanında var olan bir dildir sadece, tümünün anası değil." Bu arada Zazacayı araştıran O. Mann, K. Hadank, D.N. MacKenzie, L. Paul aynı zamanda Kürtçe üzerine de önemli çalışmalar yapmış kişilerdir.⁶

Bu çeşit mülahazaların yapılmasında Zazaca ile Kürtçenin aynı dil ailesine mensup olması ve Zazalarla Kürtlerin aynı bölgede yaşıyor olmalarının etkisi vardır. Ayrıca Kürtlerin nüfus olarak fazla olmaları günümüzde yapılan birtakım siyasi ve ideolojik yaklaşımlar da bu varsayımlara neden olmaktadır. Oysaki Zazcanın akraba olduğu diller arasında en çok benzerlik Gilekçe iledir. Mazenderance, Semnanice, Guranca, Talişçe, Tatice, Herzendi

⁴ Aratemür, Yaşar "Arkaik Kaynaklardan Modern Kaynaklara Zazaca ve Zazalar-I.Uluslararası Zaza Dili Sempozyumu" Bingöl Üniversitesi Yayınları-s. 227-228. Aralık 2011

⁵ Kaya, Ali, "Tarihte Zazalar ve Zazaca, II. Uluslararası Zaza Tarihi ve Kültürü Sempozyumu" Bingöl Üniversitesi Yayınları, s. 98-99. Ağustos 2012

⁶ Keskin, Mesut "Zaza Dili" Bingöl Üniversitesi Yaşayan Diller Enstitüsü Dergisi-Yıl:1, Cilt:1, Sayı:1, s. 99. Ocak 2015

dilleriyle Zazaca arsında bağlantılar vardır. Gramer ve sözcük bağlamında Farsça, Lorca, Devanice, Kumzari, Eşkuşmi, Veheni gibi İranî diller Zazacaya yakın olan dillerdir.⁷

Zazacanın yazı diline geçirilmesiyle ilgili yapılan araştırmalarda Zazacanın yazılı olarak ilk kez kayda alınmasının 1857/58 yılına denk geldiği görülür. İranolog Peter I. Lerch'in Rus-Osmanlı Kırım Harb'inde tutuklu olan Bingöllü bir Zaza'yla yaptığı kayıtları henüz dil bilgisel analizine geçmeden 1858 yılında Rusça ve Almanca olarak yayınladı.

Araştırma Friedrich Müller'in Lerch'in metinleriyle (18 sayfa) 1864'te yaptığı karşılaştırmalı incelemelerle sürer. Arkeolog ve dil bilimci Albert von LeCoq, 1901'de Zazaca dilinden kaydettiği beş sayfalık notları dil bilgisel analizini yapmaksızın yayınlamıştır.⁸

1906'da Batı İranî dillerinin dökümantasyonu ve dilbilimsel analizi için görevlendirilen Oskar Mann, Ortadoğu seyahatinde Zazacanın özellikle Siverek ve Kor (Bingöl) yörelerinden o zamana kadar en geniş derlemesini gerçekleştirmiştir (Almanca tercümeleriyle birlikte 91 sayfa, 5 ağız). O. Mann'ın ölümünden sonra İranolog Karl Hadank'ın da ağızlar üzerine yazdığı gramer analiziyle birlikte 1932'de Leipzig'de kitap olarak yayınlanmıştır.⁹

Zazaca konuşan insanların sayısı, Zazacanın nerelerde konuşulduğu ve Zaza nüfusu konusunda yapılan araştırmalarda Zazaların Türkiye'nin Doğu ve Güneydoğu Bölgelerinde yaşadıkları ve nüfuslarının da yaklaşık 4-5 milyon civarında olduğu ifade edilmektedir. Zazaların en kalabalık olduğu ve Zazacanın yoğun olarak konuşulduğu illerin başında Bingöl, Tunceli, Diyarbakır, Elazığ gelmektedir. Bunların dışında Urfa-Siverek, Adıyaman-Gerger, Malatya'nın Pötürge ve Arapkir ilçeleri, Sivas'ın Kangal, Hafik, Zara, Suşehri ilçeleri, Erzincan-Refahiye, Erzurum-Hınıs, Muş-Varto, Bitlis-Mutki, Siirt-Sason gelir.¹⁰

⁷ Kaya, Ali (Ağustos 2012) *Tarihte Zazalar ve Zazaca-II. Uluslararası Zaza Tarihi ve Kültürü Sempozyumu* Bingöl Üniversitesi Yayınları, s.101.

⁸ Keskin, Mesut '' Zaza Dili'' Bingöl Üniversitesi Yaşayan Diller Enstitüsü Dergisi-Yıl:1, Cilt:1, Sayı:1, s. 98. Ocak 2015

⁹ a.g.m. s. 98.

¹⁰ Özer, Osman ''Zazaca Dil Derlemeleri-I. Uluslararası Zaza Dili Sempozyumu'' Bingöl Üniversitesi Yayınları-s. 397. Aralık 2011

Bu konudaki diğerk bir araştırmaya g6re Zazacanın konuşulduğu b6lgede coğrafi bir b6t6nl6k g6sterdiği ve 6zellikle Tunceli, Bing6l, Elazığ, Diyarbakır'ın Zazacanın en yoğun konuşulduğu b6lgeler olduğu ifade edilir. Bu ana merkezlerin dışında; Sivas'ın doğusunda bulunan Koçgiri ve Karabel b6lgesi olarak da bilinen Kangal, Zara, Ulaş, İmranlı, Divriği, Hafik; Tokat'ın Almus; G6m6şhane'nin Kelkit ve şiran; Muş'un Varto; Erzurum'un Hınıs, Tekman, at, Aşkale; Adıyaman'ın Gerger; Urfa'nın Siverek; Malatya'nın P6t6rge ve Arapkir; Siirt'in Baykan; Bitis'in Mutki; Kayseri'nin Sarız; Aksaray'ın merkeze bağlı bazı k6yleri ile Kars'ın Selim ve Ardahan'ın G6le ilçesinde de konuşulmaktadır. Bu yerleşim alanlarındaki komşu diller ağırlıklı olarak Kurmanci ve T6rkedir. Eskiden hemen hemen t6m alanlarda konuşulan dil Ermenice ve kısmen S6ryaniceydi.¹¹

Genel olarak Zazaca 6 lehçeden oluşur: Kuzey, Merkez ve G6ney. Bu sınıflandırma, dil bilimsel olarak sadece dildeki ses, şekil bilim (morfolojik) ve kelime hazinesi (leksikolojik) açısından değil, dili konuşanlarla inanç bazında da 6rt6şmektedir. Kuzey Zazacasını tamamıyla Aleviler konuşurken Merkez Zazacasını ağırlıklı olarak şafii, G6ney Zazacasını ise Hanefi Zazalar konuşmaktadır. Mutki, Kulp, Baykan ve Aksaray ağızları da Merkez ile G6ney Zazacası arasında geçiş şiveleri olarak g6r6lmektedir. G6ney lehçesi ve geçiş şiveleri, dil tarihi açısından diğerlerine g6re daha muhafazakar (arkaik) bir yapıya sahiptir. Merkez Zazacasında da aynı şey Lice ve Kulp, Kuzey Zazacasında ise Bing6l-Adaklı, Varto, bazı y6nleriyle Hozat ve Ovacık ve de Almus-Hafik ağzı için s6ylenebilir. İletişim sağlayabilenler de genelde daha muhafakazâr olanlardır. Zazacaya ana dili olarak çok iyi hakim olan ve g6nl6k hayatında kullanan, az çok farklı ağızları bilenler arasında genelde t6m lehçeler arasında anlaşma sağlanmaktadır. şiveler arasındaki farkları 6đrenip alıştıktan sonra da en azından g6ncel konularda anlaşmakta zorluk çekilmediği g6zlenebilir.¹²

Zazacanın 6nemli 6zelliklerinden birisi de eril-dişil durumuna sahip oluşudur. Bu durum Zazacayı diğer İrani diller arasında farklı bir konuma çıkarmaktadır. Diğer İrani dillerin birçoğunda kısmi olan ya da hiç olmayan bu 6zellik Zazacaya ayrıca bir 6zg6nl6k kazandırmaktadır.

¹¹ Keskin, Mesut ‘ ‘ Zaza Dili ‘ ‘ Bing6l 6niversitesi Yaşayan Diller Enstit6s6 Dergisi-Yıl:1, Cilt:1, Sayı:1, s. 94. Ocak 2015

¹² a.g.m. s. 101-102.

Zazacada bütün isimlerde, dolayısıyla zamirlerde cins (eril-dişil) algısı vardır. Sıfatlar ve fiiller de ilişkili oldukları isimlerin cinsiyetiyle uyumludur.¹³ Bu şekilde eril-dişil takısı alırlar.

G.2.ZAZACA ALFABE

Zazaca alfabe çalışmaları için bugüne kadar yaygın olarak kullanılıp taban bulan iki alfabe mevcuttur. Dil bilimci C.M. Jacobson'un hazırlamış olduğu Jacobson Alfabetesi ile Mîr Celadet Alî Bedirxani'nin hazırlamış olduğu Bedirxan Alfabetesi.

G.2.1.Günümüzde Yaygın Olarak Kullanılan İki Alfabe:¹⁴

G.2.1.a. Tablo: Jacobson-Alfabetesi ile Bedirxan-Alfabetesi karşılaştırmalı.

Jacobson	Bedirxan	Jacobson	Bedirxan
Aa	Aa	Mm	Mm
Bb	Bb	Nn	Nn
Cc	Cc	Oo	Oo
Çç	Çç	Pp	Pp
Dd	Dd	Qq	Qq
Ee	Ee	Rr	Rr
Êê	Êê	Ss	Ss
Ff	Ff	Şş	Şş
Gg	Gg	Tt	Tt
Ğğ	Xx	Uu	Uu
Hh	Hh	Ûû	Ûû
Iı	İi	Vv	Vv
İi	Îî	Ww	Ww
Jj	Jj	Xx	Xx
Kk	Kk	Yy	Yy
Ll	Ll	Zz	Zz

Fakat bu alfabelerin mevcut Zazacada kullanılan bütün sesleri karşılamadığı görülmektedir. Bu konuda Prof. Dr. Abdulaziz Beki şunu söylemektedir: *‘Esefle beyan edeyim ki, Zazaca için de kabul edilen Bedirxani veya Jacoban Latin Alfabetesi de bu harflerden yalnız “x, q” harflerini içermektedir. Bu Latin alfabeyi tespit edip Kürtçeye*

¹³ Pamukçu, Fahri ‘‘Zazakiye Özgünlük kazandıran Eril-Dişil Algısı-II. Uluslararası Zaza Tarihi ve Kültürü Sempozyumu’’Bingöl Üniversitesi Yayınları- s. 217. Ağustos 2012

¹⁴ Keskin, Mesut ‘‘Zazacadaki Alfabe Sorununa Bir Bakış Ve Çözüm Önerileri-I. Uluslararası Zaza Dili Sempozyumu’’ Bingöl Üniversitesi Yayınları- s. 334-335. Aralık 2011

uyarlamak için emek sarf eden değerli bilim adamlarına samimi şükranlarımızı sunarız. Ancak, o tarihte yeni doğan bu bebek alfabenin gelişmesine, büyümesine ve olgunlaşmasına karşı gelmenin de bilimsel bir davranış olduğu kanısında değilim.”¹⁵ diyerek mevcut alfabenin geliştirilebileceğini ve Zazacanın bütün seslerine hâkim bir alfabenin oluşturulması gerektiğini ifade etmiştir.

Arap harflerinden oluşturulacak bir alfabenin kullanılması Zazacadaki sesleri karşılması bakımından daha uygun olacaktır. Aşağıda *Tablo1 de* kullanılan alfabede olduğu gibi farklı bir alfabe geliştirilip kullanılabilir.

G.2.1.b. Tablo Arapça-Farsça Alfabe¹⁶

ث	ت	پ	ب	ا
sâ	tâ	pâ	bâ	elif
د	خ	ح	چ	ج
dâl	hâ/x	hâ	çim	cim
س	ژ	ز	ر	ذ
sin	jâ	zâ	râ	zâl
ظ	ط	ض	ص	ش
zâ	ṭâ	dâd	ṣâd	şin
ق	ف	ف	غ	ع
qâf	vâ	fâ	ğayn	‘ayn
ن	م	ل	گ	ك
nûn	mim	lâm	gâf	kâf
	ی	لا	و	ه
	yâ	Lâmelif	wâw	hâ

Bu mevcut seslerin dışında Zazacada bulunan bir ses *tablo2 de* bulunan seslerde de bulunmamaktadır. Bu ses Arapçadaki ح , غ seslerinin karışımı bir sestir. Bu ses boğazdan hafif hırıltılı bir şekilde çıkarılır.

Örnek: Be’j – Aşırı susamak, Je’r – Öd, Te’zayi – Taziye, Je’ri – Hayvan zehri (yılan-akrep..) Me’lifet – Terbiye, adap, Ce’d – ceht, gayret, te’indayış- itmek, te’nayış- öğütmek, me’d-gıybet gibi...

Örnekte verdiğimiz bu ses bazı yöre ağızlarında kullanılmamaktadır. Bazı yörelerde de Je’r- jar, te’indayış-tundayış, te’nayış-tonayış şeklinde kullanıldığından bu ses ortadan kalkmaktadır.

¹⁵ Beki, Abdulaziz (2013) ‘‘Filoloji Zuwn Zazaki’’- Bingöl Üniversitesi- s. 7, 8.

¹⁶ a.g.e. s. 8.

G.3.AĞIZ FARKLILIKLARI

Genç merkez ile köyleri arasında ağız farklılıkları olduğu gibi Genç ile Bingöl ve diğer ilçeleri arasında da konuşmada ağız farklılıkları bulunmaktadır.

Örnek: -Bir, kişi/kimse, hasta- kelimeleri Genç merkezde “Yo – Ço - niweş” şeklinde telaffuz edilirken Genç’in Tavz Köyünde ve Solhan’ın bazı yerlerinde “Ju – Kıçı -niyeweş” şeklinde kullanılmaktadır.

-Şimdi- sözcüğü Deştê E’man ve E’man da “ika-ınka” Sivan’da “inkê”, Yexkig, Zıkte, Mıstan-Botyán-Murtezan da “eka” Bingöl’ün bazı köylerinde “ikê” şeklinde kullanılmaktadır.

-O, onlar- kelimeleri Genç merkezde “ Yı – yin, ay” şeklinde kullanılırken Şernan yöresinde “ i – inin” şeklinde kullanılmaktadır.

-Et, ceviz, patates, tuz, bayram- kelimeleri Genç’in Yexkig ve Zıkte taraflarında “güeşt – guaz- kartuel- sual - rueşun” şeklinde telaffuz edilirken, Mıstan-Botyán-Murtezan yörelerinde ve bu yörelerden diğer yerlere göç edenler arasında “goşt – goz – kartol – sol - roşun” şeklinde telaffuz edilmektedir.

-Hepsi- orta- bulanık- kelimeleri Genç’te “piyor – miyun, miyan- gualdawın, gualzawın, lıelawın” şeklinde kullanılırken, Bingöl’ün ve köylerinin önemli bir kısmında “piyer – mun veya mon - lıel” şeklinde kullanılmaktadır.

-Getirmek, tavşan- kelimeleri Genç’in Yexkig, Mıstan-Botyán-Murtezan, Sivan yörelerinde “Ardış – Arweş” şeklinde kullanılırken, Genç’in Hajan yöresinde “ Hardış – Harweş” şeklinde telaffuz edilmektedir.

-Su, yarın- kelimeleri Genç’in Yexkig, Zıkte, Mıstan-Botyán-Murtezan yörelerinde “Aw – Sıwa” şeklinde kullanılırken Genç’in Sivan yöresi ile Bingöl’ün ve köylerinin önemli bir kısmında “Awk, Owk - Sıba” şeklinde kullanılmaktadır.

Daha sayabileceğimiz birçok örnekten de anlaşılacağı üzere Zazacanın lokal bir bölgede bile farklı ağızlarda konuşulduğu aşikardır. Bu durum Zazacanın bütünlüğüne de menfi etki etmektedir. Hele Kuzey, Orta ve Güney Zazaca lehçelerini de düşündüğümüzde yazı

dilinde önemli sorunlar olacağı muhakkaktır. Mevcut halde Zazaca adına yazılan eserlerden de bunu rahatlıkla görebilmekteyiz. Bu sorun Türkçede olduğu gibi belli bir yöre esas kabul edilip – İstanbul Türkçesi gibi- ortak bir yazım dili oluşturularak ancak halledilebilir.

G.4. YAZIM FARKLILIKLARI

Zazacada karşılaştığımız sorunlardan biri de yazımda farklılıklardır. Bunda ağız farklılıklarının etkili olmasının yanında yazarın da yazımdaki tercihinin ve anlayışının etkili olduğu görülmektedir.

Örnek: -Hepsi- kelimesi “piyor” ya da “pior – pier - piyer” şeklinde yazılmaktadır.

-Getir- kelimesi “biyar” ya da “biar -” şeklinde yazılmaktadır.

-Orta- kelimesi “miyun” ya da “miun – mian – miyan” şeklinde yazılmaktadır.

-Yukarı- kelimesi “diyar” ya da “diar” şeklinde yazılmaktadır.

-Sahip- kelimesi “war” ya da “wahar” şeklinde yazılmaktadır.

-Oku- kelimesi “bun” ya da “bon, bıvun, bıvon” şeklinde yazılmaktadır.

-Uyku- kelimesi “hun” ya da “hon” şeklinde yazılmaktadır.

Yazım farklılığına etki eden bir diğer husus da ağız farklılıklarıdır. Ayrıca yazarın Zazacaya olan hâkimiyeti ve kullandığı alfabenin de yazım farklılığına etkisi olmaktadır.

Ele alınan bu sözlük tez çalışmasında kısmen ağız farklılıklarına da değinilmeye çalışılmıştır. Kuzey, Orta ve Güney Zazaca lehçelerinde farklılıklar olduğu gibi Orta Zazaca lehçesinin Genç ve kısmen Bingöl ve köyleri arasında da ağız farklılıkları olduğu görülmektedir. Burada aslolan halkın konuşmasında bu telaffuzların olup olmadığıdır. Halk dilinde bu kelimeler kullanılıyorsa bu muteber olarak kabul edilmiştir.

SÖZLÜK (QISÊBEND)

A

ABİDİ: (i) Ar. Abide, anıt
ABİDİ RUNAYIŞ: (f) Abide-anıt dikmek
ABİYAYI: (sf) Açılmış
ABİYAYIŞ: (f) Açılmak, çalışır duruma gelmek
ABRYEŞ: (i) Ar. Vitiligo, deride beyaz lekeler oluşması, vücut mantarı, alacalı olan
ABUNA: (i) Fr. Abone
ACIZ: (sf) Ar. Acizlik gösteren, bezgin
AÇ: (i) Hile
AÇBAZ: (sf) Hilekar
AÇARNAYIŞ: (f) Geri çevirmek
ADAYIŞ: (f) Açılmak, yayılmak, gereğinden fazla gitmek
ADEM: (i) Ar. Âdem, ilk insan
ADIL: (sf) Ar. Adil, adaletli
ADIR: (i) Ateş
ADIRCA: (i) Cehennem
ADIRGI: (i) Çakmak, kibrit
ADIR WUIRIŞTIŞ: (f) Ateşi çıkmak-yükselmek
ADİ: (sf) Ar. Adi, bayağı, basit, alçak
ADİTİ: (i) Adilik, bayağılık, basitlik, alçaklık
ADU WE'D: (i) Ahd ve vaat, yemin olsun söz veriyorum anlamında
AFAL: (i) Birine olduğu-yapıldığı gibi, hal, durum
AFAT: (i) Ar. Afet, musibet
AFİNAYI: (sf) Asılı
AFİNAYIŞ: (f) Asmak (elbise vb. şeyler için)
AFEREM: (ü) Aferin, bravo
AFYET: (i) Ar. Afiyet, esenlik
AFYUN: (i) Yun. Afyon, uyuşturucu
AGÊR: (sf) Gelen
AGÊRAYIŞ: (f) Geri dönmek
AGÊRNAYIŞ: (f) Geri döndürmek
AGUZNAYI: (sf) Süzölmüş, damıtılmış
AGUZNAYIŞ: (f) Süzmek, damıtmak
AĞA: (i) Ağa
AĞAT: (i) Çit kapısını iple çite tutturmak için kullanılan sopa
AĞATİ: (i) Ağalık
AĞUN: (i) Zehir, ağu
AHENG: (i) Fa. Uyum, ahenk

AHENGİN: (sf) Ahenkli, uyumlu
AK/AKER: (f) Aç
AKERDİ: (sf) Açık, kapalı olmayan, açılmış
AKERDİK: (i) Açacak
AKERDIŞ: (f) Açmak, açış
AKEYİ: (sf) Kapanmayan, tesettüre girmeyen, açık, açılmış
AKEYIŞ: (f) Açmak, açılış
ALAVING: (i) Arıların üşüşmesi, toplanması
ALAYİ: (i) Alay, askeri birlik
ALAYİ: (i) Aşırı açlık
ALAYİ DAYİ: (sf) Acıktığını gösteren, açılmış
ALAYİ DAYIŞ: (f) Acıktığını göstermek
ALBUER/ALBIWER: (i.sf) Abur cubur, önüne geleni yiyen
ALBUERİ: (i) Abur cuburluk
ALBUERİ KERDIŞ: (f) Abur cuburluk yapmak
ALEF/AL: (i) Alaf, ot, yonca, saman için kullanılan hayvan yemi
ALEF DAYİ: (sf) Yemi verilmiş
ALEF DAYIŞ: (f) Yem vermek
ALEM: (i) Ar. Alem, dünya
ALEQNAYI/ALIQNAYI: (sf) Asılı, asılmış
ALEQNAYIŞ: (f) Asmak (insan için, elbise vb. şeyler için)
ALÊY: (i) Ar. Aleyh, karşı
ALFABI: (i) Fr. Alfabe
ALIM: (i) Ar. Âlim, bilgin
ALINC: (i) Erik
ALINCYER: (i) Erik ağacı
ALINCÊ MALTA: (i) Malta eriği, yeni dünya
ALING: (i) Yuva (kuş, arı)
ALIŞK: (i) Yanak
ALIWNAYI: (sf) Yoğrulmuş
ALIWNAYIŞ: (f) Yoğurmak
ALIZYAYIŞ: (f) Tutmak, dolanmak, tırmanmak
ALİ: (sf) Ar. Yüce, yüksek
ALİ: (i) Ar. Halk, ahali
ALİNC: (ç.i.) Erikler
ALİNG MIRÇIK: (i) Kuş yuvası
ALİNG ZERQET: (i) Arı yuvası
ALIŞK: (ç.i.) Yanaklar

ALIZYAYIŞ: (f) Dolanmak, birbirine girmek, didişmek
ALIZNAYIŞ: (f) Dolatmak, birbirine girdirmek, didiştirmek
ALLAH: (i) Ar. Allah
ALLAH'İ: (i) Allah için, hak olan, doğru olan
ALMAST: (i) Elmas
ALMUN: (i) Alman
ALMUNYA: (i) Almanya
ALMUNYAYIJ: (i) Alman olan, Almanyalı
ALU: (i) Balgam, tükürük
ALU EŞTIŞ: (f) Tükürük atmak
ALU KERDIŞ: (f) Tükürmek
ALWE: (i) Hayvanların ağızını kapatan nesne, ağızlık
AMENNA: (ü) Ar. İnadık, öyledir
AMIR: (i) Ar. Amir, yönetici
AMİN/UMİN: (ü) Ar. Amin, öyle olsun
AMPUIL: (i) Fr. Ampul
ANAYİ: (sf) Açılmış, başını açmış
ANAYIŞ: (f) Açtırmak, başını açtırmak
ANTİBİYOTİK: (i) Fr. Antibiyotik
AP: (i) Amca
APARTIMUN: (i) Fr. Apartman
AQIL: (i) Ar. Akıl, akıllı
AQIL: (sf) Akil, bilge, akıllı, uysal
AQILBİYAYIŞ: (f) Akıllanmak, akıllı olmak
AQIL DAYIŞ: (f) Akıl vermek
AQILKERDIŞ: (f) Akıl etmek, (mec.) akıllı hale getirmek
AQILSÊLİM: (i) Ar. Akliselim, doğru davranma ve hareket etme
AQILSÊLİM TİGÊRAYIŞ: (f) Akliselim davranmak
AQWET/AQBET: (i) Ar. Nihayet, son, akıbet
AQWET PÊYİ: (i) Nihai son, nihayi netice
AQWET XÊR: (sf) Hayırlı son
AQWET XIRAW: (sf) Kötü son
AR: (i) Ar. Ar, edep, ders alma, ders çıkarma
AR KERDIŞ: (f) Ar. Edep etmek, ders almak, ders çıkarmak
ARAYİ: (i) Kahvaltı
ARAYİ KERDIŞ: (f) Kahvaltı yapmak
ARBUDİ: (i) Yonca

ARDIŞ: (f) Getirmek
ARDİ: (i) Un
AREQ: (i) Ar. Ter
AREQIN: (sf) Terli
AREQVETİ: (sf) Terlemiş
AREQVETIŞ: (f) Terlemek
ARIŞ: (i) Tahıl
ARİ: (i) Değirmen
ARİBİYAYIŞ: (f) Toplanmak
ARİCITÊYİ: (i) Değirmencilik
ARİDAYİ: (sf) Derlenmiş, toplanmış,
ARİDAYIŞ: (f) Derlemek, toplamak,
ARİKERDİ: (sf) Toplanmış
ARİKERDIŞ: (f) Toplamak
ARİNAYİ: (sf) Toparlanmış, biriktirilmiş
ARİNAYIŞ: (f) Toparlamak, biriktirmek
ARİWAR/ARİWUN: (i) Değirmenci
ARMINİ: (i) Ermeni
ARMINİKİ: (i) Ermenice
ARMINİSTUN: (i) Ermenistan
ARMINİSTUNIJ: (i) Ermenistanlı
ARQ: (i) Birinin yaptığı gibi, sıra (ına hew arqê tıwa?- bu defa sıra sende mi?)
ARQILNAYİ: (sf) Uyarılmış, fark ettirilmiş
ARQILNAYIŞ: (f) Uyarmak, fark ettirmek
ARQILYAYİ: (sf) Fark eden, fark etmiş
ARQILYAYIŞ: (f) Fark etmek
ARWEŞ/HARWEŞ: (i) Tavşan
ARZİ: (i) Özel, kişiye özel
ASFALD: (i) Fr. Asfalt, bitüm
ASIN: (i) Demir
ASINONTİK: (i) Mıknatıs, demirkapan
ASİ: (sf) Asi, aykırı
ASİ BİYAYIŞ: (f) Asi olmak
ASİ KERDIŞ: (f) Asi etmek-yapmak
ASNAW: (i) Yüzme
ASNAWBER: (i) Yüzücü
ASNAWBERİ: (i) Yüzücülük
ASNAW KERDİ: (sf) Yüzmüş
ASNAW KERDIŞ: (f) Yüzmek
ASNAW KERDUEĞ: (sf) Yüzen
ASNİN: (sf) Demirden yapılmış, demirden olan
ASPAR: (sf) Binici, atlı, süvari
ASPAR BİYAYİ: (sf) Binekle yola koyulmuş
ASPAR BİYAYIŞ: (f) Binekle yola koyulmak

ASPAR KERDİŞ: (f) Bineğe bindirmek, yolcu etmek
ASPAR ŞİYAYIŞ: (f) Binekle gitmek
ASPAR ŞİYAYUEĞ: (i) Binekle giden
ASPIJ: (i) Bit, sirke
ASPIJ CIKOTIŞ: (f) Bit düşmek, bitlenmek
ASPIJIN: (i) Bitli
ASPIJ: (ç.i.) Bitler
ASTARÊ: (ç.i.) Yıldızlar
ASTARÊDÊRYA: (i) Denizyıldızı (hayvan)
ASTERÊŞUNÎ: (i) Çobanyıldızı, venüs
ASTARI: (i) Yıldız
ASTÊ: (i) Kemikler
ASTÊ BUEÇ: (i) Kuyruk sokumu kemiği
ASTÊ ÇEQLÊ VÊR: (i) Ön kol kemiği
ASTÊ ÇEQLÎ: (i) Pazu kemiği
ASTÊ ÇENÊ BINÎN: (i) Alt çene kemiği
ASTÊ ÇENÊ SÊRÎN: (i) Üst çene kemiği
ASTÊ GIŞTUN DÊST: (i) El parmak kemikleri
ASTÊ GIŞTUN LÎNG: (i) Ayak parmak kemikleri
ASTÊ GUAZYEKÊ DÊST: (i) El aşık kemiği
ASTÊ GUAZYEKÊ LÎNG: (i) Ayak aşık kemiği
ASTÊ PAŞNA: (i) Topuk kemiği
ASTÊ QEPAX SARÎ: (i) Kafatası kemiği
ASTÊ QIN: (i) Leğen kemiği
ASTÊ SAYEK: (i) Uyluk kemiği
ASTÊ SÎNÎ: (i) Göğüs kemiği
ASTÊ ŞUNÊ DÊST: (i) El tarak kemiği
ASTÊ ŞUNÊ LÎNG: (i) Ayak tarak kemiği
ASTÊ VELGÊ LÎNG: (i) Baldır kemiği
ASTÊ WUIYÊ KIFT: (i) Kürek kemiği
ASTÊ ZELÊ DÊST: (i) Kol kemiği
ASTÊ ZELÊ LÎNG: (i) Kaval kemiği
ASTI: (i) Kemik, sert kabuklu çekirdek
ASTUER: (i) At
ASTUÊR: (ç.i.) Atlar
ASTUER FE'L: (sf) Gücü yerinde genç at
ASTUÊR REHUN: (sf) Hızlı giden at
ASTUÊR KEHL: (i) Yarış atı
ASTUÊR YEXTI: (sf) İşten güçten düşen at

ASTWUIRN/ASTAWUIRN: (i) Hamileliği geciken, hamile olmayan hayvan
ASU: (zf) Tamamen, hepten, katıksız (betal asu- tamamen boş, iş yapmayan)
AŞAYÎ: (sf) Gergin, asabi, reaksiyon veren, yaymış
AŞAYIŞ: (f) Germek, asabilik, reaksiyon vermek, yaymak
AŞIK: (i) Çingene, roman
AŞIKÎ/AŞIKTÎ: (i) Çingenelik
AŞIKÎ KERDİŞ: (f) Çingenelik etmek
AŞIMTIŞ: (f) İçmek
AŞIK: (ç.i.) Çingeneler, romanlar
AŞIL: (i) Tr. Yeşil
AŞKAWTI: (sf) Sökük, sökülmiş (örgü vb şeyler için)
AŞKAWTIŞ: (f) Sökmek (örgü vb şeyler için)
AŞM: (i) Ay (gök cismi)
AŞM: (i) Ay (yılın on ikide biri)
AŞMÊNA: (i) Bir sonraki ay
AŞMÊ HÎLAL/ŞIVIR: (i) Yarım ay, hilal
AŞMÊ SÎNÎ/PUNCESIN: (i) Dolunay
AŞM GİRYAYIŞ: (i) Ay tutulması
AŞM QUITKERDİŞ: (f) Ayı bitirmek, tamamlamak
AŞUNAYIŞ: (f) Gerilmek
AŞUNAYIŞ: (f) Eşmek, eşelemek, kazmak, genişletmek, yaymak
AVARD: (zf) Aşağı
AVARD UMYAYIŞ: (f) Aşağı gelmek, inmek
AVISTIŞ: (f) Asmak, çamaşır asmak
AW/AWK/OWK: (i) Su
AWA GERMIN: (sf) Sıcak su
AWA GÎRNAYÎ: (sf) Kaynar su
AWA GİRYAYÎ: (sf) Kaynatılmış su
AWA SERDIN: (sf) Soğuk su
AWA ŞİRGEM: (sf) Ilık su
AWA WENIK: (sf) Serin su
AWA GUALDAWIN/GUALZAWIN: (sf) Bulanık su
AWAZ: (i) Ses
AWA ZILAL: (sf) Berrak su
AW BİYAYÎ: (sf) Sulanmış
AW BİYAYIŞ: (f) Sulanmak
AW CIGÊRAYIŞ: (f) Su basması- dolması
AWDAYÎ: (sf) Sulanan

AWDAYIŞ: (f) Sulamak
AW EŞTIK: (i) Hidrofor
AWÊ BALCUNU: (i) Domates suyu, salça
AWÊ CUIIN: (i) Can suyu, abı hayat
AWÊ GILÊ DAR: (i) Hoşaf
AWÊ GUIL: (i) Gül suyu
AWA ĞIDAYİN: (sf) Gıdalı-besleyici su
AWÊ WÊKERDIŞ: (sf) Besi suyu, bitkilerde besleyici su
AWI: (i) Batma, gün batımı
AWI: (sf) Bereketli, şen, neşeli
AWI BİYAYIŞ: (f) Bereketli olmak, şen olmak
AWIN: (sf) Sulu, cıvık
AWI KERDIŞ: (f) Bereketli kılmak, şen etmek
AWI ŞYAYIŞ: (f) Batmak (güneş)
AWÎ: (sf) Sulak
AWÎ: (i) Çiy (sabah bitkilere düşen su)
AWÎ KOTIŞ: (f) Çiğ düşmesi
AW KERDİ: (sf) Sulanan
AW KERDIŞ: (f) Sulamak
AW KOTIŞ: (f) Suya düşmek, suya girmek, yüzmek
AWNAYIŞ: (f) Sulattırmak
AWZYEMI: (sf) Nemli, nemli yer
AWIR: (i) Bakış
AWIR DAYIŞ: (f) Bakış atmak, bakmak
AX: (ü) Ah
AXIR: (i) Ar. Son
AXIRÊK: (zf) İyi ki de, artık, sonuçta
AXIR ZEMÛN: (i) Ahir zaman
AXİZİ: (i) Ar. Ahize
AXPİN: (i) Gübreli-verimli toprak
AX QUIRIŞ: (sf) Paragöz
AXRET: (i) Ar. Ahiret, (mec.) anne-baba
AXUER/AXOR: (i) Ahır, ağıl
AY/AYİ/EY: (zm) Onlar, üçüncü çoğul şahıs
AYA: (sf) Uyanık, yatmamış olan
AYA: (sf) Öbür, öte
AYABİN: (zm) Öbürü, öteki
AYABIYAYİ: (sf) Uyanmış
AYABIYAYIŞ: (f) Uyanmak
AYA DÛNYA: (i) Öbür dünya, ahiret
AYAKERDİ: (sf) Uyandırılan, uyandırılmış
AYAKERDIŞ: (f) Uyandırmak
AYARA: (zf) Ondan

AYARA TÊPİYA/TAPA: (zf) Ondan dolayı
AY BINİN: (sf) Alttakiler
AY BİN: (zm) Ötekiler
AYDAT: (i) Ar. Aidat, düzenli verilen para
AYET: (i) Ar. Ayet
AY NATİN: (zm) Beridekiler
AYNURA: (zm) Onlardan
AY PÊYİN: (sf) Sonrakiler
AY SÊRİN: (sf) Üsttekiler
AY VÊRİN: (sf) Öncekiler
AY WÊTİN: (sf) Ötedekiler
AZA: (i) Ar. Organ, uzuv, parça
AZA: (i) Ar. Üye
AZAD: (i) Hür, bağımsız
AZAD BİYAYIŞ: (f) Serbest bırakılmak, hür olmak
AZADÎ: (i) Hürriyet, bağımsızlık
AZADİYÊ FIKIR: (i) Düşünce hürriyeti
AZAD KERDIŞ: (f) Serbest bırakmak, hür etmek
AZGİLİ: (i) Güney, güneyde yeşeren

B

BABAEGİT: (sf) Tr. Babayiğit, güçlü
BABA KALEK: (sf) Aksakal, mübarek yaşlı adam
BABUN: (i) İng. Babun, köpek yüzlü maymun
BACANAX: (i) Tr. Bacanak
BACİ: (zf) Sonra
BACİRA: (zf) Sonradan
BACİ KERDIŞ: (f) Sonra yapmak, sonraya bırakmak, ötelemek
BAÇ: (i) Fa. Gümrük vergisi
BADANI: (i) Fr. Badana
BAD: (zf) Sonra
BADANAJ: (i) Fr. Patinaj
BADANAJ KERDIŞ: (f) Patinaj yapmak
BAD EŞEW: (zf) Yatsıdan sonra
BAD HEL: (zf) Öğleden sonra
BADIMBIZDIM: (i) Ayak ayak önüne koyup yürüme ve oyunu
BAD NİMRUEJ: (zf) Öğleden sonra
BAD SÊRSIWÊ: (zf) Sabahtan sonra
BAD ŞEW: (zf) Gecedan sonra
BAD ŞUM: (i) Gece yemeği
BAD ŞUND: (zf) Akşamdan sonra
BAFUN: (i) Alüminyum
BAFUNIN: (sf) Alüminyumdan yapılmış olan
BAĞAJ: (i) Fr. Bagaj
BAĞIR: (i) Aşiret, kabile
BAHADIR: (sf) Fa. Bahadır, savaşçı, kahraman
BAHADIRTİ: (i) Bahadırılık, kahramanlık
BAJAR: (i) Şehir, kent
BAJAR PİL: (i) Büyük şehir
BAJARTİ: (i) Şehircilik
BAKIÇ: (i) Elde etme, tamam
BAL: (i) Bela, musallat olma
BAL: (i) Kamaşma
BALATI: (i) Yun. Balata
BALBİYAYIŞ: (f) Kamaşmak
BALCUN SUİR: (i) Domates
BALCUN SİYÊ: (i) Patlıcan
BAL CIPIŞTIŞ: (f) Belasını sarmak, musallat olmak
BALIĞ: (sf) Ar. Ergin, buluğa eren
BALI: (i) Dondan çözülmüş toprak

BALIŞNA: (i) Yastık
BALIK: (i) Meşe palamudu
BALİNA: (i) İt. Balina
BALKER: (i) Meşe palamudu ağacı
BALTİT/BALBİT: (i) Termit, ağaç tozu
BAMBU: (i) Fr. Bambu
BAMBUYER: (i) Bambu ağacı
BAMRİ: (i) Üvey baba
BAMRITİ: (i) Üvey babalık
BAMYA: (i) Ar. Bamya
BANDAJ: (i) Fr. Sargı
BANDO: (i) İt. Bando
BANDOBAZ: (i) Bandocu
BANKÊR: (i) Fr. Banker, bankacı
BANT: (i) Fr. Bant
BAQİ: (sf) Ar. Baki, kalıcı, ölümsüz
BAR: (i) Yük
BAR: (i) Pay
BARBER: (i) Yük hayvanı, yük taşıyan, binek
BARBUNYA: (i) İt. Barbunya balığı, fasulye çeşidi
BARBİYAYİ: (sf) Yüklü
BARBİYAYİ: (sf) Bölüşülen
BARBİYAYIŞ: (f) Bölüşülmek
BARBİYAYIŞ: (f) Yüklenmek
BAREM: (i) Fr. Barem, maaş cetveli
BARFİKS: (i) Fr. Barfiks
BARI: (sf) İnce (ip, çubuk vb şeyler için)
BARİBİYAYIŞ: (f) İncelmek
BARI KERDI: (sf) İnceltmiş
BARI KERDIŞ: (f) İnceltmek
BARİ: (zf) Fa. Bari, bir kere, ancak, hiç olmazsa
BARİ: (i) Gür ses, ürpertici ses
BARİ VETİŞ: (f) Gür ses çıkarmak, ürpertici ses çıkarmak
BAR KERDI: (sf) Yüklenmiş
BAR KERDI: (sf) Bölüşülmüş
BAR KERDIŞ: (f) Yükleme
BAR KERDIŞ: (f) Bölüşmek
BARO: (i) Fr. Baro
BARS: (i) Arılarda oğul
BARTİL: (i) Rüşvet
BARTİLGÊR: (sf) Rüşvetçi
BARUT: (i) Ar. Barut
BARUT BİYAYIŞ: (d) Azmak, kızmak
BARUTCA/BARUTXUNI: (i) Baruthane
BARXUNI: (i) Yüklük, depo
BASKÊTBOL: (i) İng. Basketbol

BASMI: (i) Tr. Basma kumaşı
BASUIR: (i) Ar. Basur, hemoroit
BAŞ: (sf) İyi
BAŞEK:(sf) İyi, temiz
BAŞER: (sf) Elle tutulur, işe yarar, güzel, halletme
BAŞER KERDIŞ:(f) Halletmek, üstesinden gelmek, başarmak
BAŞ KERDIŞ:(f) Baş etmek, üstesinden gelmek
BATARYA: (i) İt. Batarya, pil, küçük askeri topçu birliği
BATMUN: (i) Tr. Batman ili
BATMUN: (i) Tr. Batman, eski bir ağırlık ölçüsü. (7.6 kg)
BATUN: (i) Ar. İç
BATUNİ: (i) Ar. Battaniye
BATUNYÊ ZER: (i) Ciğerimin içi, içimin içi
BAW: (i) Fırsat
BAW ARDIŞ:(f) Fırsata getirmek
BAW CI ARDIŞ:(f) Fırsat yakalamak
BAW PÊ ARDIŞ: (f) Fırsat kollamak
BAWER: (i) İnanma, inanç
BAWERDAR: (SF) İnanan, inanç sahibi
BAWERBİYAYIŞ: (f) İnanmak
BAWERKERDIŞ: (f) İlandırmak
BAWET: (i) Soy
BAWUI: (i) Temin, sipariş
BAWUI KERDIŞ: (f) Temin etmek
BAWUI KERDUEĞ: (sf) Temin eden
BAWUIL: (i) İt. Bavul
BAXÇI: (i) Bahçe
BAXÇIWUN: (i) Bahçıvan
BAXÇIWUNTİ: (i) Bahçıvanlık
BAXÇIWUNTİ KERDIŞ: (f) Bahçıvanlık yapmak
BAY/BAYİ/BABİ: (i) Baba
BAYİ/BAWI: (i) Bekleme
BAYİ: (i) Ar. Bayi, satıcı
BAYİ MENDİŞ: (f) Bekleyedurmak
BAYİTİ: (i) Babalık, babalık görevi
BAYİ VINERTİŞ: (f) Beklemek
BAYRAQ: (i) Tr. Bayrak
BAYRAQDAR: (i) Bayraktar
BAYTAR: (i) Ar. Baytar, veteriner
BAYTARTİ: (i) Baytarlık, veterinerlik
BAZAR: (i) Pazarlama
BAZAR: (i) Pazar, alışveriş yapılan yer

BAZARCAW EŞKERA: (i) Açık pazar (ülkeler arası açık pazar), herkese açık pazar yeri
BAZAR KERDIŞ: (f) Pazarlamak
BAZARTİ: (i) Pazarlık
BAZIRGUN: (i) Hancı, bezirgân
BAZIRGUNTİ: (i) Hancılık, bezirgânlık
BAZİN: (i) Bilezik
BAZU: (i) Pazu
BECAYİŞ: (i) Fa. Becayış, karşılıklı yer değiştirme
BECAYİŞ KERDIŞ: (f) Becayış yapmak
BEDAWA: (i) Bedava
BEDELNAYİŞ: (f) Değiştirmek
BEDEN: (i) Ar. Beden, gövde, vücut
BEDEN: (i) Yüksek duvar, kale, sur
BEDESTUN: (i) Fa. Bedesten, çarşı
BEDYEL: (i) Ar. Karşılık, bedel, ücret
BEDYELN: (i) Değiştirme, berdel
BEG: (i) Bey
BEGUM: (i) Beğenme
BEGUM KERDIŞ: (f) Beğenmek
BEGUM KERDUEĞ: (sf) Beğenen
BEĞ: (i) Kaparo, depozito
BEĞAYİŞ: (f) Melemek (koyun için)
BEHNI/WİYEHNİ: (i) Bahane
BEHR: (i) Ar. Deniz
BEHRA PİL: (i) Okyanus
BEHRAWÊTYER: (i) Denizaşırı
BEHRDAR: (i) Denizci
BEHRA SPİ: (i) Ak deniz
BEHRA SUIR: (i) Kızıl deniz
BEHRA SİYA: (i) Kara deniz
BEHRYAYIJ: (i) Bahriyeli, deniz askeri
BEHS: (i) Ar. Konu, bahis
BEHS BİYAYIŞ: (f) Konusu olmak, konuşulmak
BEHS KERDIŞ: (f) Konuyu açmak, konuşmak
BEİF: (i) Ku. Badem
BEİFYER: (i) Badem ağacı
BE'JYAYİ: (sf) Aşırı susamış, (mec.) fittirmiş
BE'JYAYİŞ: (f) Aşırı susamak, (mec.) fittirmek
BEK: (sf) Karıştıran, bozan
BEK FESAD: (sf) Bozguncu
BEL: (i) Kabartma, dikkat kesilme
BELA: (i) Ar. Bela, musibet
BELAĞAT: (i) Ar. Belagat, iyi konuşma

BELAŞ: (sf) Ar. Bedava, beleş
BELATI: (sf) Parça, parçalanmış, leş
(mec.) çelimsiz, cılız
BELATI KARDIŞ: (f) Parçalamak
BELCİQ: (i) Alaylı bir şekilde
gözetleme, başını çıkarıp gizleme
BELEK: (sf) Alacalı, benekli
BELEDİYA: (i) Ar. Belediye
BELEDİYATİ: (i) Belediyecilik
BELÊ: (sf) Ar. Tamam, beli, tasdik etme
BELĖEM: (i) Ar. Balgam
BELL: (i) Ar. Yutma
BELNAYIŞ: (f) Yutmak, iştahla yemek
BELQITNAYIŞ: (f) Çatlatmak,
kahretmek, üzme
BELQITYAYIŞ: (f) Çatlamak,
kahrolmak, üzölme
BELWAT: (sf) Çirkef, iğrenç ve
bulaşkan
BELWATİ: (i) Çirkeflik, iğrençlik
BENEK: (i) Benek, alacalı
BEND: (i) Mısra
BEND: (i) Bağ, sicim
BEND: (i) Bent, set
BENDAW: (i) Su seti, baraj
BEND EŞTIŞ: (f) Bağlamak
BENDÊ MİL: (i) Boyun bağı, fular
BENDİK: (i) Bağcık
BEND VIRAŞTIŞ: (f) Bent yapmak, set
yapmak
BENG: (i) Uyuşturucu madde
BENGİ: (sf) Esrarkeş, tiryaki
BENGİ BİYAYİ: (sf) Tiryaki olmuş
BENGİ BİYAYIŞ: (f) Tiryaki olmak
BEQ: (i) Belertme, gözün akını iyice
belirecek biçimde açma
BEQ: (sf) Dikkatle bakan
BEQAL: (i) Ar. Bakkal
BEQALBER: (i) Bakkal işleten, bakkal
BEQALTİ: (i) Bakkalcılık
BEQALYA: (i) Bakkaliye
BEQ KERDIŞ: (f) Belertmek
BEQTERİ: (i) Fr. Bakteri
BER: (i) Kapı
BERAT: (i) Ar. Berat, kurtulma,
kurtulma senedi
BERBAD: (sf) Berbat, pis, kötü
BERBER: (i) Berber
BERBERTİ: (i) Berberlik

BERCEWI: (sf) Başiboş, başkasının
cebine bakan
BERD/BERZ: (i) Otuz balyadan oluşan
yük
BERDI: (sf) Götürülmüş
BERDIŞ: (f) Götürmek
BERDOŞ: (sf) Serseri, başiboş
BERAJ: (i) Fr. Baraj
BEREJ: (i) Cilt, beniz, renk
BEREJ CI KOTI: (sf) Beti benzi açılmış,
renk gelmiş
BEREJ CI KOTIŞ: (f) Beti benzi
açılmak, renk gelmek
BEREJ TERA VÊJYAYİ: (sf) Beti benzi
solmuş
BEREJ TERA VÊJYAYIŞ: (f) Beti benzi
solmak
BEREKETIN: (sf) Bereketli, çok verimli
BEREKI: (i) Ar. Bereket, bolluk
BEREKNAYIŞ: (i) Yüceltmek,
methetmek
BERENGER: (i) Çit kapısını iple çite
tutturmak için kullanılan sopa
BERENGI: (i) Çeperde, çitte açılan
aralık, gedik, kapı
BEREQA: (i) İt. Baraka
BERGAL: (i) Eşik, kapı ağızı
BERGAL TARİ KERDIŞ: (d) Eşiği
aralamak, içeri girmek
BERGAL TARİ NİKERDIŞ: (d)
Kapısından geçmemek, küsmek
BERGIFT: (sf) Eş değer, bedel
BERGİR: (i) Erkek at, beygir
BERĖİBET: (i) Zan altında bırakma,
suçlanma, küçük düşme-düşürme
BERĖİBET BİYAYIŞ: (f) Zan altında
kalmak, suçlanmak, küçük düşmek
BERĖİBET KERDIŞ: (f) Zan altında
bırakmak, suçlamak, küçük düşürmek
BERĖUIL: (i) Bulgur
BERKUELI: (i) Mezar taşı
BERMAYIŞ: (f) Ağlamak
BERMI: (i) Ağlama
BERMIKERDIŞ: (f) Ağlatmak
BERMUINIK: (sf) Ağlayan, çabuk
ağlayan
BERQAFİ: (i) Çitten yapılan kapı
BERR: (i) Kovma, def etme, beri, azat
BERR KERDI: (sf) Kovulmuş, def
edilmiş

BERR KERDİŞ: (f) Kovmak, def etmek
BERTUALI: (sf) Başboş olan, aylak
BERUN: (i) Koç (iki yaş üstü)
BER XERİ: (i) Hayırlı kapı, önü açık olma
BERXIK: (sf) Kuzu, (mec.) sevimli
BERXUDAR: (sf) Nasıplı, mutlu, faydalanma, nimete kavuşma, teşekkür
BERZ: (sf) Yüksek
BERZAH: (i) Ar. Berzah, kabirle haşır arasındaki süre
BERZBİYAYIŞ: (f) Yükselmek
BERZİ: (i) Yükseklik
BERZKERDİŞ: (f) Yükseltmek
BERZYA: (i) Yükselti, tümsek
BERZYAR: (sf) Havadar, yüksek yer
BES: (sf) Yeter, tamam, kâfî, pes
BESMELI: (i) Besmele
BESTI: (i) Fa. Beste, bir müzik eserini oluşturan ezgilerin bütünü
BESTI: (sf) Bağlı, birleştirilmiş
BESTIKAR: (i) Fa. Bestekâr, bir müzik eserini besteleyen müzisyen
BESTI KERDİŞ: (f) Bestelemek, bir müzik eserini yapmak, yazmak
BESTIŞ: (f) Bağlamak, eklemek
BEŞ: (i) Bitki dalı uzantısı, örken (salatalık, kabak...)
BEŞELE: (i) Kavun
BEŞN: (i) Boy, pos, fizik, kamet
BETAL: (sf) Ar. Battal, hükümsüz, boş, işsiz, aşırı büyük
BETALİ: (i) İşsizlik, hükümsüzlük
BETL: (sf) İri yarı, yaman, yiğit
BEWLİYE: (i) Ar. Bevliye, üroloji
BEVLİYEDAR: (i) Bevliyeci, ürolog
BEXİL: (i) Ar. Cimri
BEXŞ: (i) Bahş, ihsan, hediye
BEXŞIŞ: (i) Bahşiş
BEXŞIŞ DAYIŞ: (f) Bahşiş vermek
BEXŞ KERDİŞ: (f) İhsan etmek
BEXT: (i) Baht, talih, uğur, kısmet, insaf
BEXTİYAR: (sf) Bahtiyar, mutlu, sevinçli
BEXT KOTIŞ: (f) Bahtına düşmek, ocağına düşmek, insaf dilemek
BEZAZ: (i) Fahiş satıcı
BEZELYA: (i) İt. Bezelye
BEZEK: (i) Kan kesilmesi

BEZETNAYIŞ: (f) Böbürlenmek, kabarmak
BEZGER: (i) Beniz, renk
BEZGER EŞTIŞ: (f) Benzi atmak, solmak
BEZRI: (i) Tohum
BEZRIK: (i) Çekirdek
BÊERZ/BİERZ: (sf) Yaramaz, afacan
BÊERZİ: (i) Yaramazlık
BÊJ: (i) Fr. Bej, krem rengi
BÊJ: (i) Susuz tarla, kıraç
BÊKÇİ: (i) Tr. Bekçi
BÊKÇİTİ: (i) Bekçilik
BÊLA: (zf) Ar. Belki, olabilir
BÊLAZ: (zf) Belki de
BÊLO: (sf) Tr. Belli
BÊNAMUIS: (i) Namussuz
BÊNAMUISİ: (i) Namussuzluk
BÊNTI: (i) Ara, aç, uzaklık
BÊNTI VİNAYIŞ: (f) Arayı bulmak
BÊNTI VİNAYUEĞ: (i) Ara bulucu, aracı
BÊNTI RAŞTUEĞ: (sf) Arayı düzelden, aracı
BÊNTI RAŞTKERDİŞ: (f) Arayı düzeltmek
BÊNTI VIRAŞTIŞ: (f) Arayı yapmak, barıştırmak
BÊNTI VIRAŞTUEĞ: (sf) Arayı yapan, aracı
BÊNZİ(N): (i) Fr. Benzin
BÊR GUMRİK: (i) Gümrük kapısı
BÊŞBİLİK: (i) Tr. Beşbiryerde, beşbirlik
BÊŞİL: (i) Bolluk
BÊŞİLA: (i) Kavun
BÊT: (i) Ar. Beyt, ev
BÊTALEH: (sf) Talihsiz
BÊTALEHİ: (i) Talihsizlik
BÊT HUMÊ: (i) Allahın evi, Beytullah, Kabe
BÊTİLMAL: (i) Ar. Hazine, (mec.) Allaha emanet, saf
BÊTU(N): (i) Fr. Beton
BÊTUNARMI: (i) Fr. Betonarme
BÊY: (i) Ayva
BÊYARI: (i) Arıs, sürülmemiş toprak, bozkır
BÊYAT: (sf) Ar. Bayat
BÊYATBİYAYI: (sf) Bayatlamış

BÊYATBÎYAYIŞ: (f) Bayatlamak
BÊYATKERDİ: (sf) Bayatlatılmış
BÊYATKERDIŞ: (f) Bayatlatmak
BÊYER: (i) Ayva ağacı
BÊYÊR: (ç.i.) Ayva ağaçları
BÊYUN: (i) Ar. Beyan, ifade etme, bildirme
BÊYUNAT: (i) Beyanat, açıklama, deklarasyon, bildirge, bildiri
BÊYUNAT DAYIŞ: (f) Beyanat vermek, açıklama yapmak, açıklamak
BÊYUNAT FÊK: (i) Sözlü açıklama, şifahen
BÊYUNAT FÊK DAYIŞ: (f) Sözlü beyanat vermek
BÊYUNAT NIŞTİ:(i) Yazılı açıklama, matbuat
BÊYUNAT NIŞTİ DAYIŞ: (f) Yazılı beyanat vermek
BÊYUNNUMİ: (i) Beyanname
BIÇE: (i) Fr. Bütçe
BIJUIK/BICALEK:(i) Bücürük
BILBİL: (i) Ar. Bülbül
BILBİLİK:(i) Baloncuk, kabarcık, su altında baloncuk çıkarma, (mec.) çok konuşan
BILBİLİK KERDIŞ: (f) Çok konuşmak
BILBİLİK VETIŞ: (f) Baloncuk çıkarmak, boğulmak
BILEND: (sf) Fa. Yüksek
BILYU: (i) Tavuğun ilk yumurtası
BIMARIK/BIMBARIK: (sf) Ar. Kutlu, mübarek
BIMARIK KERDIŞ:(f) Kutlamak, mübarek etmek
BI MINET: (sf) Minnetsiz, minnet duygusu olmayan
BIN: (i) Dip, alt
BINA: (zm) Hiç, bile
BINA BÎTİR ŞÊW: (i) Dün geceden önceki gecedan önceki gece
BIN ADEM: (i) Ar. Âdemoğlu
BINAŞI: (i) Köken, asıl
BINAŞIYAT: (i) Köken bilimi, etimoloji
BINBER: (i) Eşik
BIN DEPIŞTIŞ: (f) Dibi tutmak, yapışmak, yanmak, tutmak
BINDEST: (sf) Kimsesiz, zavallı, hakarete uğrayan, mazlum, esir
BINDESTİ: (i) Zavallılık, mazlumluk

BINDEK: (i) Diplik, altlık, nihale
BINDÊRYA: (i) Denizaltı
BIND MENDIŞ: (f) Başaramamak, altta kalmak
BIN EVD: (i) İnsanoğlu
BINÊ/BINI: (sf) Biraz, az, doz
BINÊK: (sf) Birazcık
BINÊNA BACİ: (zf) Birazdan, az sonra
BINÊNA VÊRCÛİ: (zf) Az önce, demin
BINFISTIŞ: (sf) Gizlice sinsice iş yapan, alavere dalavere
BINFISTIKİ: (i) Gizlice iş yaparlık, sinsilik, alavere dalaverelik
BINFISTIİ KERDIŞ: (f) Gizlice iş yaparlık etmek, sinsilik etmek, alavere dalavere etmek
BIN GINAYIŞ: (f) Dibe vurmak
BIN GUIRETIŞ: (f) Dip almak-tutmak, kök salmak
BINKİ: (sf) Sinsi, gizli iş çeviren
BIN NIŞTI: (i) Dip not, haşiye
BIN PİZİK: (i) Kolan, hayvanın göbeğine bağlanan kayış, göbek kayışı (palan için)
BINRA: (sf) Dipten, alttan
BINRA ONAYIŞ: (f) Alttan bakmak, (mec.) imalı bakmak
BIN ŞUIŞI: (i) Bardak dipliği
BIR: (i) Çubuk, değnek, sırık
BIRA: (i) Erkek kardeş
BIRAR KÊNA: (i) Erkek kardeş kızı (yeğen)
BIRATİ/BIRARİ: (i) Kardeşlik
BIRARZA: (i) Erkek kardeş oğlu (yeğen)
BIRCELI: Favori (faul)
BIRIK: (i) Testere
BIRINC: (i) Fa. Pirinç
BIRINC: (i) Fa. Pirinç alaşımı
BIRING: (i) Kırkma makası
BIRING KERDİ: (sf) Kırkılmış
BIRIND KERDIŞ: (f) Kırkmak
BIRİN: (i) Yara
BİRİNA GIRUN: (sf) Ağır yara
BİRİNDAR: (sf) Yaralı
BİRİNDAR BÎYAYİ: (sf) Yaralanmış
BİRİNDAR BÎYAYIŞ: (f) Yaralanmak
BİRİNDAR KERDİ: (sf) Yaralanan
BİRİNDAR KERDIŞ: (f) Yaralamak
BİRİNDARİ: (i) Yaralı hali
BİRİN HUILY: (i) Doğum yarası

BİR KERDİŞ: (f) Çubukla, değnekle dövmek
BİRNEYİ: (sf) Kesilmiş
BİRNEYİŞ: (f) Kesmek (ağaç, ekmek), (mec.) ahkâm kesmek, konuşmak
BİROŞİT: (i) Fr. Bronşit
BİRSİM: (i) İpek
BİRSİMİN: (sf) İpekten yapılı
BİRÜQNAYİ: (sf) Parlatılmış, ışılatılmış
BİRÜQNAYİŞ: (f) Parlatmak, ışılatmak
BİRÜQYAYİ: (sf) Parlayan, ışıldayan
BİRÜQYAYİŞ: (f) Parlamak, ışıldamak
BİRUSK: (i) Yıldırım
BİRUSK CIGINAYİŞ: (f) Yıldırım değmek, yıldırım dğmesi
BİRUSK PİRİDAYİ: (sf) Yıldırım çarpmış
BİRUSK PİRİDAYİŞ: (f) Yıldırım çarpmak, yıldırım çarpması
BISEQİR: (f) Def ol
BISEQİRNEYİŞ: (f) Def etmek
BISEQİRNEYİŞ: (f) Def olmak
BİSİLMUNİ: (i) Müslüman
BİSİLMUNKİ: (i) Müslümancasına
BİSİLMUNTİ: (i) Müslümanlık
BİSK: (i) Perçem
BİSMAL: (i) Ar. Çivi, büyük çivi
BITİR PERARÊ: (zf) Dün değil önceki gün değil önceki gün
BITİR PERARÊYİN: (zf) Dünden değil önceki günden değil önceki günden kalma
BITİR PİYERAR: (zf) Geçen yıl değil önceki yıl değil ondan önceki yıl
BITİR PİYERARİN: (zf) Geçen yıl değil önceki yıl değil ondan önceki yıla ait
BİXÊR: (sf) Hayırlı
BİXÊRİ: (i) Hayır üzere
BİZ: (i) Keçi
BİZDİK: (sf) Kısa boylu
BİZİR: (i)Kötü çıban, şirpençe
BİZLOTİK: (i) Evcî hayvanların memesini emen semender cinsi bir hayvan
BİZNİ: (i) Keçi cinsi, keçiğiller
BİZUATÊ ADİR: (i) Kor ateş, akkor ateş, (mec.) kızgın, hiddetli
BİZUATI: (i) Akkor ateş
BİZYEK: (i) Oğlak

Bİ/BE/BÊ: (ek) Ma, me olumsuzluk ekleri (bisual-tuzluk, bêertz-yaramaz)
Bİ: (f) Gel
Bİ AQİL: (sf) Akılsız
Bİ ARAYİ: (sf) Kahvaltısız, kahvaltı yapmamış
Bİ BAV: (s) Nankör, asılsız insan
Bİ BAVTİ: (i) Nankörlük
Bİ BAYİ: (sf) Babasız, yetim
Bİ BAYİTİ: (i) Babasızlık
BİBERUN: (i) Fr. Biberon
Bİ BEXT: (sf) Bahtsız, hain, acımasız
Bİ BEXTİ: (i) Bahtsızlık, hainlik, acımasızlık
BİBUIY: (sf) Kokusuz
BİCAR: (sf) Çaresiz, mecbur
BİCARİ: (i) Çaresizlik, mecburiyet
BİCARİ VER: (zf) Çaresizlikten, mecburiyetten
BİÇARI: (sf) Çaresiz
BİDAYİ: (sf) Annesiz, öksüz
BİDAYİTİ: (i) Annesizlik
BİDEMUQRAT: (i) Antidemokrat
BİDEMUQRATİQ: (i) Antidemokratik
BİDERD: (sf) Dertsiz
BİDERMUN: (sf) Dermansız
BİDERMUNİ: (i) Dermansızlık
BİDESMAY: (sf) Abdestsiz
BİDESMAYİ: (sf) Abdestsizlik hali
BİDESMAYİ SER: (sf) Abdestsizlik hali üzeri
BİDESMAY ŞİYAYİŞ: (f) Abdestsiz gitmek, (mec.) abdestsiz ölmek
BİDEWUM: (sf) Devamsız
BİDİN: (sf) Dinsiz
BİDİNİ: (i) Dinsizlik
BİEDALAET: (sf) Adaletsiz
BİEDALETİ: (i) Adaletsizlik
BİEDEW: (sf) Edepsiz
BİEDEWTİ: (i) Edepsizlik
Bİ ELA Bİ BELA: (zf) Boşu boşuna, hiçten yere
BİELEQA: (sf) Alakasız, ilgisiz
BİEMEL: (sf) Ameli olmayan, işi olmayan, iş görmeyen
BİEMELTİ: (i) İşsizlik
BİEMUN: (sf) Amansız, tehlikeli, ölümcül
BİESİL: (sf) Soysuz, aslı olmayan, batıl
BİESİLTİ: (i) Soysuzluk

BİEXLAQ: (sf) Ahlaksız
BİEXLAQİ: (i) Ahlaksızlık
BİEYW: (sf) Ayıpsız, kusursuz
BİEYWİ: (i) Ayıpsızlık, kusursuzluk
BİGUİN: (i) Kansız
BİGUİNİ: (i) Kansızlık, anemi
BİGUMUN: (sf) Güçsüz, umutsuz
BİGUN: (sf) Cansız
BİGUNA: (sf) Günahsız, suşuz
BİGUNTİ: (i) Cansızlık
BİĞİN: (sf) Gayretsiz
BİĞİNTİ: (i) Gayretsizlik
BİHAL: (sf) Halsiz, sıkıntısız (ez bihal kota, merdım bihal nyu)
BİHALİ: (i) Halsizlik, sıkıntısızlık
BİHEFTER: (sf) Halsiz, güçsüz, takatsiz, bitkin, bitik
BİHEFTERİ: (i) Güçsüzlük
BİHEMBER: (sf) Gayretsiz, rekabeti sevmeyen, tembel
BİHEMBERTİ: (i) Gayretsizlik, rekabetsiz, tembellik
BİHERDIŞ: (sf) Sakalsız
BİHES: (sf) Sessiz
BİHESAW: (sf) Düşüncesiz, anlayışsız
BİHESAWTİ: (i) Düşüncesizlik
BİTUM: (sf) Tatsız
BİHEWAL: (sf) Sıkıntısız
BİHEYA: (sf) Hayâsız
BİHEYATİ: (i) Hayâsızlık
BİHİLİ: (sf) Hilesiz, güvenilir
BİHİLİTİ: (i) Hilesizlik, güvenilirlik
BİHİSİYET: (sf) Haysiyetsiz, onursuz
BİHİŞ: (sf) Bilinci, şuuru yerinde olmayan, şuursuz
BİHİŞİ: (i) Bilinçsizlik, şuursuzluk
BİHUIKIM: (sf) Hükümsüz, etkisiz
BİHUIKİMTİ: (i) Hükümsüzlük
BİHUN: (sf) Uykusuz
BİHUNİ: (i) Uykusuzluk
BİHÛNER: (sf) Beceriksiz
BİHUNERTİ: (i) Beceriksizlik
BİİMUN: (sf) İmansız
BİİMUNİ: (i) İmansızlık
BİİTWAQ: (sf) Ayrımcı, bozguncu
BİİTWAQİ: (i) Ayrımcılık, bozgunculuk, anarşi, anlaşmazlık
BİKİRDEN: (sf) Suçsuz, kabahatsiz
BİKES: (sf) Kimsesiz
BİKÊM: (sf) Eksiksiz, tamam

BİKÊR: (sf) İş yapmayan, hakkından gelemeyen, kârsız
BİKÊRİ: (i) İş yapamama, hakkından gelememe, kârsızlık
BİKÊSİ: (i) Kimsesizlik
BİLAXIRI: (zf) Sonra, sonradan
BİLESEW: (zf) Hiç yere, boşuna, beyhude
BİLEZIG: (i) Tr. Bilezik
BİLÊ. (sf) Başka
BİLÊ: (ç.i) Belalar, dertler, uğraşlar
BİLÊ HEQ: (zf) Haksızcasına, haksız yere
BİLÊT: (i) Fr. Bilet
BİLÊTGÊR: (i) Biletçi
BİLÊ XUI BİYAYİŞ: (d) Kendi derdine düşmek, kendiyle uğraşmak
BİLİ: (i) Bela, dert, uğraş
BİLLAH: (ü) Ar. Billah, inandırmak için yemin anlamında söylenir
BİMEĞDI: (i) İştah sorunu olmayan, (mec.) kırıncı olma
BİMEĞDIKERDIŞ: (f) Kırıncı olmak
BİMİKUN: (sf) Gayretsiz, sorumsuz
BİMİKUNTİ: (i) Gayretsizlik, sorumsuzluk
BİMÛYESER: (sf) Başarısız olan, başarısız
BİMÛYESERİ: (i) Başarısızlık
BİNA: (i) Ar. Bina, yapı
BİNA BİTOR: (zf) Öbür gün değil sonraki günden sonraki gün
BİN AW: (i) Su altı
BİNC: (i) Piç, gayrimeşru ilişkiden doğan çocuk
BİNİMAJ: (sf) Namazsız
BİNİMAJİ: (i) Namazsızlık hali, adet hali
BİNİMİ: (sf) İsimsiz, (mec.) değersiz, soysuz
BİN LİGUND MENDİŞ: (f) Ayakaltında kalmak, (mec.) yıpranmak
BİN LİGUND ŞYAYİŞ: (f) Ayakaltında gitmek, (mec.) telef olmak, ezilmek
BİNUM: (sf) Namsız, şöhretsiz
BİN XUI DEKERDIŞ: (d) Dibini doldurmak, zenginleşmek
BİN XUI DEPIŞTIŞ: (d) Dibini tutmak, zenginleşmek

BİN XUI GUIRETİŞ: (d) Dibini almak-
tutmak, zenginleşmek
BİQEDR: (sf) Kadirsiz, değersiz
BİQEDİRTİ: (i) Değersizlik
BİQIDI: (sf) Biçimsiz, tarzsız
BİQIDİTİ: (i) Biçimsizlik
BİQİMET: (sf) Kıymetsiz
BİQİMETİ: (i) Kıymetsizlik
BİQUISIR: (sf) Kusursuz
BİQUISİRTİ: (i) Kusursuzluk
BİR: (i) Ar. Kuyu, tulumba
BİRUN: (sf) Yağsız
BİSERDER: (sf) Başarısız
BİSERDERİ: (i) Başarısızlık
BİSEXFİR: (f) Boş yere kullanmak, sarf
etmek
Bİ SEXFİRİ: (i) Boş yere kullanılmışlık,
sarf etmezlik
BİSMİLLAH: (ü) Ar. Bismillah, Allah'ın
adıyla
BİSUAL: (sf) Tuzsuz
BİSUALİ: (i) Tuzsuzluk
BİŞERMI: (sf) Utanmaz
BİŞEKER: (sf) Şekersiz
BİŞÊW: (z)Dün gece
BİŞEWAD: (sf) Şefkatsiz, acımasız
BİŞEWADİ: (i) Acımasızlık
BİŞÊWI: (sf) Dün geceden kalma
Bİ ŞU: (i) Gel-git, med-cezir
BİTAWAT: (sf) Sabırsız
BİTAWATİ: (i) Sabırsızlık
BİTEK: (sf) Eşi olmayan, eşsiz, biricik,
benzersiz
BİTERS: (sf) Korku olmadan, korkusuz
BİTERSİ: (i) Korkusuzluk
BİTEXSİR: (f)Esirgeme, kullandırmama
BİTEXSİRİ: (i) Esirgemezlik,
kullandırmazlık
BİTIK: (i) Göz
BİTIK: (ç.i) Gözler
BİTİRŞEW: (zf) Dün geceden önceki
gece
BİTİRŞEWI: (zf) Dün geceden değil
ondan önceki geceden kalma
BİTOR: (zf) Öbür günden sonraki gün
BİTYEL: (i) Telsiz
BİUSUL: (sf) Usulsüz, ilkesiz, patavatsız
BİUSULİ: (i) Usulsüzlük, ilkesizlik
BİUMUD: (sf) Umutsuz, çaresiz
BİUMUDİ: (i) Umutsuzluk, çaresizlik

BİUMUDİ VER: (zf) Umutsuzluktan,
çaresizlikten
BİXÊR: (sf) Hayırsız
BİXÊRİ: (f) Hayırsızlık
BİVATIŞ: (zf) Söylemeden,
kendiliğinden
BİVİR: (sf) Bilinmez, bilinmeyen
BİWAR: (sf) Sahipsiz, kimsesiz
BİWARİ: (i) Kimsesizlik, sahipsizlik,
vefasızlık
Bİ WEXT: (sf) Zamansız, müsait
olmayan zamanda yapılan
BİYAYİ: (sf) Olmuş, varlık, zenginlik
BİYAYİŞ: (f) Olmak, doğmak
BİYEJ: (i) Pay, parça, taksim, bölüşme
BİYEJBİYAYI: (sf) Paylaşılmış,
bölüşülmüş
BİYEJBİYAYİŞ: (f) Paylaşılma
BİYEJKERDI: (sf) Paylaşılan
BİYEJKERDIŞ: (f) Paylaşma,
bölüşme
BİYEMARI/BİMARI: (sf) Nikâhsız
BİYEMCAL: (sf) Mecalsiz, ölü, bahtsız
BİYEMRAD: (sf) Muradı yerine
gelmemiş, bahtsız, uğursuz
BİYERİ: (sf) Nankör, bir şeyi
beğenmeyen
BİYERİTİ: (i) Nankörlük
BİYOR: (zf) Öbür gün
BİZ: (i) Keçi sürüsü
BİZAR: (sf) Bezmiş, usanmış, üşengeç,
ayrı düşmüş
BİZARİ: (i) Bezmişlik, üşengeçlik
BİZAT: (zf) Ar. Bizzat, şahsen
BİZER: (zf) İstemeyerek, istemeden
BİZUN: (i) Fr. Bizon, yaban sığırı
BİZUN: (sf) Dilsiz, dili olmayan
BİZUNTİ: (i) Dilsizlik
BODRUM: (i) Yun. Bodrum
BON: (sf) Olabilir
BON: (i) Olur, uygun, tasdik
BOQS: (i) İng. Boks
BOQSKAR: (i) Boksör
BOQSKERDUEĞ: (i) Boks yapan
BORAZUN: (i) Fa. Borazan
BORDO: (i) İt. Bordo
BORTIK: (i) Rektum, anüs
BORUN: (i) Güvercin
BOSI: (i) Egef, karasabanda halka
şeklinde ok'u (saban orta direği) dede

kılıcı (yirmi cm uzunluğundaki sopa) ile birlikte boyunduruğa monte eden ahşap halka
BUEÇ/BOÇ: (i) Kuyruk sokumu
BUEÇ/BOÇ: (i) Kuyruk
BUEÇIK/BOÇ: (i) Kuyrukçuk, küçük kuyruk
BUEÇ QUEL: (i) Kısa kuyruk, kesik kuyruk
BUEÇ DEKOTIŞ: (i) Kuyruk kemiği kayması
BUEĞ: (i) Tosun (2 yaşında)
BUEL: (sf) Tr. Bol
BUELI/BOLI/BUELAZ: (i) Tortu, kir, pasak
BUELIYİN/BOLİYİN/BUELAZIN: (sf) Pasaklı, kirli
BUEQ: (i) Foya, gizli oyun, hile, göz boyacılığı, sahtekârlık
BUEQ BUEQ: (f) Söylenme, geveleme
BUEQ BUEQ KERDIŞ: (f) Söylenmek, gevelemek
BUEQ MÊDUN VETIŞ: (f) Foyasını ortaya çıkarmak
BUER/BOR: (sf) Beyaza yakın renk
BUERAQ/BORAQ: (i) Ar. Kurban
BUEREK: (i) Tr. Börek
BUERIK/BORIK: (i) Beyazımsı
BUESTUN/BOSTUN/BİESTUN: (i) Karpuz
BUETUN/BOTUN: (i) Ar. İftira, bühtan
BUETUNKAR/BOTUNKAR: (sf) Müfteri, iftira eden
BUETUN EŞTIŞ: (f) İftira atmak
BUETUN KERDIŞ: (f) İftira etmek
BUEXÇA: (i) Tr. Bohça
BUEXÇAGÊR: (i) Bohçacı
BUEXÇAGÊRİ: (i) Bohçacılık
BUEXÇA KERDIŞ: (f) Bohçalamak
BUEZ: (i) Tr. Boz
BUEZIK: (sf) Boza çalan
BUÊJİ/BOJİ: (i) Enik, köpek yavrusu
BUĞAZ: (i) Tr. Boğaz
BUĞICIKWER: (sf) Böcekçil, böcekle beslenen
BUĞIK/BUĞICIK: (i) Böcek, (mec.) sümsük, itilip kakılan, horlanan
BUHARAT: (i) Ar. Baharat
BUID(IK): (i) Kırağı
BUIDIK KOTIŞ: (f) Kırağı düşmek

BUIK: (i) Arpacık
BUIRI/BUERI: (i) Sürülmemiş tarla
BUIRS: (i) Fr. Burs
BUIRSTİYİ: (i) Bursluluk
BUIIT: (i) Besi, iyi bakım
BUIIT KERDIŞ: (f) Besi yapmak, iyi bakım yapmak
BUIY: (i) Koku
BUIYA: (i) Tr. Boya
BUIYABIYAYIŞ: (f) Boyanmak
BUIYADAYIŞ: (f) Boyatmak
BUIYAKAR: (i) Boyacı
BUIYAKERDIŞ: (f) Boyamak
BUIYAX: (i) Morarma, morartı
BUIY DAYİ: (sf) Koku veren
BUIY DAYIŞ: (f) Koku vermek
BUIYA PIXAR: (sf) Ağır koku, her tarafı kaplamış koku
BUIYÊ HEWÊ: (i) Epilepsi
BUIYÊ HEWÊ CIGINAYIŞ: (f) Epilepsi olmak
BUIYÊ TÊRS: (i) Korku hali, korkma
BUIYÊ XUI VERDIŞ: (d) Açılmak, ferahlamak
BUIYIN: (sf) Kokan
BUIY KERDIŞ: (f) Koklamak
BUIYNAYIŞ: (f) Kokutmak
BUIY VERDIŞ: (f) Koku bırakmak, koku salmak, kokutmak
BUIY VETIK: (sf) Koku alan, burnu hassas
BUIY VETIŞ: (f) Koku çıkarmak, koku hissetmek
BUKRE: (i) Karasabanın kazı yapan arka kısmı
BULUĞ: (i) Ar. Buluğ, ergenlik dönemi
BULY: (f) Emekleme
BULY ŞİYAYIŞ: (f) Emeklemek
BUM: (i) Baykuş
BUMBA: (i) İt. Bomba
BUMBADAR: (sf) Bombacı
BUMBA BİYAYIŞ: Bombalanmak
BUMBA KERDIŞ: (f) Bombalamak
BUMBAR: (i) İnce bağırsak, bumbar yemeği
BUMBARDIMUN: (i) Fr. Bombardıman
BUMBİYAYIŞ: (f) Cenin vaziyetinde uzanmak
BUN: (i) Ev (yapı olarak)
BUNDIR: (i) Etki, tesir

BUNIK: (i) Küçük ev, oyuncak ev
BUNDERBİYAYIŞ: (f) Öğrenmek
BUNDERKERDIŞ: (f) Öğretmek
BUNÎ: (i) Plato, yüksek düzlük
BUNKI: (i) Toprak evin üstünü dövmek
için kullanılan büyük tokaç
BUNKİLÎ: (i) Fasulye
BUNKİLİYÊ BIRU: (i) Sırık fasulyesi
BUNKİLİYÊ ERD: (i) Yer fasulyesi
BUQALEMUN: (i) Ar. Bukalemun
BURĖAL: (i) Bulgar
BURĖALKÎ: (i) Bulgarca
BURĖALÎSTUN: (i) Bulgaristan
BURĖALÎSTUNIJ: (i) Bulgaristanlı
BURĖI: (i) Tr. Burgu, vida
BÛNYI: (i) Ar. Bünye
BÛRÎ: (i) Kirpik
BÛRÎY: (ç.i) Kirpikler

C

CA: (i) Yer, yatak
CA ARDIŞ: (f) Yerine getirmek
CA BİYAYIŞ: (sf) Tespit olmuş, belli olmuş
CABİYAYIŞ: (f) Tespit olmak, belli olmak
CA CA: (sf) Yer yer
CA CİDAYIŞ: (f) Yer vermek, yerleştirmek
CA CİGINAYIŞ: (f) Yerleşmek
CACIX: (i) Tr. Cacık
CACİM: (i) Yünden yapılmış sergi, halı
CAD: (zf) Hemen, direkt
CAD: (f) Çekil
CADAYIŞ: (f) Çekilmek, yer vermek
CADİ: (i) Fa. Cadı
CADIYAYIŞ: (f) Yer bulmak, yerleşmek
CAEŞTI: (sf) Yerini bulmuş, oturtulmuş, yerleştirilmiş
CAEŞTIŞ: (f) Yerini bulmak, oturtmak, yerleştirmek
CAFCAF: (i) Fa. Cafcaf, gösteriş
CAFCAFİN: (i) Cafcaflı
CA GUIRETİŞ: (f) Yer almak, yerleşmek
CAĞ: (i) Şiş (örgü, kebab)
CAĞ: (i) Kaburga
CAĞKERDIŞ: (f) Şişlemek
CAĞLEMI: (i) Korkuluk, küpeşte
CAĞRA: (i) İsp. Sigara
CAHİL: (sf) Ar. Cahil, (mec.) gün görmemiş
CAHİLTİ: (i) Cahillik
CAİZ: (sf) Ar. Caiz, sakınca olmayan, olabilir
CAKERDI: (sf) Tespit edilmiş, yeri belli edilmiş, doğrulanmış
CAKERDIŞ: (f) Tespit etmek, belli etmek, doğrulamak
CAKOTIŞ: (f) Yerini bulmak, yerleşmek
CAL: (sf) Kavurucu, aşırı sıcak
CAL: (sf) Kekre, buruk tat
CALEK: (i) Avuç içi ve ağızda oluşan su kabarcığı, baloncuk
CAMENDI: (sf) Yerde, geride kalmış
CAMENDIŞ: (f) Yerde, geride kalmak
CAPERS: (i) Adres

CAPÊGINAYIŞ: (f) Yerleşmek, yer bulmak
CAR: (i) Takat, güç (car tê nimend)
CAR: (i) Cefa, sıkıntı, angarya (ma car xui oncên)
CARA: (zf) Öylesine, zaten, aynen
CARIT: (i) Küçük kürek, faraş
CARİYA: (i) Ar. Cariye
CARİYATİ: (i) Cariyelik
CAR UNTIŞ: (f) Cefa çekmek, sıkıntısını çekmek
CASUS: (i) Ar. Casus
CASUSTİ: (i) Casusluk
CAŞYAYIŞ: (f) Oturtmak, kapatmak
CAVERD: (f) Boşver
CAVERDIŞ: (f) Geride bırakmak, ayrılmak
CAVERDIŞ: (f) Boşvermek, kendi haline bırakmak
CA VIRAŞTIŞ: (f) Yer yapmak, zemin hazırlamak
CAW: (sf) Farklı
CAW VENG: (i) Boş yer, kontenjan
CAWITI: (sf) Çok budaklı zor kesilen
CAWITI: (sf) Çiğnenmiş
CAWITIŞ: (f) Çiğnemek
CAZ: (i) İng. Caz
CAZİB: (i) Ar. Cazip, çekici
CAZİBİ: (i) Ar. Cazibe, çekicilik
CAZUİ: (sf) Cilveyle aldatan kadın, cadı
CEBR: (i) Ar. Cebir, matematiğin bir kolu
CEBR: (i) Ar. Cebir, zorlama
CEBRİ: (sf) Ar. Zorla yapılan, zoraki
CEFA: (i) Ar. Cefa, eziyet, sıkıntı
CEFAKAR: (sf) Cefakâr
CEFA UNTIŞ: (f) Cefa çekmek
CEGER: (i) Fa. Ciğer
CEHD: (i) Ar. Ceht, çaba
CEHDI: (i) Ar. Cadde, yol
CEHDİDAYIŞ: (f) Yol vermek, (mec.) işten çıkarmak, izin vermek
CEHDI KOTIŞ: (f) Yola koyulmak
CEHT KERDIŞ: (f) Çabalamak
CEHD KERDUEĞ: (sf) Çabalayan, gayretli
CEHNİM(I): (i) Ar. Cehennem
CEHNİM FİNASEQER: (i) Ar. Sakar cehennemi
CEHŞ(IK): (i) Sıpa

CEHZILQAZİ: (i) Hülle
CEHZILQAZİ KERDİ: (sf) Hülle yapılmış
CEHZILQAZİ KERDİŞ: (f) Hülle yapmak, çok bekletmek
CEKET: (i) Fr. Ceket
CELAL: (i) Ar. Celal, büyüklük, öfke, kızgınlık
CELB: (i) Ar. Celp, çağrı kâğıdı, getirme
CELEW: (i) Ar. Celep, hayvan tüccarı
CELETNAYİŞ: (i) Bastırmak, sıkıştırmak, (mec.) ayak altında gitmek, sıkıntı vermek, bunaltmak
CELLAD: (i) Ar. Cellât
CELLADİ: (i) Cellatlık
CELI: (i) Loda, harman edilmemiş sap yığını
CELSA: (i) Ar. Celse, duruşma, toplantı
CELQDUNEK: (i) Çırpıcı, çırpma aleti
CELQNAYİ: (sf) Çırpılmış
CELQNAYİŞ: (f) Çırpma (yoğurt)
CELQNQYUEĞ: (sf) Çırpan
CEM: (i) Ar. Toplama, toplanma
CEM: (i) Öğün
CEM: (i) Şişkinlik
CEMA: (i) Kucak
CEM'A: (i) Halvet olma, ilişkiye girme, cima
CEM'A KERDİŞ: Halvet olmak
CEMA KERDİŞ: (f) Kucağına doldurmak
CEMAL: (i) Ar. Cemal, yüz güzelliği
CEMALİ: (i) Güzellik
CEMBİYAYİ: (sf) Karnı şişmiş
CEMBİYAYİŞ: (f) Karnı şişmek
CEMED: (i) Buz
CEMEDCA: (i) Buzluk
CEMEDNAYİ: (sf) Buzlanmış, dondurulmuş
CEMEDNAYİŞ: (f) Dondurmak, üşütmek
CEMEDROYİN: (i) Buzul
CEMEDŞIKTUEĞ: (i) Buzkıran, buzkıran gemi
CEMEDWER: (sf) Buz yiyen
CEMEDWÊR: (i) Dondurma
CEMEDXUNI: (i) Buzhane
CEMEDYAYİ: (sf) Buz tutmuş, buzlanmış, donmuş, üşümüş

CEMEDYAYİŞ: (f) Üşüme, buz tutmak, donmak
CEM'ET: (i) Ar. Cemaat
CEM'ETKİ: (i) Cemaate uygun, bağdaş kurup oturma
CEM'ETKİ RUINIŞTIŞ: (f) Bağdaş kurup oturmak
CEMEXNAYİ: (sf) Karnını tıka basa doldurmuş
CEMEXNAYİŞ: (f) Karnını tıka basa doldurmak
CEMÊ BAR: (zf) Kucak yük
CEMÊK: (i) Bir öğün
CEMKİYİ/CEMXUNI: (i) Cemevi
CEMRI: (i) Ar. Cemre
CEMSA: (i) İng. Cemse, askeri araç (gmc marka)
CEM WELÇEK: (sf) Aşırı ölçülü davranan, eli sıkı, hassas
CENAW: (i) Ar. Cenap, saygı, onur ve büyüklük, şeref
CENAW XUIRA: (zf) Şerefinden, büyüklüğünden
CENDERI: (i) Fa. Cendere, basınç makinesi
CENDERMI: (i) İt. Jandarma
CENDİŞ: (f) Çalmak (enstrüman, çalgı aleti)
CENG: (i) Cenk, savaş
CENG: (i) Pas, oksit
CENGARIN: (sf) Paslı
CENGAWUIR: (sf) Cengâver
CENGENI: (i) Fa. Çingene
CENKERDİŞ: (f) Cenk, savaş etmek
CENISKNAYİ: (sf) Soluk soluğa kalan, titreyen (aşırı ağlama ve korkudan)
CENISKNAYİŞ: (f) Soluk soluğa kalmak, titremek (aşırı ağlama ve korkudan)
CENNET: (i) Ar. Cennet
CEPHI: (i) Ar. Cephe, yön
CEPHI: (i) Ar. Cephe
CEPXUNI: (i) Fa. Cephane
CER: (zf) Aşağı
CERA: (sf) Ayrı
CERA KERDİŞ: (f) Ayırmak
CERA KOTİŞ: (f) Ayrı düşmek
CERAVETI: (sf) Parçalara ayrılmış, dağıtılmış, çıkık, (mec.) zayıf, cılız kimse

CERAVETİŞ: (f) Parçalara ayırmak, dağıtmak
CERA VETİŞ: (f) Ayırt etmek, tanımak
CERA VETUEĞ: (i) Parçalara ayıran, çıkıkçı, ayırt eden
CERA VÊJYAYÎ: (sf) Parçalara ayrılmış
CERA VÊJYAYIŞ: (f) Parçalara ayrılmak
CERAVISTIŞ: (f) Ayrı düşürmek
CERRA: (sf) Aşağıdan, derinden
CERRAH: (i) Ar. Cerrah, operatör doktor
CETWEL: (i) Ar. Cetvel
CEW: (i) Ar. Cep
CEW: (i) Arpa
CEWAW: (i) Ar. Cevap
CEWAW DAYÎ: (sf) Cevaplanmış, cevap verilmiş
CEWAW DAYIŞ: (f) Cevaplamak, cevap vermek
CEWHER: (i) Ar. Cevher
CEWŞEN: (i) Ar. Cevşen
CEZA: (i) Ar. Ceza
CEZACA/CEZAXUNI: (i) Cezaevi, hapisane
CEZA DAYIŞ: (f) Ceza vermek
CEZA GUIRETİŞ: (f) Ceza almak
CEZB: (i) Ar. Cezp, kendine doğru çekme
CEZBGÊR: (sf) Cezp edici, çekici, büyüleyici
CEZBI: (i) Ar. Cezbe, kendinden geçme
CEZBKAR: (sf) Cezbeden, çeken, büyüleyen
CEZBI KOTI: (sf) Cezbe gelmiş (tasavvuf)
CEZBI KOTIŞ: (f) Cezbe düşmek-gelmek (tasavvuf)
CEZERYA: (i) Ar. Cezerye
CEZIM: (i) Ar. Cezim, Kur'an harekesi
CEZWI: (i) Ar. Cezve
CÊLUN: (i) Fa. Ceylan
CÊMÎL: (sf) Ar. Cemil, erkeklerde güzellik
CÊMYAYIŞ: (f) Üşüşmek, abanmak, kapanmak, üzerine toplanmak
CÊMYET: (i) Ar. Cemiyet, kurum, topluluk
CÊRÎN: (sf) Aşağıdaki, aşağıdakiler
CÊRKERDİ: (sf) Aşağıya salınmış
CÊRKERDIŞ: (f) Aşağıya salmak

CÊRUN: (i) Ar. Cereyan, elektrik, akım
CÊRUNA NİYAYIŞ: (f) Elektriğe çarpılmak-değmek, akıma yakalanmak
CÊRUNID MENDİŞ: (f) Cereyanda kalmak, uzun süre akıma yakalanmak
CÊK: (sf) Bir yer
CÊKID: (i) Bir yerde
CÊKRA: (i) Bir yerden
CÊ MIQUM: (i) Makam yeri, makam odası
CÊ XUI DİYAYIŞ: (f) Yerini bulmak, hallolmak
CIDAYI: (sf) Verilmiş
CIDAYIŞ: (f) Vermek
CIEŞTI: (sf) İçine konmuş, döşenmiş
CIEŞTIŞ: (f) İçine koymak, döşemek
CIGÊRAYIŞ: (f) Dalmak, basmak, dolmak
CIGINAYI: (sf) Değmiş, çarpmış, olayın üstüne gitmiş, etkilenmiş
CIGINAYIŞ: (f) Değmek, çarpmak, tesadüf etmek
CIGUIRERİŞ: (f) İçine almak, etrafını sarmak
CIĞIZ: (i) Oyunbozan, mızıkçı
CIĞIZTÎ: (i) Oyunbozanlık, mızıkçılık
CIĞIZTÎ KERDIŞ: (f) Oyunbozanlık yapmak
CIK: (i) Meme (çocuk dilinde)
CIKERDİ: (sf) İçine katılmış, doldurulmuş
CIKERDIŞ: (f) İçine katmak, doldurmak
CIKOTI: (sf) İçine düşmüş, girmiş
CIKOTIŞ: (f) İçine düşmek, girmek
CIKUAYIŞ: (f) Dürtmek
CIKUAYUEĞ: (sf) Dürten
CIL: (i) Elbise, giyilecek şey, esvap
CILCA: (i) Elbiselik
CIL CUEL: (i) Elbise adına ne varsa, elbise falan
CILDERZ: (i) Terzi
CILXUNI: (i) Çamaşırhane
CIMBILIK: (sf) Çok yağlı yemek
CIMBIZ: (i) Yun. Cımbız
CIMUETI: (sf) Gösterilmiş, kendisine gösterilmiş
CIMUETIŞ: (f) Göstermek, kendisine göstermek
CINABET: (sf) Ar. Cünüp
CINABETÎ: (i) Cünüplülük hali

CINAR: (sf) Delirmiş, cin çarpmış
CINAWUIR: (i) Canavar, kurt (mec.)
acımasız, kötü ruhlu, zalim kişi
CINAWUIRTİ: (i) Canavarlık
CINAWUIRTİ KERDİŞ: (f) Canavarlık yapmak-etmek
CINAYIŞ: (f) Koymak, tecavüz etmek
CINAZA: (i) Ar. Cenaze, naaş
CINAZÊ: (ç.i) Cenazeler
CIND: (i) Cin
CINIŞNAYIŞ: (f) Bindirmek
CINIŞTI: (sf) Binmiş, binilmiş
CINIŞTIŞ: (i) Binmek
CINIŞTGÊR: (sf) Binici
CINIŞTUEĞ: (sf) Binen
CINIŞYAYIŞ: (f) Bindirilmek
CINSİYET: (i) Ar. Cinsiyet
CIONTI: (sf) Üstü örtülmüş, kapanmış
CIONTIŞ: (f) Üstünü örtmek, kapatmak
CIPAWITIŞ: (f) Fırsat kollamak
CIQELDNEYIŞ: (f) İçine düşürmek, mecbur etmek
CIQELYAYIŞ: (f) İçine düşmek, içinde bulmak, mecbur olmak
CIQLİLİ: (f) Gıdıklama
CIQLİLİ BİYAYIŞ: (f) Gıdıklanmak
CIQLİLİ KERDİŞ: (f) Gıdıklamak
CIR: (i) Menfaat
CIR XUI KERDİŞ: (f) Kendi menfaatini düşünmek
CIRIK: (i) Şamata
CIRIKKAR: (sf) Şamatacı
CIRIK VETIŞ: (f) Şamata yapmak
CIRIK VETUEĞ: (sf) Şamata yapan, şamatacı
CIRM: (i) Ar. Cürüm, kusur, hata, yük
CIRMKAR: (sf) Cürümlü, kusurlu
CIRN: (i) Gövde
CIRN: (i) Büyük havan, dibek
CIRN VİYERİ: (sf) İri göbekli
CIRTIK: (i) Eşek tepîği
CISN CİBLET: (i) Ar. Cins cibilliyet, soy tür
CISN: (i) Ar. Cins, tür
CIŞYAYIŞ: (f) Süsmek, toslamak
CIŞYAYIŞ: (f) Benzemek, dayamak
CIT: (i) Çift
CIT BİYAYI: (sf) Sürülü
CIT BİYAYIŞ: (f) Sürülmek
CIT KERDI: (sf) Sürülmüş

CIT KERDIŞ: (f) Çift sürmek
CITYER: (i) Çiftçi, rençper
CI UMYAYIŞ: (f) Etkili gelmek, faydalı olmak
CIVERDAYI: (sf) Kapıştırmış
CIVERDIŞ: (f) Üstüne salmak, saldırtmak, kapıştırmak
CIVETI: (sf) Musallat olmuş
CIVETIŞ: (f) Musallat olmak
CIZLAWİT: (i) Cızlavat, lastik ayakkabı
CIZM/CUZM: (i) Ar. Cüz (Kur'an'ın otuzda bir parçası)
CIZDUN: (i) Ar. Cüzdan
CIZDUNÊ NIFUS: (i) Nüfus cüzdanı
CIZUM: (i) Ar. Cüzzam
CIZUMIN: (i) Cüzzamlı
Cİ: (sf) Ayrı
CİBLET: (i) Ar. Cibilliyet, soy, yaradılış
CİHAD: (i) Ar. Cihat, harp, Allah için savaş
CİHAD: (sf) Yaman
CİHAN/CİHUN: (i) Cihan, dünya
CİHANGİR: (i) Cihangir
CİHAZ: (i) Ar. Cihaz, alet, makine
CİHAZÊ QÊD/QÊYD: (i) Kayıt cihazı, kamera
CİHAZÊ ONTİK: (i) Fotoğraf makinesi
CİHAZÊ VÊNG: (i) Ses cihazı
CİHAZÊ WERİCAYIŞ: (i) Masaj aleti
CİHUN: (i) Cihan, alem, evren
CİKERDI: Ayırt edilmiş, bölünmüş
CİKERDIŞ: (f) Ayırt etmek, bölüşmek
CİKOTI: (sf) Ayrı düşmüş
CİKOTIŞ: (f) Ayrı düşmek
CİL: (i) Kamış
CİL: (i) Kılıçık, lif (bitkilerde fasulye v.b.)
CİLA: (i) Ar. Cila
CİLA KERDI: (sf) Cilalı, cilalanmış
CİLA KERDIŞ: (f) Cilalamak
CİLAKERDUEĞ: (sf) Cilalayan
CİLÊT: (i) Tr. Jilet
CİLİN: (sf) Elbiseli
CİLİN: (sf) Lifli
CİLT: (i) Ar. Cilt
CİLT KERDI: (sf) Ciltli, ciltlenmiş
CİLT KERDIŞ: (f) Ciltlemek
CİLT KERDUEĞ: (sf) Ciltleyen, mücellit
CİMİYUNA VETIŞ: (f) Ayırt etmek

CİNEK: (i) Kadıncağız
CİNİT: (i) Ar. Cınnet
CİNİT VİYARNAYIŞ: (f) Cınnet geçirmek
CİNİ: (i) Karı, kadın, bayan
CİNİBİRA: (i) Kayınbirader
CİNİBRARU: (i) Elti
CİNİYA XIRAV: (sf) Kötü kadın
CİNİYA ZUNAYİ: (sf) Bilgili, güngörmüş kadın
CİNİYÊ KİYİ: (i) Ev kadını
CİQUNI: (i) Kursak, taşlık
CİR: (e) İçin (cir vıraz)
CİR: (sf) Uslu
CİRO: (i) İt. Ciro
CİRUN: (i) Ar. Komşu
CİRUNÊK: (i) Komşunun biri
CİRUNTI: (i) Komşuluk
CİSERKOTI: (sf) Ayrı düşmüş
CİSERKOTIŞ: (f) Ayrı düşmek
CİVISTI: (sf) Ayrı düşmüş
CİVISTIŞ: (f) Ayrı düşürmek
CİWA: (i) Fa. Cıva
CİWAR: (i) Ar. Etraf, bitişik alan, mücavir
CIWATI: (i) İt. Cıvata
CİYEZ: (i) Ar. Çeyiz
CİYEZ HEDRIKERDIŞ: (f) Çeyiz hazırlamak
CİZMI: (i) Tr. Çizme
COĞRAFYA: (i) Ar. Coğrafya, yerbilimi
COK: (b) Madem
CO MIQUMİ: (sf) Yüksek makam
CONTA: (i) İt. Conta
COURD: (zf) Yukarı
CUERD: (zf) Aşağı
CUCU: (i) Bili bili (tavukları çağırarak için söylenir)
CUCU KERDIŞ: (f) Bili bili etmek
CUI DIMA: (sf) Arkasından, sonraki
CUIRI: (sf) Cüce, bücür
CUIY: (i) Reçine
CUIYİ: (i) Harman (dövülmüş)
CUIYAYİ: (sf) Yaşayan, sığıntı
CUIYAYIŞ: (f) Yaşamak, sığınmak
CUIYNAYI: (sf) Birinin himayesinde yaşayan, yaşatılan
CUIYNAYIŞ: (f) Birinin himayesinde yaşamak, yaşatmak
CUM: (i) Cam

CUMBER: (i) Camcı
CUMBERTİ: (i) Camcılık
CUMBAZ: (i) Cambaz
CUMBAZTI: (i) Cambazlık
CUMBAZTI KERDIŞ: (f) Cambazlık yapmak-etmek
CUMBUŞ: (i) Fa. Cümbüş
CUMCELAT: (i) Ortadan kaybolma
CUMCELATBIYAYIŞ: (f) Ortadan kaybolmak
CUMEKUN: (i) Camekân
CUMHUR: (i) Ar. Cumhur, halk
CUMHURYET: (i) Ar. Cumhuriyet
CUM'I: (i) Ar. Cuma
CUMİ: (i) Ar. Cami
CUMİYERD: (i) Adam, bay, civanmert, cömert, bonkör, delikanlı
CUMİYERDİ: (i) Adamlık, erkeklik, cömertlik, bonkörlük, delikanlılık, büyüklük
CUMİYERDİ KERDIŞ: (f) Erkeklik yapmak, büyüklük etmek
CUN/CON: (i) Can
CUN/CON: (sf) Dinç, diri
CUNCEGER: (i) Cancığır
CUNGIRUN: (sf) Kendinden aciz, üşengeç, erinen
CUNGIRUN BIYAYIŞ: (f) Kendinden aciz olmak, üşenmek, erinmek
CUNGIRUNİ: (i) Acizlik, üşengeçlik, erinmeklik
CUNGIRUNİ KERDIŞ: (f) Acizlik etmek
CUNŞENİK: (sf) Kıvrak, hareketli, hafif
CUNŞENİK BIYAYIŞ: (f) Hareketli olmak
CUNŞENİKİ: (sf) Kıvraklık, hareketlilik
CUNTA: (i) İsp. Cunta, yönetici kurul
CUN WÊŞİ: (i) Can sağlığı, iyi hal
CUNXELASKAR: (i) Cankurtaran
CURASI: (sf) Heybetli, cesaretli
CUWA PÊ: (zf) Daha sonra
CUWA VER: (zf) Daha önce
CUWAL: (i) Çuval
CÛI BIYAYİ: (sf) Yıpranmış
CÛI BIYAYIŞ: (f) Yıpranmak
CÛINİM: (i) Taraf
CÛINİM ALLAH'RA: (i) Allah tarafından
CİYAR: (i) Testi

Ç

ÇA: (zf) Neresi, nereye
ÇAD: (zf) Nerede
ÇADIR: (i) Çadır
ÇAĞ: (i) Tr. Çağ, zaman
ÇAĞDER: (i) Çağdaş
ÇAĞTI: (i) Çağdaşlık
ÇAKUIJ: (i) Çekiç
ÇAL: (i) Çukur
ÇALÊ ALIŞK: (i) Gamze
ÇALÊ ÇİM: (i) Göz çukuru
ÇALÊK: (i) Çukurcuk
ÇALME: (i) Alınlık, bindi, kadınların alınlıklarına taktıkları süs takısı
ÇALPIK: (sf) Sırlıklam
ÇALPIKBIYAYIŞ: (f) Sırlıklam olmak
ÇAMAÇIR: (i) Tahterevalli
ÇAPAL: (i) Avuç
ÇAPIK: (i) Alkış
ÇAPIK KUAYIŞ: (f) Alkış çalmak
ÇAQI: (i) Bacak
ÇAQÊ: (ç.i) Bacaklar
ÇAQÊ PÊ: (i) Arka bacaklar
ÇAQÊ VÊR: (i) Ön bacaklar
ÇAQLI: (i) Kol
ÇAQLÊ: (ç.i) Kollar
ÇAR: (i) Akıtma, sakar, akma, hayvanların alnındaki beyazlık
ÇAR/ÇA HAR: (i) Dört
ÇAR: (i) Rus. Çar, imparator
ÇAR: (i) İnce çalidan yapılan süpürge
ÇARA: (zf) Nereden
ÇARBER: (i) Kapı, pencere kasası, eşik
ÇAR BEND: (i) Dörtlük
ÇAR FASİL: (i) Dört mevsim
ÇAR GUEŞI: (i) Dört köşe, dörtgen
ÇAR GUEŞÊ REP: (i) Dikdörtgen
ÇAR GUEŞÊ ZÊPİ: (i) Kare
ÇARI: (i) Alın
ÇARI: (i) Çare, yöntem, tarz
ÇARIK: (sf) Çelimsiz, cılız
ÇARIN: (sf) Dördüncü
ÇARINA YO: (i) Çeyrek, dörtte biri
ÇARING: (i) Eşek arısı
ÇARİÇA: (i) Rus. Çariçe, imparatoriçe
ÇARLET: (sf) Dördüz
ÇARYÊS: (i) Ön dört
ÇARYÊSIN: (sf) On dördüncü

ÇAR LINGA ŞYAYIŞ: (f) Dört nala gitmek
ÇARMIX: (i) Çarmıh
ÇARNAYI: (f) Gezdirilmiş, dolaştırılmış, çevrilmiş
ÇARNAYIŞ: (f) Gezdirmek, dolaştırmak, dolaşım, çevirmek
ÇARNAYUEĞ: (i) Çevirmen
ÇARSE: (i) Dört yüz
ÇARSEYİN: (sf) Dört yüzüncü
ÇARŞEMI: (i) Çarşamba
ÇARŞEW: (i) Çarşaf
ÇARŞÛI: (i) Çarşı
ÇARŞÛIWÊ QÊNAYI: (i) Kapalı çarşı
ÇAR XELİFÊ: (i) Dört halife
ÇAR YAR: (i) Dört güzide sevgili, Dört halife
ÇATÛI: (i) Tr. Çatı
ÇATÇAT: (i) Çatapat, eğlence aleti
ÇAXIL: (i) Tr. Çakıl
ÇAWUŞ: (i) Tr. Çavuş
ÇAWUŞTI: (i) Çavuşluk
ÇAY: (i) Çi. Çay
ÇAYA GIRUN/ÇAYA DEMIN: (sf) Ağır çay, demli çay
ÇAYA TENIK/ÇAYA ŞENIK: (sf) Açık çay
ÇAYDUN: (i) Çaydanlık
ÇAYI: (sf) Biçilmiş
ÇAYIŞ: (f) Biçmek
ÇAYCA/ÇAYXUNI: (i) Çayhane
ÇEKELASTIK: (i) Sapan
ÇEKLAT: (i) Lastik
ÇEKLATIN: (sf) Lastikten olan, kayışimsı, lifli
ÇELEG/ÇİLEG: (i) Tr. Çilek
ÇELI: (sf) Aşırı soğuklar, zemheri
ÇELÊ ZIMISTÛN: (i) Kış soğukları
ÇELMI: (i) Tr. Çelme
ÇELMI EŞTIŞ: (f) Çelme atmak
ÇELMI PAKUAYIŞ: (f) Çelme takmak
ÇELTUK: (i) Çeltik, pirinç tarlası
ÇEM: (i) Delta, nehir
ÇEMBER: (i) Çember, halka, kasnak
ÇEMÇEQU: (i) Değirmen taşı ile buğday deposu arasında bulunan buğdayın azar azar inmesini sağlayan düzenek
ÇEMÇİK: (i) Küçük kepece
ÇEMEN: (i) Tr. Çemen
ÇEMLI(K): (i) Tutacak, kol

CEMLİK: (i) Çömlek
CEMLÊ BÊR: (i) Kapı kolu
CEMLÊ SATİL: (i) Bakrac tutacağı
ÇEN(D) : (sf) Kaç
ÇEN BINÊK: (zf) Ne miktar
ÇENDÊK: (zf) Ne kadar
ÇENDÊKRA: (zf) Ne kadardan
ÇENDÊKO: (zf) Ne zamandır
ÇENGEL: (i) Çengel
ÇENGELİN: (sf) Çengelli
ÇENGİ: (i) Fa. Çengi, kadın oyuncu
ÇEN HEW: (sf) Birkaç, az sayıda, (çen hew nunu bîd mı)?
ÇEN HÊW: (zf) Kaç defa, defalarca (tı çen hêw şî uja- e çen hêw şya uja)
ÇENİ: (i) Çene
ÇENİBAZ: (sf) Çene yapan, çok konuşan
ÇENİ KERDİŞ: (d) Çene yapmak
ÇENİNRA YO: (zf) Kaçınıcı kez, kaçınıcı defa
ÇENG: (i) Koltuk (omuz altı)
ÇENSÊ: (zf) Ne kadar
ÇENSÊRA: (zf) Ne kadardan
ÇEP: (i) Sol
ÇEPÇELASÎ: (zf) Çepçevre
ÇEPEL: (i) Solak
ÇEPER: (i) Fa. Çeper
ÇEPERNAYÎŞ: (f) Çabalamak, uğraş vermek
ÇEPGİR: (sf) Solcu
ÇEPIR: (i) Çaba, gayret
ÇEPIRYAYÎŞ: (f) Çabalamak, gayret etmek
ÇEPIRYAYUEĞ: (sf) Çabalaya, gayret eden
ÇEPKÎ: (i) Solunu kullanma
ÇEPRAŞT: (sf) Çapraz
ÇEPRAŞTKÎ: (zf) Çaprazlama
ÇEQ: (i) Kıvılcım, köz parçası
ÇEQAL: (i) Çakal, (mec.) kurnaz, yalancı, düzenci, aşâğılık kimse
ÇEQER: (i) Cin taifesinden bir varlık, öcü, sevimsiz, itici
ÇEQER: (i) Çakal
ÇEQÊ ADÎR: (i) Ateş kıvılcımı, azıcık ateş
ÇERA: (i) Çıra
ÇERAYÎŞ: (f) Otlanmak
ÇERÇİWA: (i) Çerçeve, poster
ÇERÇÎ: (i) Moğ. Çerçi, seyyar satıcı

ÇERÇİTÎ: (i) Çerçicilik, seyyar satıcılık
ÇERÇİTİYÎ KERDİŞ: (f) Çerçicilik yapmak, seyyar satıcılık yapmak
ÇERDEX: (i) Çardak, kameriye, kamelya
ÇERDİŞ: (f) Otlamak
ÇEREZ: (i) Yun. Çerez
ÇERÊ/ÇİRÊ: (zf) Asla, kat'a
ÇERİ: (i) Otlak, ot
ÇERİNAYÎŞ/ÇERNAYÎŞ: (f) Otlatmak
ÇERIX: (i) Tr. Çarık
ÇERMI: (i) Deri (et üstündeki canlı deri)
ÇERMI KERDİ: (sf) Derisi yüzülmüş
ÇERMI KERDİŞ: (f) Derisini yüzmek
ÇERX: (i) Çark
ÇERXBER: (i) Çarkçı
ÇERXDAYÎŞ: (f) Çarka vermek, bilemeye vermek, (mec.) dolanıp durmak, dört dönmek
ÇERXÊFELEK: (i) Çarkıfelek
ÇERXITYAYÎŞ: (f) Çırpınmak, çabalamak
ÇERXITYAYUEĞ: (sf) Çırpınan, gayret eden
ÇERXKERDİŞ: (f) Bilemek, (mec.) çark etmek, sözünden dönmek
ÇETAL: (i) Tr. Çatal
ÇETİ: (i) Sı. Çete
ÇÊ: (zf) Hiç
ÇÊNG: (ç.i.) Koltuklar (omuz altları)
ÇÊRNAYÎ: (sf) Otlatılmış
ÇÊŞÎT: (i) Fa. Çeşit
ÇÊW: (zm) Kimse(yi)
ÇÊWRA: Kimseden, kimseye
ÇÊYREK: (i) Fa. Çeyrek
ÇİĞAYÎŞ: (f) Cız etmek
ÇİJÊ: (ç.i.) Memeler
ÇİJİ/CİCİ: (i) Meme
ÇİJİ GUIRETİŞ: (i) Meme ağrısı, meme enfeksiyonu
ÇİJİ ONTİŞ: (f) Meme çekmek, süt emmek
ÇİKAL: (i) Eski ayakkabı
ÇİKUARIN: (sf) Lifli
ÇİKUELI: (i) Kızarmış, cips haline gelmiş, kabuk (ekmek, yarakabuğu)
ÇİKUID: (sf) Cimri
ÇİKUIDÎ: (i) Cimrilik
ÇİKUIR: (i) Tulum, (mec.) zayıf, çelimsiz
ÇİLA: (i) Lamba, ışık

ÇILĞAZÊ: (i) Suçiçeği
ÇILĞAZÊ VETİŞ: (f) Suçiçeği çıkarmak
ÇILK: (i) Damla
ÇILKAYÎ: (sf) Damlamış, sıçramış
ÇILKAYÎŞ: (f) Damlamak, sıçramak
ÇILKÊ AV: (i) Su damlası
ÇILKÊ VARUN: (i) Yağmur damlası
ÇILKKERDİŞ: (f) Damlatmak, (mec.) öldürmek
ÇILKNAYÎ: (sf) Damlatılmış, sıçratılmış
ÇILKNAYÎŞ: (f) Damlatmak, sıçratmak
ÇİM: (i) Göz
ÇİM AKEYİ: (sf) Gözü açık, göz açık
ÇİM AKEYİŞ: (f) Gözünü açmak, göz açmak
ÇİM BAZAR: (zf) Alıcı gözle
ÇİM BEQ: (sf) Gözü fal taşı gibi açık olan, dikkatle bakan
ÇİM BIRNAYÎŞ: (d) Gözü kesmek
ÇİM ÇARNAYÎŞ: (f) Göz gezdirmek
ÇİMÇİLİK: (i) Sarkıt
ÇİMÇİLİK: (ç.i.) Sarkıtlar
ÇİM GUIRETİŞ: (i) Göz ağrısı, göz enfeksiyonu
ÇİM HESİR: (sf) Sulu gözlü
ÇİMİ: (i) Göze, pınar, kaynak
ÇİMİ: (i) Bölüm, kısım, oda, kefe
ÇİMİK/ÇİM ÇİRA: (b) Çünkü
ÇİM KOTİŞ: (d) Göze girmek
ÇİM LİL: (sf) Açık renk gözlü
ÇİM PIJ: (sf) Gözü çapaklı
ÇİM PİS: (sf) Kötü-kem gözlü, nazar eden
ÇİM PİYELEKİN: (sf) Pörtlek gözlü
ÇİM ŞAŞ: (sf) Şaşı göz
ÇİM ŞIKTIŞ: (f) Göz kırpmak
ÇİM TENG: (sf) Gözü doymayan
ÇİM TÊNGÎ: (i) Gözü doymama, hırslı olma
ÇİM TÊNGÎ KERDİŞ: (f) Gözü doymamak
ÇİM TİVER: (sf) Gözü dışarıda olan
ÇİMUIR: (i) Çamur
ÇİMUIRİN: (sf) Çamurlu
ÇİM VETİK: (sf) Dikkatle bakan, gözleyen
ÇİM VÊŞUN: (sf) Aç gözlü
ÇİM VÊŞUNÎ: (i) Aç gözlülük
ÇİM VÊŞUNÎ KERDİŞ: (f) Aç gözlülük yapmak-etmek

ÇİM VİSTİŞ: (d) Göz koymak, göz dikmek
ÇİM XIRAW: (sf) Kötü gözlü, kem gözlü
ÇİNAR: (i) Fa. Çınar
ÇİNGİR: (sf) Kıvırcık
ÇİNGİR NAYÎ: (sf) Kıvırcık olan-olmuş
ÇİPIK: (i) Diz altı, bacak
ÇİQIR: (i) İz, patika çatlak, iki dere arası, çığır
ÇİQIR: (i) Buruş, kırış
ÇİQIR NAYÎ: (sf) Buruşturulmuş, kırıştırılmış
ÇİQIR NAYÎŞ: (sf) Buruşturmak, kırıştırmak
ÇİQIR YAYÎ: (sf) Buruşuk, kırışık
ÇİQIR YAYÎŞ: (f) Buruşmak, kırışmak
ÇİR: (i) Çeşme
ÇİR: (i) Uçurum, yar
Çİ/ÇİRA: (zf) Niye
ÇİRÇELİ: (i) Cırcır Böceği
ÇİRİK: (i) Şelale
ÇİRKERDİ: (sf) Sağılmış
ÇİRKERDİŞ: (f) Sağmak
ÇİRPUIK: (sf) Damın altına konan çalı çırpı
ÇİRRA PERAYÎŞ: (f) Uçurumdan uçmak-düşmek
ÇİRUNİK: (sf) Devamlı akan çeşme
ÇİR VİRAZ: (f) Sık sık gidip gelme, koşuşturma
ÇİR VİRAZ KERDİŞ: (f) Sık sık gidip gelmek, koşuşturmak
ÇİR VİRİK: (i) Gazoz kapağından ortasından iki delik açılıp ip geçirilen ve çevrilerek ipleri gerdirmek suretiyle yapılan çocuk oyuncağı, (mec.) çevik olan kişi
ÇİT: (i) Tr. Çıt, kırılma sesi
ÇİTÎ: (i) Çıtırıtı
ÇİTA: (zm) Ne
ÇİTARA: (zf) Neden
ÇİWÎT: (i) Çivit, küp şekeri şeklinde mavi renk veren madde (çamaşırlar için)
ÇİWÎT KERDİŞ: (f) Çivitlemek
ÇİX: (i) Mutfak
ÇİZAYÎŞ: (f) Yalvarmak, sızlanmak
Çİ/ÇİK/ERMI/TAWÊ: (i) Şey
ÇİFTİ: (i) Çift namlulu,
ÇİFTİ: (i) Çifte, tepme, nazar

ÇİFTİ EŞTİŞ: (f) Çifte atmak, tepmek
ÇİFTİ PANAYI: (sf) Nazar değmiş
ÇİFTİ PANAYIŞ: (f) Nazar değmek-
etmek
ÇİK: (zm) Bir şey, hiç
ÇİKİRBİYAYI: (sf) İşe yarayan
ÇİKİRNİBİYAYI: (sf) İşe yaramaz, işe
yaramayan
ÇİLİ: (i) İp yumağı, çile
ÇİLİ: (i) Çile, sıkıntı, eziyet
ÇİLİCA/ÇİLİXUNI: (i) Çilehane
ÇİLİKÊŞ: (sf) Çilekeş, çileli, sıkıntı-
eziyet çeken
ÇİLİNGİR: (i) Fa. Çilingir
ÇİM: (ç.i) Gözler
ÇİMUNTI: (i) İt. Çimento
ÇİN: (i) Fa. Çin, Çin ülkesi
ÇİN: (i) Yok
ÇİNAYI: (sf) Biçilmiş
ÇİNAYIŞ: (f) Biçmek
ÇİNBIYAYI: (sf) Olmayan
ÇİNBIYAYIŞ: (i) Yokluk
ÇİNBIYAYIŞ MERDİM: (i) Adam
yokluğu, kâhtı rical
ÇİNEQOP: (i) Yun. Çinekop
ÇİNİJ: (i) Çinli
ÇİNİ: (sf) Yokluk
ÇİNİ: (i) Fa. Çini, seramik
ÇİNİBER: (i) Çinici
ÇİNİCİTİ: (i) Çinicilik
ÇİNÊDİK: (sf) Görmemiş
ÇİNQO: (i) İt. Çinko
ÇİPURA: (i) Yun. Çipura
ÇİQOLATA: (i) İt. Çikolata
ÇİR: (i) Çil Keklik
ÇİRBUIL/ÇİRQUIL: (sf) Çıtı pıtı,
zayıfça
ÇİRKEF: (i) Fa. Çirkef, şirret, pis-kötü
olan
ÇİROZ: (i) Yun. Çiroz, yağsız,
kurutulmuş balık
ÇİRVİLA: (i) Et, soğan, patates karışımı
yemek
ÇİT: (i) Başörtü
ÇİTA: (i) İng. Çita, büyük kedi
ÇİTA: (i) Moğ. Çita, ince tahta
ÇİTÇİT: (i) Tr. Çıtçıt
ÇİYAYI: (sf) Üşümüş
ÇİYAYIŞ: (f) Üşümek
ÇO/KIÇI: (zm) Kimse

ÇOR: (i) İç yağı
ÇORIN: (sf) Yağlı (et)
ÇORA: (zm) Kimseye
ÇORES: (i) Kırk
ÇORESİN: (sf) Kırkınıcı
ÇOLİG: (i) Bingöl
ÇOT: (sf) Eğri, yamuk
ÇOTAWYER: (sf) Eğri büğrü, çokgen
ÇOTBIYAYI: (sf) Eğrilmiş
ÇOTBIYAYIŞ: (f) Eğilmek
ÇOT KERDİ: (sf) Eğilmiş
ÇOT KERDIŞ: (f) Eğmek
ÇOTKİ: (sf) Eğrice
ÇUA: (i) Değnek
ÇUAKUETİ: (i) Ayak bileği
ÇUEGUN/ÇOĞUN: (i) Koltuk altı
değneği
ÇUEK/ÇOK: (i) Diz
ÇUEL/ÇOL: (i) Moğ. Çöl
ÇUELAX/ÇOLAX: (sf) Tr. Çolak, eli
kolu sakat olan
ÇUELAXI/ÇOLAXI: (i) Çolaklık
ÇUEL BIYAYIŞ: (f) Çöl olmak,
çölleşmek
ÇUEL KERDIŞ: (f) çöl etmek,
çölleştirmek
ÇUEP/ÇOP: (i) Çöp
ÇUEPKAR: (i) Çöpçü
ÇUER(JI): (sf) Kurtlanmış, kurt düşmüş
sebze ve meyve
ÇUEREK: (i) Tr. Çörek
ÇUERJI BIYAYIŞ: (f) Kurtlanmak
ÇUERZ: (sf) Konuşması anlaşılmayan,
fasih konuşmayan
ÇUEX: (i) Kaban, palto
ÇUEĞUN: (i) Koltuk değnekleri
ÇUEK: (i) Dizler
ÇUEK ŞYAYIŞ: (f) Dizleri üstünde
gitmek
ÇUI: (i) Dama konan kalın ağaç, tomruk
ÇUIL: (i) İnce kabuğumsu şey
ÇUILAG: (sf) Dokumacı
ÇUILAGI: (i) Dokumacılık
ÇUILI: (i) Kabuk (Yumurta, ceviz vs)
ÇUIL MUIL: (i) Kabuk mabuk, çöp gibi
şeyler
ÇUILQ/ÇUILQAF: (sf) Aksak, topal,
ayağı sakat olan
ÇUILQ KERDIŞ: (f) Aksak, topal
yürümek

ÇUINGIZYAYI: (sf) Uyuşmuş,
hareketsiz kalmış
ÇUINGIZYAYIŞ: (f) Hareketsizlikten
vücut fonksiyonlarının geçici olarak
etkisiz hale gelmesi, uyuşukluk
ÇUN: (i) Çan
ÇUNÇ: (i) Çelik Çomak
ÇUNGAL/QUNQIL: (i) Çengel, içine
yük (odun) konan iki çatallı düzenek
ÇUNGEL: (i) Şekerpancarı, derinin
kabuk atması
ÇUNQAL: (i) Baston, asa
ÇUNQAL KOTIŞ: (f) Bastona düşmek,
bastonla yürümeye başlamak
ÇUNTI/ÇANTI: (i) Çanta
ÇUT/ÇIFT: (sf) Çift, ikili

D

D/ID: (ek) De, hal eki
DA: (sf) Yaklaşık (da vist)
DABUN: (i) Tr. Taban
DADİ BABİ/DAYİ BAYİ: (i) Anne baba, valideyn
DADİ: (i) Bakıcı, dadı
DADİTİ: (i) Dadılık, bakıcılık
DADIYÊDÊRYA: (i) Denizanası (hayvan)
DADIYÊ MİYESU: (i) Ana arı, kraliçe arı
DADIYÊ ŞİT: (i) Sütanne
DAĞNAYİ: (sf) Dağlanmış, dağlanan
DAĞNAYİŞ: (f) Dağlamak
DALALET: (i) Ar. Dalalet, küfür
DALAWARI: (i) İt. Dalavere
DALAWARI KERDİŞ: (f) Dalavere etmek-yapmak
DALDI: (sf) Kuytu, görünmeyen, izbe, siper
DALDUNEK: (i) Uydu
DALDUNÊK GUIRETİŞ: (i) Uydu alıcısı
DALPA: (i) Damla, yağmur yağdığında suyun damlaması
DALUILI: (sf) Kikirik, valakad, uzun boylu zayıf kimse, (mec.) bostan korkuluğu
DALUMNAYİ: (sf) İçerlenmiş
DALUMNAYİŞ: (f) İçerlenmek
DANPÊR: (i) İng. Damper
DAPİR: (i) Nine
DAQUEQ: (sf) Belalı
DAQUEQ SARI: (sf) Baş belası
DAR: (i) Darağacı, idam sehpası
DAR: (i) Ağaç
DARA ALIQNAYİŞ: (f) Ağaca asmak, darağacına asmak, idam etmek
DARA AZGİLİ: (i) Güney kesimlerde yetişen ağaç
DARABI: (i) Daraba, kepenk, camekân
DARA LUEXPİN: (i) Kuzey kesimlerde yetişen ağaç
DARA SORİ: (sf) Pürüzsüz ağaç
DARAX: (i) Cesaret, vakar
DARB: (i) Ar. Darp, vurma, iz
DARBBİYAYI: (sf) Darp olan

DARBBİYAYIŞ: (f) Darp olmak
DARBÊ CUN MÊRG: (i) Ölüm vuruşu
DARBI: (i) Ar. Darbe
DARBIJIN/DARBIYIN: (sf) Darp olmuş, darbeli, zedelenmiş
DARBIGÊR: (sf) Darbeci
DARBI GUIRETİŞ: (f) Darbe almak
DARBI KERDİŞ/VIRAŞTIŞ: (f) Darbe yapmak
DARBI PIRIDAYİŞ: (f) Darbe vurmak
DARBIR: (i) Büyük testere, ağaç kesmek için
DARBI VIRAŞTUEĞ: (sf) Darbe yapan
DARB KERDI: (sf) Darp edilmiş, tartaklanmış
DARB KERDIŞ: (f) Darp etmek, tartaklamak
DARBUELI: (i) Ağaç mantarı
DARBXUNI: (i) Ar. Darphane
DAR DARİN: (i) Meşe
DARDİYES/MİND: (i) Kerpiç duvarın arasına konan duvarı sağlamlaştıran merdivensi kuşak
DARÊ FÊKİ: (i) Meyve ağacı
DARÊYENİ: (i) Genç (ilçe adı)
DARGA: (i) Fa. Dergâh
DARGA: (i) Seviye, düzey, gün görmek, adam olmak
DARİ: (i) İlaç
DARİ: (i) Tara (Odun, dal kesme aleti)
DARİK: (i) Düş kalka yürüme (çocukların yürümeye ilk başlamaları)
DARİK KERDIŞ: (f) Düş kalka yürüme
DARİN: (i) Ahşap, odunsu
DARİSTUN: (i) Orman
DARNEQUIR: (i) Ağaçkakan
DARRA: (i) Ağaçtan, ahşap
DASİ: (i) Balık kılıcı
DASİYİN: (sf) Kılıçlıklı
DAT: (i) Amca
DAVİST: (sf) Yirmiye yakın
DAWUISNAYİŞ: (f) Bastırmak
DAWUISYAYİŞ: (f) Bastırılmak, sıkıştırılmak
DAXIL: (i) Ar. Dâhil, içinde, müdahil
DAXIL BİYAYİŞ: (f) Dâhil olmak, müdahil olmak
DAXIL KERDIŞ: (f) Dâhil etmek, içine katmak

DAXLİ: (i) Katkı
DAYÊ ALLAH: (i) Allah vergisi
DAY/DAYİ/DADİ: (i) Anne
DAYİ: (sf) Verilmiş, ödenmiş
DAYİŞ: (f) Vermek, veriş, ödemek, okumak
DAYİTİ: (i) Annelik
DEBIYAYİŞ: (f) Dolmak, (mec.) hiddetlenmek
DEBDEBI: (i) Ar. Debdebe
DECAYİ: (sf) Çakılı, dikili
DECAYİŞ: (f) Çakmak, dikmek
DECUNAYİ: (sf) Çakılmış, dikilmiş
DECUNAYİŞ: (f) Çakılmak, dikilmek
DEDEKTİF: (i) İng. Dedektif
DEDETI: (i) Bir çeşit zehir
DEDÊ: (ü) Ha gayret
DE EŞTIŞ: (f) İçine atmak-koymak, yerine koymak, yerleştirmek
DEF: (i) Davul
DEF/DEFA: (i) Ar. Def etme
DEFA: (i) Ar. Defa, kez
DEF'A: (i) Saha, alan
DEFANS: (i) Tr. Defans
DEFA KERDIŞ: (f) def etmek
DEF CENDIŞ: (f) Davul çalmak
DEFCENDUEĞ: (i) Davul çalan, davulcu
DEFÇER: (i) Mera, otlak
DEFN/DEFIN: (i) Ar. Defin, gömme
DEFINBIYAYI: (sf) Defnedilmiş, gömülmüş
DEFINBIYAYIŞ: (f) Defin edilmek, gömülmek
DEFINBIYAYEĞ: (sf) Defnedilen, gömülen
DEFINKAR: (sf) Definci
DEFINKERDI: (sf) Defnedilmiş, gömülmüş
DEFINKERDIŞ: (f) Defnetmek, gömmek
DEFINKERDUEĞ: (i) Defneden
DEFNI: (i) Yun. Defne ağacı
DEFRI: (i) Soğuktan sığağa, sıcaktan soğuğa geçiş, kırılma noktası, iklim
DEFTER: (i) Ar. Defter
DEFTERDAR: (i) Ar. Defterdar, mali görevli
DEFTERDARTİ: (i) Defterdarlık
DEFTER WUIRDI: (i) Bloknot
DEFTÊR EMÊL: (i) Amel defteri

DEGINAYİ: (sf) İçerlenmiş, darılmış, içine kapanık, dalgın, düşünceli, afallamış
DEGINAYİŞ: (f) İçerlenmek, darılmak, içine kapanmak, içine kapanıklık, dalmak, afallamak
DEHA: (i) Ar. Deha
DEHAD: (ü) Haydi
DE IHUNDE: (ü) Hayda
DEJ: (i) Ağrı, sancı, acı
DEJAYİŞ: (f) İncinmek, ağrımak, (mec.) kırılmak, gücenmek
DEJ LEJ: (i) Ağrı sızı
DEJNAYİ: (sf) İncitilmiş, ağrıtılmış, (mec.) kırılmış, gücendirilmiş
DEJNAYİŞ: (f) İncitmek, ağrıtmak, (mec.) kırmak, gücendirmek
DEJNI: (sf) İncinen, kırılan, darılan
DEJNIK: (i) Acıklı, dramatik
DEJNI KERDIŞ: (f) İncitmek, acıtmak
DEJ UNTI: (sf) Acı çekmiş
DEJ UNTIŞ: (f) Acı çekmek
DEK: (i) İhanet, kandırma, hile, komplo
DEKBAZ: (sf) Hileci, aldatıcı, komplocu
DEKDUILAW: (i) Dalavere, aldatmaca
DEKERDI: (sf) Doldurulmuş, dolgu
DEKERDIŞ/DIKERDIŞ: (f) Doldurmak
DEKEYİ: (sf) Dolu, dolmuş, (mec.) etine dolgun alan
DEKEYİŞ: (f) Doldurmak
DEK PÊKERDIŞ: (f) İhanet etmek, kandırmak, kazık atmak, komplo düzenlemek
DEKOTIŞ: (f) Kumaş çekmesi, yerinden kayma-çıkma (fistun kotde, buêç mı kot de)
DEL: (i) Naz
DEL: (i) Dişi köpek
DELAL: (sf) Narin
DELALİ: (sf) Gözde, yaren
DELEGI: (i) Fr. Delege
DELHEŞ: (i) Dişi Ayı
DELVERG: (i) Dişi kurt
DEL VİYERTI: (sf) Nazı geçmiş
DEL VİYERTIŞ: (f) Nazı geçmek
DELVEYERTUEĞ: (sf) Nazı geçen
DEM: (i) Dem (çay)
DEM/DEMUN: (i) An, zaman
DEMBİYAYİŞ: (f) Demlenmek
DEM DORU: (i) Zaman, devran

DEMENDI: (sf) Mahrum, geri kalan, bir şeyden geri kalan
DEMENDI MENDİŞ: (f) Mahrum kalmak, geri kalmak
DEMI: (i) Zaman, süre, müddet
DEM KERDİŞ: (f) Demlemek
DEMLİK: (i) Tr. Demlik
DEMUN KERDİŞ: (f) Zaman geçirmek, gün görmek
DEMUQRASİ: (i) Fr. Demokrasi
DEMUQRAT: (sf) Fr. Demokrat
DEMUQRATBİYAYIŞ: (i) Demokratlaşmak
DEMUQRATKERDİŞ: (i) Demokratlaştırmak
DEMUQRATİ: (i) Demokratlık
DEMUQRATİQ: (i) Demokratik
DEMUQRATUEĞ: (sf) Demokratik
DEMUNÇI: (i) Tr. Tabanca
DEMUSKNAYİ: (sf) Somurtkan
DENDİK/DENİK: (i) İç, kabuklu yemiş içi
DENG: (i) Tr. Denk, eşit, eşdeğer
DENG ARDIŞ: (f) Denk getirmek
DENGBÊJ: (i) Ku. Ses sanatçısı
DENG DULAV: (i) Hile, sahtekârlık
DENG DULAV KAR: (sf) Hile yapan, sahtekâr
DENG DULAV KERDİŞ: (i) Hile, sahtekârlık etmek
DENG DULAV KERDUEĞ: (sf) Hile yapan
DENGI: (i) Tr. Denge
DENGİZ: (i) Tr. Deniz
DENG KOTIŞ: (f) Denk düşmek, denkleşmek
DENG PİARDIŞ: (f) Denkleştirmek
DENİŞTI: (sf) Konmuş, sönmüş, pusmuş, sakinleşmiş
DENİŞTIŞ: (f) Konmak, sönmek, pusmak, sakinleşmek
DENSAT: (sf) Tanıdık, eş-dost
DEPIŞNAYİ: (sf) Yakalatılmış
DEPIŞNAYIŞ: (f) Yakalatmak
DEPIŞTÊ: (i) Tutuklular
DEPIŞTGİR: (sf) Tutan, tutucu, taraftar, yandaş
DEPIŞTGİRİ: (i) Tutuculuk, taraftarlık, yandaşlık

DEPIŞTI: (sf) Tutuklu, tutumlu (merdım depışyo, merdım zehf depıšto)
DEPIŞTIK: (i) Tutanak
DEPIŞTIŞ: (f) Tutmak, tutuklamak
DEPIŞYAYIŞ: (f) Yakalanmak, tutuklanmak
DEPU: (i) Fr. Depo
DEQ: (i) Dövme
DEQIN: (sf) Dövmeli
DEQİQ: (sf) Ar. Dakik, düzenli, zamanında iş yapan
DEQA: (i) Ar. Dakika
DEQAN: (i) Alm. Dekan
DEQANTİ: (i) Dekanlık
DEQONT: (i) Fr. Dekont
DEQOR: (i) Fr. Dekor
DEQTILO: (i) Fr. Daktilo
DERBAZ: (i) Halletme, yoluna koyma, yerini bulma
DERBAZ KERDİŞ: (f) Halletmek, yoluna koymak
DERECI: (i) Ar. Derece
DERBIDER: (sf) Perişan, dağınık, evsiz, kapı kapı dolaşan
DERBIDER BİYAYİ: (sf) Perişan olmuş
DERBIDER BİYAYIŞ: (f) Perişan olmak
DERBIDERİ: (i) Perişanlık
DERBIDER KERDI: (sf) Perişan edilmiş
DERBIDER KERDIŞ: (f) Perişan etmek
DERBIDERİ: (i) Perişanlık, perişanlık
DERD: (i) Dert, sıkıntı
DERD Bİ DERMUN: (sf) Dermansız dert, ölümcül
DERDEST/BERDEST: (i) Yakalama, tutuklama
DERDESTİ: (i) Tutukluluk
DERDEST KERDIŞ: (f) Yakalamak, tutuklamak
DERECI: (i) Ar. Derece
DERTKAR: (sf) Dertli
DEREW: (i) Dügmeleme, döşek yününü sabitlemek için atılan düğüm
DEREWKERDIŞ: (f) Dügmelemek
DEREZ: (i) Yıpranma, yırtılma, defo
DEREZİN: (sf) Yıpranmış, defolu
DEREZ KOTIŞ: (f) Yıpranmak, yırtılmak
DERG: (sf) Uzun
DERGA: (i) Fa. Dergâh
DERGBİYAYİ: (sf) Uzamış
DERGBİYAYIŞ: (f) Uzamak

DERGİ: (i) Uzunluk
DERGKERDİ: (sf)Uzatılmış
DERGKERDİŞ: (f) Uzatmak, bir olayı bitirmeyip devam ettirmek
DERGUNKİ: (sf) Uzunlamasına, dik olarak
DERHEQ: (i) Hakkında
DERİ: (i) Dere, çay
DERMUN: (i) Derman, ilaç
DERMUNDAR: (i) Eczacı
DERMUNXUNI: (i) Eczane
DERS: (i) Ar. Ders, ödev, (mec.) ibret
DERSÊ KİYİ: (i) Ev ödevi
DERS GUIRETİŞ: (f) Ders almak, (mec.) ibret almak
DERS VETİŞ: (f) Ders çıkarmak
DERS VIRAŞTIŞ: (f) Ödev yapmak
DERS XEWETNAYİŞ: (f) Ders çalıştırmak
DERS XEWETYAYİŞ: (f) Ders çalışmak
DERSXUNI: (i) Ar. Dershane
DERXATIR: (i) Hatırlama
DERXATIR KERDİŞ: (f) Hatırlamak
DERXATIR KERDUEĞ: (sf) Hatırlayan-hatırlatan
DERZ: (i) Dikiş
DERZI: (i) Sırtta taşınan yük
DERZİN: (i) İğne
DES: (i) On
DESDEK: (i) Destek, yardım, katkı
DESDEK DAYİŞ: (f) Destek vermek, katkı vermek
DESDEK GUIRETİŞ: (f) Destek almak, yardım almak
DESDEK KERDİŞ: (f) Desteklemek
DESİN: (sf) Onuncu, onluk
DESMAY: (i) Abdest
DESMAYCA: (i) Abdesthane
DESMAY GUIRETİŞ: (f) Abdest almak
DESMAY CINABÊTİ/GUISİL: (i) Gusül abdesti
DESMAYİ: (i) Abdestlilik, abdestli hal
DESMAYRA: (sf) Abdestle, abdest üzere
DESMAY SER: (sf) Abdest üzere
DESMAY SER ŞYAYİŞ: (sf) Abdest üzere gitmek, ölmek
DESMAY ŞIKTIŞ: (f) Abdest kırmak-bozmak
DESMAY ŞİTİŞ: (f) Abdest almak

DESMAY TEMÛM: (i) Teyemmüm abdesti
DESPERİ: (sf) Parasız, meteliksiz
DESPERİ MENDİŞ: (f) Parasız kalmak
DEST: (i) El
DEST AKEYİ: (sf) Eli açık, cömert
DESTANAYİŞ: (f) Eline vermek, (mec.) haddini bildirmek
DESTAW: (i) Abdest suyu, küçük abdeste çıkma, tuvalet
DESTAW ŞİYAYİŞ: (f) Suyoluna gitmek, küçük abdeste gitmek
DEST DAYİŞ: (f) El vermek, tarikata almak
DEST DEPIŞTIŞ: (f) Tokalaşmak, el tutmak
DESTEGİR/DESTGİR: (sf) El atan, yardımcı, destekçi
DEST EŞTIŞ: (f) El atmak, yardım etmek
DEST FİNAYİŞ: (f) Ele düşürmek
DEST GUIRETİŞ: (f) El almak, tarikata girmek
DESTİ: (i) Deste, demet
DESTİD: (i) Elden, nakit, peşin
DESTİK: (i) Tutacak
DESTİRMUE/DESTİRMAY: (i) Yardımcı bayan
DESTİK: (i) Tutacaklar
DESTİM ENGAZ: (i) Karasaban tutacağı, elle tutulup sabanın sürüldüğü tutacak
DEST KOTİŞ: (f) Ele düşmek, güçten düşmek, takatsiz kalmak
DESTKUIJ: (i) El işi, el marifeti, el emeği
DEST PÊKERDİ: (f) Başlamış
DEST PÊKERDİŞ: (f) Başlamak
DEST PİRİ KERDİŞ: (f) El atmak, yardım etmek, okşamak
DESRTRA: (i) Elden
DEST SERNAYİŞ: (f) El koymak, vermemek, ambargo koymak
DESTUN: (i) Fa. Destan
DESTVENG: (sf) Eli boş
DESTVERİK: (i) Çırak
DESTVERİK: (i) Alet edevat, elde kullanılan malzeme
DESTWUŞK: (sf) Eli sıkı, cimri
DEŞT: (i) Ova
DEŞTI: (sf) Dikili, dikilmiş

DEŞTİŞ: (f) Dikmek
DETERJU(N): (i) Fr. Deterjan
DETKÊNA: (i) Amcakızı
DE UMYAYIŞ: (f) Üzerine toplanmak, yağmur öncesi bulutların toplanması
DEVDEŞ: (sf) İri yarı, yapılı
DEVERDAYIŞ/DEVERNAYIŞ: (f) Dökmek
DEVERDNAYIŞ: (f) Döktürmek
DEVERYAYIŞ: (f) Dökülmek
DEVREJ: (i) Fr. Debriyaj
DEW: (i) Köy
DEWA: (i) Tr. Deve
DE'WA: (i) Ar. Dava, anlaşmazlık, kız isteme
DE'WABYAYEĞ: (sf) Davalı
DE'WABIYAYIŞ: (f) Dava edilmek
DE'WAKERDIŞ: (f) Dava etmek
DE'WAKERDUEĞ: (sf) Davacı
DE'WA HAL KERDIŞ: (f) Anlaşmazlığı halletmek, kız istemeyi gerçekleştirmek
DE'WA VERA ŞYAYIŞ: (f) Davayı halletmeye, bitirmeye gitmek, kız istemeye gitmek
DE'WET: (i) Ar. Davet
DE'WETWENDUEĞ: (sf) Davetli
DE'WETYA: (i) Ar. Davetiye
DEWIJ: (sf) Köylü
DEWIRNAYIŞ: (f) Eksik vermek, kesmek
DEWLET/DOLET: (i) Ar. Devlet
DEWLETÇİYİ: (i) Devletçilik
DEWLETKERDIŞ: (f) Devlet yapmak, devletleştirmek
DEWR: (i) Hayvanlar için depolanan kışlık yiyecek
DEWR SEEDET/DOR SEEDET: (i) Saadet devri, saadet asrı
DEWRI: (i) Ar. Devre, ara, dönem
DEWRIM: (i) Tr. Devrim
DEWRIMGİR: (sf) Devrimci
DEWRİYA: (i) Ar. Devriye
DEWUM: (i) Ar. Devam
DEWUMİ: (i) Ar. Devamlı, sürekli
DEWUMGİR: (sf) Devamcı, devamlı yapan
DEWUM KERDIŞ: (f) Devam etmek
DEXALET: (i) Ar. Dehalet, sığınma, yardım isteme, aman dileme

DEXALET KERDIŞ: (f) Dehalet etmek, sığınmak, yardım istemek, aman dilemek
DEXİL: (i) Ar. Dahil, iç
DEXİL: (i) Gömü, hazine, kasa
DEYAĞ: (sf) Dayanıklı, metin
DEZA: (i) Amcaoğlu
DEZATİ: (i) Amcazadelik
DEZGÊ ÇARNAYIŞ: (i) Dolaşım sistemi-düzeni
DEZGÊ VENGKERDIŞ: (i) Boşaltım sistemi-düzeni
DEZGI: (i) Tezgâh
DEZGI: (i) Düzen, sistem, oyun, hile, tuzak
DEZGIDAR: (i) Tezgâhtar
DEZGIGİR: (sf) Hileci
DEZGI RAŞTKERDIŞ: (f) Tezgâh düzmek-kurmak
DEZGI RUINAYIŞ: (f) Tezgâh kurmak, (mec.) tuzak kurmak
DÊ/DÊHÊ: (zf) Hele
DÊFİLİ: (i) Ar. Defile
DÊJ ÇİM: (i) Göz ağrısı
DÊJ DINUN: (i) Diş ağrısı
DÊJ GUÊŞ: (i) Kulak ağrısı
DÊJ QIRIG: (i) Boğaz ağrısı
DÊJ SARI: (i) Baş ağrısı
DÊJ SİNİ: (i) Göğüs ağrısı
DÊJ ZERİ: (i) Karın ağrısı
DÊLİL: (sf) Ar. Himaye eden, yardımcı, yol gösteren
DÊLİL: (i) Ar. Delil, kanıt, emare, işaret
DÊMINİ: (i) Alışkanlık, ülfet, kabullenme, kıvam
DÊMINİYÊ XUI GUIRETIŞ: (f) Alışmak, kabullenmek, ülfet etmek
DÊN: (i) Ar. Borç
DÊNADAYIŞ: (f) Borca vermek
DÊNDAR: (sf) Borçlu, alacaklı
DÊNDARİ: (i) Borçluluk
DÊNDARBİYAYIŞ: (f) Borçlanmak
DÊNDARKERDIŞ: (f) Borçlandırmak
DÊNDAYIŞ: (f) Borç vermek
DÊNKERDIŞ: (f) Borç almak, borçlanmak
DÊRYA: (i) Derya, deniz
DÊRYAWA PİL: (i) Okyanus
DÊRYARAWÊTYER: (sf) Denizaşırı
DÊRYADAR: (i) Denizci
DÊRYAWA SPİ: (i) Ak deniz

DÊRYAWA SUIR: (i) Kızıl deniz
DÊRYAWA SÎYA: (i) Kara deniz
DÊS: (i) Karşı, zamana yakın
DÊSİĞİREM: (i) Fr. Desigram
DÊSİLİTRI: (i) Fr. Desilitre
DÊSİMETRI: (i) Fr. Desimetre
DÊS SUWÊ: (e) Sabaha karşı, seher, fecir, şafak
DÊST: (ç.i) Eller
DÊZA: (i) Çömlek
DÊZAWUN: (i) Çömleğin üstüne konduğu düzenek, ocak
DÊZAWUNKÎ: (i) Çatma, çatarak (odun, silah)
DI: (ü) Haydi
DI: (i) İki
DI BEND: (i) Beyit, iki mısra
DIGYUN: (i) Hamile, iki canlı
DIĞE: (i) Domuz yavrusu
DIHAD: (ü) Haydi
DIJI: (i) Kirpi
DIKUN: (i) Ar. Dükkân, bakkal
DIKUN AKERDIŞ: (f) Dükkân açmak
DIL: (i) Gönül
DI LA: (sf) İki kat
DILET: (i) İkiz
DILGUEŞ: (i) Üç parmaklı dirgen-yaba, anadut
DILING: (sf) İki ayak, iki ayaklı
DILINGEZ: (i) Çatallı dal, ağaç
DILING KERDI: (sf) Evlendirilmiş
DILING KERDIŞ: (d) Evlendirmek
DILKUIL: (sf) Dertli, üzgün, gönlü sıkıntılı olan
DILQ: (i) Bela, birine yük olma
DILŞA: (sf) Gönlü şen, mutlu
DILVÊR: (i) Çınar
DIM: (i) Arka
DIM: (i) Sap
DIMA: (sf) Arkasından, sonraki
DIMA KOTIŞ: (f) Arkasına düşmek-gitmek
DIMA ŞYAYIŞ: (f) Arkasından gitmek
DIMBİLİK: (i) Darbuka, dümbelek
DIMI: (i) Koyun kuyruğu, kuyruk yağı
DIMÇIK: (i) Dipçik
DIMS/DIFS: (i) Üzüm pekmezi
DIMVERDIŞ: (f) Yarı yolda bırakmak, tamamlamamak
DINANÊDÎ: (sf) Görmemiş, görgüsüz

DING/DENG: (i) Değirmen taşı, (mec.) sersem
DINGİL: (i) Tr. Dingil
DING KERDIŞ: (d) Kafasını şişirmek, beyni şişmek-donmak
DINUN/DINDUN: (i) Diş
DINUN ANGIRÎ: (i) Azı dişi
DINUNBER: (i) Dişçi
DINUN DAYÎ: (i) Doğuştan gelen diş
DINUN KUITİK: (i) Köpek dişleri
DINUN ŞÎT: (i) Süt dişleri
DIQAT: (i) İki katlı, dubleks
DIQUN: (i) İmece, imece usulü grup çalışması, yedi kişiden oluşur
DIRĞILIK: (i) Benek, çil, alacalı
DIRĞILKIN: (sf) Benekli, çilli, alacalı olan
DIRI: (sf) İkiyüzlü
DIRIK: (i) Böğürtlen
DIRITÎ: (i) İkiyüzlülük
DIRITÎ KERDIŞ: (i) İkiyüzlülük yapmak-etmek
DIRKEL: (i) Böğürtlen ağacı
DIRMUIX: (i) Tr. Tırmık
DIRMUIX KERDI: (sf) Tırmıklanmış
DIRMUIX KERDIŞ: (f) Tırmıklamak
DIRNAYIŞ: (f) Yırtmak
DROTY: (i) Biz, delik açmak için kullanılan ucu sivri mil
DIRŞING: (i) Tarantula
DIRUM: (i) Kaya karışımı toprak
DIRYAYÎ/DIRYATI: (sf) Yırtık, yırtılmış
DIRYAYIŞ: (f) Yırtılmak
DISÊ: (i) İki yüz
DISÊYIN: (sf) İki yüzüncü
DISMAL: (i) Mendil
DISTAR: (i) El değirmeni
DIŞEMI: (i) Pazartesi
DIŞMENATÎ: (i) Düşmanlık
DIŞMUN: (i) Düşman
DIŞMUN PİL: (sf) Büyük düşman, şeytan
DIŞTAR: (i) Grip
DIŞTAR BİYAYIŞ: (f) Grip olmak
DIWAR: (i) Tr. Davar, küçükbaş hayvan
DIYIN: (sf) İkinci
DIZ: (i) Kale
DIZD: (sf) Hırsız, çalan
DIZDAR: (i) Kale komutanı

DIZDİ: (i) Hırsızlık, çalmak
DIZDNAYIŞ: (f) Hırsızlamak, çalmak
DIZDYAYIŞ: (f) Hırsızlanmak, çalınmak
DİJ/DİJÊ: (i) Bölme, ikiye ayırma
DİJ BİYAYI: (sf) Bölünen, ikiye ayrılan
DİJ BİYAYIŞ: (f) Bölünmek, ikiye ayrılmak
DİJ KERDI: (sf) Bölünmüş, ikiye ayrılmış
DİJ KERDIŞ: (i) Bölmek, ikiye ayırmak
DİK: (i) Ar. Horoz
DİK ŞUMİ: (i) Büyük, iri horoz
DİLBAZ: (sf) Dilbaz, konuşmayı seven
DİLBER: (sf) Dilber, güzel kadın
DİN: (i) Ar. Din
DİNAMİT: (i) Fr. Dinamit
DİNAMİTKERDIŞ: (f) Dinamitlemek
DİNAMU: (i) Fr. Dinamo
DİNAYET: (i) Ar. Diyanet
DİNDAR: (sf) Ar. Mütedeyyin, dindar
DİNDARTI/DİNDARİ: (i) Dindarlık
DİYARBEK: (i) Diyarbakır
DİPLUMA: (i) İt. Diploma
DİPLUMASI: (i) Fr. Diploması
DİPLUMAT: (i) Fr. Diplomat
DİPLUMATIQ: (i) Fr. Diplomatik
DİREKSU(N): (i) Fr. Direksiyon
DİSİPLİ(N): (i) Fr. Disiplin
DİSPANSÊR: (i) Fr. Dispanser
DİVİT: (i) Ar. Divit
DİVUN: (i) Divan, sedir
DİVUN: (i) Edebiyat türü
DİVUNI: (sf) Divane, deli
DİYAR: (zf) Yukarı
DİYAR EŞTI: (sf) Yukarı atılmış
DİYAR EŞTIŞ: (f) Yukarı atmak
DİYARİ: (i) Ziyaret, ziyarete gitme
DİYARİN: (sf) Yukarıda olan, yukarıdaki
DİYARİRA ŞYAYIŞ: (f) Ziyarete gitmek
DİYARRA: (zf) Yukardan
DİYARRA KOTIŞ: (f) Yukardan düşmek, (mec.) yüksek mevkisini kaybetmek
DİYARRA ŞYAYIŞ: (f) Yukardan gitmek, (mec.) gözü yükseklerde olmak
DİYAYI: (sf) Bulunmuş, buluntu, görülen, olmuş
DİYAYIŞ: (f) Bulmak, görmek
DİYE: (i) Tepe

DİYEK: (i) Bilmece
DİYEK PERSKERDIŞ: (i) Bilmece sormak
DİYER: (i) Türkü
DİYERBAZ: (sf) Türkücü
DİYERİ: (i) Kilise
DİYER VATIŞ: (f) Türkü söylemek
DİYES: (i) Duvar
DİYESKAR: (sf) Duvar yapan, duvarcı
DİYES RUNAYIŞ: (i) Duvar örmek
DİYEW: (i) Dev
DİYÊK: (ç.i) Bilmeceler
DİYÊR: (ç.i) Türküler
DİYÊW: (ç.i) Devler
DİYUN/DİVUN: (i) Sohbet, gezmek
DİYUN/DİVUN: (i) Mahkeme
DİYUNA PİL: (i) Büyük mahkeme, haşır
DİYUN ESKERAYI: (i) Askeri mahkeme
DİYUN HEQ: (i) Allah'ın mahkemesi, haşır
DİYUN HERB: (i) Savaş mahkemesi
DİYUN HUQUQ: (i) Hukuk mahkemesi
DİYUN KERDEN: (i) Ceza mahkemesi
DOÇENT: (i) Alm. Doçent
DOĞ: (i) Çizgi
DOĞIN: (sf) Çizgili
DOĞ UNTIŞ: (f) Çizgi çekmek
DOLET: (i) Talih, şans
DOLET: (i) Peygamberdevesi (böcekgillerden)
DOLETA XIRAW: (sf) Kötü talih
DOLMIŞ: (i) Tr. Dolmuş
DOMİNO: (i) Fr. Domino
DOR/DEWR: (i) Ar. Devir, çağ
DOR: (i) Sıra
DOR CİRUN: (i) Kapı komşu, konu komşu
DOREŞ: (i) Derviş
DOREŞÊK: (ç.i) Dervişler
DOR KERDI: (sf) Sıraya koyulmuş, sıralı
DOR KERDIŞ: (f) Sıraya koymak
DORMALI: (i) Dört etraf, çevre, abluka
DORMALI GUIRETI: (sf) Etrafi sarılmış, ablukaya alınmış
DORMALI GUIRETIŞ: (f) Etrafını sarmak, ablukaya almak
DORPİ: (i) Tr. Törpü
DORPİ KERDIŞ: (f) Törpülemek

DOR QUR'UN: (i) Kuran'ın devri-hatmi
DOR SER: (i) Bir yıl boyunca Kuran'ın on iki defa hatim edilmesi, devir
DOR SER VERAŞYAYIŞ: (f) Yıllık hatim devrine başlamak
DORUN: (i) Ar. Devran, çağlar, dönem
DORVER: (i) Etraf (önü ve yanları)
DORVER GUIRETI: (sf) Etrafı sarılmış, alınmış
DORVER GUIRETIŞ: (f) Etrafını sarmak, almak
DOR YASİN: (i) Yasin'in devri-hatmi
DOWİZ: (i) Fr. Döviz
DOX: (i) Baş dönmesi
DOX ÇARNAYIŞ: (f) Etrafında döndürmek
DOX ŞYAYIŞ:(f) Baş dönme
DOXLUER: (f) Baş dönme
DOXLUER BİYAYI: (sf) Baş dönme
DOXLUER BİYAYIŞ: (f) Baş dönme
DOZÊR: (i) İng. Buldozer
DUAL/DOL: (i) Birikinti, kaynak suyun önüne yapılan küçük gölet
DUALVİYERİ: (sf) Karnı büyük, karnı yayılmış
DUAĞ: (i) Çember
DUBARI: (i) Hile, tuzak
DUEA: (i) Ar. Dua
DUEAKAR: (i) Dua eden
DUEA KERDIŞ: (f) Dua etmek
DUEA WAŞTIŞ: (f) Dua istemek
DUEĞN: (i) Ağır sinmiş kötü koku, kir
DUEĞNİN: (sf) Ağır, kötü kokan
DUEHUAZ: (i) Dua eden, duahan
DUEJI: (i) Değirmen taşı
DUENİM: (i) Defa, defa, kez
DUENİM: (i) Tr. Dönüm
DUENİMÊK: (sf) Bir defasında
DUENİMÊK: (sf) Bir dönümlük
DUER: (i) Kilden yapılmış küp, altın küpü
DUEST: (i) Dost
DUESTİ: (i) Dostluk
DUESTİ RUNAYIŞ: (f) Dostluk kurmak
DUESTİ KERDIŞ: (f) Dostluk yapmak-etmek
DUEST KERDIŞ: (f) Dost yapmak-etmek
DUEŞEK/DOŞEK: (i) Döşek
DUI/DO: (i) Ayrın

DUIDI: (i) Hüdhüd-İbibik Kuşu
DUIDIK: (i) Tr. Düdük
DUILAV: (i) Ar. Dolap
DUILAWÊ CEMÊD: (i) Buzdolabı
DUILAWÊ HEMUM: (i) Hamam-banyo dolabı
DUILAWÊ MUTBAX/POTIŞCA: (i) Mutfak dolabı
DUILAWÊ NİVİN: (i) Yatak dolabı
DUILAVİN: (sf) Sahtekâr, dolandırıcı
DUILILI/DALUILE: (sf) Çelimsiz, cılız, bostan korkuluğu
DUIR: (i) Ar. İnci, Düriye (bayan ismi olarak kullanılmaktadır)
DUIR: (i) Şimşek
DUIR DEST: (sf) Elinin altında olmayan, bir şey yapamayan, çaresiz
DUIR DESTİ: (i) Elinin altında olmamak, bir şey yapamamak, çaresizlik
DUIRIK: (i) Uzantı, zincir
DUIRIK DERG KERDIŞ: (d) Bir işin çok sürmesi-süreceği anlamında kullanılır
DUIRIST: (sf) Dürüst
DUIRISTİ: (i) Dürüstlük
DUIRM: (sf) Sarkık, kaba dudak
DUIRM LEW: (sf) Sarkık kaba dudaklı
DUIRŞİM/DUIRİN: (i) Görünüm, endam, tip, andırma
DUIR VIRSAYIŞ: (f) Şimşek çakmak, şimşek yayılması-çakması
DUISNAYİ: (sf) Yapışık, yapıştırılmış
DUISNAYIŞ: (f) Yapıştırmak
DUIŞ: (i) Yanından, yakınından
DUIŞRA VİYERTIŞ: (f) Yanından, yakınından geçmek
DUIZRİK: (i) Sülük
DUIZDABUN: (sf) Tr. Düztaban
DUM: (i) Dam, tuzak, kapan
DUMAR: (i) Damar, uzantı
DUMARÊ EŞTİŞ: (i) Atardamar
DUMARÊ PİARDIŞ: (f) Toplardamar
DUMAŞKIL: (i) Saçkırkan (kuyruğu kıskaçlı böcek türü)
DUMAX: (i) Dumanlı hava
DUMEN: (i) İt. Dümen
DUM EŞTIŞ: (f) Tuzağa atmak, kandırmak
DUMRA VETIŞ: (f) Kapandan çıkarmak, tuzaktan kurtarmak

DUMRA XELISNAYIŞ: (f) Tuzaktan kurtarmak, kapandan kurtarmak
DUM RUINAYIŞ: (f) Kapan kurmak, (mec.) tuzak hazırlamak
DUMRÎ: (i) Analık, üvey anne
DUMRITÎ: (i) Üvey annelik
DUNGA: (i) Üstü kapalı etrafı açık ahır
DUY: (i) Fr. Duy
DÛBEN: (i) Oyun, düzenbazlık
DÛBENBAZ: (sf) Hileci, düzenbaz
DÛBEN TADAYIŞ: (f) Oyun çevirmek, gizli işler yapmak
DÛMEN: (i) İt. Dümen
DÛNYA/DINYA: (i) Ar. Dünya
DÛNYA ÂLEM: (zm) Ar. Dünya âlem, herkes
DÛRVİN: (i) Dürbün
DÛRZÎ: (i) Ar. Dürzü, (mec.) kötü kişi
DÛYES: (i) On iki
DÛYESİN: (sf) On ikinci
DÛYİR: (sf) Uzak

E

E/Ê: (zf) Evet
EBIK: (sf) Sıkı örtünen, sarmalanan
EBUS: (sf) Ar. Abes, boş iş, faydasız iş
ECWE: (i) Ar. Acve, Peygamber hurması
ECIZ: (sf) Ar. Ar. Aciz
ECIZTÎ: (i) Acizlik
ECIZTÎ KERDİŞ: (f) Acizlik etmek
ECIZTÎ RAMUETİŞ: (f) Acizlik göstermek
E'D: (i) Ar. Telakki, kabul etme
E'D KERDİŞ: (f) Kabul etmek
EDA: (i) Ar. Eda, verme, ödeme, yerine getirme
EDA KERDİŞ: (f) Ödemek, yerine getirmek
EDAL: (i) Durma, duraksama
EDAR: (i) Mart
EDELET: (i) Ar. Adalet, hakka uygunluk
EDELETCA: (i) Mahkeme
EDELETGÊR: (sf) Adil, adaletçi, adaletli
EDELİ: (i) Ar. Kas, adale
EDELNAYÎ: (sf) Sabitlenen, sabit
EDELNAYİŞ: (f) Sabitlemek
EDET: (i) Kadınlarda aybaşı hali, regl
EDET: (i) Ar. Adet, tane, sayı
EDET: (i) Ar. Adet, alışıl gelen, örf
EDET BİYAYİŞ: (f) Adet olmak, regl olmak
EDET KERDİŞ: (f) Adet etmek, alışkanlık yapmak
EDEW: (i) Ar. Edeb
EDLİYA: (i) Ar. Adliye
EDRES: (i) Fr. Adres
EDUW: (i) Ar. Düşman
EDUW SARÎ: (i) Baş belası, baş düşman
E'E': (i) Kaka, çocuk dilinde insan dışkı, pis olan şey
EF/EFA: (i) Ar. Af
EFA UMYA: (i) Genel af
EFA VETİŞ: (f) Af çıkarmak
EFA VÊJYAYİŞ: (f) Af çıkarmak, af çıkması-ilan edilmesi
EF BİYAYİŞ: (f) Affolmak
EFIWKAR: (sf) Affedicci, bağışlayıcı
EF KERDİŞ: (f) Affetmek
EFRİQA: (i) Afrika

EF VERA KOTİŞ: (f) Affa takılmak, aftan dolayı çıkmak
EFTARIŞ: (f) Cesaret edebilmek
EGER: (b) Eğer
EGİT: (i) Yiğit
EGSE/EKSE: (b) Eğer, eğerse
EHBAB: (i) Ar. Ahbab, kafa dengi
EHD/AD: (i) Ahid, yemin, söz verme
EHDKERDİŞ: (f) Söz vermek
EHDNAYİŞ: (f) Yemin etmek, adamak, söz vermek
EHL: (i) Ar. Ehil, sahip, bağlı
EHL CEM'ET: (i) Cemaat ehli, oturmasını kalkmasını bilen
EHL DİN: (i) Din ehli
EHL EDÊW: (i) Edeph ehli
EHL GUIRÎ: (i) İşin ehli, uzman
EHL HAL: (i) Hal ehli, keramet ehli
EHL HEYA: (i) Hayâ ehli
EHL İLM: (i) İlim ehli
EHLİYET: (i) Ar. Ehliyet, sürücü belgesi
EHL KERAMAT: (i) Keramet ehli
EHL NİMAJ: (i) Namaz ehli
EHL QUR'UN: (i) Kur'an ehli
EHL SUNÊT: (i) Sünnet ehli, sünnete tabi olanlar
EHL TAET: (i) İbadet ehli
EHL WUQIF: (i) Ehli vukuf, bilirkişi
EHMEQ: (i) Ar. Ahmak
EHMEQTÎ: (i) Ahmaklık
EHTYACÎ: (i) Ar. İhtiyaç, gereksinim
EJEM: (i) Ar. İranlı
EJEW: (zf) Ar. Acep, hayret
EJEW: (i) Yığın, çok fazla
EJÊMÎ: (sf) Ar. Acemi, çaylak, toy
EJIMNAYI: (sf) Yakışmış, söz düşmüş
EJIMNAYİŞ: (f) Yakıştırmak, söz düşmek
EJIMYAYÎ: (sf) Yakışan, söz düşen
EJIMYAYİŞ: (f) Yakışmak, söz düşmek
EK/EG: (b) Eğer, şayet
EKA/İKA/ INKA/İKÊ/INKÊ: (zf) Şimdi
EKAYİN: (zf) Şimdinin, yeni, taze
EKIS: (sf) Ar. Aksi
EKIS BİYAYÎ: (sf) Aksilemiş
EKIS BİYAYİŞ: (f) Aksileşmek
EKISÎ: (sf) Aksilik
EKU: (i) Fr. Akü
ELARM: (i) Fr. Alarm
ELBUNI: (i) Tef, çalgı aleti

ELELI: (i) Erkek hindi
ELEM QULEM: (i) Ar. Allem kalem, ne ettiyse etti, dediğini yaptırdı anlamında
ELEQI: (i) Ar. Alaka, ilgi
ELETTEXMİN: (zf) Tahminen, yaklaşık olarak
ELEWÎ: (i) Alevi
ELEZERAT: (sf) Kılıktan çıkmış-çıkma
ELEZERAT BİYAYİŞ: (f) Kılıktan çıkmak
ELEZERAT KERDİŞ: (f) Kılıktan çıkarmak
ELEZİZ: (i) Ar. Elaziz, Elazığ
ELHEMDULİLLAH: (i) Ar. Elhamdülillah, Allah'a hamdolsun
ELİMİYUN: (i) Fr. Alüminyum
E'LLAF: (i) Kir, pas
E'LLAFIN: (sf) Kirli, pasaklı
ELMAT: (i) Bilgi, fazlaca olan
ELMAT KERDİŞ: (f) Bilgi vermek
ELMDAR: (f) Bilgisi olmak
ELM HAYÊ: (sf) Bildiği duyduğu
ELM HAYÊ PÊ BİYAYİŞ: (f) Bildiği duyduğu şeyler olmak, bilmek, duymak
ELO: (ü) Fr. Alo, telefonda hitap sözcüğü
ELUMET: (i) Ar. Alamet, işaret, belirti
ELUMÊT QÊYUM: (i) Kıyamet alametleri
ELWUİLAŞ: (sf) Pejmürde, giyimine dikkat etmeyen
ELYEJG: (i) Salya
EM: (i) Ar. Hala
EMA: (sf) Ar. Kôr, âmâ
EMA BİYAYİ: (sf) Kôr olmuş
EMA BİYAYİŞ: (f) Kôr olmak
EMA KERDİ: (sf) Kôr edilmiş
EMA KERDİŞ: (f) Kôr etmek
EMAR: (i) Ambar (ağaçtan yapılmış)
EMBULANS: (i) Fr. Ambülâns
EMEL: (i) İshal
EMEL: (i) Ar. Amel, iş, ibadet için yapılan fiil
EMEL BİYAYİŞ: (f) İshal olmak
EMELET: (i) Ar. Ameliyat, operasyon
EMELET BİYAYİŞ: (f) Ameliyat olmak
EMELETCA/EMELETXUNI: (i) Ameliyathane
EMELET KERDİŞ: (f) Ameliyat yapmak-etmek
EMELI: (i) Ar. Amele, işçi

EMEL KOTIŞ: (f) İshal düşmek-olmak
EMELTÎ: (i) İşçilik
EMERET: (i) Takı, düğünde takılan takılar
EMERNAYÎ: (sf) Mahir, iş bilen, evini evirip çeviren, yapıcı olan
EMERNAYİŞ: (f) Maharetli yapmak, özenerek yapmak, yapıcı olmak
EMÊL XUI ŞEETNAYİŞ: (f) Yaptığından şaşmak, rutin işlerin dışına çıkmak, yanlışa girmek
EMILKU: (i) Amerikan bezi
EMIR: (i) Ar. Ömür, hayat, yaşam
EMIR: (i) Ar. Emir, buyruk
EMIRBIK: (ü) Yaşa, ömür sür
EMIRDAYİŞ: (f) Emir vermek, buyurmak
EMIRKERDİŞ: (f) Emretmek, buyurmak
EMIRKERDİŞ: (f) Ömür yapmak, yaşamak
EMIRKERDUEĞ: (i) Ömür yapan, yaşayan, canlı
EMIRDAYİŞ: (f) Emir vermek
EMRİQA: (i) İt. Amerika
EMKÊNA: (i) Halakızı
EMSER: (zf) Bu yıl
EMSERINA SER: (zf) Bu yıldan beri, bu yıl boyunca
EMSERİN: (sf) Bu yılın, bu yıla ait
EMŞ: (zf) Ar. Bu gece
EMŞINA ŞEW: (zf) Bu gecedan beri, bu gece boyunca
EMŞİN: (sf) Bu geceye ait
EMU(N): (ü) Ar. Aman, af, yardım
EMUNET: (i) Ar. Emanet
EMUNET DAYİŞ: (f) Emanet vermek
EMUNETGİR: (sf) Emanetçi
EMUNÊT ALLAH: (ü) Allaha emanet, Allah'a ısmarladık
EMUNID BİYAYİŞ: (f) Âmânda olmak-kalmak, tedirginlikte kalmak
EMUN WAŞTIŞ: (f) Aman dilemek
EMUN YEMUN: (ü) Aman yaman, ne olur
EMZA: (i) Halaoğlu
ENBER: (i) Ar. Amber, bir tür güzel koku
ENBİYI: (i) Ar. Enbiya
ENBİYÊ: (ç.i.) Ar. Enbiyalar
ENC: (i) Dikiş

ENC EŞTİŞ: (f) Dikiş atmak
ENCİL: (i) İncir
ENCİLYER: (i) İncir ağacı
EN'ENI: (i) Ar. Anane, gelenek
EN EWİL: (zf) İlk önce, bizzat, başlıca, en önemli
ENGAL: (i) Ar. Sarık, agel
ENGAZ: (i) Karasaban
ENGEL: (i) Tr. Engel
ENGEL BİYAYIŞ: (f) Engel olmak
ENGEL KERDIŞ: (f) Engel etmek
ENGEL VETIŞ: (f) Engel çıkarmak
ENGEL VIRAŞTIŞ: (f) Engel yapmak
ENGILISNAYIŞ: (f) El ve ayaktaki geçici uyuşukluk
ENGUIR: (i) Üzüm
ENJAS: (i) Fr. Ajans, haber
ENQERI: (i) Ankara
ENSAR: (i) Ar. Ensar, Medineli Müslümanlar
ENSASOR: (i) Fr. Asansör
ENTAW: (i) Antep
ENTÊN: (i) Fr. Anten
ENTİLOP: (i) Fr. Antilop
ENTİQI: (i) İt. Antika
ENTRÊMUN: (i) Fr. Antrenman
ENTRENOR: (i) Fr. Antrenör
ENZELI: (i) Alın yazısı
EPANDİS: (i) Fr. Apandisit
E'P: (i) Yutma (çocuk dilinde)
E'PÊ: (i) Yiyecek, mama, çorba (çocuk dilinde)
E'P KERDIŞ: (f) Yutmak (çocuk dilinde)
EQAİD: (i) Ar. Akait, inanç esasları
EQASYA: (i) Lat. Akasiya
EQEDEMİ: (i) Fr. Akademi
EQÇI: (i) Tr. Akçe, para
EQİQ: (i) Ar. Akik, akik taşı
EQİT: (i) Ar. Akit, sözleşme
EQREW: (i) Ar. Akrep
ERCEL: (i) Ar. Ecel
ERCEL UMYAYIŞ: (f) Eceli gelmek, ölmek
ERCUN: (sf) Ucuz
ERCUN BELAŞ: (zf) Çok ucuz, bedava gibi
ERCUNBİYAYI: (sf) Ucuzlanmış
ERCUNBİYAYIŞ: (f) Ucuzlamak
ERCUNKERDI: (sf) Ucuzlatılmış
ERCUNKERDIŞ: (f) Ucuzlatmak

ERCUNİ: (sf) Ucuzluk
ERCYAYI: (sf) Değerli, kıymetli
ERCYAYIŞ: (f) Değmek, değerli olmak
ERD: (i) Ar. Yer, yeryüzü, arazi
ERDCAYIŞ: (f) Yere sürmek-yatırmak, yere batırmak
ERDGINAYI: (sf) Düşmüş
ERDGINAYIŞ: (f) Düşmek
ERDRA ŞAYI: (sf) Yerden yürüyen, sürünen, sürüngen
ERDRA ŞİYAYIŞ: (f) Yerden yürümek, sürünmek
ERDRA WAR ŞYAYIŞ: (f) Yer seviyesinden dibe gitmek-girmek
ERD WAR ŞYAYIŞ: (f) Yerin dibine gitmek-girmek,
ERD ŞİYAYIŞ: (f) Yerden gitmek, sürünmek
ERDŞİYAYUEĞ: (sf) Sürünen, sürüngen
EREBI: (i) Tr. Araba
EREBİSTUN: (i) Arabistan
EREBİSTUNIJ: (i) Arabistanlı
EREW: (i) Arap
EREWKİ: (i) Arapça
ERÊ: (zf) Geç
ERÊKOTIŞ: (f) Gecikmek
ERÊYIN: (sf) Gecikmiş
ERFAT: (i) Ar. Arafat
ERFAT: (i) Mübarek zamanlar (günler, geceler, aylar)
ERFI: (zf) Ar. Arefe
ERSIZ/ARSIZ: (sf) Yaramaz, şımarık
ERRİK: (ü) Hayret ifadesi (aman Allah'ım gibi)
ERZA: (i) Ar. Arıza, bozulma, beklenmedik engel
ERZA DAYIŞ: (f) Arıza vermek
ERZRUEM: (i) Erzurum
ERZYAYI: (sf) Atılmış, tepki vermiş
ERZYAYIŞ: (f) Atılmak, tepki vermek
ESAS: (i) Ar. Esas, temel, kaide
ESAW: (i) Ar. Asap, sinir
ESAWİ: (sf) Ar. Asabi, sinirli
ESEM: (i) Spor ayakkabısı
ESFELE SAFİLİN: (i) Ar. Aşağıların aşağısı, en aşağı, cehennem dibi
ESFİYI: (i) Ar. Asfiya
ESFİYÊ: (ç.i.) Ar. Asfiyalar
ESHEBI: (i) Ar. Sahabe
ESHEBÊ: (ç.i.) Ar. Sahabeler

ESİL: (i) Ar. Asıl, öz, kök, soy, köklü, soylu
ESİL XUI: (i) Kendi özünü
ESİL XUI RUIMTIŞ: (f) Aslını sürdürmek, özünü kaybetmemek
ESİL XUI VİNKERDIŞ: (f) Aslını kaybetmek
ESİD: (sf) Kazanda kaynamakta olan üzüm dut sırası
ESR: (i) Ar. Asır, yüzyıl
EST/ OST: (i) Var
ESTERİ: (i) Büyükbaş hayvan boynuzu
ESTERNAYİ: (sf) Silinmiş
ESTERNAYIŞ: (f) Silmek
ESTERTI: (sf) Sildirilmiş
ESTERTIG: (i) Silgi
ESTERTIŞ: (f) Sildirmek
ESTI BESTI: (i) Kılıfına uydurma, halletme, allem kallem
ESTI BESTI KERDIŞ: (f) Kılıfına uydurmak, halletmek
ESTUIN: (i) Sütun, amud, dikme, direk
EŞBABI: (i) Kak (kurutulmuş erik, vişne vb)
EŞEW: (i) Ar. İşa, yatsı
EŞKAYIŞ: (f) Edebilmek, yapabilmek
EŞKENI: (i) Çökelektan yapılmış ayran ve tereyağlı yemek
EŞKERA: (i) Açık, aşikâr, açıklık, belli, belirgin, duyurma
EŞKERABIYAYİ: (sf) Ortaya çıkmış, belirginleşmiş, duyurulmuş
EŞKERABIYAYIŞ: (f) Ortaya çıkmak, duyulmak, belirginleşmek
EŞKERAKERDI: (sf) Belirlenmiş, belli edilmiş
EŞKERA KERDIŞ: (f) Ortaya çıkarmak, duyurmak, belirlemek
EŞKERARA: (zf) Açıktan, anlaşılır şekilde
EŞKIJ: (i) Kuru üzüm
EŞKON: (f) Edebilir
EŞQ: (i) Ar. Aşk
EŞQAL: (i) Ar. Eşkal, dış görünüş
EŞQIYI: (i) Ar. Eşkuya
EŞTI: (sf) Atılmış, ekili, yalan haber
EŞTIŞ: (f) Atmak, ekilmiş, yalan haber söylemek
ETAMİ(N): (i) Fr. Etamin, seyrek dokunmuş kumaş

ETBA': (i) Ar. Bağlı olan-olanlar, emir altında olan-olanlar
ETER: (i) Fr. Eter, bayıltıcı uçucu madde
ETIF: (sf) Abes, akıl dışı
EVD: (i) Ar. Abid, kul
EVDAL: (i) Ar. Abdal, Allah dostu, kıt geçinen
EVD ALLAH: (i) Allah'ın kulu
EVUNA: (zm) Diyorum
EWARI: (sf) Meşgul, oyalama, savsaklama aylak, başıboş
EWARIBİYAYI: (sf) Meşgul olmuş, oyalanmış, savsaklanmış
EWARIBİYAYIŞ: (f) Meşgul olmak, oyalanmak
EWARIKERDI: (sf) Meşgul edilmiş, oyalatılmış, savsaklanmış
EWARI KERDIŞ: (f) Oyalamak, meşgul etmek, savsaklamak
EWAS: (i) Ar. Abbas
EWAYİ: (i) Ar. Aba, cübbe
EWENDI: (sf) Külüstür
EWİL: (zf) Ar. İlk, önce, evvela
EWİL AXIR: (zf) Evvel ahir
EWLİYI: (i) Ar. Evliya
EWLİYÊ: (ç.i) Evliyalar
EWİLLA: (zf) Baştan, ilkten
EWİL XUIRA: (zf) Baştan beri, evvelden beri
EWRI: (i) Dara, boş ağırlık
EWRİT: (i) İbret, kılıktan çıkma, makara
EWRİT BİYAYİ: (sf) İbret olmuş
EWRİT BİYAYIŞ: (f) İbret olmak
EWRİTI: (sf) İbretlik
EWRİT KERDI: (sf) İbretlik edilmiş
EWRİT KERDIŞ: (f) İbretlik etmek
EWUM: (i) Ar. Avam, alt tabaka insanlar
EWZI: (i) Fire
EXLAQ: (i) Ar. Ahlak
EXLAQ HOL: (sf) İyi ahlak
EXLAQ XIRAW: (sf) Kötü ahlak
EXTYAR: (sf) Ar. Yaşlı
EXTYARİ: (i) Yaşlılık
EYAR: (i) Ar. Ayar
EYAR BİYAYİ: (sf) Ayar olmuş, ayarlanmış
EYAR BİYAYIŞ: (f) Ayarlanmak, ayar olmak
EYAR KERDI: (sf) Ayar edilmiş, ayarlanmış, ayarlı

EYAR KERDİŞ: (f) Ayarlamak
EYAR UNTIŞ: (f) Ayar çekmek
EYDI: (sf) Ar. Ait, bağlı
EYNÊ DİYEW: (i) Dev aynası
EYNI/İYNI: (i) Ayna
EYUN: (sf) Ar. Ayan, açık
EYUN BİYAYİ: (sf) Belli olmuş, malum olmuş, kendisine bildirilmiş, keramet göstermiş
EYUN BİYAYİŞ: (f) Belli olmak, malum olmak, kendisine bildirilmek, keramet hali
EYUN BÊYUN: (sf) Ayan beyan
EYUN BÊYUN BİYAYİ: (sf) Ayan beyan olmuş, açığa çıkmış, netleşmiş
EYUN BÊYUN BİYAYİŞ: (sf) Ayan beyan olmak, açığa çıkmak, netleşmek
EYUN BÊYUN KERDİ: (sf) Ayan beyan edilmiş, açığa çıkarılmış, netleştirilmiş
EYUN BÊYUN KERDİŞ: (f) Ayan beyan etmek, açığa çıkarmak, netleştirmek
EYUN KERDİ: (sf) Belli edilmiş, açığa çıkmış, gösterilmiş
EYUN KERDİŞ: (f) Belli etmek, açığa çıkarmak, göstermek
EYW/EYB: (sf) Ar. Ayıp, ayıplama, kusur, hata
EYWAREŞ: (sf) Çok kötü ayıp
EYW KERDİŞ: (f) Ayıp etmek
EYWUN: (i) Ar. Salon
EYWUNÊ EDALETCA: (i) Mahkeme salonu
EYWUNÊ PİSERBİYAYİŞ: (f) Toplanma-toplantı salonu
EZ: (zm) Ben (genelde gelecek zaman kipiyle kullanılır)
EZAW: (i) Ar. Azap
EZAWCA: (i) Azap yeri, cehennem
EZAW KERDİŞ: (f) Azap etmek
EZAW UNTIŞ: (f) Azap çekmek
EZBER: (i) Ezber
EZBER KERDİŞ: (f) Ezber etmek
EZBER KERDUEĞ: (sf) Ezber eden
EZBET: (i) Soy, sülale
EZERBÊYCUN: (i) Azerbaycan
EZERBÊYCUNIJ: (i) Azerbaycanlı
EZERİ: (i) Azeri
EZERKİ: (i) Azerice
EZET: (i) Ar. İzzet, ikram

EZEW: (i) Bekâr
EZEWTİ: (i) Bekârlık
EZÊ AXRET KERDİŞ: (f) Ahiret azığı yapmak, sana faydası olsun anlamında ölen çocuklar için söylenir.
E'ZİM: (i) Ar. Azim, gayret
EZIMKAR: (sf) Azimli, gayretli
EZİRCUN: (i) Erzincan
EZMUN: (i) Gök, gökyüzü
EZMET: (i) Ar. İbadette takva
EZMET: (i) Ar. Büyüklük, ağırdan alma, naz
EZMET KOTIŞ: (f) Büyük görünmek, kendini ağırdan satmak, naz yapmak
EZUM: (sf) Ar. Azam, çok büyük
EZUN/EZUM: (i) Ar. Ezan
EZUN DAYİŞ: (f) Ezan vermek-okumak
EZUN WENDİŞ: (f) Ezan okumak
EZ VUNA QÊ: (zf) Zannedersen, herhalde, bence

Ê

- ÊLİM: (sf) Ar. Elim, acı veren, acıklı
ÊMİN: (sf) Ar. Emin, güvenilir
ÊMİN BİYAYIŞ: (f) Emin olmak
ÊMNIYET: (i) Ar. Emniyet
ÊNGİMİN: (i) Bal
ÊNGMİN HEQİQİ/ÊNGİMİN ESİL: (i)
Asıl-hakiki bal, kara kovan balı
ÊNGİMİN NEZAL: (i) Süzme balı
ÊNGİMİN ŞUN: (i) Petek balı
ÊR: (i) Bugün
ÊRI(N): (sf) Bugüne ait, günlük
ÊRINA NAT: (zf) Bugünden beri
ÊRNAYİ: (sf) Satın alınmış
ÊRNAYIŞ: (f) Satın almak
ÊRRA TÊPIYA/PÊ: (zf) Bugünden sonra
ÊRRA VER: (zf) Bugünden önce
ÊSAYİ: (sf) Görünen, zahir
ÊSAYIŞ: (f) Görünmek, aleni olmak
ÊŞYA: (i) Ar. Eşya, nesnelere
ÊŞYAWA SİPİ: (i) Beyaz eşya
ÊŞYAWÊ KIYİ: (i) Ev eşyası
ÊZ: (i) Ben de
ÊZYET: (i) Ar. Eziyet, sıkıntı
ÊZYET DAYIŞ: (f) Eziyet vermek
ÊZYET DİYAYIŞ: (f) Eziyet görmek
ÊZYET KERDIŞ: (f) Eziyet etmek
ÊZYET UNTIŞ: (f) Eziyet çekmek

F

FAİZ: (i) Ar. Faiz, nema
FAL: (i) Ar. Fal
FAMIL: (i) Aile
FANİ: (sf) Ar. Fani, ölümlü
FANİLİ: (i) İt. Fanila
FAQ: (i) Kasık, bacak arası
FAQULTA: (i) Fr. Fakülte
FARIS: (i) Fars
FARISIJ: (i) Farslı
FARISKİ: (i) Farsça
FARMASUN: (i) Fr. Farmason, mason, inançsız
FARNAYİ: (sf) Bayıltilmiş
FARNAYİŞ: (f) Bayıltmak
FARYAYİ: (sf) Baygın
FARYAYİŞ: (f) Bayılmak
FASID: (sf) Ar. Fasit, bozguncu
FASIL: (i) Ar. Bölüm, kısım, mevsim
FASIQ: (sf) Günahkâr
FASIQ BİYAYİ: (sf) Günahkâr olmuş
FASIQ BİYAYİŞ: (f) Günahkâr olmak
FASIQİ: (i) Günahkârlık
FASIQ KERDI: (sf) Günahkâr edilmiş
FASIQ KERDIŞ: (f) Günahkâr etmek
FASLÊ PAYİZ: (i) Güz-sonbahar mevsimi
FASLÊ UMNUN: (i) Yaz mevsimi
FASLÊ WUISAR: (i) Bahar-ilkbahar mevsimi
FASLÊ ZIMISTUN: (i) Kış mevsimi
FASLİ: (i) Yun. Fasulye
FASLİ SİPİ: (i) Beyaz fasulye, kuru fasulye
FASLİ SOYA: (i) Soya fasulyesi
FASLİ SUİR: (i) Barbunya
FASLİ TEZÊ: (i) Taze fasulye
FETIRNAYİ: (sf) İftar etmiş
FATIRNAYİŞ: (f) İftar ettirmek, (mec.) uyanmak, kendine gelmek
FATIRYAYİŞ: (f) İftar etmek
FATISNAYİ: (sf) Boğulmuş (nefessiz kalmaktan)
FATISNAYİŞ: (f) Boğulmak (nefessiz kalmaktan)
FEDA/FEDI: (i) Ar. Feda, adama
FEDA BİYAYİŞ: (f) Feda olmak
FEDAKAR: (sf) Fedakar

FEDA KERDIŞ: (f) Feda etmek, adamak
FEDAYİ: (sf) Feda olan, fedai
FEHİŞA: (i) Ar. Fahişe, kötü yola düşmüş kadın
FEHŞ: (i) Ar. Azma, azgınlık
FEHŞBİYAYİ: (sf) Azmış
FEHŞBİYAYİŞ: (f) Azmak
FEHŞKERDI: (sf) Azdırılmış, yoldan çıkmış
FEHŞKERDIŞ: (f) Azdırmak, yoldan çıkarmak
FEK: (i) Ar. Ağız
FEK AKERDI: (sf) Ağzı açık
FEK AKERDIŞ: (f) Ağzını açmak
FEKA NAYİŞ: (f) Ağzına vermek, yedirmek, namluya vermek
FEKA ŞYAYİŞ: (d) Başkasının dilediğine göre hareket etmek, nazını çekmek, ağız açıp kapamak, ölmek (tı zehf feka şin, e duna tir tı feka şin)
FEK CI EŞTİŞ: (d) Dil uzatmak, laf atmak, karışmak
FEKÊ BINİN: (i) Alt geçit
FEKÊ DİYARİN: (i) Üst geçit
FEKI: (i) Ar. Giriş, boğaz, geçit, menfez
FEK GİRYAYİŞ: (f) Ağzını kapamak, konuşmamak
FEKGUILI/FEKVILI: (i) Esneme
FEKGUILI KERDIŞ: (f) Esnemek
FEK GUIRETİŞ: (d) Ağız dalaşına girmek, tartışmak
FEK GUIRETİŞ: (i) Ağız ağrısı, ağız enfeksiyonu, pamukçuk, aft hastalığı
FEKI GUIRETİŞ: (f) Girişi almak, kapatmak
FEK PIRUCAYİŞ: (f) Yüz üstü, yüzükoyun uzanmak
FEK PİYORCUNAYİŞ: (f) Ağzını kapatmak, konuşmamak
FEK VEREDAYİŞ: (d) Boşvermek, alakasını kesmek, salıvermek
F'EL: (i) Ar. Fiil, iş, eylem, hareket
F'ELKAR: (i) Eylemci, eylemi yapan
F'EL XÊR: (sf) Hayırlı iş
F'EL XIRAW: (sf) Kötü iş, kötü eylem
FELAT: (i) Kurtuluş
FELAT BİYAYİŞ: (f) Kurtulmak
FELATKAR: (sf) Kurtaran, kurtarıcı
FELAT KERDIŞ: (f) Kurtarmak

FELEK: (i) Ar. Dünya, gök, sema, kader, talih
FELEKET: (i) Ar. Felaket, büyük yıkım, dehşet
FELEKETZEDI: (i) Felaketzede
FELEKİYAT: (i) Uzay bilimi, astronomi, kozmografya
FELEQA: (i) Ar. Falaka
FELEQANAYİ: (sf) Falakaya yatırılmış
FELEQANAYİŞ: (f) Falakaya yatırmak
FELITYAYİ: (sf) Kurtulmuş, kurtulan
FELITYAYİŞ: (f) Kurtulmak
FELITNAYİ: (sf) Yaşamış, yaşayan
FELITNAYİŞ: (f) Yaşamak
FELLEH: (i) Ar. Dayanıklı, cesaretli, yaman
FELSEFI: (i) Ar. Felsefe
FEND: (i) Hile, oyun, kurnazlık, düzenbazlık
FENDKER/FİNKER: (i) Kurnaz
FENDKERİ/FİNKERİ: (i) Kurnazlık
FEQ: (i) Ar. Fak, tuzak
FEQET: (b) Ar. Ama, lakin, ancak
FAQIH: (i) Ar. Fakih, İslam hukukçusu
FAQİHTİ: (i) Fakihlik
FEQİ: (i) Fakı, medreseden icazet almış talebe
FEQİR: (sf) Ar. Fakir
FEQİRİ/FEQİRTİ: (i) Fakirlik
FEQ RUINAYİŞ: (f) Tuzak kurmak
FER: (i) Asıl, öz
FERC: (i) Ar. Felç, inme, nüzul
FEREKNAYİ: (sf) Ufalanmış, gevrek
FEREKNAYİŞ: (f) Ufalamak, gevretmek, ürkmek
FEREQNAYİ: (sf) Hastalık sıkıntısından kurtulmuş, rahatlamış
FEREQNAYİŞ: (f) Hastalık sıkıntısından kurtulmak, rahatlamak
FERİŞTEH: (sf) En iyi, en üstün
FERMUN: (i) Ferman
FERMUN DAYİŞ: (f) Ferman vermek, (mec.) ölümüne hükmetmek
FERMUN VETİŞ: (i) Ferman çıkarmak
FERQAT: (f) Urganla yük bağlama ve taşıma
FERTEK: (i) Aralıklı, ara ara
FERZ: (i) Ar. Farz
FESAD: (i) Karıştırma, bozma, bozguncu, anarşist

FESAD BİYAYİ: (sf) Bozguncu olmuş
FESAD BİYAYİŞ: (f) Bozguncu olmak
FESADİ: (i) Bozgunculuk, fitnecilik, anarşi
FESADİ KERDİŞ: (f) Bozgunculuk yapmak
FESAL: (i) Ar. Fasıla, ara, aralık
FESAL: (i) Denk düşürme, kıvama getirme, fırsat
FESAL ARDİŞ: (f) Denk getirmek, fırsatını yakalamak
FESALNAYİ: (sf) Biçilmiş
FESALNAYİŞ: (f) Kalıba göre biçmek (elbise)
FESH/FESQ: (i) Ar. Fesih, bozma, dağıtma
FESH KERDİŞ: (f) Feshetmek
FEŞAL: (f) Bahane üretme
FEŞAL VETİŞ: (f) Bahane üretmek
FETEŞNAYİŞ: (f) Ellemek, yoklamak
FETİL: (i) Sapak, dönemeç, viraj
FETİLNAYİ: (sf) Kovulmuş, sürülmüş
FETİLNAYİŞ: (f) Kovmak, sürmek
FETİLYAYİ: (sf) Dönmüş, dönen
FETİLYAYİŞ: (f) Dönmek,
FEXRUNDAYİ: (sf) Üzgün
FÊDI: (i) Ar. Fayda
FÊKİ: (i) Ar. Meyve
FÊK PAYİZ: (i) Güze giriş, güzün başlangıcı
FÊK RUEŞUN: (i) Bayram ağzı, bayrama giriş
FÊK UMNUN: (i) Yaza giriş, yazın başlangıcı
FÊK VERA: (e) Ağzına kadar, hınca hınca
FÊK VERA DEKERDİŞ: (f) Ağzına kadar doldurmak
FÊK WESAR: (i) İlkbahara giriş, baharın başlangıcı
FÊK ZIMISTUN: (i) Kışa giriş, kışın başlangıcı
FÊRYAD: (i) Çığlık, yardım medet istemek
FÊRYAD FİGUN: (f) Çığlık atmak, ağlayıp sızlanmak, yardım istemek
FÊRZ HEJ: (i) Haccın farzı
FÊRZ NİMAJ: (i) Namazın farzı
FÊRZ RUÊJİ: (i) Orucun farzı
FÊRZ ZİKA: (i) Zekâtın farzı

FIHRİST: (i) Fa. Fihrist, liste, içindekiler, indeks
FILHUN: (i) Nadas
FILHUNA VERDI: (sf) Nadasa bırakılmış
FILHUNA VERDIŞ: (f) Nadasa bırakmak
FILQI: (i) Dilim (sebze meyve)
FILQÊQ: (sf) Bir dilim (sebze meyve)
FILUN: (zm) Ar. Filan, falan, saire
FILUNKES: (sf) Falan kimse
FINC: (i) Trip, kapris
FINC XUWA KUAYIŞ: (f) Kapris yapmak, trip yapmak
FIR: (i) Yudum, uçma
FIRAQ: (i) Kap kakak, bulaşık
FIRÇI: (i) Yun. Fırça
FIRDAYİ: (sf) Uçmuş
FIRDAYIŞ: (f) Uçmak
FIRDAYUEĞ: (sf) Uçan
FIRFIRIK: (i) Helikopter
FIRFIRIK: (i) Bir çeşit oyun, yuvarlak bir teneke parçasının içinden ip geçirilip sallamak şekliyle çevirmek, fırıldak
FIRK: (i) Aralıklı, sık olmayan, seyrek
FIRK: (i) Bel ağrısı, akut lumbalji
FIRK CI UMYAYIŞ: (f) Beli tutulmak, beli ağrımak
FIRKERDI: (sf) Yudumlanmış
FIRKERDIŞ: (f) Yudumlamak
FIRKERDI: (sf) Uçurulan
FIRKERDIŞ: (f) Uçurmak
FIRK RUNAYIŞ: (f) Aralıklı, seyrek koymak-dikmek-ekmek
FIRLAMA: (sf) Tr. Arsız, terbiyesiz
FIRQ/FERQ: (i) Ar. Fark
FIRT: (sf) İçim, içimlik (sigara)
FIRTA FIRT: (zf) Ucu ucuna, son kertede
FIRT PANAYİ: (sf) İçilmiş
FIRT PANAYIŞ: (f) İçmek
FIRTUNI: (i) İt. Fırtına
FIS: (i) Yel, insan yeli
FISÊ ŞÊTUN: (sf) Bozguncu
FISQ: (i) Ar. Fısk, doğru yoldan sapma, ahlaksızlık
FISQUILI: (sf) Rezil, küçük düşen
FISTIQ: (i) Ar. Fıstık
FISUNEK: (sf) Ödle, korkak

FİŞ: (sf) Şapur şapur yiyen, yerken ses çıkaran
FİŞAYIŞ: (f) Şapur şapur yemek, yerken ses çıkarmak
FİŞQ: (i) Yun. At, eşek, katır dışkısı, fışkı
FITAR: (i.s) Ar. İftar, oruç tutmayan
FITAR DAYIŞ: (f) İftar vermek
FITAR KERDIŞ: (f) İftar etmek
FITÊS: (i) Fr. Vites
FITIQ: (i) Ar. Fıtık, yırtılma, patlama
FITIQ BİYAYIŞ: (f) Fıtık olmak, (mec.) uğraşmak, delirmek
FITIQ KERDIŞ: (d) Fıtık etmek, uğraştırmak, delirtmek
FITİL: (i) Ar. Fitol
FITIQ MİYUNİ: (i) Bel fitiği
FITIQ VERGUÊLİ: (i) Kasık fitiği
FITRAT: (i) Ar. Fıtrat, yaradılış
FITWA: (i) Ar. Fetva
FITWA DAYIŞ: (f) Fetva vermek
FITWA DİYAYIŞ: (f) Fetva bulmak
FİCETEN: (zf) Ar. Ansızın, füceten
FİCETEN ŞYAYIŞ: (f) Aniden gitmek, ölmek
FİGUN: (i) Bağırarak ağlama, inleme
FİKNAYIŞ: (f) Anlamak, sezmek, hissetmek, şüphelenmek
FİL: (i) Ar. Fil
FİLA: (i) Fr. File
FİLKETEN: (i) İt. Çatalı iğne, firkete
FİLM: (i) Fr. Film, film
FİNAYIŞ: (f) Düşürmek
FİNİ: (i) Püsküllü bayan başlığı, sorguç
FİRAR: (i) Ar. Kaçma, kurtulma
FİRARİ: (sf) Ar. Kaçak
FİRAR KERDIŞ: (f) Kaçmak, firar etmek
FİRAR KERDUEĞ: (sf) Firar eden
FİRUZI: (i) Ar./Fa. Furuze, turkuaz
FİSTUN: (i) Ar. Kadın elbisesi, fıstan
FİŞENG: (i) Fişek
FİT: (i) Ar. Dolduruş, kışkırtma, eşit
FİT BİYAYİ: (sf) Dolduruşa gelmiş, eşitlenen
FİT BİYAYIŞ: (f) Dolduruşa gelmek, eşitlenmek
FİTIK: (i) Düdük
FİTIK CENDIŞ: (i) Işık çalmak
FİT KERDI: (sf) Kışkırtılmış, eşitlenmiş

FİT KERDİŞ: (f) Kışkırtmak, eşitlemek
FİTNI: (i) Ar. Fitne
FİTNIKAR: (sf) Fitneci, fitne çıkarıcı
FİYET: (i) Ar. Fiyat, eder
FİYEZ: (sf) Yanından, yakınından
FİYEZRA VİYERTİŞ: (f) Yanından, yakınından geçmek
FORS: (i) İng. Fors, flama, çalım
FORTI: (f) İsmi çıkarma, foya
FORTI VETİŞ: (f) İsmi çıkarmak, foyasını çıkarmak
FOSİL: (i) Fr. Fosil
FOT: (i) Iskalama, boşa atma
FOT EŞTİŞ: (f) Iskalamak, boşa atmak
FOT ŞYAYIŞ: (f) Iskalamak, boşa gitmek
FOTRA: (i) İt. Fatura
FOTRAF: (i) Fr. Fotoğraf
FOTRAFBER: (i) Fotoğrafçı
FOTRAFBERTİ: (i) Fotoğrafçılık
FOTRAF ONTIŞ: (f) Fotoğraf çekilmek
FUM: (i) Ar. Anlama, algı, kavrama
FUMIK: (i) Hafıza, bellek
FUM KERDİŞ: (f) Anlamak, algılamak, bellek
FUMNAYIŞ: (f) Algılamak, sezmek
FUNDUQ: (i) Ar. Fındık
FURN: (i) Yun. Fırın

G

GA: (i) Öküz
GAJ: (i) Çile, yumak
GAJÊ LÊ: (i) İp çilesi, yumağı
GAJÊ TYÊL: (i) Tel yumağı
GALGAL: (i) Laklak etme
GALGAL KERDIŞ: (f) Laklak etmek
GALGUIR: (i) İş güc, havadis, haber
GALI: (i) Çuval, heybe
GAL FEK: (d) Ağzı geniş, ağzı büyük
GAMASI: (i) Turna Balığı
GARK: (i) Sıra, söz sahibi olma
GARK UMYAYÎ: (sf) Sırası gelmiş, söz sahibi olmuş, adam olmuş
GARK UMYAYÎŞ: (f) Sırası gelmek, söz sahibi olmak, adam olma
GASAFAG: (sf) Kaba saba
GASAR/GASTAR: (i) Urganın uçuna bağlanan küçük çatal ağaç, kanca
GASTUN: (i) Büyükbaş hayvan ahır
GATIR: (sf) Öküz gibi, bir şeyden anlamayan
GAV: (i) Kil
GAVIN: (sf) Killi topraklı
GAWİN: (sf) İri yarı
GAWUIR: (i) Gâvur
GAWUIRKÎ: (i) Gâvurca, gâvur gibi
GAWUN: (i) Sığır çobanı, sığırtmaç
GAWUNÎ/GAWUNTÎ: (i) Sığır çobanlığı, sığırtmaçlık
GAYIN: (i) Büyükbaş hayvan
GAYİN: (ç.i.) Sığırlar
GAYNI: (i) Sığır cinsi, sığırgiller
GAZ: (i) Doruk, zirve
GAZ: (i) Kerpeten
GAZ: (i) Isırık
GAZÎ: (i) Bir şeyi duyurmak için gönderilen haber
GAZİYÊ MÊGRG: (i) Ölüm haberi
GAZÎ VERA ŞAYÎŞ: (f) Duyulan haberi karşılamaya gitme
GAZ KERDI: (sf) Isırılmış
GAZ KERDIŞ: (f) Isırmak
GAZLET: (sf) Isırılmış
GAZLETIN: (sf) Isırılıp bırakılan
GAZ PIRIDAYÎŞ: (f) Isırmak
GE: (zf) Kâh, bazı, bazen, bir
GEDEK: (i) Malak, manda yavrusu

GEF: (i) İpucu, işaret, tehdit, ultimatom
GEF DAYIŞ: (f) Önceden yapacağının işaretini vermek
GEJ: (sf) Deli
GEJUNKÎ: (zf) Delice
GEJUNTÎ: (sf) Delilik
GEL: (zf) Çok, epey, umum, genel
GELEMŞI: (i) Sürünceme, ikilem, açmaz
GELEMŞID MENDIŞ: (f) Sürüncemede kalmak
GELEMŞID VERDIŞ: (f) Sürüncemede bırakmak
GELÊ ÎNSUNU: (sf) Herkes, umum insanlar, vatandaşlar
GELÊK: (zf) Epeyce, çokça
GELÊ SÊR ESKERAYÎ: (i) Genel Kurmay Başkanı
GELLAŞ: (sf) Açgözlü
GELLAŞI: (i) Açgözlülük
GELLAŞI KERDIŞ: (f) Açgözlülük yapmak-etmek
GELPERI: (sf) Pejmürde, bakımsız
GELT: (sf) Eski elbise
GELTARIN: (sf) Eskimiş, eski giyinmiş
GELZUN: (i) Sığırdili bitkisi
GEM: (i) Gem, gemleme
GEM: (i) Sık orman, ağaçlık
GEMAX/GEMAR: (i) Toz, tozlu hava
GEMAXIN: (sf) Tozlu
GEMELYAYÎŞ: (f) Yumulmak, kapanmak
GEMERNAYÎŞ: (f) Sokuşturmak, saklamak
GEM FEK ŞYAYÎŞ: (f) Ağzına gem vurmak, gemlemek
GENC/GİNC: (i) Hazine, Genç İlçesi
GENDAR: (i) Kızılbaş
GENG: (i) Baykuş
GENNAX: (i) Kir, pasak
GENNAXIN: (sf) Kirli, pasaklı
GER: (i) Uyuz
GERD: (i) Toz
GERD GEMAX: (i) Toz toprak
GERDIN: (sf) Tozlu
GERGEDUN: (i) Fa. Gergedan
GERGUIŞ: (sf) Kundaktaki çocuk
GERGUIŞVER: (sf) Kundaktaki çocuğu olan kadın, küçük çocuğu olan kadın
GERI: (i) Şikâyet
GERI KERDI: (sf) Şikâyet edilmiş

GERI KERDİŞ: (f) Şikâyet etmek
GERIN: (sf) Uyuzlu, uyuz olan
GERM: (i) Ayran, yoğurt çorbası
GERM: (i) Sıcak
GERMAW: (i) Kaplıca, ılıca
GERMAYİ/GERMİ: (i) Sıcaklık
GERMDUNEK: (i) Kalorifer
GERMIN: (sf) Isınmış, ısıtılmış, sıcak olmuş
GERMIJ/GERMIX: (i) İsilik, alerji
GERMIJI(N): (sf) İsilik çıkarmış, alerjili
GERMİ: (i) Sıcaklık
GERMKERDİK: (i) Isıtıcı, şofben
GERMKERDİK AW: (i) Su ısıtıcısı
GERRAZ: (sf) Şikâyetçi, şikâyet eden
GERUNEK/GERNEK: (i) Girdap, kazan, anafor, burgaç
GES: (i) Duvak, gelinin başına örtülen örtü
GEST: (i) Açlık
GESTVER/GESVER: (zf) Açlıktan
GESTVER MERDİŞ: (f) Açlıktan ölmek
GEŞT: (f) Yiyecek için dilenme
GEŞTIK: (sf) Yiyecek için dilenen
GEŞT KERDİŞ: (f) Dilenmek
GEVAL: (i) Saçı sakalı karışma
GEVALIN: (sf) Saçı sakalı karışık olan
GEVEZNAYİ: (sf) Hırpalanmış
GEVEZNAYİŞ: (f) Hırpalamak
GEVL: (i) Yele
GEVLIN: (sf) Yeleli
GEW: (i) Bahçe
GEW: (i) Saya, etrafı çitle sarılmış hayvan barınağı
GEWEL : (i) Salya, ağız suyu
GEWEL FEK: (sf) Salya ağızlı
GEWER: (i) Geberme
GEWERBİYAYİŞ: (f) Gebermek
GEWERKERDİŞ: (f) Gebertmek
GEWEZI: (sf) Geveze
GEWEZTİ: (i) Gevezelik
GEWÊ DIWAR: (i) Üstü açık dışarıda çitten yapılmış davar yeri
GEWÊ GU: (i) Üstü açık dışarıda çitten yapılmış sığır yeri
GEWNAYİ: (sf) Etrafı sarılmış
GEWNAYİŞ: (f) Etrafını sarmak
GEWEN: (sf) Tr. Geven
GEZI: (i) Süpürge
GEZIKERDI: (sf) Süpürülmüş

GEZIKERDİŞ: (f) Süpürmek
GEZMAĞI: (i) Tr. Gezme, gezmeye gitme, ev ziyareti
GEZMAĞI ŞYAYİŞ: (f) Gezmeye gitmek, ev ziyaretine gitmek
GEZMIN: (sf) Meşe yaprağında oluşan tatlı bal
GÊRAYİ: (sf) Çok gezmiş, iş yapmayan, aramış
GÊRAYİŞ: (sf) Gezmek, dolaşmak, aramak
GÊRAYİŞ: (f) Rahat vermek, aman vermek, karışmamak (eg tı ina nikêr e tui gêrena)
GÊRAYUEĞ: (sf) Gezen, arayan
GÊDAYİŞ: (f) Çiftleştirmek, çiftleşmeye zorlamak
GÊRNAYİŞ: (f) Gezdirmek, dolaştırmak
GI: (i) İnsan dışkısı
GIDIK: (i) Oğlak
GIJGIJ: (i) Acele etme, ortalığı ayağa kaldırma
GIJGIJ KERDİŞ: (f) Acele etmek, ortalığı ayağa kaldırmak
GIGUEŞ: (i) Kulak kiri, kulak pisliği
GIJIK: (i) Saç
GIJNAG: (i) Birbirine dolanma
GIJNAGIN: (sf) Birbirine dolanmış
GIJWAR: (sf) Saçı başı birbirine dolanmış
GIJWARIN: (sf) Saçı başı birbirine dolanmış olan
GIL: (i) Dal
GIL: (i) Yemeğin kaynayan, fokurdayan kısmı
GILARZI: (i) İç içe geçen, dürülü
GILBOÇIK: (i) Küçük saç örgüsü, saç lülesi
GILÇI: (i) Salkım
GILÇIJI: (i) İlk doğan evlat
GILDAR: (sf) Ağaca iyi tırmanan kişi, tırmanıcı
GILARI: (i) Gıdı, çene altı eti
GILERİ: (i) Yuvarlanma
GILERİBİYAYİŞ: (f) Yuvarlanmak
GİLÊ: (ç.i) Örükler
GILGIL: (i) Mısır
GILGILNAYİŞ: (d) Yanık sesle uzatarak söylemek
GILI: (i) Örük, saç örüğü, salkım

GILORİK: (i) Yoğurtlu ufak köfte yemeği
GIMAYIŞ: (f) Doğal ses çıkarmak
GIMERİ: (i) Fare dışkısı
GINDİK: (i) Yumak. (mec.) tıknaz
GINDİKÊ LÊ: (i) İp yumağı
GINGİL: (i) Yumak, dolanma (yılanın yerde yumak yapması)
GINGILYAYIŞ: (f) Yumak yapmak, dolanmak
GIRAYIŞ: (f) Hırlamak
GIRD: (sf) Büyük, azim, değer ve yükseklik ve genişlik olarak
GIRDBİYAYIŞ: (f) Büyümek
GIRDİ: (i) Büyüklük, azamet
GIRDKERDIŞ: (f) Büyütmek, yetiştirmek, (mec.) abartmak
GIRDYER: (zf) Daha büyük
GIRGIÇ: (i) İçi boş meşe palamudu
GIRI: (i) Kaynama noktası, kaynamaya başlama
GIRI: (i) Düğüm, boğum, bağlama, budak
GIRIDAYİ: (sf) Bağlanmış, bağlı
GIRIDAYIŞ: (f) Bağlamak
GIRIEŞTI: (sf) Düğüm atılmış
GIRIEŞTIŞ: (f) Düğüm atmak
GIRIKERDI: (sf) Düğümlemiş
GIRIKERDIŞ: (f) Düğümlemek
GIRIK: (i) Çiçekbozuğu hastalığı
GIRIKIN: (sf)Yüzünde küçük küçük delikler olan, yüzü pütürlüklü, çiçekbozuğu hastası
GIRI SER UMYAYIŞ: (f) Kaynamaya başlamak
GIRIŞ: (i) Çocuk bezi
GIRIYIN: (sf) Dügümlü, budaklı
GIROGIR: (sf) Ağır-oturaklı olan kişi
GIRTI: (i) Kar küreği
GIRU: (i) Balyoz
GIRUN: (sf) Ağır, (mec.) ağır-ciddi adam
GIRUNBİYAYIŞ: (f) Ağırlaşmak, (mec.) durumu kötüleşmek
GIRUN GUIRETIŞ: (f) Ağırdan almak
GIRUNI: (i) Yaka
GIRUNİ: (i) Ağırlık
GIRUNİ KERDIŞ: (f) Ağırlık yapmak, ağırlaştırmak
GIRUNKERDIŞ: (f) Ağır etmek- yapmak, (mec.) işi yokuşa sürmek

GIRZI: (i) Çalı çırpıdan yada ottan oluşan bir kişilik yük
GIŞT: (i) Parmak
GIŞTA MİYUNİN: (i) Orta parmak
GIŞTA PİL: (i) Başparmak
GIŞTA QUEL: (i) Serçe parmağı
GIŞT CIKOTIŞ: (d) Karıştırmak, fesat çıkarmak
GIŞT ÇIM KERDIŞ: (f) Parmağı göze sokmak, (mec.) ayıplamak, kınamak
GIŞT ÇİMUNA KERDIŞ: (d) Ayıplamak, kınamak
GIŞTÊ GIŞTUNİ: (i) Yüzük parmağı
GIŞTÊ ŞADÊT: (i) Şahadet parmağı
GIŞTUINI: (i) Yüzük
GIV: (i) Ev ahalisinin kaldığı oda
GIVORGI: (i) Yüzüne gözüne bulaştırma, üstün körü yapma
GIVORGI KERDIŞ: (f) Yüzüne gözüne bulaştırmak, üstün körü yapmak
GIZER: (sf) İçine atan, içten pazarlıkçı
GIZG: (sf) Çakır, açık mavi
GIZG ÇİM: (sf) Çakır gözlü
GIZGIRIK: (i) Kül içinde sönmemiş köz, (mec.) sülük gibi yapışan bırakmayan
GIZIM: (sf) Ani
GIZIMRA: (zf) Aniden, ansızın, ani bir hareketle
GIZINC: (i) Burun pisliği
GIZYEG: (i) Akıl
GİRNEYİ: (sf) Kaynatılmış, tıkatılmış, kapatılmış
GİRNEYIŞ: (f) Kaynatmak, tıkatmak, kapatmak
GİRNEYİ: (sf) Kaynar, tıkanmış, kapanmış
GİRNEYIŞ: (f) Kaynamak, tıkanmak, kapanmak
GİRNEYO: (sf) Kaynamış
GİRNEYO: (sf) Alınmış
GİSK: (sf) İnat, inat kişi
GİSK: (i) Buz haline gelmiş kar kütleli
GİŞI: (i) Fr. Gişe
GİŞT DESTU: (ç.i) El parmakları
GİŞT LINGU: (i) Ayak parmakları
GİT: (sf) Halledilmesi gereken şey, müşkülât
GİTAR: (i) Fr. Gitar
GİYOTİN: (i) Fr. Giyotin
GOK: (sf) Sözde, hani, guya

GOL: (i) İng. Gol
GOL EŞTİŞ: (f) Gol atmak
GOL EŞTUEĞ: (sf) Gol atan, golcü
GOLF: (i) İng. Golf
GOLF KÊKERDİŞ: (f) Golf oynamak
GOLF KÊKERDUEĞ: (i) Golf oynayan,
golf oyuncusu
GOR: (i) Külrenği, gri
GOR ÇİM: (i) Gri-yeşile çalan gözlü
GORİK: (sf) Grimsi
GORİKİ: (sf) Külrengimsi
GUAL/GOL: (i) Soğuk algınlığı,
üşütmek
GUAL/GOL: (i) Tr. Göl, gölet
GUAL BİYAYIŞ: (f) Soğuk almak,
üşütmek
GUALDAWIN/GUALZAWIN/GOLDA
WIN: (sf) Bulanık
GUALDAWUN KERDİŞ: (f)
Bulandırmak
GUALVİZ/GOLVİZ: (i) Islık
GUALVİZ CENDİŞ: (f) Islık çalmak
GUAR/GOR: (i) Kabir
GUAR ÇARNAYIŞ: (d) Topluca bir yere
gitmek, rahatsızlık vermek
GUARİSTUN/GORİSTUN: (i) Mezarlık
GUAZ/GOZ: (i) Ceviz
GUAZA XII: (sf) İçi zor çıkan, çetin
ceviz
GUAZ ÇİM: (sf) Göz yuvarlağı dışarı
çıkış, iri gözlü
GUAZÊ HİNDU: (i) Hindistan cevizi
GUAZYEK/GOZYEK: (i) Aşık kemiği
GUAZYEKÊ ALIŞK: (i) Elmacık kemiği
GUAZYEKÊ DÊST: (i) El aşık kemiği
GUAZYEKÊ LING: (i) Ayak aşık
kemiği
GUEG: (i) Topaç
GUEG ÇARNAYIŞ: (f) Topaç çevirmek
GUEJAK/GOJAK: (i) Düşme
GUELIK/GOLIK: (i) Buzağı
GUELIK ZAYIŞ: (f) Buzağılamak,
buzağı doğurmak
GUELMASST/GOLMASST: (sf) Cıvımlı,
bozuk
GUEPIK/GOPIK: (i) Topak, yumru,
topuz
GUEPIKIN/GOPIKIN: (sf) Yumrumsu,
oval
GUER/GOR: (i) Kabir, mezar

GUER/GOR: (i) Sığırların doldurulduğu
çite çevrili açık yer
GUERCAL/GORCAL: (i) Bıtırak, pıtrak,
(mec.) karmaşa, kalabalık
GUERFEND/GORFEND: (sf)
Kalabalık, kulis, lobi
GUERI/GORI: (e) Tr. Kadar, göre
GUERİM/GORİM: (i) Görümce
GUERİSTUN/GORİSTUN: (i)
Kabristan, mezarlık
GUERMEZ/GORMEZ: (f) Savsaklama,
üstün körü, bayağı, karıştırma
GUERMEZKAR/GORMEZKAR: (sf)
Savsaklayan, üstün körü davranan,
karıştıran
GUERMEZ KERDİŞ: (f) Savsaklamak,
üstün körü yapmak, umursamamak
GUEŞ/GOŞ: (i) Kulak
GUEŞA FİNAYIŞ: (f) Duyurmak
GUEŞA KUAYIŞ: (f) Duyurmak, kulağa
çalmak
GUEŞARI/GOŞARI: (i) Küpe
GUEŞA VISTIŞ: (f) Duyurmak
GUEŞBEL: (sf) Kepçe kulak
GUEŞBEL KERDİŞ: (f) Kulak
kabartmak
GUEŞ GIRUN: (sf) Kulağı ağır işiten
GUEŞ GUIRETIŞ: (i) Kulak ağrısı, kulak
enfeksiyon kapmak
GUEŞI/GOŞI: (i) Köşe
GUEŞIBEND: (i) Köşebent
GUEŞPAKOTIŞ: (d) Kulak kesilmek,
kale almak, ilgilenmek, alakadar olmak
GUEŞ PAKUAYIŞ: (f) Umursamak
GUEŞT/GOŞT: (i) Et
GUEŞTARİTİ: (i) Dinleti
GUEŞTARİ: (f) Dinleme
GUEŞTARİGİR: (sf) Dinleyici
GUEŞTARİKAR: (sf) Dinleyen
GUEŞTARİ KERDİŞ: (f) Dinlemek
GUEŞTARİTİ: (i) Dinleyicilik
GUEŞTAW/GOŞTAW: (sf) Yaradan
çıkan renksiz su
GUEŞT LAX/GUEŞT PAZAĞ: (sf)
Cıvık et, gevşek et
GUEŞT PÜRŞİ: (sf) Sık et
GUEŞT ÇORIN/RUININ/VAZDIN: (sf)
Yağlı et
GUEŞT VINAZİ: (sf) Kemiksiz et
GUEŞTWER: (sf) Et obur, etçil

GUEŞT ZİNCİ: (sf) Lop et
GUEŞTİN/GOŞTİN: (sf) Etli
GUEVDI/GOVDI: (i) Tr. Gövde
GUEVDIYIN: (sf) Gövdeli, göbekli
GUEVEND/GOVEND: (i) Halk oyunu
GUEVENDBAZ: (sf) Oyuncu, halk
oyunu oynayan
GUÊÇİN/GOÇİN: (i) Çuvaldız
GUÊŞDÊRYA: (i) Denizkulağı (hayvan)
GUÊŞT DINUNU: (i) Diş eti
GUÊŞ XUİR CAYIŞ: (d) Kulak tıkamak,
umursamamak
GUIBRI: (i) Yun. Gübre
GUIBRI EŞTIŞ: (f) Gübre atmak
GUIBRI KERDIŞ: (f) Gübrelemek
GUID: (i) Beze, topak
GUIDÊ MİR: (i) Hamur bezesi
GUIDÊ TAR: (i) Yabani otlardan yapılan
yemek. Suda haşlandıktan sonra yumurta,
sarımsak, soğanla, çökelek, yoğurtla
yapılır.
GUIDÊ TAR BUNKİLİ: (i) Fasulye
yemeği, suda haşlandıktan sonra
yumurta, sarımsak, soğanla yapılır.
GUIDÊ TAR KARTUELU: (i) Patates
püresi yemeği
GUIDÊ VOR: (i) Kartopu
GUIDİK: (i) Yavru
GUIDİK HEŞ: (i) Ayı yavrusu
GUIJ: (sf) Tr. Güç, zor
GUIJALEK: (i) Hortum (hava olayı),
sarmal, kalabalık
GUIJYÊR: (zf) Daha zor, güç
GUIL: (i) Gül
GUILAÇ: (i) Fa. Gullaç
GUILALEK: (i) Dışkı-tezek böceği
GUILALEK: (i) Yuvarlakça, küre
GUILALEKA SİYA: (i) Hamam böceği
GUILALEKÊ ÇİM: (i) Göz bebeği
GUILALEKÊ HAK: (i) Yumurta sarısı
GUILA SİPİ: (sf) Beyaz gül
GUILA SUIR: (sf) Kırmızı gül
GUILAZER(D): (i) Sarı gül
GUILER: (sf) Yuvarlak, direksiyon
GUILER KERDIŞ: (f) Yuvarlak yapmak,
burmak
GUILERKIN: (sf) Yuvarlak yapılı
GUILI: (i) Kurşun, gülle, (mec.) nazar
GUILİSTUN: (i) Gülistan, gül yeri-
bahçesi

GUILNAZ: (i) Gülnaz
GUILPÊRİ: (i) Gülperi
GUILUN: (i) Mayıs
GUILZAR: (i) Gül bahçesi
GUIR: (sf) Gür, bol
GUIRAYIŞ: (f) Gürlemek
GUIRETI: (sf) Örtülü, tesettürlü, alınmış,
önü alınmış, kapalı
GUIRETIŞ: (f) Almak, alış, alım, çelmek
GUIRETIŞ DAYIŞ: (f) Alış veriş
GUIRETIŞGÊR: (i) Alıcı
GUIRETIŞ KAR: (sf) Alım yapan
GUIRETIŞ RUETIŞ: (f) Alım satım
GUIRETUEĞ: (sf) Alıcı
GUIRÊ ME'MURTI: (i) Memurluk işi,
bürokrasi
GUIRÊ MUŞEQÊTI: (i) İstenmeyen
durum, sıkıntılı durum
GUIRI: (i) İş
GUIRICA: (i) İşyeri
GUIRI DAYIŞ: (f) İş vermek
GUIRI DİYAYIŞ: (f) İş görmek, işini
görmek
GUIRIKER/GUIRIBAZ: (sf) İş yapan, iş
bitiren
GUIRI KERDIŞ: (f) İş yapmak
GUIRINCAL: (sf) Keşmekeş
GUIRIZ: (sf) Saçı sakalı dağınık olma
GUIRIZIN: (sf) Saçı sakalı dağınık olan
GUIRİ VETIŞ: (f) Gürleme sesi
çıkarmak, gürlemek
GUIRNIK: (i) Bıtrık, pıtrık
GUIRO Bİ USUL: (sf) Usulsüz iş
GUIRO HOL: (sf) İyi iş
GUIROK: (sf) Bir iş
GUIRO ME'LİFET: (sf) Kibarca
yapılmış, temiz iş
GUIRO NUSBÊTI: (sf) Bela, musibet iş
GUIRO PAK: (sf) Temiz iş
GUIRO RESMİ: (sf) Resmi iş
GUIRO TALIKI: (sf) Tehlikeli iş
GUIRO XIRAW: (sf) Kötü iş
GUIRSAYİ: (sf) İltihaplanmış olan,
kabarmış
GUIRSAYIŞ: (f) İltihaplanmak,
kabarmak, enfeksiyon kapmak
GUIRSO RA: (f) İltihaplanmaya
kabarmaya başlamış, enfeksiyon kapmış
GUIV/GUIVİK: (sf) Tombik, tombiş,
şişman

GUIZIKIN: (sf) Acıya yakın, acımsı, acımtırak
GUIZIN: (sf) Acı, acı gelmek
GUIZİZ: (i) Güve
GUİL: (i) Favori (faul)
GUİN: (i) Kan
GUİNC: (i) Adi alıç
GUİNCYER: (i) Adi alıç ağacı
GUİN GİRİYAYIŞ: (f) Kanı kaynamak, (mec.) sevmek, sempati duymak
GUİN GURETIŞ: (i) Kan tutması, dolaşım bozukluğu, (mec.) aşırı kızmak, gıcık kapmak
GUİN PIRNIK: (ü) Burnu kanasica, istenmeyen davranışlar karşısında söylenir.
GUİN PIRNIKİ: (ü) Burnu kanasicalık, istenmeyen davranışlar karşısında söylenir
GUİN QÊSİYAYIŞ: (i) Kan pıhtılaşması, (mec.) aşırı öfkelenmek
GUİN ŞİRİN: (sf) Sıcakkanlı
GUİN VIRJAYIŞ: (f) Kan kusmak, (mec.) aşırı kinlenmek
GUİN VİNKERDIŞ: (f) Kan kaybetmek, (mec.) gıcık kapmak
GUM: (i) Adım, an
GUM: (ü) Güm
GUMUN: (i) Zan, tahmin, sanma (tı kırtık pê gumun nikên-hiçbir şey tahmin etmiyorsun-analamıyorsun)
GUMAYIŞ: (f) Gümlemek
GUM EŞTIŞ: (f) Adım atmak
GUMI: (i) Küçükbaş hayvan barınağı
GUMRAH: (sf) Sapmış, yoldan çıkmış
GUMRAH: (sf) Bol, gür
GUMREPIK/GOBEL: (i) Kabakulak
GUMRIK: (i) Yun. Gümrük
GUMRIKBER: (i) Gümrükçü
GUMUN: (i) Umut, güç, takat
GUMUN PÊ ARDIŞ: (f) Güç getirmek, umut getirmek
GUMYEŞ: (i) Manda, camuş
GUN/GON: (i) Can, ruh
GUNA: (i) Günah
GUNA GUIRETIŞ: (f) Günahını almak
GUNAKAR: (sf) Günahkâr
GUNAKAR BİYAYI: (sf) Günahkâr olmuş

GUNAKAR BİYAYIŞ: (f) Günahkâr olmak
GUNAKARI: (sf) Günahkârlık
GUNA KERDIŞ: (f) Günah yüklemek, iftira etmek
GUNAK/GUNAW: (sf) Yazık, acıklı durumda olan
GUNAKÊ: (ü) Yazık yazık
GUNAYAT: (i) Canlılar, canlı bilimi, biyoloji
GUNAYATKAR: (i) Canlı bilimiyle uğraşan, biyolog
GUNAYİ/GUNITİ: (i) Canlılık, dirilik
GUND: (i) Çark (değirmen çarkı)
GUN DAYIŞ: (f) Can vermek, ruhunu vermek, ölmek
GUNGÊR: (sf) Can alıcı, ruh alıcı, Azrail
GUNGILA: (i) Salıncak, beşik
GUNGİZUN: (i) Çatlatma, merak etme
GUNGİZUN BİYAYIŞ: (f) Çatlamak, merak etmek
GUNGİZUN KERDIŞ: (f) Çatlatmak, merak ettirmek
GUNGO: (i) Kozalak
GUN GUIRETIŞ: (f) Can almak, öldürmek
GUNI/GONI: (i) Canlı, diri
GUNKÊŞ: (sf) Can çekişen
GUNKÊŞİ: (i) Can çekişme hali, sekerat
GUNKÊŞİ KOTIŞ: (f) Can çekişmeye başlamak
GUNRUEH: (i) Canı olan, canlı
GURAYIŞ: (f) Gürlemek, kükremek
GUYA/GOYA: (zf) Güya, sanki, sözde
GUYİN: (i) Süt kesesi
GÛN: (i) Zaman, geçmiş zaman

Ğ

ĞAFİL: (sf) Ar. Gafil, dikkatsiz, habersiz, Allah'ı unutan
ĞAFILQEDA: (sf) Ani beklenmeyen kaza, görünmez kaza bela
ĞALERİ: (i) Fr. Galeri
ĞALIB: (sf) Ar. Galip, üstün, yenen
ĞALIBİYET: (i) Yenmek, kazanmak, üstün gelmek
ĞAR: (i) Fr. Tren istasyonu
ĞAR: (i) Misket, bilye
ĞAR: (i) Hücum, saldırı
ĞAR ARDIŞ: (f) Saldırmak
ĞAR BERDIŞ: (f) Hücum etmek, saldırmak
ĞARDİYUN: (i) Fr. Gardiyan
ĞARDİYUNTİ: (i) Gardiyanlık
ĞARDİYUNTİ KERDIŞ: (f) Gardiyanlık yapmak
ĞARDULAP: (i) Fr. Gardirop
ĞARNİZUN: (i) Fr. Garnizon
ĞASILXUNI: (i) Gasilhane
ĞAYET: (zf) Ar. Gayet, çok, peçok
ĞAYI: (i) Ar. Gaye, amaç
ĞAZ: (i) Tr. Gaz, gaz verme
ĞAZ: (i) Tr. Gaz yağı
ĞAZ DAYIŞ: (f) Gaz vermek
ĞAZİ: (sf) Ar. Gazi
ĞAZİ BİYAYIŞ: (f) Gazi olmak
ĞAZİ KERDIŞ: (f) Gazi etmek
ĞAZİNO: (i) İt. Gazino
ĞAZOZ: (i) Fr. Gazoz
ĞEDİR: (i) Ar. Boşa harcama, heba, heba etme, israf
ĞEDİR BİYAYI: (sf) Boşa harcanan, heba edilen
ĞEDİR BİYAYIŞ: (f) Boşa harcanmak, heba edilmek
ĞEDİRNEYİ: (sf) Boşa harcanmış, israf edilmiş
ĞEDİRNEYIŞ: (f) Boşa harcamak, israf etmek
ĞEDİRKERDIŞ: (f) Boşa harcamak, israf etmek
ĞEFELNEYIŞ: (f) Oyalamak
ĞEFELYAYIŞ: (f) Oyalanmak

ĞEFLET: (i) Ar. Gaflet, dikkat etmemek, haberi olmamak, Allah'ı unutmak
ĞEFLETA KOTIŞ: (f) Gaflete düşmek
ĞELA: (i) Ar. Kıtlık, açlık, haddini aşmak, aşırı istek
ĞELA BİYAYI: (sf) Tamahkâr, aşırı mal düşkünü
ĞELA KERDIŞ: (f) Mala düşkünlük, tamahkârlık
ĞELEBI: (i) Ar. Galebe, üstünlük
ĞELEBI KERDIŞ: (f) Galebe etmek, üstünlük kurmak
ĞELET: (i) Ar. Şaşırma, yanılma, hata etme
ĞELETKAR: (sf) Şaşkın, yanılan
ĞELETNEYİ: (sf) Şaşırtmış, yanıltmış
ĞELETNEYIŞ: (f) Şaşırtmak, yanıltmak, hata ettirmek
ĞELETYAYI: (sf) Şaşmış, yanılan
ĞELETYAYIŞ: (f) Şaşmak, yanılmak, hata etmek
ĞELFA/ĞELFETA: (zf) Yanlışlıkla, sehven, birdenbire
ĞELFETNEYIŞ: (f) Oyalamak
ĞELLI: (i) Buğday
ĞELLÊ VÊRSİ/QERQAŞ: (sf) İri taneli buğday
ĞELLO KUESI: (sf) Bıyıksız buğday
ĞELLO SAFİ: (sf) Saf buğday
ĞELLO SPİ: (sf) Beyaz buğday
ĞELLO SUIR: (sf) Kırmızı, esmer buğday
ĞELLO ŞİLÊL: (i) Çavdar
ĞELLO WUISARI: (sf) İlkbaharda ekilen buğday
ĞEM: (i) Ar. Gam, dert, tasa, kaygı, umursama
ĞEMKAR: (sf) Dertli, tasalı
ĞEMİDBİYAYIŞ: (f) Umurunda olmak, umursamak
ĞEM KERDI: (sf) Tasalanan, dertlenen, umursayan
ĞEM KERDIŞ: (f) Tasalanmak, dertlenmek, umursamak
ĞENİMET: (i) Ar. Ganimet, zenginlik, çeşit çeşit nimetler
ĞENİMET VILAKERDIŞ: (f) Ganimet dağıtmak
ĞERANTİ: (i) Fr. Garanti, güvence

ĞERB: (i) Ar. Garp, batı
ĞEREZ: (i) Ar. Garez, kin
ĞEREZKAR: (sf) Kin güden, kinci
ĞERĞERİ: (i) Tr. Gargara
ĞERĞERİ KERDIŞ: (f) Gargara yapmak
ĞERQ: (i) Ar. Gark, boğulma (suda)
ĞERIQYAYİ: (sf) Boğulmuş (suda),
(mec.) aşırı ağlayan ve boğulma
derecesine gelen
ĞERIQYAYİŞ: (sf) Boğulmak (suda)
ĞESB/ĞESF: (i) Ar. Gasp
ĞESBGÊR: (sf) Gaspçı
ĞESBKAR: (sf) Gasp eden
ĞESB KERDIŞ: (f) Gasp etmek
ĞESB KERDUEĞ: (sf) Gasp eden
ĞEZ: (sf) Obur, önüne geleni yiyen, abur
cubur
ĞEZA: (i) Ar. Gaza
ĞEZAL: (i) Ar. Ceylan
ĞEZETİ: (i) İt. Gazete
ĞEZEW: (i) Ar. Gazap, acı, katı
ĞEZEW: (sf) Acımasız
ĞEZEW KERDIŞ: (f) Gazap etmek, acı
çektirmek
ĞÊD: (i) Sulak, sazlık, çalılık yer
ĞÊMNAYİ: (sf) Bayılmış, içi geçmiş
ĞÊMNAYİŞ: (f) Bayılmak, içi geçmek
ĞÊMYAYİ: (sf) Bayılan, baygın
ĞÊMYAYİŞ: (f) Bayılmak
ĞÊR: (zm) Ar. Başka, ayrı, değişik, dışı
ĞÊRA: (zf) Habire
ĞÊR AQIL: (sf) Akıl dışı, mantıksız
ĞÊRÇAĞ: (i) Çağdışı
ĞÊRET: (i) Ar. Gayret, efor
ĞÊRET KERDIŞ: (f) Gayret etmek
ĞÊRET RAMUETİŞ: (f) Gayret
göstermek
ĞÊRGÊRİW: (sf) Yedi yabancı
ĞÊRİW/ĞÊRİB: (sf) Ar. Garip, kimsesiz,
yabancı
ĞÊRİW BİYAYİŞ : (f) Yabancılaşmak
ĞÊRİW KERDIŞ: (f) Tanıyamamak,
hatırlamamak, yabancılaştırmak
ĞÊRİWİ: (sf) Yabancılık, gariplik
ĞERİWİ UNTİŞ: (f) Yabancılık çekmek
ĞIDAR: (sf) Ar. Hiddetli, asabi, öfkeli,
kızgın, saldırgan, yırtıcı
ĞIDARİ: (i) Hiddetlilik, asabılık,
öfkeli, kızgınlık, saldırganlık, yırtıcılık
ĞIJ: (i) Saldırma

ĞIJ KERDIŞ: (f) Saldırıya geçmek
ĞİLEŞK: (i) Salya
ĞİLÊLİ: (i) Kar fırtınası, tipi
ĞILMAN: (i) Ar. Gılman
ĞİRAFİK: (i) Fr. Grafik
ĞİRAFİK VIRAŞTIŞ: (f) Grafik
yapmak-çizmek
ĞİRAMAFUN: (i) Fr. Gramofon
ĞİRAMER: (i) Fr. Gramer, dil bilgisi
ĞİRANİT: (i) Fr. Granit
ĞİREM: (i) Fr. Gram
ĞİREW: (i) Fr. Grev
ĞİRÊYFURT: (i) İng. Greyfurt
ĞİYALİ: (i) Ar. Hayal
ĞİYALİ KERDI: (sf) Hayal kurmuş
ĞİYALİ KERDIŞ: (f) Hayal kurmak
ĞİYALİ KERDUEĞ: (sf) Hayal kuran
ĞİLAF: (i) Ar. Yalan, kandırma, karşı
gelme
ĞİLAF VATİŞ: (f) Yalan söylemek,
kandırmak
ĞİRET: (i) Kadın
ĞİN: (i) Gayret
ĞİNGİR: (sf) Gayretli
ĞUISİL: (i) Ar. Gusül
ĞUISİL GUIRETİŞ: (f) Gusül almak
ĞURBET: (i) Ar. Gurbet
ĞURBETİ: (i) Gurbetlik

H

HA: (Ek) Yor, şimdiki zaman eki
HAÇU: (i) Cesaret, gayrete getirme, destek
HAÇU CİDAYİŞ: (f) Cesaret vermek, gayrete getirmek, destek vermek
HADÊ: (ü) Tr. Haydi, çabukluk belirtmek için kullanılan söz
HADİSİ: (i) Ar. Hadise, olay
HADİSİ VETİŞ: (f) Olay çıkarmak
HAFİZ: (sf) Ar. Âmâ, kör
HAFİZ: (i) Hafız, koruyan, ezber yapan, Kur'anı ezberlemiş
HAFİZA: (i) Ar. Hafıza, bellek
HAFİZİ/HAFİZTİ: (i) Körlük
HAFİZİ/HAFİZTİ: (i) Hafızlık
HAFİZ QURA: (sf) Hıfzı çok kuvvetli olan
HAFİZ QUR'UN: (sf) Kur'an'ı hıfzeden, ezberleyen
HAH: (ü) Hadi be
HAJ: (i) Ar. Hacet, ihtiyaç
HAJET: (i) İhtiyaç, alet, edevat
HAJ VİYARNAYİŞ: (f) İhtiyaç gidermek
HAK: (i) Yumurta, testis
HAKİM: (i) Ar. Hâkim, yargıç
HAKİMTİ: (i) Hâkimlik
HAKİMTİ KERDİŞ: (f) Hâkimlik yapmak
HAL: (i) Ar. Durum, eda, vaziyet, çözüm
HALHALA: (i) Ağız dalaşı, tartışma, gürültü, bağırma
HALHALA KERDİŞ: (f) Ağız dalaşı yapmak, tartışmak, bağırma, gürültü yapmak
HAL HEWAL: (i) Hal vaziyet
HAL HOL: (sf) İyi hal
HALİK: (i) Testis
HAL KERDİŞ: (f) Halletmek, çözmek
HAL XIRAW: (sf) Kötü hal, (mec.) can çekişme
HAMA: (zf) Daha, şimdi, henüz, bile
HAMA CAD: (zf) Hemen şimdi
HAMA HİN: (zf) Bir daha mı, yine mi?
HAMARAZ: (zf) Daha da, daha da mı?
HAMAZ: (zf) Hala, şimdi
HANİK/HUNİK: (zf) İşte

HAR: (i) Avdın, yemlik, yem verilen yer
HAR: (sf) Kudurma, kuduz, azma, azgın
HAR BİYAYİŞ: (f) Azmak
HAR KERDİŞ: (f) Azdırmak
HASİL: (i) Ar. Hasıl, zahir olma, ortaya çıkma
HASİL BİYAYİ: (sf) Zahir olmuş, ortaya çıkmış
HASİL BİYAYİŞ: (f) Olmak, ortaya çıkmak
HASİL KERDİ: (sf) Zahir edilmiş, ortaya çıkarılmış
HASİL KERDİŞ: (f) Zahir etmek, ortaya çıkarmak
HASUID: (sf) Ar. Hasid, kıskanç
HASUID BİYAYİ: (sf) Kıskanç olmuş
HASUID BİYAYİŞ: (f) Kıskanç olmak
HASUIDİ: (i) Kıskançlık
HASUIDİ KERDİŞ: (f) Kıskançlık yapmak
HASUID KERDİŞ: (f) Kıskanç yapmak
HATIL: (zf) Durmadan, devamlı
HATUN/HETUN: (i) Halı, kilim tezgahı
HAVİL: (i) Fayda, menfaat, iş, emek, eser
HAWAR/HEWAR: (ü) Haykırma, çığlık
HAWARBAŞ/HEWARBAŞ: (sf) Haykıran, çığlık atan
HAWUÇ: (i) Fa. Havuç
HAYA/HAYİ: (i) Duyum, haber
HAYLO: (ü) Hayda
HAYÊ HİVİ: (sf) Duyduğu, bildiği
HAYÊ HİVİ PÊBİYAYİŞ: (f) Duymuşluğu olmak, bilgisi olmak
HAYHUY: (i) Şamata, kalabalık sesi
HAY LO/WÊY LO: (ü) Yok efendim, neden böyle anlamında
HEBİB: (i) Ar. Habip, sevgili
HEBİBULLAH: (i) Ar. Habibullah
HECERUL ESWED: (i) Hacerül Esvet
HED: (zf) Hatta, son demine kadar
HED: (zf) Had, sınır, limit, ölçü
HEDER: (i) Ar. Heder, boş yere harcama
HEDER BİYAYİ: (sf) Heder olmuş
HEDER BİYAYİŞ: (f) Heder olmak
HEDER KERDİ: (sf) Heder edilmiş
HEDER KERDİŞ: (f) Heder etmek
HEDİS: (i) Ar. Hadis
HEDRA VİYARNAYİŞ: (f) Haddini aşmak, ölçüyü kaçırmak, limiti aşmak

HEDRI: (sf) Ar. Hazır, var olan, hemen
HEDRIKER: (sf) Hazırlayan
HEDRI KERDI/HEDRIKEYİ: (sf)
Hazırlanmış, hazır edilmiş
HEDRIKERDIŞ: (f) Hazırlamak
HED XUI ZUNAYİ: (sf) Haddini bilmiş
HED XUI ZUNAYIŞ: (f) Haddini
bilmek
HED XUI ZUNAYUEĞ: (sf) Haddini
bilen
HEFLIG: (i) Posa
HEFS: (i) Ar. Hapis, cezaevi
HEFSCA: (i) Hapishane
HEFS ÇIMU: (i) Göz hapsi
HEFS ÇIMU GUIRETIŞ: (f) Göz
hapsine almak
HEFSKOTI: (sf) Mahpus, hapse düşmüş
HEFS KOTIŞ: (f) Hapse düşmek
HEFSXUNI: (i) Hapishane
HEFTER: (i) Takat, dayanma, güç
HEFTERRA KOTI: (sf) Takatten
düşmüş, bitmiş, tükenmiş
HEFTERRA KOTIŞ: (f) Takatten, güçten
düşmek, bitmek, tükenmek
HEFTERRA NİKOTI: (sf) Takatten
düşmemiş, dayanıklı
HEFTI: (i) Hafta
HEFTI QUITKERDIŞ: (f) Haftayı
bitirmek, tamamlamak
HEJ: (i) Ar. Hac
HEJEMAT: (i) Ar. Hacamat
HECEMAT KERDIŞ: (f) Hacamat
yapmak
HEJİ: (sf) Ar. Hacı
HEJİ BİYAYIŞ: (f) Hacı olmak
HEJİ KERDIŞ: (f) Hacı etmek
HEJ KERDIŞ: (f) Hacetmek
HEJHEJIK: (i) Kırangıç
HEJ ŞYAYIŞ: (f) Hacca gitmek
HEKEM: (i) Ar. Hakem
HEKEMİ/HEKEMTİ: (i) Hakemlik
HEKEMİ KERDIŞ: (f) Hakemlik
yapmak-etmek
HEKI: (i) Kuşlarda erkeklik, erkek kuş
HEKIM: (i) Ar. Hekim, doktor
HEL: (i) Zaman, vakit, an, dem
HEL: (i) Öğle
HELABİN: (zf) Az önce, demin
HELAGUM: (zf) İlkide bir, habire
HELAK: (i) Ar. Helak, yok olma, bitme

HELAKET: (i) Helaket, yıkılma, yok
olma
HELAKET ŞYAYIŞ: (f) Helak olmak,
yok olmak
HELAK NĒFS: (f) Nefse uymak, nefsin
yolunda gitmek
HELAL: (sf) Ar. Helal
HELALI: (i) Rejim, aç bırakma
HELALINAYI: (sf) Rejim yapmış
HELALINAYIŞ: (f) Rejime koyulmak,
rejim yapmak
HELAL KERDIŞ: (f) Helal etmek
HELALİ: (i) Helallik
HELALİ WAŞTIŞ: (f) Helallik istemek
HELALZEDI: (sf) Helal, dürüst çalışan
HELAW: (i) Ar. Dut pekmezi, helva
HELAWET: (i) Halâvet, tatlılık
HELAVĒR: (zf) Demin, az önce
HELBESTI: (i) Şiir
HELBESTUEĞ: (i) Şair
HELBET: (zf) Ar. Elbet, elbette
HELBUK: (b) Halbuki, oysa
HELĒK: (zf) Bir defacık, bir vakit, bir
ara
HELĒ MĒRG: (i) Ölüm anı
HELI: (i) Tavuk ve horozun üstüne
çıktığı ağaçtan yapılmış yüksekçe yer,
tünek
HELI: (i) Kartal
HELIK: (sf) Beyaz tenli
HELISNAYİ: (sf) Aşırı pişmiş, dağılmış
HELISNAYIŞ: (f) Aşırı pişmek,
dağılmak
HELISNAYIŞ KERDIİŞ: (f) Aşırı
pişirmek, aşırı pişmekten dağılmak
HELİKMEND: (zf) Az kalsın
HELİM: (i) Yuva
HELİKMEND: (zf) Az kalsın
HELKAYIŞ: (f) Nefes nefese kalmak
HELKI: (i) Helke, kova
HELKNAYIŞ: (f) Nefes nefese
bırakmak
HELKUEYİ: (i) Tifo hastalığı
HELM: (i) Buhar, nefes, ağız kokusu
HELM DAYIŞ: (f) Nefes vermek
HELMID POTIŞ: (f) Buharda pişirmek,
buğulamak
HELMIJ: (i) Buğu, buhar
HELMIJNAYIŞ: (f) Buğulandırmak,
buharlandırmak

HELMİJYAYIŞ: (f) Buğulanmak, buharlanmak
HELNAYİ: (sf) Eritilmiş
HELNAYIŞ: (f) Eritmek
HELO KEÇEL: (i) Akbaba
HELPEZI: (i) Yelpeze
HELPEZI KERDIŞ: (f) Yelpezelemek
HELPIRNIK: (sf) Burnundan soluyan, Nefes nefese kalan
HELQA: (i) Ar. Halka, çember
HELQA: (i) Nişan yüzüğü, alyans
HELQA DEPIŞTIŞ: (f) Halka tutmak
HELQA PAKERDIŞ: (f) Halka takmak, yüzük takmak, nişanlanmak
HELUN: (f) Nefeslenme
HELUN: (i) Ar. Heyelan, toprak kayması
HELUN: (i) Yamaç toprağının düzeltilerek duvar haline getirilmesi
HELUN CI DAYIŞ: (d) Sırt vermek, destek vermek
HELUN GUIRETIŞ: (f) Nefeslenmek
HELYAYÊ LÊK: (i) Naylon, plastik eriyiği
HELYAYİ: (sf) Erimiş, eriyik
HELYAYIŞ: (f) Erimiş, eriyik hale gelmiş, (mec.) kendinden geçmek, sevinmek
HEMAL: (i) Ar. Hamal, yük taşıyan
HEMA LEZ: (zf) Apar topar, teleşle ve acele ile
HEMALİ: (i) Ar. Hamail, hamaylı, muska, boyna takılan küçük Kur'an
HEMALTİ: (i) Hamallık
HEMALTİ KERDIŞ: (f) Hamallık yapmak
HEMAQ: (i) Fr. Hamak, ağ yatak
HEMBER: (sf) Çalışkan, rekabet eden, örnek alan
HEMBERAYİ: (i) Çalışkanlık, rekabet etme, örnek alma
HEMBERAYİ KERDIŞ: (f) Rekabet etmek, örnek almak
HEMD: (i) Ar. Hamd, şükür
HEMDELİ-SALWELİ: (i) Duaya salavat ve hamd ile başlayıp bitirme
HEMDEM: (sf) Çağdaş, aynı çağda yaşayan
HEMDEMİ: (i) Çağdaşlık
HEMDÊXUI: (zf) Aheste, yavaş, sindirerek

HEMD KERDIŞ: (f) Hamd etmek
HEMDXUAZ/HEMDKAR: (sf) Hamd eden
HEMI: (zm) Hepsi, tamamı
HEMIKNAYİ: (i) Yanık (kumaş yanığı)
HEMİD: (sf) Ar. Hamit, hamt eden
HEMKAR: (sf) İşbirlikçi
HEMKARİ: (i) İşbirlikçilik
HEMME'NA: (sf) Anlamdaş
HEMNAYİ: (sf) Sindirilmiş, aşınmış
HEMNAYIŞ: (f) Sindirmek, aşındırmak
HEMRAR: (sf) Yol arkadaşı, yoldaş
HEMSEREK: (sf) Eşbaşkan
HEMSEREKTİ: (i) Eş başkanlık
HEMŞÊRİ: (i) Hemşehri, memleketli
HEMŞÊRİTİ: (i) Hemşehrilik
HEMŞİRA: (i) Fa. Hemşire
HEMŞİRATİ: (i) Hemşirelik
HEMUM: (i) Ar. Banyo, hamam
HEMUMU: (i) Ilıcalar, kaplıcalar
HEMWATUN: (i) Vatandaş
HEMWATUNİ: (i) Vatandaşlık
HEMWELAT: (i) Vatandaş
HEMWELATİ: (i) Vatandaşlık
HEMYAYİ: (sf) Aşınmış
HEMYAYIŞ: (f) Aşınmak
HEMZUI: (i) Kemer tokası
HENDEK: (i) Ar. Hendek, kanal, ark
HENEK: (i) Çene çukuru
HENEK: (i) Çiğdem bitkisi
HENIKYAGÊR: (sf) Boğucu, kasvetli
HENIKYAYIŞ: (f) Aşırı üşümek, donmak
HENNAR: (i) Nar
HENNAYER: (i) Nar ağacı
HENNI: (i) Ar. Kına
HENNI KERDI: (sf) Kına yakılmış
HENNI KERDIŞ: (f) Kına yakmak
HENZAR/HINZAR: (i) Bin
HENZARIN: (i) Bininci, binlik
HENZARINA YO: (sf) Binde bir
HEQ: (i) Ar. Eder, karşılık, defnetme
HEQ: (i) Ar. Hak, Allah
HEQ DAYIŞ: (f) Hak vermek, karşılığını vermek
HEQ İBAD: (i) Ar. Kul hakkı
HEQ İBAD WERDIŞ: (f) Kul hakkı yemek
HEQKERDI: (sf) Hak etmiş, layık olan

HEQKERDI: (sf) Defnedilmiş, gömülmüş
HEQKERDIŞ: (sf) Defnedilmiş, gömülmüş
HEQKERDIŞ: (f) Hak etmek, layık olmak
HEQQI: (i) Akika kurbanı
HEQRA UMYAYIŞ: (f) Hakkından gelmek
HEQRA VETIŞ: (f) Haktan, doğru olandan saptırmak
HEQ VATIŞ: (f) Hak söylemek
HEQWUI: (i) Ar. Heybe, yol çantası
HEQ XUIRA UMYAYIŞ: (f) Kendine yetebilmek, kendi hakkından gelebilmek
HER: (i) Her, tüm
HER: (i) Toprak
HER: (i) Eşek
HERA SİYA: (i) Kara toprak, (mec.) kabir
HERBİRYU: (i) Karafatma böceği
HERÇENİ: (i) Dirsek
HER Çİ: (zm) Her şey
HERÇÛY: (zf) Aslında, gerçi, kesinlikle
HERDİŞ: (i) Sakal
HERDİŞA DERG: (sf) Uzun sakal
HERDİŞA KILM: (sf) Kısa sakal
HERDİŞA QUEL: (sf) Küt sakal
HERDİŞIN: (sf) Sakallı
HERDİŞ VERDAYIŞ: (f) Sakal bırakmak
HERDUN: (sf) Küskün, küsmüş
HERED/ HÊRS/YERS: (i) Küs, küslük
HEREDİYAYİ: (sf) Küsmüş
HEREDİYAYIŞ: (f) Küsmek
HEREDNAYİ: (sf) Küstürülmüş, küs
HEREDNAYIŞ: (f) Küstürmek
HEREKET: (i) Ar. Hareket
HEREKI: (i) Ar. Hareke, Arap alfabesinde işaretler
HEREKNAYIŞ: (f) Sürüklemek
HEREKYAYIŞ: (F) Sürüklenmek
HEREMNAYİ: (sf) Kirletilmiş, pisletilmiş
HEREMNAYIŞ: (f) Kirletmek, pisletmek
HERIŞUN: (i) Ağnama, hayvanın toprağı eşelemesi, toprakta sürünmesi
HERINKER: (i) Sürüngen
HERIŞUN KERDIŞ: (f) Toprağı eşelemek, yerde toprağa sürünmek

HERIŞ: (i) Ağız, yeni doğuran hayvanın verdiği ilk süt
HERIKNAYIŞ/HEREKNAYIŞ: (f) Yerinden kaydırmak, kıpırdatmak
HERIKYAYIŞ/HEREKYAYIŞ: (f) Yerinden kaymak, kıpırdanmak
HERKES: (zm) Herkes
HER MISRİ: (sf) Çok iri eşek
HERN/HERIN: (i) İz, leke, yer
HERN EŞTI: (sf) Yerine oturtulmuş
HERN EŞTIŞ: (f) Yerine oturtmak, yerine getirmek
HERN PA MENDIŞ: (f) İzi kalmak, leke kalmak
HERNRA ŞYAYIŞ: (f) İzinden, yolundan gitmek
HERQELI: (i) Toprak keseği
HERRAK: (sf) Sürünen, sürünerek giden
HER SER: (zf) Her yıl
HER ŞUMİ: (sf) İri eşek
HERUM: (i) Ar. Haram
HERUMNAYIŞ: (f) Kirletmek, haram etmek
HERUMYAYIŞ: (f) Kirlenmek, haram olmak
HERUMVER: (sf) Haram yiyen
HERUMZEDI: (sf) Geçimi haramdan sağlayan, haramzade
HERUNKİ: (i) Eşeklik
HER TIM: (zf) Her vakit, daima, sürekli
HER WEXT: (zf) Her vakit, daima
HERZALI: (i) Dışarıda yapılan yüklük, çardak
HER ZEMÛN: (zf) Her zaman, daima
HES: (i) Sevgi
HES: (i) Ses
HESAW/HİSAW: (i) Düşünme
HESAW: (i) Ar. Hesap
HESAW ARDIŞ: (f) Hesaba getirmek, düşünmek
HESAW KERDI: (sf) Hesaplanmış, hesaba katılmış, düşünülmüş
HESAW KERDIŞ: (f) Hesaplamak, hesaba katmak, düşünmek
HESAWNAYİ: (sf) Hesaplanmış
HESAWNAYIŞ: (f) Hesaplamak
HESÊ BELÊ: (b) Faraza, farz edelim ki
HES HELAW: (i) Ses seda
HESILNAYIŞ: (f) Hazırlamak, döşemek

HESILNAYUEĞ: (sf) Hazırlayan, döşeyen, döşemeci
HESİR: (i) Ar. Hasır, ot veya kamıştan yapılan yaygı
HESİR: (i) Gözyaşı
HESİRBİYAYIŞ: (d) Gözyaşı gibi akıp kaybolmak, yok olmak
HESİRÇİM: (sf) Sulu göz, çok ağlayan
HESİR RUIKERDIŞ: (f) Gözyaşı dökmek
HESİR WARKERDIŞ: (f) Gözyaşı akıtmak
HESKERDI/HESKEYİ: (sf) Sevilen
HES KERDIŞ: (f) Sevmek
HESNAYİ: (sf) Uyanmış, haber edilmiş
HESNAYIŞ: (f) Uyandırmak, haber etmek, işitmek
HESRET: (i) Ar. Hasret, özlem
HESRETKAR: (sf) Hasret çeken, özlem duyan
HEST: (sf) Yoğun, katıya yakın, koyu
HESYAYİ: (sf) Uyanık, haberi olmuş
HESYAYIŞ: (f) Uyanmak, kendine gelmek, haberi olmak
HEŞ: (i) Ayı
HEŞ: (i) Külde yapılan çörek
HEŞ: (f) Sus, susma
HEŞA: (ü) Haşa, asla, katiyen, öyle değil, tenzih ederim, Allah korusun
HEŞEK: Şamata, gırgır
HEŞEK KERDIŞ: (f) Şamata yapmak, gırgır yapmak
HEŞEMİ: (i) Ar. Haşama
HEŞEMUE/HEŞEMAY: (sf) Kadınımsı davranan
HEŞERİ: (sf) Ar. Haşarı, çok yaramaz, ele avuca sığmayan
HEŞKERDIŞ: (f) Susmak
HEŞİR: (i) Ar. Haşır
HEŞİR: (i) Helak, yok olma
HEŞİR BİYAYIŞ: (f) Haşrolmak, yok olmak
HEŞİR KERDIŞ: (f) Haşretmek, yok etmek
HEŞT: (i) Sekiz
HEŞTÊ/HEŞTAY: (i) Seksen
HEŞTÊYİN: (sf) Seksenlik, Sekseninci
HEŞTİN: (sf) Sekizinci
HEŞTSÊ: (i) Sekiz yüz

HEŞTSÊYİN: (sf) Sekiz yüzlük, sekiz yüzüncü
HEŞTYES: (i) On sekiz
HEŞTYESİN: (sf) On sekizlik, on sekizinci
HET: (i) Pay, parça
HET: (i) Yön, taraf, cihet, yan
HETEKNEYIŞ: (f) Kirletmek, altını pisletmek, (mec.) ırzına geçmek, lekelemek
HETEKYAYIŞ: (f) Kirilenmek, altına yapmak, (mec.) ırzına geçilmek, lekelenmek
HETÊK: (sf) Tek yön
HETÊK: (sf) Bir pay, bir parça
HETÊKA: (i) Bir tarafa
HETÊKRA: (i) Bir taraftan
HET HOL: (sf) İyi pay
HET KOTIŞ: (f) Yanına düşmek, yanında gitmek, beraber gitmek, ısrar etmek
HETMUETİK: (i) Pusula
HETRA: (i) Yanından
HETUN(A)/HEYUN(A): (ek) Ecek, acak
HET XIRAW: (sf) Kötü pay
HEVAL: (i) Arkadaş
HEVAL HUİL: (i) Çocuğun arkadaşı, (mec.) plasenta, eş
HEVALTİ: (i) Arkadaşlık
HEVL: (sf) Budala, salak
HEVRING: (i) Kırkma makası
HEVRING KERDIŞ: (f) Kırkmak (koyunları kırkmak)
HEW: (zf) Kere, kez, defa
HEW: (i) Ar. Tane, samandan ayrılmış dane
HEW: (i) Ar. Hap
HEWA: (i) Ar. Havva, H.z. Adem'in eşi
HEWA: (i) Hava, rüzgâr
HEWA: (i) Romatizma
HEWAL: (i) Ar. Vaziyet, ahval
HEWALI: (i) Ar. Havale, transfer, aktarma
HEWALI: (i) Havale, ruhi bunalım
HEWALI KERDIŞ: (f) Havale yapmak-etmek, aktarmak
HEWALI VİYARNAYIŞ: (f) Havale geçirmek, ruhi bunalım geçirmek
HEW ARWÊŞ: (i) Ateş dikenini bitkisi, dağ muşmulası

HEWAYÎ(N): (sf) Havalı, kendini beğenen
HEWAYÎN: (sf) Hemen korkuya kapılan, endişeli, şüpheli
HEWAYÎŞ: (f) Gülmek
HEWAYUEĞ: (sf) Gülen
HEWELYAYÎ: (sf) Aktarılmış, göçmüş, yer değiştirmiş
HEWELYAYÎŞ: (f) Aktarılma, yer değiştirmek, göçmek
HEWELNAYÎ: (sf) Aktarılan, yeri değiştirilen, göç ettirilen
HEWELNAYÎŞ: (f) Aktarma, yer değiştirmek, göçtürmek
HEWEZ: (i) Ar. Heves, istek, eğilim, özenme
HEWEZ KERDIŞ: (f) Heves etmek
HEWÊK: (zf) Bir defa, bir kere
HEWÊK: (sf) Bir tane
HEWÊZ XUI CA ARDIŞ: (f) Dileğini yerini getirmek, hevesini gidermek
HEW HORS: (i) Ardiç tohumu
HEWİK: (i) Nohut
HEW KUIRYÊK: (i) Darı tanesi, ağız hastalığı, pamukçuk
HEWL: (i) Güç, kuvvet
HEWUN: (i) Havan, dibek
HEWUN/HEYWUN: (i) Ar. Hayvan
HEWUN ASNAWBÊR: (sf) Yüzen hayvanlar
HEWUNAT: (i) Hayvanat, hayvanlar, hayvan bilimi, zooloji
HEWUNATGÎR: (i) Zoolog, hayvan bilimci
HEWUN BÎMAZİK: (sf) Omurgasız hayvanlar
HEWUN ÇARLÎNG: (sf) Dörtayaklı hayvanlar
HEWUN ÇÊRÎ: (i) Yaylım hayvanları
HEWUN ÇIJIYÎN: (sf) Memeli hayvanlar
HEWUN ÇUILIYÎN: (sf) Kabuklu hayvanlar
HEWUN DİLÎNG: (sf) İki ayaklı hayvanlar
HEWUN FIRDAYUEĞ: (sf) Uçan hayvanlar
HEWUN GUEŞTWÊR: (sf) Etçil hayvanlar

HEWUN HERIŞUNKÊR: (sf) Sürüngen hayvanlar
HEWUNKÎ: (sf) Hayvanca, hayvanlık
HEWUNKÎ KERDIŞ: (f) Hayvanlık etmek, aşağılık harekette bulunmak
HEWUN PÊLÎN: (sf) Kanatlı hayvanlar
HEWUN MAZIKÎN: (sf) Omurgalı hayvanlar
HEWUN NERMİJÎN: (sf) Yumuşakça hayvanlar, yumuşakçalar
HEWUN PİL: (i) Büyükbaş hayvan, sığır
HEWUN QIJ: (i) Küçükbaş hayvan
HEWUN VAŞWÊR: (i) Otçul hayvanlar
HEYA/QER: (f) Zaman geçirme, eğlenme
HEYA: (i) Ar. Hayâ, edep
HEYA: (i) Testis, yumurta
HEYAKAR: (sf) Utanan, hayâlî
HEYA KERDIŞ: (f) Hayâ etmek, utanmak
HEYA UMYAYÎŞ: (f) Zaman geçirmek, eğlenmek
HEYAYÎŞ: (f) Yaşamak, kalmak, düşmek(ın tûir heyon)
HEYÊ XUI ARDIŞ: (f) Hoş zaman geçirmek, eğlenmek
HEYF: (ü) Ar. Yazık, yazıklanma
HEYF: (i) Öç
HEYF CI BÎYAYÎŞ: (f) Yazık olmak
HEYF CI KERDIŞ: (f) Yazık etmek
HEYF GUIRETÎŞ: (f) Öç almak
HEYFNAYÎ: (sf) Boş yere harcanmış, yazık edilmiş
HEYFNAYÎŞ: (f) Boş yere harcamak, yazık etmek
HEYF XUI GUIRETÎŞ: (f) Öcünü almak
HEYIFYAYÎŞ: (f) Acımak
HEYNAYÎŞ: (f) Rahat bırakmak, kendi halinde bırakmak, barındırmak
HEYRET: (sf) Ar. Hayret, acayip
HEYRUN: (zf) Ar. Hayran, lütfen, rica ederim anlamında
HEYRUN BÎYAYÎŞ: (f) Hayran olmak, yalvarma sözü olarak ta kullanılır
HEYUN: (e) Kadar
HEYUNA EKA: (zf) Şimdiye kadar
HEZAZ: (i) Toprak kayması
HEZERÊ: (f) Dalma, dalıp gitme, dalgınlık

HEZERE KERDIŞ: (f) Dalmak, dalıp gitmek
HEZERE KERDUEĞ: (sf) Dalıp giden, dalgın
HEZRET: (i) Ar. Hazret, saygı ifadesi
HEZRUN: (i) Ar. Haziran
HÊ: (zf) Hemen, şimdi, yor, şimdiki zaman eki (tı hê yên)
HÊ: (b) Hele (ez hê tir byêr)
HÊ: (ü) Hayret, kızgınlık ifadesi (hê! tı hê sekên)
HÊCUN: (i) Ar. Heyecan
HÊÇ: (zf) Hiç, herhangi bir
HÊÇA: (zf) Öylesine
HÊÇİN PEÇİN: (d) Yapacağını yapmak, kabahat işlemek anlamında kullanılır (tı hêçin peçin xui kêrd)
HÊDÎ/HÊD: (s.zf) Yavaş
HÊDÎ HÊDÎ: (sf) Yavaş yavaş, aheste
HÊDYA: (i) Ar. Hediye
HÊGA/YÊGA: (i) Tarla
HÊGO AWÎ: (sf) Sulu tarla
HEGO BÊJ: (sf) Susuz tarla
HÊGO BUIRI: (sf) Sürülmemiş tarla
HÊGO FILHUN: (sf) Nadasa bırakılmış tarla
HÊHAY: (zf) Ne ala, çok iyi
HÊK: (sf) Bir tane
HÊK: (zf) Bir keresinde, bir defasında
HÊKEL: (i) Ar. Heykel
HÊKOL NÎMJET: (i) Yarım heykel, büst
HÊL: (i) Oyun, bir çeşit koşu oyunu
HÊLÊ NİMTİK: (i) Saklambaç oyunu
HÊLİG: (i) Gülbahar bitkisi, çiriş otu
HÊLÎ: (i) Metre
HÊRÎR: (i) Ağız sütüne un katılarak yapılan lapa
HÊRS: (i) Öfke, kızgınlık, hiddet
HÊRSBİYAYIŞ: (f) Öfkelenmek, kızmak, hiddetlenmek
HÊT ÇEP: (zf) Sol taraf
HÊT ESİL: (i) Ası taraf, asıl yön, ana yön
HÊT HOLÎ SER: (i) İyiden taraf
HÊT PÊ: (zf) Arka taraf
HÊT RAŞT: (zf) Sağ taraf
HÊT VÊR: (zf) Ön taraf
HÊT XIRAW: (sf) Kötü taraf
HÊT XIRAW SER: (i) Kötüden taraf
HÊT XIRAWÎ SER: (i) Kötülükten taraf
HÊT XURA: (i) Kendince

HÊT XUWA: (zf) Kendince, kendine göre, kendi tarafına (hêt xuwa mı guiretîw, hêt xuwa bunc)
HÊWAX: (ü) Eyvah
HÊW: (ü) Hey
HÊWNA: (zf) Bir dahaki sefere
HILQAYIŞ: (f) Öksürmek
HILQI: (i) Öksürük
HİM/HEM: (b) Hem, ayrıca, bir de şu var, özellikle, zaten
HİMHİM: (i) Hemheme, ses çıkarmak
HİN: (sf) Öylesine, hibe, bedava, amatörce
HİNÊ: (b) Kadar, göre
HİN KERDIŞ: (f) Öylesine yapmak, amatörce yapmak
HİND(E): (e) Kadar, göre
HİNDÎ: (i) Hindi, culuk
HİNGİLHÊ: (i) Ciddiyetsizlik, oyun oynaş
HİNGİLHÊ KERDIŞ: (f) Ciddiyetsiz davranmak, oyun gibi görmek
HİNHA: (sf) Bu kadar, çok anlamında
HÎ: (sf) Islak
HİBÎ: (i) Ar. Hibe, bağış
Hİ BİYAYIŞ: (f) Islanmak
Hİ KERDIŞ: (f) İslatmak
HİCAZ: (i) Ar. Hicaz
HİCİZ: (i) Ar. Haciz
HİCİZ KERDIŞ: (f) Haczetmek
HİCİZ RUNAYIŞ: (f) Haciz koymak
HİCRET: (i) Ar. Hicret
HİCRET KERDIŞ: (f) Hicret etmek
HİÇÊK: (zf) Azıcık
HİDAYET: (i) Ar. Hidayet, doğru yol
HİFZ: (i) Ar. Koruma, ezber
HİFZ KERDIŞ: (f) Korumak, ezberlemek
HİJDİYI: (i) Ejderha, mitolojik hayvan yılan
HİLAL: (i) Ar. Hilal, yarım ay
HİLALLA MİSQAL: (d) En büyükten en küçüğe, en ince ayrıntısına kadar
HİLÎ: (i) Hastalık
HİLÎ: (i) Ar. Hile, kandırma
HİLÎ GUIRETIŞ: (f) Hastalık kapmak
HİLİKAR/HİLİBAZ: (sf) Hilekâr, düzenbaz
HİLÎ KERDIŞ: (f) Hile yapmak
HİLJÎ: (i) Maraz, hastalık, kusur, defo

HİLJIYIN: (sf) Marazlı, hastalıklı, kusurlu, defolu
HİMAYI: (i) Ar. Himaye, koruma
HİMAYI KERDİŞ: (f) Himaye etmek, korumak
HİN: (zf) Artık, bundan sonra
HİNA/HİNCİ/RÊNA: (zf) Daha, bir daha, yine
HİNA HİNA: (zf) Asla asla, bi daha bi daha
HİND: (i) Hint
HİNDİJ: (i) Hintli
HİNDİSTUN: (i) Hindistan
HİNDİSTUNIJ: (i) Hindistanlı
HİNG: (i) Bal arısı
HİNGDAR: (i) Ağaç kovuğu balı
HİR: (i) Alerjik kaşıntıyla oluşan yara, ürtiker deri hastalığı
HİRA: (sf) Geniş, bol
HİRA BİYAYI: (sf) Genişleyen, bollaşan
HİRA BİYAYIŞ: (f) Genişlemek, bollaşmak
HİRA KERDI: (sf) Genişletilmiş, bollaştırılmış
HİRA KERDIŞ: (f) Genişletmek, bollaştırmak
HİRAVİYER: (sf) Genişçe
HİRAYI: (i) Genişlik, açıklık
HİRÊ: (i) Işkın
HİRİ/HİRYE: (i) Üç
HİRİLET: (sf) Üçüz
HİRİYIN: (sf) Üçüncü
HİRIS: (i) Otuz
HİRISIN: (sf) Otuzuncu
HİRSE: (i) Üç yüz
HİRSEYIN: (sf) Üç yüzüncü
HİRYES: (i) On üç
HİRYESIN: (sf) On üçüncü
HİSI: (i) Ar. Hisse, pay
HİSIYET: (i) Ar. Haysiyet, değer, saygınlık, itibar
HİSIYETDAR: (sf) Değerli, saygın, itibarlı
HİŞ: (i) Bilinç, şuur
HİŞAR: (sf) Ayık, bilinci açık olan, şuurlu, hüşyar
HİŞAR BİYAYIŞ: (f) Ayık olmak
HİŞAR DEPIŞTIŞ: (f) Ayık tutmak
HİŞAR KERDIŞ: (f) Ayık etmek, kendine getirmek

HİŞAYIŞ: (i) Kişnemek
HİŞ BERDIŞ: (f) Bunaltmak, rahatsızlık vermek
HİVİ: (i) Bilgi, umma, beklenti, umut
HİVİ PÊ BİYAYIŞ: (f) Bilgisi olmak
HİVİ KERDIŞ: (f) Ummak
HİW: (i) Alışkanlık, huy, kötü uygulama
HİYET: (i) Ar. Heyet, kurul
HİYÊT WEZARÊT: (i) Bakanlar kurulu
HİZA: (i) Ar. Hiza
HİZA ARDIŞ: (f) Hizaya getirmek
HİZA KERDIŞ: (f) Hiza yapmak, hizaya sokmak
HİZB: (i) Ar. Hizb (Kuran cüzünün dörtte biri)
HİZİM/İZİM/ÊZİM: (i) Odun
HOGEC: (i) Koç, iki yaşında
HOGIR: (i) Ku. Arkadaş
HOH: (ü) Dehleme, hayvanları sürme, hoha
HOHKERDIŞ: (f) Dehlemek
HOL: (sf) İyi
HOLAHOL: (zf) Büsbütün, iyiden iyiye, iyice
HOLÊ: (i) Su çiçeği
HOLÊ ALLAH: (i) Allah'ın iyiliği-ihsanı
HOLINGI: (i) Büyük balkon
HOLİ: (i) İyilik
HOLİ KERDIŞ: (f) İyilik etmek
HOL KERDIŞ: (f) İyi etmek
HOL VIRAŞTIŞ: (f) İyi yapmak, iyice dövmek, benzetmek
HOLYER: (i) Kavak
HOLYER: (zf) Daha iyi, iyinin iyisi
HOPEL: (sf) Kendini taşıyamayan, basit kişi
HOR: (i) Bulut
HORAVİN : (sf) Bulutlu
HORAVİN BİYAYIŞ: (f) Bulutlanmak
HORİ: (i) Ar. Huri
HORİCA: (i) Cennet
HORS: (i) Ardıç
HOR SİYA: Kara bulut
HORYES: (i) Çığ
HOŞ: (i) Avlu, evin avlusu
HOŞ: (ü) Çüş
HOŞT: (ü) Hoşt
HOT: (i) Yedi
HOTÊ/HOTAY: (sf) Yetmiş
HOTÊYIN: (i) Yetmişlik, yetmişinci

HOTSÊ: (sf) Yedi yüz
HOTSEYIN: (sf) Yedi yüzüncü, yedi
yüzlük
HOTYES: (sf) On yedi
HOTYESIN: (sf) On yedilik, on yedinci
HOTIN: (i) Yedilik, yedinci
HUCUM: (i) Ar. Hücum, saldırı
HUBIR: (i) Karadut
HUBIR: (i) Mürekkep
HUIL: (i) Çocuk, bebek
HUILÊM: (ü) Çocuğum
HUILHUILI: (sf) Titiz
HUILIK: (sf) Küçük çocuk
HUILTÎ: (i) Çocukluk
HUIR: (sf) Salt, tamamen, saf, sade
(bisual huir)
HUIR: (sf) Ar. Hür
HUIRIK: (sf) Kırık tane
HUIRÎYET: (i) Ar. Hürriyet
HUIRMA: (i) Ar. Kadın
HUIR MUIR: (i) Ufak tefek, incik
boncuk
HUIRMET: (i) Ar. Hürmet
HUIRMET CI MUETIŞ: (f) Hürmet
göstermek
HUIRMETKAR: (sf) Hürmet eden
HUIRMETKARÎ: (i) Hürmetkârlık
HUIRMET KERDIŞ: (f) Hürmet etmek
HUIZIR: (i) Ar. Huzur, iç rahatlığı
HUIZIRIN: (sf) Huzurlu
HUJAJ: (ç.i.) Ar. Hacılar, Hüccac
HUJRA: (i) Kuran kursu
HUJRI: (i) Ar. Hücre, kaplı dar yer
HUKIM: (i) Ar. Güç, etki,
HUKIM: (i) Ar. Hüküm, mahkeme
sonucu, ilam
HUKIMDAR: (i) Hükümdar
HUKIMDARÎ: (i) Hükümdarlık
HUKIM GUIRETI: (sf) Hükümlü,
hüküm almış, hüküm giymiş
HUKIM KERDIŞ: (f) Hükmetmek,
zorbalık
HUKIMRA: (sf) Var gücüyle, tüm
gücüyle
HUKIMRUN: (sf) Fa. Hükümran, hüküm
süren
HUKMAT: (i) Ar. Hükümet, yönetim
HUMA: (i) Allah
HUN: (i) Uyku
HUN: (i) Rüya

HUNA BİYAYÎ: (sf) Kapanmış, sönmüş,
silinmiş (tv, ışık, yazı)
HUNA BİYAYIŞ: (f) Kapanmak,
sönmek, silmek (tv, ışık, yazı)
HUNA KERDI: (sf) Uyutulmuş
HUNA KERDIŞ: (f) Uyutmak
HUNA KERDI: (sf) Kapatılmış, sönmüş,
silinmiş (tv, ışık, yazı)
HUNA KERDIŞ: (f) Kapatmak,
söndürmek, silmek (tv, ışık, yazı)
HUNA ŞYAYÎ: (sf) Uyumuş, sönmüş
HUNA ŞYAYIŞ: (f) Uykuya dalmak,
uyumak, sönmek
HUNCA/RAKOTIŞCA: (i) Otel
HUN DİYAYÎ: (sf) Rüya gören
HUN DİYAYIŞ: (f) Rüya görmek
HUN HOL: (sf) İyi rüya, iyi uyku
HUNKAR: (sf) Fa. Hünkâr, hükümdar
HUN MÊGA ŞYAYIŞ: (d) Ölü gibi
uyumak, uykunun derinliğine girmek
HUN VİNAYIŞ: (f) Rüya görmek
HUNWEŞ: (sf) Uykucu
HUN XIRAW: (sf) Kötü rüya, kötü uyku
HUNYU/HUNÎ: (zf) İşte
HUNZ: (i) Ar. Havuz, yalak
HUWİYET: (i) Ar. Hüviyet, kimlik
HÛNER: (i) Hüner, beceri, marifet
HÛNERBAZ: (sf) Hünerli, becerikli
HÛNER RAMUETIŞ: (f) Hüner
göstermek, ustalık göstermek

I

IH: (ü) İkinma
IH KERDIŞ: (f) İkinmak
IK/EK/ÊK: (ek) Küçüklük teklik ve sevimlilik eki
IN: (ek) Lı, li, lu, lü, eki
IN(A): (zm) Bu
INA GUM: (zf) Şimdi, bu an
INA HEL: (zf) Bu an, şimdi
INA HEW: (zf) Bu defa, bu kez
INA KIŞT: (zf) Bu yan
INA LEZ: (zf) Çarçabuk, bir anda, hemen
INARA: (zm) Bundan
INARA TÊPIYA/TAPA: (zf) Bundan böyle
INCİL: (i) Ar. İncil
INHA: (sf) Bunca, epey, pek çok
IN HET: (zf) Bu taraf
INÎ: (zm) Bunlar
INİZ: (zm) Buda (ıniz omı)
INİZ: (zm) Bunlarda (ıniz omê)
INNIQIDÎ: (sf) Aynen böyle
INQIDÎ: (zf) Bu şekilde, bu tarzda, böylece
IN WEXT: (zf) Bu vakit
IR: (e) İçin, e, a hal eki
ISPARTOLA: (i) İt. Spatula
IX: (i) Sümürme
IX KERDIŞ: (f) Sümürmek

İ

İ: (ek) Lık, lik eki
İBAD: (i) Ar. İnsan, kul
İBAD ALLAH: (i) Allah'ın kulu
İBADET: (i) Ar. İbadet
İBADET CA ARDIŞ: (f) İbadeti yerine getirmek
İBADET KERDIŞ: (f) İbadet yapmak
İBLIS: (i) Ar. İblis, şeytan
İBRET: (i) Ar. İbret, ders çıkarma
İBRET ALEM: (i) İbreti alem
İBRET ALEM BİYAYIŞ: (f) İbreti alem olmak, rezil olmak
İBRET BİYAYIŞ: (f) İbret olmak, rezil olmak
İBRETĞİR: (sf) İbret alan
İBRET KERDIŞ: (f) İbret etmek, rezil etmek
İBRI: (i) Ar. İbre, gösterge, kadran
İCAR: (i) Ar. Kira
İCAR KERDIŞ: (f) Kiralamak
İCAZET: (i) Ar. İzin, icazet, diploma
İCAZET GUIRETIŞ: (f) İcazet-diploma almak
İCAZETNUMI: (i) İcazetname, diploma
İCAZÊT RUMTIŞ: (i) Sürücü belgesi, ehliyet
İÇMENU: (i) İçmeler, şifalı sular
İDARÊ DÛNYA: (i) Dünyanın geçimi, dünyanın yönetimi, geçinip gitmek
İDARI: (i) Ar. Geçim, rızkını temin, avutma
İDARI: (i) Ar. İdare, yönetim, rejim
İDARI BİYAYI: (sf) Yönetilen
İDARI BİYAYIŞ: (f) Yönetilmek
İDARI KERDI: (sf) Geçimini sağlamış
İDARI KERDI: (sf) İdare edilen, avutulan
İDARI KERDIŞ: (f) İdare etmek, avutmak
İDARI KERDIŞ: (f) Yönetmek
İDARI KERDIŞ: (f) Geçimini sağlamak, geçinmek
İDUM: (i) Ar. İdam
İFADÊ FÊK: (sf) Sözlü ifade
İFADÊ FÊK DAYIŞ: (f) Sözlü ifade vermek
İFADÊ NIŞTİ: (sf) Yazılı ifade

İFADÊ NIŞTİ DAYIŞ: (f) Yazılı ifade vermek
İFADI: (i) Ar. İfade, açıklama
İFADI DAYIŞ: (f) İfade vermek
İFADI KERDIŞ: (f) İfade etmek, açıklamak
İFADI PÊ FÊK DAYIŞ: (f) Sözle ifade vermek
İFADI PÊ NIŞTİ DAYIŞ: (f) Yazıyla ifade vermek
İFADI SER: (e) İfade üzerine
İFLAS: (i) Ar. İflas
İFLAS KERDI: (sf) İflas etmiş
İFLAS KERDIŞ: (f) İflas etmek
İFLAS KERDUEĞ: (sf) İflas eden
İFRİT: (i) Ar. İfrit, zararlı cin
İFŞI: (i) Ar. İfşa, açığa çıkarma, duyurma
İFŞI BİYAYI: (sf) İfşa olmuş, açığa çıkmış
İFŞI BİYAYIŞ: (f) İfşa olmak, açığa çıkmak
İFŞI BYAYUEĞ: (sf) İfşa olan, açığa çıkan
İFŞI KERDI: (sf) İfşa edilmiş, açığa çıkarılmış
İFŞI KERDIŞ: (f) İfşa etmek, açığa çıkarmak
İFŞI KERDUEĞ: (sf) İfşa eden, edilen
İHALI: (i) Ar. İhale
İHALI KERDIŞ: (f) İhale yapmak, ihaleye vermek
İHALI VETIŞ: (i) İhaleye çıkarmak
İHALI VIRAŞTIŞ: (f) İhale yapmak
İHLAL: (i) Ar. Yok sayma, bozma
İHMAL: (i) Ar. İhmal, boş verme
İHMALKAR: (sf) İhmalkâr
İHMALKARİ: (i) İhmalkârlık
İHMALKARİ KERDIŞ: İhmalkârlık yapmak-etmek
İHSUN: (i) Ar. İhsan, ikram, güzellik yapma
İHTİBAR: (i) Ar. İtibar, güven
İHTİBAR ARDIŞ: (f) Güvenmek
İHTİBAR KERDIŞ: (f) İtibar etmek
İHTİBAR PÊ ARDIŞ: (f) İkna olmak, güvenmek
İHTİBAR PÊ KERDIŞ: (f) Güvenmek, inanmak
İHTİLAL: (i) Ar. İhtilal, devrim, bozulma, fesada uğrama

İHTİLALKAR: (sf) İhtilalci, devrimci
İHTİMAL: (i) Ar. İhtimal, olabilirlik
İFTİHAR: (i) Ar. İftihar, övünme
İFTİHAR KERDİŞ: (f) İftihar etmek, övünmek
İFTİHARNUMI: (i) İftiharname, övünç belgesi
İJAD: (i) Ar. İcat, buluş
İJAD BİYAYIŞ: (f) İcat olmak
İJATKAR: (i) İcat yapan, mucit
İJAD KERDİŞ: (f) İcat etmek
İKRUM: (i) Ar. İkrâm
İKRUMKAR: (sf) İkrâmci, ikram eden
İKRUM KERDİŞ: (f) İkrâm etmek
İKRUMYA: (i) İkrâmiye, toplu para
İLHAM: (i) Ar. İlham
İLLALLAH: (ü) Ar. Usanç ve bezginlik anlatır
İLLALLAH KERDİŞ: (f) Tiksilmek, bıkmak anlamında kullanılır
İLLEHİM/İLLEMI: (zf) İllaki, özellikle, mutlaka
İLM: (i) Ar. İlim, bilim
İLM DAR: (sf) İlimdar, ilim sahibi, bilgili kimse, bilim adamı
İLM DARTI: (i) Bilgiçlik, bilgelik
İLM GUNAYI: (i) Canlı bilimi, biyoloji
İLM HEYWUNU: (i) Hayvanlar bilimi, zooloji
İLM SER: (sf) İlim üzere, bilimsel, akademik
İLM ZERGUNAYI: (i) Bitki bilimi, botanik
İMKUN/İKUN: (i) Ar. İmkân, olanak
İMKUNİ: (sf) İmkân dâhilinde olan
İMKUNA VETI: (sf) İmkânsız
İMUM: (i) Ar. İmam
İMUM EZUM: (i) İmamı Azam, Ebu Hanife
İMUM HENBEL: (i) İmamı Hanbel
İMUM MALİK: (i) İmamı Malik
İMUM ŞAFİ: (i) İmamı Şafi
İMUN: (i) Ar. İman
İMUN ARDIŞ: (f) İman getirmek
İMUNA ARDIŞ: (f) İmana getirmek
İMUNA VETIŞ: (f) İmandan, dinden çıkarmak
İMUN HEQ: (sf) Hak iman, gerçek iman
İMUN KERDİŞ: (f) İman etmek

İMUN PIRNİKRA ARDIŞ: (d) İmanını burnundan getirmek, imanını gevretmek, çok uğraştırmak, bezdirmek anlamında kullanılır.
İMUN TEHQİQİ: (sf) Tahkiki iman, araştırarak inanmak
İMUN TEXLİDI: (sf) Taklidi iman
İMUN FÊKRA: (d) Çokça, bolca
İMUN FÊKRA BİYAYIŞ: (d) Çokça, bolca olmak
İMZI: (i) Ar. İmza
İMZI EŞTIŞ: (f) İmza atmak
İMZI KERDI: (sf) İmzalanmış
İMZI KERDIŞ: (f) İmza etmek
İ'N: (i) Umursama, orali olma
İN: (zm) Bunlar
İNA: (sf) Böyle, öyle
İNANİ: (zm) Böyle değil, değil mi?
İNCAS: (i) İri kara erik
İNCASIYER: (i) İri kara erik ağacı
İNKAS: (i) Tabak
İNSAF: (i) Ar. İnsaf, vicdani adalet duygusu
İNSAFKAR: (sf) İnsaf eden, insafılı
İNSAF KERDIŞ: (f) İnsaf etmek
İNSUN: (i) Ar. İnsan
İNSUN BİYAYIŞ: (d) İnsan olmak, adam olmak
İNSUN KERDIŞ: (d) İnsan etmek, adam etmek
İNSUNTI: (i) İnsanlık
İNSUNTI KERDIŞ: (f) İnsanlık etmek
İNSUNYET: (i) İnsaniyet, insanlık
İNSUNYETRA VETI: (sf) İnsanlıktan çıkmış, insana yaraşmayan işler yapmış
İNSUNYETRA VETIŞ: (f) İnsanlıktan çıkarmak, insana yaraşmayan işler yapmak
İNSUNYETRA VÊJYAYI: (sf) İnsanlıktan çıkarılmış
İNSUNYETRA VÊJYAYIŞ: (f) İnsanlıktan çıkarılmak
İNETNET: (i) İng. İnternet, genel ağ
İNTİHAR: (i) Ar. İntihar, kendini öldürme
İNTİHAR KERDI: (sf) İntihar etmiş
İNTİHAR KERDIŞ: (f) İntihar etmek
İNTİHAR KERDUEĞ: (sf) İntihar eden
İNTİQUM: (i) Ar. İntikam, ölç, ölç alma
İNTİQUM GUIRETIŞ: (f) İntikam almak

İNTİQUM GUIRETUEĞ: (sf) İntikam alan
İNTİQUM RUMTIŞ: (f) İntikam gütmek
İNTİQUM RUMTUEĞ: (sf) İntikam güden
İNTİZUM: (i) Ar. İntizam, düzenli, düzgün olma
İNÜKERDİ: (sf) İnanmış
İNÜKERDİŞ: (f) İnanmak
İ'N XUI ARDIŞ: (f) Hatırlamak, bilmek, orali olmak
İQTİDAR: (i) Ar. İktidar, gücü yetme
İQWAL: (i) Ar. İkbal, mürüvvet, saadet, talihi yaver gitme
İQWAL DİYAYIŞ: (f) Mürüvvetini görmek
İRAQ: (i) Irak
İRAQIJ: (i) Iraklı
İRS: (i) Soy, gen
İRSRA: (i) İrsi
İRS RUMTIŞ: (f) Soya çekmek
İRUN: (i) İran
İRUNIJ: (i) İranlı
İRZ: (i) Ar. Namus, iffet, şan, şeref
İSBAT: (i) Ar. İspat, kanıtlama
İSBAT BİYAYİ: (sf) İspat olunmuş
İSBAT BİYAYIŞ: (f) İspatlanmak
İSBAT KERDİ: (sf) İspat edilmiş
İSBAT KERDİŞ: (f) İspat etmek
İSBAT KERDUEĞ: (sf) İspat eden
İSKAT: (i) Ar. Susma, ikna
İSKAT BİYAYİ: (sf) İkna olmuş, susmuş
İSKAT BİYAYIŞ: (f) İkna olmak, susmak
İSKATİ: (sf) Suskunluk, ikna olmuşluk
İSKAT KERDİ: (sf) İkna edilmiş, susturulmuş
İSKAT KERDİŞ: (f) İkna etmek, susturmak
İSKELET: (i) Fr. İskelet
İSLEH: (i) Ar. İslah, düzeltme
İSLEH BİYAYIŞ: (f) İslah olmak
İSLEH KERDİŞ: (f) İslah etmek
İSLUM: (i) Ar. İslam
İSOT: (i) Tr. İsoğ, biber
İSPINAX: (i) İspanak
İSQAQ: (i) Hak ediş
İSQAT: (i) Ar. İskat, düşürmek, ölünün arkasından verilen para
İSRAHAT: (i) Ar. İstirahat, dinlenme

İSRAHATKAR: (sf) İstirahat eden, dinlenen
İSRAR: (i) Ar. İsrar, üsteleme, üstünde durma
İSRARGÊR: (sf) İsrarcı
İSRAR KERDİŞ: (f) İsrar etmek
İSTANBUEL: (i) İstanbul
İSTESUN: (i) Fr. İstasyon
İSQAT RUEJ O NIMAJ: (i) Oruç ve namaz yerine verilen sadaka, fidye
İŞKENCİ: (i) İşkence, eziyet etme
İŞKENCİ: (i) Mengene, işkence
İŞKENCİ EŞTIŞ: (f) İşkenceye-mengeneye atmak-koymak
İŞKENCİ KERDİŞ: (f) İşkence etmek
İŞLIK: (i) Gömlek
İŞTI: (i) İstek, arzu, talep
İŞTI KERDİŞ: (f) İstemek, talep etmek
İŞQAL: (i) Ar. İşgal, ele geçirme
İŞQAL KERDİŞ: (f) İşgal etmek, ele geçirmek
İTA/İTYA: (zm) Bura, burası
İTARA: (zm) Buradan, bundan
İTARA NAT: (zm) Buradan buyana
İTARA PÊ: (zf) Bundan böyle, bundan sonra
İTARA WET: (zm) Buradan öteye
İTİQAF: (i) Ar. İtikâf, camiye kapanıp ibadet etmek
İTİQAF KOTIŞ: (f) İtikâfa girmek
İTWAK: (i) Ar. İttifak, birliktelik
İXTAR: (i) Ar. İhtar, uyarma, hatırlatma
İZAH: (i) Ar. Açıklama
İZAH ARDIŞ: (f) İzah getirmek, yorumlamak
İZAH ARDUEĞ: (i) Yorumlayan
İZAHGÊR: (sf) Yorumcu
İZAH KERDİŞ: (f) Açıklama yapmak
İZAH KERDUEĞ: (i) Açıklayan
İZDİ: (i) Yezidi
İZİN: (i) Ar. İzin
İZINNUMI: (i) İzin belgesi, izin kâğıdı

J

JE'R/JAR: (i) Öd, safra kesesi
JE'R ALAYI: (i) Öd diye bir şey (çok korkmak anlamında ödü kaldı kalmadı anlamında)
JE'Rİ/JARİ: (i) Isırıcı hayvan zehri
JE'R TEQAYI: (sf) Ödü patlamış, korkmuş
JE'R TEQAYIŞ: (f) Ödü patlamak
JE'RQETI: (i) Ödü kopma, aşırı korkma
JE'RQETI BİYAYI: (sf) Ödü kopmuş, korkmuş
JE'RQETI BİYAYIŞ: (f) Ödü kopmak, korkmak
JE'RQETI KERDI: (sf) Ödü koparılmış, korkutulmuş
JE'RQETI KERDIŞ: (f) Ödünü koparmak, korkutmak
JETUN: (i) Fr. Jeton
JİP: (i) İng. Cip
JİPS: (i) İng. Cips
JOKÊY: (i) İng. Jokey
JOP/JUAP: (i) Fa. Cop
JOPKERDI: (sf) Coplanmış
JOPKERDIŞ: (f) Coplamak
JOP KERDUEĞ: (sf) Coplayan
JUN: (i) Bulaşıcı hastalık, salgın
JUNIN/JUNBİYAYI: (sf) Hastalıklı
JÛRİ: (i) Fr. Jüri

K

K/Kİ/KO/KU: (b) Ki, bağlacı
KAFİR: (sf) Ar. Kâfir
KAFİRKÎ: (i) Kâfircesine, kâfir gibi
KAFİRTÎ: (i) Kâfirlik
KAHİN: Ar. Kâhin
KAHİNTÎ: (i) Kâhinlik
KAJ: (i) Çam
KAJYER: (i) Çam ağacı
KAKUEL: (i) Kuru kafa, kafatası
KAL: (sf) Yaşlı
KAL: (i) Çiğ (yemek için)
KALEK: (i) Karın boşluğu, yan, böğür
KALEK: (sf) Yaşlıca
KALIK: (i) Cet, ata
KALMI: (i) Kılıç, pala
KALMÊ: (ç.i.) Kılıçlar
KALTAX: (i) Binek hayvanının her iki tarafından sarkıtılan yük taşımak için kullanılan iki H harfi şeklinde düzenek, (mec.) iffetsiz kadın
KALUN: (i) Çapa
KALUN KERDİŞ: (f) Çapa yapmak
KALXİRÇ/KALXAÇ: (sf) Az pişmiş
KAMIL: (sf) Ar. Kamil, mükemmele ermiş, olgun
KAMİLTÎ: (i) Kemal, olgunluk, mükemmellik
KAP: (i) Diz kapağı eklem kemiği
KAP EŞTİŞ: (d) Boy ölçüşmek, tartmak, sınamak, yoklamak
KAPIK: (i) Diz, diz kapağı
KAPIKRA CER: (i) Dizden aşağı
KAPIKRA DİYAR: (i) Dizden yukarı
KAP KÊKERDİŞ: (f) Kemik oyunu oynamak
KAPUES/KAPİYES: (i) Karabasan
KAR/KIRONT: (i) Körmen, yabani sarımsak
KAR: (i) İş, meslek, işçilik
KAR: (i) Kazanç
KAR: (i) Keçi (1 yaşında)
KAR BEGAR: (i) İşi gücü, hep bir şey için uğraş verme
KARBİZ: (i) Keçi (ilk doğumunu yapan)
KARD: (i) Bıçak
KARDÊXUI HELAL KERDİŞ: (d) Kendini affettirmek-beğendirmek

KARD KERDİŞ: (f) Bıçaklamak
KAR HELAL: (sf) Helal, dürüst iş
KAR KERDİŞ: (f) İş yapmak, çalışmak
KAR KERDİŞ: (f) Kar etmek
KARM: (i) Solucan, kurt, kurtçuk
KARTİK: (i) Eğe, sivirtme aracı
KARTUEL/KARTOL: (i) Patates
KARXUNI: (i) Kerhane, genelev
KARİVUN: (sf) Çok satış yapan, başarılı
KASA: (i) İt. Kasa
KASA: (i) Fa. Kâse, çanak
KASPAR: (i) Dağınık saç
KASPARIN: (sf) Dağınık saçlı olan
KAŞ: (f) Kayma, çekme
KAŞ: (i) Yamaç, uçurum
KAŞ: (i) Cıvık et
KAŞÊ VÊRKİŞT: (sf) Kaburganın yanındaki cıvık et
KAŞIF: (sf) Ar. Kaşif
KAŞIN: (sf) Engebeli
KAŞKAŞIK: (i) Kaydırak
KAŞKERDİŞ: (f) Çekmek, kaymak
KAŞNAYİŞ: (f) Kaydırmak
KAŞNIK: (i) Kızak
KAŞUÎ: (i) Yana, taraf
KAŞUÎ ONTIŞ: (f) Tarafını çekmek
KATA: (i) Kete
KATİB: (i) Ar. Katip, sekreter, yazman
KAVİR: (i) Koç (çiftleşme yaşına gelen)
KAYNAT: (i) Ar. Kainat, evren, feza
KÂLIK: (i) Ata, ced
KE'BI: (i) Ar. Kabe
KEÇEL(EK) : (sf) Kel, keleren, solan, solmuş
KEÇEL BİYAYİŞ: (f) Kel olmak, kelermek
KEÇELKÎ: (sf) Kelce, kel gibi
KEÇİK: (i) Kız kılığına giren, köçek, oyuncu
KEENNEHU: (zf) Ar. Bundan böyle, farzı muhal, faraza
KEF: (i) Yamaç, bayır
KEFALET: (i) Kefalet, kefillik
KEFARSIZ: (sf) Güçten, takatten düşen, bezdirilen
KEFARSIZ BİYAYİŞ: (f) Apışmak güçten takatten düşmek
KEFARSIZ KERDİŞ: (f) Güçten düşürmek, bezdirmek

KEFARET: (i) Ar. Kefaret, günahın bedeli, geçmiş olan
KEFARET DAYIŞ: (f) Kefaret vermek
KEFARETİW: (f) Geçmiş olsun
KEFE: (i) Ar. Kefen
KEFÊ QÎNTÊR: (i) Tartının kefesi
KEFI: (i) Ar. Kefe, terazi gözü
KEFTAR: (sf) Yaşlı moruk
KEHYA: (i) Fa. Kâhya
KEHYATİ: (i) Kâhyalık
KEJ: (sf) Sarışın
KEJIK: (sf) Sarışın olan
KEK: (i) Pire
KEKÊ: (sf) Büyüklere hitaben söylenen saygı ifadesi
KEKI: (i) Guguk kuşu, pepuk kuşu
KEKVIL: (i) Papatya
KEL(JI): (i) Teke
KELAW: (i) Diş
KELBI: (i) Sopa
KELBI BİYAYIŞ: (f) Sopalınmak
KELBI BİYAYIŞ: (d) Kaskatı hareketsiz kesilmek, ölmek
KELBI KERDIŞ: (f) Sopalınmak
KELDOŞ: (i) Gömeç, pileki, üstüne sulandırılmış çökelek ve tereyağı dökülerek yenir.
KELEPÇI: (i) Fa. Kelepçe
KELEPNAYIŞ: (f) Yıpratmak, zedelemek
KELEPIYAYIŞ: (f) Yıpranmak, zedelenmek
KELEŞ: (i) Haydut
KELEŞ: (i) Rus. Kalaşnikof
KELEK: (i) Baştaki kepek
KELEK: (i) Ar. Sal, kayak
KELEK: (i) Ham karpuz, kavun
KELEKUÊT: (f) Yıpratma, hırpalama
KELEKUÊT KERDI: (sf) Yıpratılmış, hırpalanmış
KELEKUÊT KERDIŞ: (f) Yıpratmak, hırpalamak
KELLI: (i) Kelle, kafa, kelle yemeği
KELLI: (i) Tosun (3 yaşında)
KELMİYER: (i) Yabani kavak
KELP: (i) Ar. Köpek
KELPAY/KELARZ: (f) Kovalamak, oynaşmak (hayvanlarda)
KELPİ: (i) Düşme sesi
KELPİ VETIŞ: (f) Düşme sesi çıkarmak

KELPUESTI: (sf) Yıpranmış, işlevini yitirmiş, ıskarta
KELPUİR: (i) Kelepir, kelepircilik yapan
KELPUİRTİ: (i) Kelepircilik
KELSÛİY: (sf) Oynak kadın, kötü kadın
KELTAS: (sf) Dımdızlak, kel
KELUM: (i) Ar. İlahi, şiir ve müzik türü
KELUM: (i) Ar. Kalam, söz, deyiş, cümle
KELUM QÊDİM: (i) Ar. Kur'anı Kerim, Kadim kalam
KELUM VÊR: (i) Önsöz
KEMILNAYİ: (sf) Susuz kabuğuyla pişen
KEMILNAYIŞ: (f) Susuz kabuğuyla pişirmek
KEMILYAYİ: (sf) Susuz kabuğuyla pişmiş
KEMILYAYIŞ: (f) Susuz kabuğuyla pişmek
KEMU: (i) Pamuk ayıklayan alet, hallaç
KEMVER: (sf) Ensiz, dar
KENDAL: (i) Yamaç
KENDI: (sf) Kazılmış, kazılı, kaşınmış
KENDIŞ: (f) Kazmak, kaşımak
KENFÊ CİNU: (i) Bayanlar tuvaleti
KENFÊ CUMİYERDU: (i) Erkekler tuvaleti (yetişkin erkekler)
KENFI: (i) Ar. Tuvalet, kenef
KENGERR/KİNGER: (i) Deve dikenini
KENI: (i) Fa. Kene, kan emici parazit
KEP: (i) İng. Kep
KEPASTI: (i) İskelet
KEPENG: (i) Tr. Kepenk
KEPÇI: (i) Fa. Kepçe, iş makinesi
KEPENG: (i) Tr. Kepenk, panjur
KEPEZI: (sf) Kepaze, niteliksiz, değersiz, rezil
KEPEZİTİ: (i) Kepazelik, rezillik
KEPUİR: (i) Köpük (Kaynayan yemekte çıkan)
KEPUIŞ: (i) Köpük (yıkanan çamaşırdaki çıkan)
KER: (sf) Sağır
KER: (i) Hak
KERA: (i) Taş
KERAMAT: (i) Ar. Keramet
KERAMAT RAMUETIŞ: (f) Keramet göstermek
KERAR: (i) Halı, kilim tezgâhi

KERDEN: (i) Kabahat, hata, kusur
KERDIŞ: (f) Yapmak
KERDUEĞ: (sf) Yapan, eden
KERESTI: (i) Kereste
KEREVİZ: (i) Fa. Kereviz
KERÊ DEST ŞİTİŞ: (i) Lavabo
KERÊ EZMUN: (i) Gökteşi, asteroit, meteor
KERÊ KENFİ: (i) Tuvalet taşı
KERÊ ŞİTİŞ: (i) Banyo taşı
KERG: (i) Tavuk
KERGAL/KERKAŞ: (i) Pütürlü yara
KERGA SİYA: (i) Çulluk
KERGA ŞUMİ: (sf) Büyük, iri tavuk
KERGÊ QIP: (i) Kuluçkaya yatan tavuk, gürk tavuk
KERJI: (i) Kene
KERKAŞ: (i) Binek hayvanının yanlarından sarkıtılıp taş taşımak için kullanılan aparat
KERKET/KERKİT: (i) Kirkit, halı ve kilim dokurken sıklaştırmak için kullanılan demir alet
KERKETNAYİŞ: (f) Kirkitlemek, (mec.) heceleme, sökmeye-öğrenmeye başlamak, tırtıklamak
KERKINC: (i) Yengeç
KERKUET: (i) Döğme, bulgur
KERKUTYEL: (i) Yıpratma-yıpranma
KERKUTYEL BİYAYİŞ: (f) Yıpranmak
KERKUTYEL KERDIŞ: (f) Yıpratmak
KER LAL: (sf) Sağır dilsiz
KERMELI: (i) Kaya, kaya parçası
KERPIÇ: (i) Tr. Kerpiç
KERT(IK): (i) Tr. Kerte, işaret, çentik, kazıma
KERTIKIN: (sf) Kertelenmiş, işaretlenmiş, çentiklenmiş, kazınmış
KERTIK KERDIŞ: (f) Kertmek, kazımak, işaretlemek, çentiklemek
KERUNİ: (sf) Sağırılık
KERUNİNAYİŞ: (f) Sağırılığa vermek
KERWA: (i) Kirve
KERWATİ: (i) Kirvelik
KERWUN: (i) Fa. Kervan
KERWUNSARAY: (i) Fa. Kervansaray
KERZERI: (sf) Taş yürekli
KES: (zm) Kimse
KESA: (i) Kaplumbağa, tosbağa
KESASTI: (i) Kaplumbağa kabuğu

KESÊ AWİ: (i) Su Kaplumbağası
KESF: (i) Ar. Kesp, çalışma, kazanma
KESFA HELAL: (sf) Helal, dürüst çalışma-kazanç
KESMASI: (i) Yayın balığı
KESPAR: (i) Saçı başı birbirine dolanma
KESPARIN: (sf) Saçı başı birbirine dolanan
KESTANI: (i) Tr. Kestane
KESTANÊDÊRYA: (i) Denizkestanesi (hayvan)
KEŞ: (i) Haya yerleri kılları, etek kılları
KEŞK: (i) Tarhana, keşkek
KEŞKULI: (i) Eylül
KEVGİR: (i) Kevgir
KEW: (i) Köpük, körpe, taze (in sawun zehf kew vejon- in xıyar kêw)
KEWAW: (i) Ar. Kebap
KEWI/KUHU: (sf) Mavi
KEWSER: (i) Ar. Kevser
KEWUNİ: (i) Ev işlerini yürüten kadın, ev hanımı
KEWUNTİ: (i) Ev işlerini yürütme işi, ev hanımlığı
KEW VETİŞ: Köpük çıkarmak
KEXMI: (i) İnci
KEZEW: (i) Ciğer, (mec.) evlat
KEZLAT: (i) Eziyet, sıkıntı
KEZZAW: (i) Kezzap
KÊ/Kİ: Giller, oğulları (kê Eli- Ali giller, Ali oğulları)
KÊ: (zf) Ne zaman
KÊ/KAY: (i) Eğlence, oyun
KÊ BİWARU: (i) Kimsesizler evi-barınağı
KÊ EXTYARU: (i) Yaşlılar evi, huzurevi
KÊF: (i) Ar. Keyif
KÊFİ: (i) Ar. Poşu, sırta atılan şal
KÊF KERDIŞ: (f) Keyif yapmak-etmek
KÊFWEŞ: (sf) Keyfi iyi olan
KÊFXUAZ: (sf) Keyfine düşkün
KÊK: (zf) Ne zaman ki
KÊ KAP: (i) Aşık oyunu, kuzu ve oğlakların dizinden çıkarılmış kemik parçasıyla (aşık) oynanan bir çeşit oyun
KÊKERDI/KAYKERDI: (sf) Oynamış
KÊKERDIŞ/KAYKERDIŞ: (f) Oynamak
KÊ KÊKERDI: (sf) Oyun oynamış
KÊ KÊKERDIŞ: (f) Oyun oynamak
KÊLMA: (i) Ar. Tevhit kelimesi

KÊLMA UNTIŞ: (f) Kelime-i Tevhit çekmek
KÊLMÊ ŞADÊT: (i) Kelime-i şahadet
KÊM: (sf) Eksik, noksan
KÊM BİYAYI: (sf) Eksilmiş
KÊM BİYAYIŞ: (f) Eksilmek
KÊM KERDI/ KÊMKEYI: (sf) Eksiltmiş
KÊM KERDIŞ: (f) Eksiltmek
KÊMUNİ: (sf) Eksiklik, noksanlık
KÊNA: (i) Kız
KÊNA: (sf) Bakire
KÊNATİ: (i) Kızlık
KÊNATİ: (i) Bakirelik
KÊNEK: (i) Kızcağız
KÊNYAYI: (sf) Kaşınmış
KÊNYAYIŞ: (f) Kaşınmak
KÊRİ: (i) Tulumun iki ucu arasına yerleştirilen sopa
KÊRİZ: (sf) Keriz, kolayca kandırılan
KÊR XUIRA UMYAYIŞ: (f) Hakkından, üstesinden gelmek
KÊS: (i) Spor ayakkabısı
KÊS: (i) Keyif
KÊSİ: (f) Keyiflenmek
KÊS KERDI: (sf) Keyif çatmış
KÊS KERDIŞ: (f) Keyif çatmak
KÊŞ: (sf) Keş, uyuşturucu kullanan
KÊŞIŞ: (i) Ar. Keşiş
KÊYS: (i) Yuvakı çeken demir alet, düzenek
KÊYWAN: (i) Fa. Satürn gezegeni
KÊZİR: (i) Muhtar
KÊZİR BİYAYI: (sf) Muhtar olmuş
KÊZİR BİYAYIŞ: (f) Muhtar olmak
KÊZİRİ: (i) Muhtarlık
KÊZİRİ KERDIŞ: (f) Muhtarlık yapmak
KÊZİR KERDUEĞ: (sf) Muhtar yapılan-edilen
KIFŞ: (i) Ar. Keşif, icat
KIFŞ BİYAYIŞ: (f) Keşfolmak, olunmak
KIFŞ KERDIŞ: (f) Keşfetmek, keşif yapmak
KIFŞDAR: (sf) Keşşaf, mucit
KIFŞ ŞYAYIŞ: (f) Keşfe gitmek
KIFŞ VIRAŞTIŞ: (f) Keşif yapmak
KIFT: (i) Omuz
KIFT ÇEP: (sf) Sol omuz
KIFT RAŞT: (sf) Sağ omuz

KIJIK: (sf) Yanık, ateşin üstünde çok kalmasıyla ekmek, yemek gibi yiyeceklerin yanması
KIJIK BİYAYIŞ: (f) Yanmak
KIJIK KERDIŞ: (f) Yakmak
KIL: (i) Alev, alaz
KIL: (i) Sürme
KILAW: (i) Külâh
KILAWEK: (i) Mantar
KILAWEK: (i) İbibik
KILAWEKÊ DİK: (i) Horoz ibibiği
KILAWEKÊ HINDİ: (i) Hindi ibibiği
KILDUNEK: (i) Ocak
KILPIFDUNEK: (i) Pürmüz
KILÊ SUWAT: (i) Şubatın on dördünde sıcakların başladığı tarih, ateş yakma geleneğinin yapıldığı tarih
KILİM: (i) Kilim
KİLİSİ: (i) Yun. Kilise
KİLİT: (i) Kilit
KİLİT BİYAYI: (sf) Kilitlenmiş
KİLİT BİYAYIŞ: (f) Kilitlenmek
KİLİT KERDI: (sf) Kilitli
KİLİT KERDIŞ: (f) Kilitlemek
KILM: (sf) Kısa, bodur
KILMALEK: (sf) Kısaçık
KILM BİYAYI: (sf) Kısalmış
KILM BİYAYIŞ: (f) Kısalmak
KILMDIKERDI: (sf) Tıknaz
KILMİ: (sf) Kısalık
KILMİYER: (zf) Daha kısa
KILM KERDI: (sf) Kısaltılmış
KILM KERDIŞ: (f) Kısaltmak
KIL ONTIŞ: (f) Sürme çekmek
KİMLİK: (i) Tr. Kimlik
KINC: (i) Kumaş, bez
KINC DEŞTIŞ: (f) Elbise dikmek
KINC KUN: (sf) Eskimiş kumaş, paçavra
KINDIR: (i) Kendir, kenevir
KINDIR: (i) Urgan
KINDIR BERDIŞ: (f) İpe götürmek, asmak
KINI: (i) Esrar, haşhaş
KIR: (sf) Küt, kesik (zınc kır-küt burunlu)
KIR: (i) Erkek cinsel organı
KIRD: (i) Zaza, yerli
KIRINCAL: (sf) Keşmekeş, karmaşa
KIRINCAL DÜNYA: (i) Geçinip gitmek, dünya hali

KIRIŞTİŞ/KIRIŞNAYIŞ: (f) Tırtıklamak, oradan buradan toplayıp getirmek, taşımak
KIRÍ: (i) Pazar
KIRKIR: (i) Tıkır tıkır, tıkırtı
KIRKIRÊ: (sf) Külüstür
KIRP: (sf) Kütür, kütür kütür olan
KIRPÍ: (i) Kütür kütür ses çıkarma
KIRPIK: (i) Kıkırdak
KIRPIKIN: (sf) Kıkırdakımsı
KIRTI: (i) Enik, köpek yavrusu
KIRTIK: (sf) Küçük parça, kırıntı
KIRT KELUM: (f) Konuşmayı kesme, konuşmama, susma
KIRT KELUM NİKERDİ: (sf) Sus pus olmuş, konuşamayan
KIRT KELUM NİKERDİŞ: (f) Sus pus olmak, konuşmamak
KIRWAS: (sf) Fr. Kalın bez, kruvaze
KIRWIR: (i) Tıkırtı, ses çıkarma
KIRWIR KERDİŞ: (f) Tıkırtı yapmak, ses çıkarmak
KIS: (i) Kadın cinsel organı
KISLUN: (sf) Ar. Tembel, evde kadınların içinde bulunmayı seven
KIŞIRMUN: (i) Meşgale, iş güç
KIŞIRMUN DÜNYA: (i) Dünyanın meşgalesi, işi gücü
KIŞIRMUN XUI: (i) Kendi meşgalesi, işi gücü
KIŞIRMUN XUID BİYAYIŞ: (f) Kendi işinde gücünde olmak
KIŞT: (i) Taraf, yön, vücudun yan tarafı, böğür
KIŞTA ÇEP: (sf) Sol taraf
KIŞTA DAYIŞ: (f) Kenara vermek, çekilmek
KIŞTA RAQELYAYIŞ: (f) Yana yatmak, (mec.) yan gelip yatmak
KIŞTA RAŞT: (sf) Sağ taraf
KIŞTA UNTIŞ: (f) Kenara çekmek, çekilmek
KIŞTA XIRAW: (sf) Kötü taraf
KIŞTÊ HÊT PÊ: (sf) Arka taraf
KIŞTÊ VER: (sf) Ön taraf
KIŞTI: (sf) Öldürülmüş, maktul
KIŞTIŞ: (f) Öldürmek, katletmek
KIŞT KOTIŞ: (d) Gülmekten yere yığılmak, yan düşmek

KIŞTSER: (zf) Yan yan, yan taraf üzeri, yanlamasına
KIŞTAKÍ: (zf) Yanlamasına
KIŞTUEĞ: (sf) Öldüren, katil
KIŞYAYÍ: (sf) Öldürülmüş, ölü, maktul
KIŞYAYIŞ: (f) Öldürülmek
KIŞYAYUEĞ: (sf) Öldürülen, maktul
KITIM: (i) Ar. Gizleme, saklama, ortaya çıkarmama, vermeme
KITIM KERDİ: (sf) Gizlenmiş, saklanmış, ortaya çıkarılmamış, verilmemiş
KITIM KERDİŞ: (f) Gizlemek, saklamak, ortaya çıkarmamak, vermemek
KITUM/KETUM: (sf) Ar. Sır vermeyen, içine atan, saklayan, sevimsiz
KIV/KIF: (i) Küf
KIV BİYAYÍ: (sf) Küflü
KIV CIKOTIŞ: (f) Küf düşmek, küflenmek
KIV GUIRETİŞ/DEPIŞTIŞ: (f) Küf tutmak, küflenmek
KIVKIN/KIFKIN: (sf) Küflü, küflenmiş
KIX: (ü) C1s, çocukları zararlı şeylerden uzak tutmak için söylenir
KIXAYIŞ: (f) Öksürmek
KIXI: (i) Öksürük
KIXSÍYA: (i) Arpacık soğanı
KİLER: (i) Evde erzak konan yer, kiler
KİLI: (i) Fr. Kilo
KİLOT: (i) Fr. Külöt
KİLOT ŞAPÍK: (i) Kısa pantolon
KİMYA: (i) Ar. Kimya
KİMYAGER: (i) Fa. Kimyager, kimyacı
KİMYUN: (i) Ar. Kimyon baharatı
KİN: (i) Kin, garaz
KİNDAR: (sf) Kindar, kin güden
KİNDARÍ: (i) Kindarlık
KİNÊ XUÊZ: (i) Domuz kini, domuz inadı
KİREJ: (i) Kireç
KİRÊMÍT: (i) Yun. Kiremit
KİSÊ DAY BAY XUIRA ŞYAYIŞ: (d) Boş yere, pisi pisine gitmek, harcanmak, ölmek
KİSÍ: (i) Kese, torba, çep
KİSIRA ŞYAYIŞ: (f) Cepten gitmek
KİSIRA WERDİŞ: (f) Cepten yemek, (mec.) zarar etmek

KIŞT DEKOTIŞ: (f) Yanları düşmek, yanları ağrımak
KİWER/KİBER/KEBER: (i) Bahçe, bostan
KİWRİT/KİFLİT: (i) Ar. Kibrit
KİYE: (i) Ev (içinde yaşayanların olduğu)
KİYEKER: (sf) Tutumlu, iyi ev geçindiren, iş bilen
KOKA: (i) Yun. Kuka
KOKÊ LÊ: (i) İp kukası
KOTI: (sf) Düşmüş
KOTIŞ: (f) Düşmek
KUAR/KOR: (i) Tr. Kör
KUARFUM/KORFUM: (sf) Anlayışı körelmiş, basireti olmayan
KUARFUMKİ/KORFMKİ: (i) Basireti olmadan, gözü kapalı, el yordamıyla, gelişigüzel
KUARI/KORRI: (i) Ambar, topraktan yapılan ambar, değirmenin öğüttüğü unun boşaldığı hazne
KUARI/KORI: (i) Kovan
KUARI: (i) Körük
KUAR KERDIŞ: (f) Kör etmek, (mec.) soyunu kırmak, ocağını kurutmak
KUARMI/KORMI: (i) Küme, grup
KUARPIŞIK/KORPIŞIK: (i) Porsuk, (mec.) apalak, tombul
KUARWIJAX/KORWIJAX: (sf) Soyu körelmiş, ocağı sönmüş, ebter
KUAYİ: (sf) Dövülmüş, dayak yemiş, sık dokunmuş, çakılmış
KUAYIŞ/KOYIŞ: (f) Dayak, dövmek, çakmak, sık dokumak
KUAYIŞ EŞTIŞ: (f) Dayak atmak
KUAYIŞ WERDIŞ: (f) Dayak yemek
KUEÇ/KOÇ: (sf) Dişleri dökülmüş
KUEÇER/KOÇER: (sf) Dişleri dökülen, yemekte zorlanan
KUEÇIK/KOÇIK: (i) Tr. Kaşık
KUED/KOD: (i) Buğday ölçen tahtadan derin kap (rıbik) in dörtte biri oranındaki kap
KUEDIK/KODIK: (i) Tahtadan yapılmış geniş ve derin tabak
KUEDIK RI: (sf) Geniş yüzölçümü
KUEK/KOK: (i) Tr. Kök, en dip nokta
KUEL/KOL: (i) Boyundan aşağı bölge, omuzlar

KUEL/KOL: (sf) Körelmiş, keskinliğini kaybetmiş
KUEL/KOL: (sf) Boynuzu olmayan hayvan, kısalmış
KUEL/KOL: (i) Deri seccade, keçi, koyun postunun seccade olarak kullanılması
KUELBIZA/KOLBIZA: (i) Nevruz çiçeği
KUEL BİYAYIŞ: (f) Sivrilikliğini kaybetmek, körelmek, yetilerini kaybetmek
KUELI/KOLI/ÊZİM: (i) Odun
KUELI/KOLI: (i) Tr. Köle
KUELİTİ: (i) Kölelik
KUEL KERDIŞ: (f) Sivrilikliğini kaybettirmek, köreltmek, kısaltmak
KUENI/KONI: (i) Tokaç
KUEP/KOP: (i) Yığın, tepeleme
KUEP BİYAYİ: (sf) Yığılan
KUEP BİYAYIŞ: (f) Yığılmak
KUEP KERDI/KUEPKEYİ: (sf) Yığılmış, üst üste atılmış
KUEP KERDIŞ: (f) Üst üste atmak, yığmak, tepelemek
KUEPİYER/KOPYER: (i) Odun yığını
KUERSELİKORSELI: (i) Kösele
KUERT/KORT: (i) Ense
KUESI/KOSI: (sf) Köse
KUESTEK/KOSTEK: (sf) Koğucu, laf taşıyan, kötü işlere aracılık eden
KUESTEKİ/KOSTEKİ: (i) Koğuculuk
KUESTEKİ KERDIŞ: (f) Koğuculuk yapmak
KUEŞK/KOŞK: (i) Köşk
KUETAT/KOTAT: (sf) Sakar, elinden iş gelmeyen
KUETATİ/KOTATİ: (i) Sakarlık
KUETATİ KERDIŞ: (f) Sakarlık etmek-yapmak
KUETATİ VIRAŞTIŞ: (f) Sakarlık yapmak-oluşturmak
KUETEK/KOTEK: (i) Payanda, destek için kullanılan ince ağaç
KUETER/KOTER: (i) Üveyik Kuşu
KUETI/KUETNI/KOTNI: (f) Kemirilmiş
KUETIŞ/KOTIŞ: (sf) Kemirmek
KUEX/KOX: (i) Kümes
KUEXER/KOXER: (i) Aşırı kilodan dolayı hareketleri yavaşlayan, kilolu

KUEZİK/KOZİK: (i) Dışarıda malzeme konmak için yapılan yüklük, kulübe
KUEZİK/KOZİK: (i) Kuzu ve oğlak için yapılan küçük çit
KUÊL ŞİKAYIŞ: (f) Omuzları düşmek, (mec.) umudu kırılmak
KUÊTİNİ/KOTİNİ: (i) Kötürümlük
KUÊX HİNDU: (i) Hindi kümesi
KUÊX KERGU: (i) Tavuk kümesi
KUÊX QUNZU: (i) Kaz kümesi
KUÊX WERDEKU: (i) Ördek kümesi
KUFTA: (sf) Köfte, şişman, şişko
KUFTÊ: (i) Köfte yemeği, içli köfte
KUI/KO: (i) Dağ
KUIÇELI: (i) Ocak, ateş yakmak için yarım daire şeklinde etrafı yüksekçe olan kilden yapılan ocak
KUIÇI: (i) Sokak
KUID: (i) Kas ağrısı, vücudun hareket yavaşlığı, yürüme zorluğu, tutulma
KUID BİYAYIŞ: (f) Kası ağrılamak, yürümekte zorlanmak, tutulmak
KUIFİR: (i) Ar. Küfür
KUIFİRBAZ: (sf) Küfreden
KUIFİR KERDIŞ: (f) Küfretmek
KUIFİR NE'MET: (f) Ar. Küfranı nimet, nimeti takdir etmemek-küçümsemek
KUIKUIRD: (i) Fa. Kükürt
KUIL: (i) Ur, beze
KUILBI/KUILMI: (i) Çapa
KUILBI KERDI: (sf) Çapalanmış
KUILBI KERDIŞ: (f) Çapa yapmak
KUILÇI: (i) Fa. Külçe
KUILFET: (i) Ar. Zor, güç, yükümlülük, külfet
KUILFET: (i) Aile fertleri
KUIL HAL: (zf) Zar zor, zor bela
KUILING: (i) Küçük nacak
KUILLYAT: (i) Ar. Külliyyat, bütün
KUIL QIRIG: (sf) Boğazı iri olan, boğazında beze olan
KUILT: (i) Öksürük sesi, öhö
KUILTİR: (i) Fr. Kültür
KUILYER/KUIN: (sf) Üşengeç, iş yapmak istemeyen, üşenen, tembel, miskin
KUIN: (sf) Uyuşuk
KUINCI: (i) Susam
KUIING: (sf) Uyuşuk, uyuşmuş

KUINGİ: (sf) Uyuşukluk, uyuşma, anesteji
KUIING BİYAYIŞ: (f) Uyuşmak
KUIING KERDIŞ: (f) Uyuşturmak
KUIP: (i) Bidon
KUIR: (i) Püsküllü bayan başlığı, sorguç
KUIRAS: (i) Pamuklu kalın bez, aba
KUIRD: (i) Kürt
KUIRDİ/KUIRDKİ: (i) Kürtçe
KUIRA KERDIŞ: (d) Bunamak
KUIRI: (i) Ar. Demirhane
KUIRIÇI: (i) Demirci
KUIRICITİ: (i) Demircilik
KUIRIK: (i) At, eşek yavrusu, sığa-tay
KUIRINDI: (sf) Ebter, çocuğu olmayan
KUIRK: (i) Tr. Kürk
KUIRKÊ FESELNAYIŞ: (d) Kürk dikmek (mec.) birinin hesabını dürmek-görmek
KUIRM: (i) Huy, heves, arzu, inat, stres
KUIRM CI UMYAYIŞ: (f) Yapacağı tutmak, inadı tutmak
KUIRM RIŞNAYIŞ: (f) Stres dökmek, stres atmak, rahatlamak
KUIRM ŞIKTIŞ: (f) Hevesini tatmin etmek, rahatlamak
KUIRMUNC: (i) Kırmanç
KUIRMUNCİ: (i) Kırmançı
KUIRM VETIŞ: (f) Hevesini çıkarmak
KUIRSI: (i) Ar. Kürsü, sandalye
KUIRT: (i) Kestirme, kısa yol, kısa kesme
KUIRT BIRNAYIŞ: (f) Kısa kestirmek
KUIRTA ŞYAYIŞ: (f) Kestirmeden gitmek
KUIRYEK: (i) Darı
KUIRYEK SPİ: (sf) Beyaz darı
KUIRYEK XAŞİK/KUIRYEK SUIR: (sf) Kırmızı darı
KUIRYEK SİYA/KUARI: (sf) Siyah darı
KUISPI: (i) Küşpe
KUITIK: (i) Köpek
KUITIK AWİ: (i) Su samuru
KUITIKİ: (i) Köpeklik, aşağılık davranış
KUITRIM: (sf) Kötürüm
KUI VÊŞAYİ: (i) Yanardağ, volkan
KUIYER: (sf) Dağcı
KUIYİ: (sf) Dağlı, yabani, barbar
KUIZ: (sf) Kambur
KUIZI: (i) Sansar

KUIZTÎ: (i) Kamburluk
KUIY AĞRÎ: (i) Ağrı dağı
KUIY CEMÊD: (i) Buz dağı, aysberg
KUIY ERFAT: (i) Arafat dağı
KUIY HÎRA: (i) Hira dağı
KUIY SEWR: (i) Sevr dağı
KULAV: (i) Keçe, çobanların giydiği
keçeden giysi, kepenek
KULMEK: (i) Kalça boşluğu
KUM: (i) Sayvan, çardak, gölgelik
KUM: (zm) Kim
KUMCA: (zm) Neresi, nereye
KUMCARA: (zm) Nereden
KUM HET: (sf) Hangi taraf
KUM HETA: (sf) Hangi tarafa
KUMIK: (zm) Kim ki
KUMİNİR: (zm) Kimilere
KUMİR: (zm) Kime
KUMRA: (zm) Kimden
KUN/KUHUN: (sf) Eski
KUNCÎ: (i) Çörekotu
KUNÇ: (i) Tarla Kargası
KUNLET: (sf) Eskitilen
KUNLETİ: (i) Eskiye çalan, eskice
KUNLET KERDIŞ: (f) Eskitmek
KUN BİYAYÎ: (sf) Eskimiş
KUN BİYAYÎŞ: (f) Eskimek
KUNIK: (i) Tiftik
KUNIN: (i) Ar. Aralık, ocak ayları
KUNIN EWİL: (i) Aralık
KUNIN PEYÎ: (i) Ocak
KUNKERDİ: (sf) Eskitilmiş
KUNKERDIŞ: (f) Eskitmek
KUNKUEL: (i) Meşe palamudu
KUNNİBİYAYÎ : (sf) Eskimemiş, yeni
KUNNİKERDİ: (sf) Eskitilmemiş, yeni
KUNYEZ: (i) Kepçe
KUNYEZ SEREK/ KUNYEZ WYELİK:
(sf) Sığ kepçe
KUNYEZ XUÊRÎ: (sf) Derin kepçe
KUPAYÎ: (sf) Çökmüş, yamulmuş
KUPAYÎŞ: (f) Çökmek, yamulmak
KUPNAYÎ: (sf) Çökertilmiş,
yamultulmuş
KUPNAYÎŞ: (f) Çökertmek, yamultmak
KURN: (i) Boru, oluk, değirmene su
taşıyan geniş boru
KURNA ZERİN: (i) Altınoluk
(Kâbe'de)
KUŞAD: (i) Duyum, haber

KUŞAD CI GINAYIŞ: (f) Haberi olmak,
duymak
KUŞTERİ: (i) Eğdi, kaşık oyma bıçağı
KÛIY: (i) Kabak
KÛIYÇE: (i) Kabak yemeği
KÛIYÊ QAF: (i) Su kabağı, suda
kabuğuyla pişirilen kabak
KÛIYÊ SAMUÊLÎ: (i) Bal kabağı

L

LA: (zf) Artık, peki
LA: (i) İp
LA: (i) Kat
LA: (i) Çay, dere
LA/LÊ: (i) Pay
LAÇIK: (i) Tülbent
LAJ/LAC: (i) Erkek, oğul
LAJEK: (sf) Gencecik erkek
LAKİN: (b) Ar. Lakin, ama, fakat
LAL: (i) Dilsiz
LALEK: (sf) Dilsiz kız
LALGU(N): (sf) Dil döken, yalvaran
LALGUN BİYAYIŞ: (f) Dil dökmek, yalvarmak
LALIK: (sf) Dilsiz erkek
LALKİ: (i) Hareketlerle anlaşmak, sağır dilsiz dili
LAMA: (i) İsp. Lama (hayvan)
LAMA: (i) Tr. Çıkıntı, raf
LAMA: (i) Yun. Lamba, idare, ampul
LA MİYUN EŞTİŞ: (d) İkilik yapamak, ayrımcılık yapmak
LAP: (i) Elin iç kısmı, avuç, aya
LAPAT: (i) Tokat
LAPAT EŞTİŞ: (f) Tokat atmak
LAPAT KERDİŞ: (f) Tokatlamak
LAPIK: (i) Eldiven
LAPİK: (ç.i.) Eldivenler
LAP KOTIŞ/LAPNAYIŞ: (f) Elle yemek, elle dalmak
LARUG: (i) Küçük bölge, bölüm
LASER: (i) Sel
LA SERKOTIŞ: (f) İp kaçmak-kaçması
LASTIK: (i) Fr. Lastik, soğuk kuyu, lastik ayakkabı
LAŞA: (i) Zar
LAŞÊ ÇIMU: (i) Göz zarı
LAŞÊ GUÊŞT: (i) Et üstündeki zar
LATİN: (i) Fr. Latin
LA VER EŞTİŞ: (d) İkilik yapamak, ayrımcılık yapmak
LAWATNAYIŞ: (f) Bulamak, bulaştırmak, kirletmek
LAWATNAYUEĞ: (sf) Bulayan, bulaştırır, kirleten
LAWATYAYIŞ: (f) Bulanmak, bulaşmak, kirlenmek

LAWATYAYUEĞ: (sf) Bulayan, bulaşır, kirlenen
LAWAYIŞ: (f) Havlamak, ürümek
LAWNAYIŞ: (f) Göstermek
LAWEK: (i) Evlat, oğul
LAWUK: (i) Türkü
LAYLAŞ: (sf) Heveslerinin peşinden giden, nefesine yenik düşen
LAZIM: (sf) Ar. Lazım, gerekli
LEĞEM: (i) Ar. Lağım, temel
LEĞENDUR: (i) Sırken otu
LEĞER: (sf) Yorgun, uyuşuk, cılız, zayıf
LEĞW: (sf) Ar. Boş konuşma, yalalaklık yapma
LEĞW: (i) Ar. Geçersiz yok hükmünde olma
LEHEF: (i) Yorgan
LEHİM: (i) Ar. Lehim
LEHM: (i) Ar. Et
LEHMECUN: (i) Ar. Lahmacun
LEK: (i) Naylon, plastik
LEKAŞ: (sf) Eskimiş ayakkabı
LEKI: (i) Leke
LEKI BİYAYIŞ: (f) Lekelenmek
LEKI KERDIŞ: (f) Lekelemek
LEKUEİ: (sf) Lokma edilmiş yenmemiş ziyan edilmiş ekmek
LEKUN: (i) Kar ayakkabısı, leken
LELBUIY: (i) Naylon, plastik yanığı kokusu
LEM: (i) Kaymak
LEM: (i) Fidan, bitki, dal
LEMUEZI: (i) Et, deri parçası
LE'N/LEĞN: (i) Ar. Lahit, mezarın içindeki ölünün bulunduğu çukur
LENG: (sf) Lenk, topal, aksak, sekme seken
LENGAYİ: (sf) Aksamış, topallamış
LENGAYIŞ: (f) Aksamak, topallamak
LENGERİ: (i) Büyük derin tabak
LENGLENG: (i) Seksek, aksak aksak
LENGLENG: (i) Leylek
LENGUIR: (f) Sekme, aksama, topallama
LENGUIR KERDIŞ: (f) Sekmek, aksamak, topallamak
LENGUN: (i) Leğen
LEP: (i) Köpek yiyeceği, yal
LEPIK: (sf) Sırılsıklam, aşırı ıslak

LEPIK BİYAYIŞ: (f) Sırılsıklam olmak, aşırı ıslanmak
LEQ: (sf) Oynak, sallanan
LEQAYİ: (sf) Yerinden oynamış, kıpırdamış, deprenmiş, oynak
LEQAYIŞ: (f) Yerinden oynamak, kıpırdamak, deprenmek, seğirmek
LEQMATIC: (i) Lakap
LEQMATIC PANAYIŞ: (f) Lakap takmak
LEQNAYİ: (sf) Yerinden oynamış, sallanan
LEQNAYIŞ: (f) Oynatmak, depretmek
LEŞGER: (i) Fa. Asker
LEŞGERTİ: (i) Askerlik
LER: (i) Yavru
LERZ: (i) Deprem
LERZ: (f) Titreme
LERZAYİ: (sf) Titremiş
LERZAYIŞ: (f) Titremek
LERZIK: (i) Titrek
LERZNAYİ: (sf) Titretilmiş
LERZNAYIŞ: (f) Titretmek
LEŞ: (i) Vücut, beden, gövde
LEŞA HERUM: (sf) Avret mahalli
LEŞÊ GUÊŞT: (sf) Gövde et, bütün et
LEŞÊ ÎNSUN: (i) İnsan bedeni, insan anatomisi
LEŞGER: (i) Asker
LEŞZERD/CANZERD: (i) Sarılık çeşidi, leptospirozis
LETÊK: (sf) Bir dilim
LETİ: (i) Dilim, ekme dilimi, parça
LETİF: (sf) Ar. İnce, zarif, iyilik yapan
LETRUEŞ: (sf) İyi pişmemiş, çok kalın yapılmış ekme
LEW: (i) Dudak, öpme
LEW DUIRM: (sf) Kaba dudaklı
LEWEK/LEEK: (sf) Genç, delikanlı
LEWHA: (i) Ar. Levha, pano, tabela, tablo
LEWI: (i) Uç, sınır, üst
LEW TUIRNÊS/HURNYES: (sf) Sarkık, kaba dudak, dudaklı
LEW PANAYIŞ: (f) Öpmek, öpücük kondurmak
LEZ: (i) Çabuk, acele
LEZABÊZ: (zf) Çabucak, acil
LEZGÊR: (sf) Aceleci
LEZKERDIŞ: (f) Acele etmek

LÊBLÊBİ: (i) Ar. Leblebi
LÊHAY: (i) Uzun hava
LÊHAY UNTIŞ: (f) Uzun hava çekmek, söylemek
LÊLAWIN/LIÊL: (sf) Bulanık
LÊLAWIN KERDIŞ: (f) Bulanık yapmak, bulandırmak
LÊMUN: (i) Yun. Limon
LÊR: (f) Yuvarlanma
LÊR BİYAYİ: (sf) Yuvarlanmış
LÊR BİYAYIŞ: (f) Yuvarlanmak
LÊRBYAYUEĞ: (sf) Yuvarlanan
LÊR KERDI: (sf) Yuvarlanmış
LÊR KERDIŞ: (f) Yuvarlamak
LÊRKERDUEĞ: (sf) Yuvarlayan
LÊW: (i) Fidan, fidanlar
LÊW: (ç.i) Dudaklar
LÊW TUIRNÊS/HURNYÊS: (i) Sarkık, kaba dudaklar
LIÊŞ/LIŞ: (i) Kir
LIÊŞIN: (sf) Kirli, kilenmiş bulaşık
LIÊŞ LIVORD: (i) Kir pas
LIÊTNAYİ: (sf) Pısmış, pusmuş, sinmiş
LIÊTNAYIŞ: (i) Pısmak, pusmak, sinmek
LIMDUN: (i) Yüklük, yorgan yatak konan yer
LING: (i) Ayak
LINGÊK: (sf) Bir ayak
LINGÊK PÊ: (zf) Bir adım sonra, bir müddet sonra
LINGÊK VER/ VÊRCİ: (zf) Bir adım önce, bir an önce
LINGÊ PÊ: (sf) Arka ayak
LINGÊ VÊR: (sf) Ön ayak
LINGSAR: (i) Ayak direme, isteksizlik, ağır davranma
LINGSARİ: (i) Ayak direme hali
LINGSARİ KERDIŞ: (f) Ayak diremek
LINGUNXUI DERG KERDIŞ: (f) Ayaklarını uzatmak, (mec.) aşırıya kaçmak, ileri gitmek
LINGU SER KOTIŞ: (f) Ayakları üstüne düşmek, (mec.) ayakta çok durmak, yorulmak
LINGUN XUI SER VINERTIŞ: (f) Ayakları üstünde durabilmek, (mec.) işini görebilmek, kendi kendine yetebilmek
LINGWARWÊ: (sf) Yalınayak, daltaban
LIQIZDKIN: (sf) Cıvık

LİŞT: (i) Yalama fiili
LİŞTIK: (sf) Yalayan
LİŞTI/ LIYESTI/ LÊSAYÎ: (sf)
Yalanmış
LİŞTIŞ/ LIYESTIŞ/ LÊSAYÎŞ: (f)
Yalamak, tabağında yemek bırakmamak,
sünnetlemek
LİÇ: (sf) Ufak sebze meyve, taze, körpe
LİÇİK: (sf) Ufacık sebze meyve,
körpecik
LİF: (i) Ar. Lif, banyo kesesi
LİHUNI: (i) Yun. Lahana
LİL: (i) Açık renk
LİLİK: (i) Saydam, billur, şeffaf, parlak,
kaygan olan, ayna
LİN: (i) Kazan, büyük bakır kap
LİNG: (zf) Yayan, yürüyerek
LİNG: (ç.i) Ayaklar
LİNG PÊ: (ç.i.) Arka ayaklar
LİNG ŞİYAYÎŞ: (f) Yayan gitmek
LİNG VÊR: (sf) Ön ayaklar
LİR: (i) Yavru, civciv
LİRA: (i) İt: Lira
LİRİK: (i) Yavrucak
LİŞTIK/LİYESTIK: (sf) Yalayan
LİTER: (i) Yedi kg'lık ağırlık ölçüsü
LİTRI: (i) Yun. Litre
LİYAYÎŞ: (f) Emmek (süt)
LİYEF: (f) Ar. Dolanma, sarmalama,
kıvrılma
LİYEF EŞTI: (sf) Dolanmış,
sarmalanmış, kıvrılmış
LİYEF EŞTIŞ: (f) Dolanmak,
sarmalamak, kıvrılmak
LOBÎ: (i) Fasulye
LOD: (i) Ot, saman v.b. yığını, üst üste
atarak yapılan yığın, lod
LOGENDI: (sf) Aylak aylak gezen
LOĞAR: (i) Fr. Rögar
LORA: (b) Çünkü
LORİK: (i) Ninni
LORİKU VATIŞ: (f) Ninni söylemek
LOTIŞ: (f) Emmek (süt)
LUAĞ/LOĞ/MADRUM: (i) Yuvak,
yurgu
LUAQVÊ: (f) Yalvarma
LUAQVÊ KERDIŞ: (f) Yalvarmak
LUEJIN/LOJIN: (i) Baca, geniş
aydınlatma deliği

LUEK/LOK: (i) Belli bir bölge, yöre,
lokal, ada
LUEL/LOL: (i) Börek
LUELÊ MİN RUN: (sf) Bişi, yağda
pişirilen börek
LUELÊ SER TOQ: (i) Gözleme, sacda
pişirilen börek
LUEMI/LOMI: (i) Beklenti
LUEMI KERDIŞ: (f) Beklenti içinde
olmak
LUEMI KERDUEĞ: (sf) Beklenti içinde
olan
LUEP/LOP: (i) Danaburun (hayvan)
LUEQ/LOQ: (f) Koşar gibi yürüme
LUEQ EŞTIŞ: (d) Yan gelip yatmak,
gezmek, tozmak
LUEQRA/LOQRA/LOQERA: (i)
Bağırsak
LUEQRAWA QALIN: (i) Kalın bağırsak
LUEQRAWA BARÎ: (i) İnce bağırsak
LUEQRÊ: (ç.i) Bağırsaklar
LUER/LOR: (i) Gelincik (hayvan)
LUETUM/LOTUM: (i) Mil, çamur,
batak, bataklık
LUETUMIN: (sf) Milli, çamurlu
LUEXPİN/LOXPİN: (i) Kuzey, kuz,
kuzeyde yeşeren
LUIL: (i) Aşı (ağaç)
LUIL KERDI: (i) Aşılansmış
LUIL KERDIŞ: (i) Aşılamak
LUILİK: (sf) Cıvık, akışkan
LUIRÎ: (i) Ninni
LUIZIM: (i) Ar. Lüzum, gereklilik
LUĞAT: (i) Ar. Lügat, sözlük
LU'LU: (i) İnci
LUNAYÎŞ: (f) Emzirmek
LUTUF: (i) Ar. İyilik, incelik, yardım
LUTUF KERDIŞ: (f) Lütuf etmek, iyilik
etmek
LÛLI: (i) Lüle, uç, ağız, namlu
LÛLÊ MÊSİN: (i) İbrik lülesi, ucu
LÛLÊ TIFING: (i) Tüfek namlusu
LÛİY: (i) Tilki
LÛZD: (sf) Ağızını tutamayan, söz
tutamayan
LÛZDNAYÎŞ: (f) Ağızından kaçırmak

M

MA: (zm) Biz
MACIR: (i) Ar. Muhacir, göç eden
MACIRTİ: (i) Muhacirlik, göç etmeclik
MADAK: (i) Manda (dişi)
MADALYA: (i) İt. Madalya
MADEM: (zm) Ar. Madem
MADRUM: (i) Yuvak
MAĞ: (i) Odun, ot balyası dizini
MAKİNA: (i) İt. Makine, aygıt
MAKİNÊ CILU: (i) Çamaşır makinesi
MAKİNÊ FESALNAYİŞ: (i) Dikiş makinesi
MAKİNÊ FIRAQU: (i) Bulaşık makinesi
MAKİNÊ SUİRKERDİŞ: (i) Kızartma makinesi, fritöz
MAKİNÊ SUİRKERDİŞ NUN: (i) Ekmek kızartma makinesi
MAKİNÊ ZUAKERDİŞ: (i) Kurutma makinesi
MAKİNÊ ZUAKERDİŞ GIJİK: (i) Saç kurutma makinesi
MAL: (i) Ar. Mal, varlık, zenginlik
MAL: (i) Bağırsak kurdu, tenya
MALA: (i) Mala, sıvacı aleti
MALADAR: (i) Yabani kavak
MALAQA: (i) Muallâk, boşta olma, sürünceme
MALAQA MENDİ: (sf) Sürüncemede kalmış, muallâkta kalmış, boşta kalmış
MALAQA MENDİŞ: (f) Sürüncemede kalmak, muallâkta kalmak, boşta kalmak
MALAQOF: (i) Kadın iç giysisi, gecelik
MALATİ: (i) Malatya
MALAVA: (sf) Malayani, başıboş, aylak
MALAVA KERDİ: (sf) Başıboş gezmiş-gezen
MALAVA KERDİŞ: (f) Başıboş gezmek
MALDAR: (sf) Malı olan, zengin
MALDARİ/MALDARTİ: (i) Zenginlik
MALEW: (i) Düve (2 yaşında)
MALİ ALLAH: (i) Allah'ın malı, zekât
MALİ DIZDİ: (sf) Hırsızlık malı
MALİ HELAL: (sf) Helal mal
MALİ HERUM: (sf) Haram mal
MALİ HUMÊ: (i) Allah'ın malı, zekat
MALİYET: (i) Ar. Maliyet
MAL ZIKA: (i) Zekât malı

MALLA: (i) Ar. Molla, hoca
MALLATİ: (i) Mollalaık, hocalık
MALLATİ KERDİŞ: (f) Hocalık yapmak
MAL MILK: (i) Mal mülk, zenginlik
MALMISTIK: (i) Kıvrınma
MALMISTIK DAYİŞ: (f) Kıvrınmak, yerinde duramamak
MALMISTIK KERDİŞ: (f) Kıvrınmak, yerinde duramamak
MALMISTIKİ: (i) Kıvrınma hali
MALYA: (i) Ar. Maliye
MALYEZ: (i) Buğday unuyla yapılan üzerine tereyağı dökülerek yenen lapa yemeği
MAMUIR: (sf) Ar. Mamur, bayındır, şen
MANDAL: (i) Ar. Mandal, kıskaç
MANDAL: (i) İt. Mandalina
MANE'İ: (i) Mani, engel
MANE'İ BİYAYİ: (sf) Engel olunmuş
MANE'İ BİYAYİŞ: (f) Engel olma
MANE'İ KERDİŞ: (f) Engel etmek
MANE'İ VIRAŞTIŞ: (f) Engel yapmak-olmak
MANTİS: (i) Mangal, barbekü
MANULA: (i) İt. Manivela, kaldıraç
MA PİYOR: (zm) Biz hepimiz
MAR: (i) Yılan
MARA: (zm) Bizden
MARAD: (i) Ar. Murat, arzu, evlenme
MARAD CA BİYAYİ: (sf) Muradına ermiş
MARAD CA BİYAYİŞ: (f) Muradına ermek
MARAD CA ARDİ: (sf) Muradı yerine getirilmiş
MARAD CA ARDİŞ: (f) Muradı yerine getirmek
MARAD CA UMYAYİ: (sf) Muradı yerine gelmiş
MARAD CA UMYAYİŞ: (f) Muradı yerine gelmek
MARAD DİYAYİ: (sf) Mürüvvetini görmüş
MARAD DİYAYİŞ: (f) Mürüvvetini görmek
MARAZ: (i) Ar. Hastalık, keder, üzüntü
MARAZ CI KOTİŞ: (f) İçine hastalık düşmek, hastalanmak
MARAZDAR: (sf) Dertli, kederli, hüznü

MARAZDAR BİYAYI: (sf) Üzülmüş
MARAZDAR BİYAYIŞ: (f) Üzülmek
MARAZDAR KERDI: (sf) Üzmüş
MARAZDAR KERDIŞ: (f) Üzmek
MARAZ DAYIŞ: (f) Üzüntü vermek
MARAZ DİYAYIŞ: (f) Üzüntü görmek
MARAZ UNTIŞ: (f) Üzüntü çekmek
MARAZ WERDIŞ: (f) Dert, hüzn
yemek
MARAZ ZERI KERDIŞ: (f) İçine üzüntü
vermek, hasta etmek
MAR BİN ŞİMİYEL: (sf) Sap altındaki
yılan, (mec.) sinsi kişi
MAR ÇI: (zm) Bize ne
MARD: (i) Ana, anne
MARĖUËLİ: (i) Kertenkele
MARĖUELİ MİN AW: (i) Semender
MARI: (i) Nikâh
MARI BIRNAYIŞ: (f) Nikah kesmek,
nikahlamak
MARI BIRNAYUEĞ: (sf) Nikah kıyan
MARI BİYAYI: (f) Nikâhlanmış
MARI BİYAYIŞ: (f) Nikâhlanmak
MARI BİYAYUEĞ: (sf) Nikâhlanan
MARI KERDI: (sf) Nikâhlanmış
MARI KERDIŞ: (f) Nikâhlamak
MARI KERDUEĞ: (sf) Nikâhlayan
MARI VIRAŞTIŞ: (f) Nikâh yapmak-
kıymak
MARI VIRAŞTUEĞ: (sf) Nikâh yapan-
kıyan
MARİ: (zm) Bize
MARİ: (i) Kuşlarda dişilik, dişi kuş
MARİZ: (zm) Bize de
MARMASI: (i) Yılan Balığı
MAROL: (i) Yun. Marul
MARQA: (i) İt. Marka
MARQË: (f) Sürünme, dolanma,
debelenme
MARQË KERDIŞ: (f) Sürünmek,
dolanmak, debelenmek
MASA: (i) İt. Masa
MASAT: (i) Ar. Masat, bileme aracı
MASAYIŞ: (i) Şişmek
MASAYIŞI: (i) Şişlik
MASË HERU: (i) İribaş, kurbağa
yavrusu
MASË KUITİK: (i) Köpek balığı
MASI: (i) Balık
MASIGËR: (i) Balıkçı

MASIGËRTİ: (i) Balıkçılık
MASICA/MASIXUNI: (i) Balık yeri,
balık satılan yer
MASKË: (i) İt. Maske
MASNAYIŞ: (f) Şişirmek
MAST: (i) Yoğurt
MASTAR: (i) Ar. Mastar, kelime kökeni,
inşaat aleti
MAST TIRŞ: (sf) Ekşi yoğurt
MASTYER: (i) Huni
MASURA: (i) Karasabanda ok (saban
orta direği ile toprağı kazan çatallı kısmın
arasına sokulan hafif açılı alet-sopa
MASURA: (i) Yun. Masura, üzerine ip
sarılan nesne
MAŞA: (i) Maşa
MAŞRABA: (i) Ar. Maşrapa
MATARİS: (i) Karı oyarak yapılan
kulübe, kar kulübesi
MATQAW: (i) Ar. Matkap
MAVAJ: (b) Söz gelimi, farz edelim,
faraza
MAWİ: (i) Dişi domuz
MAY: (i) Anne
MAY: (i) Meni
MAYDINOZ: (i) Yun. Maydanoz
MAYEK: (i) İlik (düğme için)
MAYET: (i) Ar. Maiyet, emir
altındakiler, alt tabakadakiler
MAYIN: (i) Kısrak, dişi at
MAYİN: (i) İng. Mayın, patlayıcı
MAZ: (zm) Biz de
MAZ: (i) Omur
MAZİK: (i) Omurga
MAZİK ERDNAYIŞ: (d) Sırtı yere
getirmek, yenmek
MAZİK MİL: (i) Boyun omurgası
MAZİK MİYUNİ: (i) Bel omurgası
MAZİK PAŞT: (i) Sırt omurgası
MAZOT: (i) Rus. Mazot, motorin
MAZYER: (i) Meşe
MAZYERIN: (sf) Meşeden yapılmış
ME: (ek) Me, ma olumsuzluk eki
(mevıraz-yapma)
MEAL: (i) Ar. Meal, çeviri
MEAŞ: (i) Ar. Maaş
MEAŞĖËR: (sf) Maaşı olan, maaşlı
MEAŞ GUIRETİŞ: (f) Maaş almak
MEAŞ GUIRETUEĞ: (sf) Maaş alan
MEB'US: (i) Ar. Mebus, milletvekili

MEB'USTİ: (i) Mebusluk, milletvekilliği
MECAL: (i) Ar. Güç, takat
MEDED: (i) Ar. Medet, yardım
MEDET KERDUEĞ: (sf) Medet eden, yardım eden
MEDIH: (i) Ar. Medih, övünç, övgü
MEDIH BİYAYIŞ: (f) Övülmek
MEDIHKAR: (sf) Metheden
MEDIHKERDIŞ: (f) Methetmek, övmek
MEDRESA: (i) Ar. Medrese, üniversite
MEDRESÊ EWİL: (i) Yüksek okul
MEEZİN: (i) Ar. Müezzin
MEFTI: (i) Ar. Anahtar
MEĞCUN/ME'CUN: (i) Ar. Macun
MEĞD/ME'D: (i) Gıybet
MEĞDEN: (i) Ar. Maden, metal
MEĞDENİN: (sf) Madeni olan, metalik
MEĞDI/ME'DI: (i) Ar. İştah, mide
MEĞDKAR: (sf) Gıybet eden
MEĞD KERDIŞ: (f) Gıybet etmek
MEĞDUR: (sf) Ar. Mağdur, haksızlığa uğrayan
MEĞDURYET: (i) Ar. Mağduriyet, mağdurluk, haksızlık
MEĞEL: (i) Hayvanların öğlen sıcaklığında dinlenmesi
MEĞEL BİYAYI: (sf) Öğlen arasına durmuş, (mec.) kös kös oturan, bir şey yapmayan
MEĞEL BİYAYIŞ: (f) Öğlen arasına durmak, (mec.) kös kös oturmak, bir şey yapmamak
MEĞEL KERDI: (sf) Öğlen arasına durdurulmuş
MEĞEL KERDIŞ: (f) Öğlen arasına durdurmak
MEĞLUB: (sf) Ar. Yenilgiye uğramış, yenilmiş
MEĞLUBİYET: (i) Ar. Yenilgi
MEĞLUBİYETİ: (i) Yenilmişlik
MEĞLUJ/ME'LUJ: (i) Macun
MEHF: (i) Ar. Mahıv, imha, etkisiz kılma, yok olma
MEHF BİYAYI: (sf) Mahvolmuş
MEHF BİYAYIŞ: (f) Mahvolmak
MEHFIZ: (sf) Ar. Korunaklı, saklı
MEHFIZI: (i) Muhafaza, koruma
MEHFIZI BİYAYI: (sf) Korunmuş
MEHFIZI BİYAYIŞ: (f) Korunmak

MEHFIZIKAR: (sf) Muhafazakâr, koruyan
MEHFIZI KERDI: (sf) Muhafazaya alınmış, korumaya alınmış, korunmuş
MEHFIZI KERDIŞ: (f) Muhafazaya almak, korumaya almak, korumak
MEHF KAR: (sf) Mahveden
MEHF KERDI: (sf) Mahvedilmiş, etkisiz kılınmış, yok edilmiş
MEHF KERDIŞ: (f) Mahvetmek, etkisiz kılmak, yok etmek
MEHİR: (sf) Mahrum, yoksun
MEHİR BİYAYI: (sf) Mahrum olmuş
MEHİR BİYAYIŞ: (f) Mahrum olmak
MEHRUMKAR: (sf) Mahrum eden
MEHİR KERDI: (sf) Mahrum edilmiş
MEHİR KERDIŞ: (f) Mahrum etmek
MEHKEMA: (i) Ar. Mahkeme, adliye, yargı
MEHKEMA BİYAYI: (sf) Yargılanmış
MEHKEMA BİYAYIŞ: (f) Yargılanmak
MEHKEMA BİYAYUEĞ: (sf) Yargılanan
MEHKEMA KERDI: (sf) Yargılanmış
MEHKEMA KERDIŞ: (i) Yargılamak
MEHKEMA KERDUEĞ: (sf) Yargılayan
MEHKUM: (i.s) Ar. Hükümlü, kaçak
MEHKUM BİYAYIŞ: Mahkûm olmak, hüküm giymek, kaçak olmak
MEHKUM KERDIŞ: Mahkûm etmek, hükümlü etmek, kaçak yapmak-etmek
MEHKUMTİ: (i) Hükümlülük, kaçaklık
MEHLA: (i) Ar. Mahalle, şehrin bir bölümü
MEHLEBİ: (i) Tr. Muhallebi
MEHLUM: (sf) Malum, bilinen
MEHSERI: (i) Pekmezin kaynatıldığı alan
MEHQEQ: (zf) Ar. Muhakkak, kesinlikle
MEHQUIL: (sf) Kibar, beyefendi, anlayışlı
MEHQUILTİ: (i) Kibarlık, beyefendilik
MEHREM: (i) Ar. Mahrem
MEHREMYET: (i) Mahremiyet
MEHRUM: (sf) Ar. Mahrum, geri kalmış, yoksun
MEHRUMYET: (i) Mahrumiyet, geri kalmışlık
MEHSUM: (sf) Ar. Masum, suçsuz, günahsız

MEHSUMTÎ: (i) Suçsuzluk, günahsızlık
MEHSUR: (i) Ar. Kusur, önemli olup olmama durumu, kuşatılmış
MEHŞER: (i) Ar. Mahşer, haşır günü, kalabalık
MEHTAJ: (sf) Ar. Muhtaç, ihtiyaç duyan
MEHTAJÎ: (zf) İhtiyaçtan
MEHTAJÎ VER: (zf) İhtiyaç sebebiyle
MEHTİBER: (sf) Ar. Muteber, itibarlı, saygın
MEHTİBERTÎ: (i) İtibarlılık, saygınlık
MEHYA: (i) Fa. Mahya
MEHZEN: (i) Ar. Mahzen, saklama yeri, depo
MEHZUN: (sf) Ar. Üzgün
MEJNUN: (sf) Ar. Mecnun, deli, çılgın
MEKELUN: (i) Nasır
MEK(ER) : (f) Yapma
MEKKI: (i)Ar. Mekke
MEKUN: (i) Ar. Mekan
MEKTEW: (i) Ar. Okul, mektep
MEKTUW: (i) Ar. Mektup
MELEK/MELEKET: (i) Ar. Melaike, melek
MELEKÊ MÊRG/MELEKÊ CUN: (i) Ölüm Meleği
MELEKÊ SUIR: (i) Suru üfleyen Melek
MELEKÊ TEB'ET/MELEKÊ DAR-BÊR: (i) Tabiat Meleği
MELEKÊ WEHY: (i)Vahiy Meleği
MELEŞA: (i) Sivrisinek
MELEŞÊ: (ç.i) Sivrisinekler
MELHEM: (i) Ar. Krem, merhem
MELI: (i) Çekirge
MELIS: (i) Göz, oda, bölüm, kısım
ME'LİFET: (i) Terbiye, efendilik,
ME'LİFÊT XUI SER VINERTİŞ: (f) Terbiyesiyle kalmak, efendiliğiyle kalmak-durmak
MELJI/MELCI: (i) Kuşkonmaz otu
ME'MELI: Ar. Davranış, uygulama, muamele, iş
MEMNUN: (sf) Memnun, kıvaçlı, mutlu
MEMUIR: (i) Ar. Memur, bürokrat
MEMUIRTÎ: (i) Memurluk
ME'NA: (i) Ar. Mana, anlam
MENBA': (i) Ar. Membeda, kaynak
MENEKŞE: (i) Fa. Menekşe
ME'NI/MEĞNI: (i) Ar. Muayene, görme, yoklama

ME'NI BİYAYIŞ: Muayene olmak
ME'NIKAR: (sf) Muayene yapan-eden
ME'NI KERDIŞ: (f) Muayene etmek, yoklamak
MENDÊ: (ç.i) Kalanlar, kalmışlar
MENDI: (sf) Kalmış, kalan, benzemiş
MENDIŞ: (f) Kalmak
MENDIŞ: (f) Benzemek
MENFIAT: (i) Ar. Menfaat, çıkar
MENFIATBAZ: (sf) Menfaatçi, çıkarıcı
MENFIATBAZÎ: (i) Menfaatçilik, çıkarıcılık
MENGENI: (i) Yun. Mengene, işkence
MENGENI EŞTİŞ: (f) Mengeneye atmak, sıkıştırmak
MEQBER: (i) Ar. Yatır, ziyaret mezar
MEQBUB: (i) Ar. Makbuz, alındı kağıdı
MEQET: (i) Ar. Sedir, divan, (mec.) anüs
MER: (i) Bel (kürek çeşidi)
MERA: (b) Meğer, gerek, oysaki, sanki (mera tı in guırı ina bıêr, mera mı in guırı ina ke?)
MER'A: (i) Ar. Mera, çayır
MERAŞAL: (sf) Fr. Mareşal
MERCÛÎ: (i) Mercimek
MERDAR: (sf) Murdar, mundar, leş, ölü hayvan
MERDARÎ: (i) Murdarlık
MERDI: (sf) Ölü, ölen
MERDIM: (i) Adam, akraba
MERDIMATÎ: (i) Akrabalık
MERDIM BÎ REHM: (sf) Acımasız adam
MERDIM CUİMİYERD: (sf) Cömert, delikanlı adam
MERDIM ÇIKUID: (sf) Cimri adam
MERDIM DEST AKEYI: (sf) Eli açık, cömert adam
MERDIM EKİS: (sf) Aksi adam
MERDIM EŞKERA: (sf) Açık sözlü adam
MERDIMÊK: (i) Adamın biri
MERDIM FİNKER: (sf) Kurnaz adam
MERDIM GİSK: (sf) İnatçı adam
MERDİM GUIRÎ: (sf) İş admi, iş bilen adam
MERDIM ĞEZEW: (sf) Acımasız adam
MERDIM ĞÊRÎW: (sf) Yabancı adam
MERDIM ĞİDAR: (sf) Öfkeli, kızgın, saldırgan adam

MERDIM HOL: (sf) İyi adam
MERDIM MEHQUL: (sf) Kibar adam
MERDIM ME'LİFET: (sf) Efendi adam
MERDIM MIĞÊR: (sf) Sinsi adam
MERDIM MILAYİM: (sf) Sakin adam
MERDIM RAŞT: (sf) Doğru Adam
MERDIM REHM: (sf) Merhametli adam
MERDIM RUWAKAR: (sf) İkiyüzlü adam
MERDIM SIST: (sf) Gevşek adam
MERDIM SIVIK: (sf) Çevik adam
MERDIM WEŞ: (sf) Hoş, latif adam
MERDIM XEWATUAĞ: (sf) Çalışkan adam, çalışmayı seven adam
MERDIM XIRAW: (sf) Kötü adam
MERDIM ZUIRKER: (sf) Yalancı adam
MERDIM ZUNAYİ: (sf) Bilgili adam
MERDİM: (ç.i) Adamlar
MERDUNI: (i) Merdane, hamur açma aleti
MEREK: (i) Samanlık
MEREQ: (i) Ar. Merak
MERÊ AW: (i) Su testisi
MERÊ DÜİ: (i) Ayran testisi
MERG: (i) Otlak
MERG: (i) Ölüm
MERG REHAT: (sf) Kolay ölüm
MERGUILI: (i) Ölü taklidi
MERHALI: (i) Ar. Merhale, aşama, katman
MERHEBI: (i) Ar. Merhaba, selam
MERI: (i) Fare
MERI: (i) Testi
MERISNAYI: (sf) Sünmüş
MERISNAYIŞ: (f) Sünmek
ME'RİFET: (i) Ar. Marifet, beceri, hüner
MERKEZ: (i) Ar. Merkez
MERMER: (i) Ar. Mermer
MER KERDI: (sf) Bellenmiş
MER KERDIŞ: (f) Bellemek
MERTEBI: (i) Ar. Mertebe, derece, seviye
MERTEK: (i) Erm. Mertek, yapıda kullanılan ağaç
MERWI: (i) Ar. Merve, Merve tepesi
MES: (i) Mest ayakkabı
MESAJ: (i) Fr. Mesaj
MESAYİ: (i) Ar. Mesai, çalışma, iş zamanı

MESELA: (i) Konu, olay, örnek, masal, anı
MESELÊ: (ç.i.) Masallar
MESİH: (i) Ar. Mesh, mesh etme
MESKAR: (i) Suyun önünü açan cetvel
MES KERDI: (sf) Mesh edilmiş
MES KERDIŞ: (f) Mesh etmek
MEST: (sf) Mest, kendinden geçmiş
MESUL: (sf) Ar. Mesul, sorumlu
MESULTİ: (i) Sorumluluk
MEŞAR: (i) Hızır, yukardan aşağı işleyen hızır
MEŞK: (i) Tulum, yayık
MEŞK VETIŞ: (f) Tulum çıkarmak
MEŞK TIŞUNAYIŞ: (f) Yayık sallamak
MEŞKIJİ: (i) Deri sergi-yaygı (El değirmenin altına serilir)
MEŞQET: (i) Ar. Meşakkat, sıkıntı
MEŞT: (i) Yarın
MEŞUENI: (i) Düğen-düven, hayvanlara takılıp dane ve sapların ayıklanması için toplanan ekinin üzerinde bir daire şeklinde gezdirildiği düzenek
MEŞWAR: (sf) Sümsük, sünepe, ağır davranan, uyusuk
METELIK: (i) Fr. Metelik, madeni para
MEUNKİ: (zf) Tatlı dille, kavli leyin
MEWIJ: (i) Kuru üzüm
MEWLEWİ: (i) Ar. Mevlevi
MEWLEWİTİ: (i) Mevlevilik
MEXMEL: (i) Tülbent
MEXREC: (i) Ar. Mahreç, çıkış yeri
MEXSERI/MESQERI: (sf) Ar. Maskara, eğlendirici, sevimli, güldürücü
MEXSERETİ: (i) Maskaralık
MEXSET: (i) Ar. Maksat, gaye, amaç
ME'ZEMI: (i) Ar. Malzeme
MEZAT: (i) Ar. Mezat, açık arttırma, müzayedede
MEZAT EŞTIŞ: (f) Mezata atmak
MEZAT KOTIŞ: (f) Mezata düşmek, ucuza gitmek
MEZAT VETIŞ: (f) Mezata çıkarmak, açık arttırmaya çıkarmak
MEZBATA: (i) Ar. Mazbata, tutanak
MEZBUT: (sf) Ar. Mazbut, korunaklı, mahfuz
MEZEL: (i) Ar. Mezar
MEZÊL: (ç.i.) Mezarlar, mezarlık
MEZG: (i) İlik

MEZHEW: (i) Ar. Mezhep
MEZHÊW HENBÊLÎ: (i) Hanbelî
Mezhebi
MEZHÊW HENFÎ: (i) Hanefi Mezhebi
MEZHÊW MALÎKÎ: (i) Maliki Mezhebi
MEZHÊW ŞAFÎ: (i) Şafi Mezhebi
MEZLUM: (sf) Ar. Mazlum, zulme uğrayan, zulüm görmüş
MEZLUMTÎ: (i) Mazlumluk
MEZRA: (i) Ar. Mezra (köy)
MEZRUI: (i) İt. Mezura (uzunluk ölçü aleti)
MÊCÎDI: (i) Ar. Mecidiye (para)
MÊCLIS: (i) Ar Meclis, parlamento
MÊDÎNA: (i) Ar. Medine
MÊHDÎ(N): (i) Ar. Mehdi
MÊNZİL: (i) Ar. Menzil, incek yer, durak
MÊR: (i) Bel, kemer
MÊRA BESTİŞ: (f) Beline bağlamak-dolamak
MÊSCİD: (i) Ar. Mescit
MÊSCİDÎ HERAM: (i) Ar. Mescidi Haram
MÊSCİDÎ NEBEVÎ: (i) Ar. Mescidi Nebevi
MÊSİN: (i) İbrik
MÊSÎNA ASNİN: (i) Demir ibrik
MÊSÎNA HERİN: (i) Toprak ibrik
MÊSÎNA LEK: (i) Naylon ibrik
MÊSÎNA SIFRİN: (i) Bakır ibrik
MÊŞİN: (i) Tabaklanmış deri
MEŞİN: (i) Koyun cinsi, koyungiller
MÊŞNA: (i) Koyun
MÊTÎ(N): (sf) Ar. Metin, sağlam, dayanıklı, güçlü
MÊVI: (i) Fa. Meyve
MÊWZÎ: (i) Ar. Mevzi, mahal, bölge, yer
MÊWZÎ: (i) Ar. Mevzu, konu
MÊWZÎ RAARDİŞ: (f) Konuyu gündeme getirmek, konuya değinmek
MÊYDUN: (i) Ar. Meydan
MÊYDUN GIRD: (i) Büyük meydan
MÊYDUN HÎRA: (i) Geniş meydan
MÊYDUN QIJ: (i) Küçük meydan
MÊYÎT: (i) Ar. Meyyit, ölü
MÊYMAN: (i) Misafir
MÊYMANTÎ: (i) Misafirlik
MÊYMENET: (i) Ar. Meymenet, uğur, kutluluk

MÊYXUNI: (i) Fa. Meyhane
MÊZG ASTÎ: (i) Kemik iliği
MÊZG SARÎ: (i) Beyin
MI: (zm) Ben
MICEWHER: (i) Ar. Mücevher
MIÇ: (i) Öpme
MIÇIK: (i) Öpücük
MIÇ KERDIŞ: (f) Öpmek
MIDÛR: (i) Ar. Müdür
MIDÛRTÎ: (i) Müdürlük
MIDÛRTÎ KERDIŞ: (f) Müdürlük yapmak
MIFLIS: (f) Ar. Müflis, iflas etmiş, batkın
MIFLIS BİYAYÎ: (sf) İflas etmiş
MIFLIS BİYAYİŞ: (f) İflas etmek
MIFLIS KERDI: (sf) İflas ettirilmiş
MIFLIS KERDIŞ: (f) İflas ettirmek
MIFREZI: (i) Ar. Müfreze, askeri birlik
MIFTITÎ: (i) Müftülük
MIFTÎ: (i) Ar. Müftü
MIFTÎÎ: (ç.i) Müftüler
MI GUERI: (zf) Kanaatimce, bana göre
MIĞÊR: (sf) Sinsi
MIĞÊRTÎ: (i) Sinsilik
MIĞOF: (sf) Korkunç
MIĞOFIN: (sf) Korkunç olan, çirkin
MIHENDÎS: (i) Ar. Mühendis
MIHENDÎSTÎ: (i) Mühendislik
MIHKEM: (sf) Ar. Muhkem, sağlam
MIHRAB: (i) Ar. Mihrap
MIJ: (i) Sis
MIJAK: (i) Kaş
MIJAK PİL: (sf) İri kaşlı
MIJD: (i) Değirmende buğday öğütmeye karşılık alınan pay
MIJLOR: (i) Egzama
MIJLORA AWÎ: (sf) Sulu egzama
MIJLORA BÊJ: (sf) Kuru egzama
MIJLOR VETİŞ: (f) Egzama çıkarmak
MIKNI: (sf) Az, azıcık
MIKNI MIKNI: (zf) Azar azar
MIL: (i) Boyun, gerdan
MILAYÎM: (sf) Ar. Mülayim, sakin
MILDEST: (i) El bileği
MILET: (i) Ar. Millet
MILÊS: (sf) Pasaklı, kirli
MILÊSÎ: (i) Pasaklılık, kirlilik
MILK: (i) Ar. Mülk, varlık

MIL QİQ/QİQ MIL: (sf) Boynu uzun ve yamuk olan
MIL ŞIKTI: (sf) Boynu kırılmış, (mec.) boynu bükük, küçük düşmüş, üzgün
MIL ŞIKTI BİYAYIŞ: (f) Boynu kırılmış olmak, (mec.) boynu bükülmek, küçük düşmek
MIL ŞIKTI KERDIŞ: (f) Boynunu kırmak-kırdırmak, (mec.) boynunu bükme-küçültmek, küçük düşürmek
MILUIR BİYAYIŞ: (d) Boynuna-başına kalmak
MİLÛL: (sf) Ar. Melül, dalgın, düşünceli, üzgün
MINARA: (i) Ar. Minare
MINASIB: (i) Ar. Uygun, münasip, yaraşır
MINBER: (i) Ar. Minber
MINET: (i) Ar. Minnet, ihsan, lütuf
MIQAR: (i) İskarpile
MIQAT: (i) Ar. Mukayyet, koruma, sahiplenme
MIQATBER: (sf) Koruyan
MIQAT BİYAYIŞ: (f) Korumak
MIQATGÊR: (sf) Koruyucu
MIQAT VÊJYAYIŞ/KERDIŞ: (f) Sahip çıkmak, yetiştirmek
MIQAWI: (i) Ar. Mukavva
MIQEDDERAT: (i) Ar. Mukadderat, alın yazısı
MIQNATIG: (i) Tekerleme
MIQNATİS: (i) Ar. Mıknatıs
MIQUM: (i) Ar. Musiki makamı
MIQUM: (i) Ar. Makam, mevki, yer
MIQUM PİL: (i) Büyük makam
MIQUM QIJ: (i) Küçük makam
MIQUM RÊYİS CUMHURTİ: (i) Cumhurbaşkanlığı Makamı
MIQUM SER WÊZİRTİ: (i) Başbakanlık Makamı
MIRA: (zm) Benden
MIRA WYOR: (zm) Benden geçse
MIRC: (sf) Sevimli
MIRCUN: (i) Ar. Mercan
MIRD: (i) Tok, doymuş, gözü tok
MIRDAW: (sf) Suya doymuş
MIRDAWİ: (i) Suya doymuşluk
MIRD BİYAYI: (sf) Doymuş
MIRD BAYIŞ: (f) Doymak
MIRDİ: (i) Tokluk, gözü tokluk

MIRD KERDI: (sf) Doyurulmuş
MIRD KERDIŞ: (f) Doyurmak
MIRDUNI: (i) Geçirme
MIRDUNI ARDIŞ: (f) Geçirmek
MIRDUNI DAYIŞ: (f) Geçirmek
MIRDUNİ: (i) Doyum, doymak
MIRDYEQ: (i) Damın altına tahta niyetine serilen ince ağaçlar
MIRECEET: (i) Ar. Müracaat, başvuru
MIRECEET KERDIŞ: (f) Başvurmak
MISANDERİ: (i) Ar. Müsadere, zorla yaptırma, el koyma
MISAS/MESAS: (i) Öğendire, üvendire, karasabanda hayvanları uyarmak için kullanılan ucu sivri sopa
MISENDERİ: (i) Yüklük
MISHEF: (i) Ar. Mushaf, Kur'an
MISHEF ŞERİF: (i) Ar. Mushaf'ı Şerif
MISODI: (i) Anlaşma, akıllı hareket etme, danışma
MISREF: (i) Ar. Masraf
MISREFKAR: (sf) Masraf eden
MISREF KERDIŞ: (f) Masraf etmek
MISREF KERDUEĞ: (sf) Masraf eden
MISTHEQ: (sf) Ar. Hak eden, müstahak
MISTHEQ BİYAYIŞ: (f) Müstahak olmak
MISYEL: (i) Don (soğuk)
MISYEL KOTIŞ: (i) Don düşmesi-vurması
MISYEL PRIDAYIŞ: (f) Don vurmak
MIŞAG: (i) İşçi, amele, ırgat
MIŞAGİ: (i) Amelelik, işçilik
MIŞAGİ KERDIŞ: (f) Amelelik yapmak
MIŞK: (i) Çıyan
MIŞLUIL: (i) Meyve sucuğu, köme, orçik
MIŞMIŞ: (i) Ar. Kayısı, zerdali
MIŞMIŞYER: (i) Kayısı ağacı
MIŞMIŞ: (ç.i.) Kayısılar
MIŞORI: (i) Ar. Meşveret, istişare, fikir alış verişi
MIŞORI KERDIŞ: (f) Meşveret etmek, fikir alış verişinde bulunmak
MIŞOŞİ: (i) Mercimek
MITERCİM: (i) Çevirmen, mütercim
MITİRBİ: (i) Çalgıcı
MITMUN: (i) İçine kapanık, merdumgiriz
MITMUNTİ: (i) İçine kapanıklık

MITRIYAX: (i) Rumi tarih ayın biri ile miladi tarih ayı ondörtünün kesiştiği tarihe verilen isim
MIVA: (f) Söyledim, zannettim
MIVAQÊ: (f. e) Zannettim ki
MIVATÊQÊ: (f. e) Zannederdim ki
MIX: (i) Çivi
MIXIN: (sf) Çivili
MIX KERDI: (sf) Çivilenmiş
MIX KERDIŞ: (f) Çivilemek
MIXRATI: (sf) Çirkin
MIYEL: (i) Ar. Eğilim, yönelme
MIYEL KERDIŞ: (f) Eğilim göstermek, yönelmek
MIYEL KERDUEĞ: (sf) Eğilim gösteren, yönelen
MIZ: (sf) Mayhoş
MIZÎ: (i) Mayhoşluk
MIZMEHL: (sf) Ar. Perişan, çökmüş, müzmahil
MIZMEHL BIYAYIŞ: (f) Perişan olmak, çökmek
MIZMEHL KERDIŞ: (f) Perişan etmek, çöktürmek
MÎHÎN: (i) Kazık
MÎHÎN KUAYIŞ: (f) Kazık çakmak
MÎHÎN XUI KUAYIŞ: (f) Kazığımı çakmak, (mec.) iyice yerleşmek
MÎHÎR: (i) Mehir
MÎJDUN: (i) Müjde
MÎJDUNA XÊRÎ: (sf) Hayırlı haber, müjde
MÎJDUN DAYIŞ: (f) Müjde vermek
MÎJDUNGÊR: (sf) Müjdeci
MÎJDUN GUIRETİŞ: (f) Müjde almak
MÎJDUNKAR: (sf) Müjde eden, müjdeleyen
MÎJDUN KERDIŞ: (f) Müjde etmek
MÎLAD: (i) Ar. Milat
MÎLADRA PÊ(M.P.): (zf) Milattan sonra
MÎLADRA VER(M.V.): (zf) Milattan önce
MÎLAR: (i) Fr. Milyar
MÎLARDER: (sf) Milyarder
MÎLARÊK: (sf) Bir milyar, bir milyar kadar
MÎLARIN: (sf) Milyarınca
MÎLEW/MELYEW: (sf) Yaba, dirgen
MÎLEWA DI GUEŞÎ: (sf) İki çatallı dirgen

MÎLEWA PUNC GUEŞÎ: (sf) Beş çatallı dirgen, beldenat, ananat
MÎLUN: (i.s) Milyon
MÎLUNDAR: (sf) Milyoner
MÎLUNEK: (sf) Bir milyon, bir milyon kadar
MÎLUNIN: (sf) Milyonuncu
MÎL XUI RUNAYIŞ: (d) Yatmak, ölmek
MÎMAR: (i) Ar. Mimar
MÎMARTÎ: (i) Mimarlık
MÎNA: (i) Mina, Mekke'de Şeytan taşlama yeri
MÎNA: (i) Fa. Mine
MÎND: (sf) Kalın kuşak
MÎND: (i) Taş ve kerpiç duvar arasına konan yontulmuş ağaç, hatıl
MÎNDER: (i) Minder
MÎNDÊ FATIK: (i) Gökkuşağı, ebemkuşağı
MÎNEW: (i) Mutfak, oda
MÎNI/ MÎYUNI: (sf) Bel
MÎNI ŞIKTI: (sf) Beli kırık, (mec.) arkası-destekçisi olmayan
MÎQDAR: (i) Ar. Miktar
MÎQDARÊK: (sf) Bir miktar
MÎQRUP/MÎQREW: (i) Mikrop
MÎQRUSQOP: (i) Fr. Mikroskop
MÎR: (zm) Bana
MÎR: (i) Hamur
MÎRAX: (sf) Yumuşamış, hamurumsu hale gelmiş
MÎRAZ: (i) Hamur mayası, ekşimiş hamur
MÎ'RAC: (i) Ar. Miraç, Miraç gecesi
MÎR ÇI: (zm) Bana ne
MÎRÇIK/MILÇIK: (i) Kuş
MÎRÇIKA SAR SUIR/ENCÎLU: (i) Saka Kuşu
MÎRÇİKÊ DEWA: (i) Devekuşu
MÎRÇİKÊ MÎN KÎYU: (i) Serçe
MÎREŞU: (i) Hamur suyu, bulamaç
MÎRI: (i) Bey
MÎRITÎ: (i) Beylik
MÎR TIRŞ: (i) Ekşi hamur, ekşimiş hamur
MÎSAL: (i) Ar. Örnek
MÎSAL ARDIŞ: (f) Örnek getirmek-vermek
MÎSAL DAYIŞ: (f) Örnek vermek

MİSAL RA ARDIŞ: (f) Bir olaydan örnek vermek
MİSK: (i) Ar. Misk, bir tür güzel koku
MİSKİN: (sf) Ar. Miskin, yoksul, uyuşuk
MİSKİN QÊYUM: (d) Hali perişan, kötü olan
MİSQAL: (i) Ar. Ağırılık ölçüsü, miskal
MİTRI/METRI: (i) Fr. Metre
MİYEJİK: (sf) Sağmal, sağılan, süt veren hayvan
MİYERDÊ WAYCİNİ: (i) Bacanak
MİYERDI: (i) Koca
MİYERDWUN: (i) Merdiven
MİYERİK: (i) Adamcağız, bey
MİYERİKÊK: (i) Adamcağızın biri
MİYES/MÊS: (i) Sinek
MİYESÊ BAYİ: (i) Baba-erkek arı
MİYESÊ EMELİ: (i) İşçi arı
MİYESÊ ENGİMİN: (i) Bal arısı
MİYESMUIR: (i) At sineği
MİYESMUIR BİYAYIŞ: (d) Hoplayıp zıplamak, tepinmek
MİYESMUIR KERDIŞ: (d) Hoplayıp zıplatmak, tepindirmek
MİYÊS: (ç.i.) Sinekler
MİYÊS ENGİMİN: (ç.i.) Bal arıları
MİYÊSMUIR: (ç.i.) At sinekleri
MİYUN/MİYAN/MUN/MON: (sf) Gizli, saklı,
MİYUN/MİYUNTARI: (i) Ara, orta
MİYUNA KERDIŞ: (f) Ortaya atmak, araya girmek
MİYUN BİYAYI: (sf) Gizlenmiş, saklanmış
MİYUN BİYAYIŞ: (f) Gizlenmek, saklanmak
MİYUND: (s. zf) Arasında, gizlice
MİYUN DİYAYIŞ: (f) Gizli vermek
MİYUN DİYAYIŞ: (f) Gizli görmek, fark ettirmeden görmek
MİYUN EŞTIŞ: (f) Ortaya atmak, yaymak
MİYUN EŞTIŞ: (f) Gizli atmak
MİYUNGİR: (sf) Aracı
MİYUNİK: (i) Orta, göbek
MİYUNİK: (sf) Gizleyen
MİYUNİK BUESTUN: (i) Karpuzun ortası
MİYUNİK PİYUNZ: (i) Soğanın ortası, cücüğü

MİYUNKER: (sf) Gizli yapan, hafiyeye, casus
MİYUN KERDI: (sf) Gizlenmiş, saklanmış
MİYUN KERDIŞ: (f) Gizli yapmak-etmek, gizlemek, saklamak
MİYUNRA VETIŞ: (f) Aradan çıkarmak
MİYUNRA VÊJYAYIŞ: (f) Aradan sıyrılmak, çıkmak
MİYUN ŞİYAYIŞ: (f) İçine katmak, gizli gitmek
MİYUN ŞİYAYUEĞ: (sf) İçine katan, gizli giden
MİYUNTIK: (sf) Gizli, sır
MİZ: (zm) Ben de
MİZ: (i) İdrar, sidik
MİZIN: (sf) Sidikli, çişli
MİZKER: (sf) Altına işeyen
MİZRUIK: (i) İdrar kesesi, mesane
MOLID: (i) Ar. Mevlit
MOLID DAYIŞ: (f) Mevlit vermek
MOLID WENDIŞ: (f) Mevlit okumak
MOLIDXUAZ: (sf) Mevlithan, mevlit okuyan
MOLTUNI: (i) Geniş zaman aralığı
MOTUR: (i) Fr. Motor
MOTURPISQILÊT: (i) Motosiklet
MOVİK: (i) Eklem
MOWT: (i) Ar. Ölüm
MU'CİZİ: (i) Ar. Mucize
MU'CİZÊ: (i) Mucizeler
MU'CİZİ RAMUETIŞ: (f) Mucize göstermek
MUDAXELI: (i) Ar. Müdahale, karışma
MUDAXELI KERDIŞ: (f) Müdahale etmek
MUDAXELI PÊ KERDIŞ: (f) Müdahalede bulunmak
MUDEHFI: (f) Ar. Savunma, müdafaa
MUDEHFI KERDIŞ: (f) Savunmak
MUE/MAY: (i) Dişi, dişil
MUETİ/MAYTİ: (i) Dişilik, dişillik
MUER: (i) Erm. Mor
MUER: (i) Mühür
MUER BİYAYI: (sf) Mühürlenmiş, morarmış
MUER BİYAYIŞ: (f) Mühürlenmek, morarmak
MUERCELI/MORCELI: (i) Karınca

MUER KERDI: (sf) Mühürlemiş, morartmış
MUER KERDIŞ: (f) Mühürlemek, morartmak
MUESLA: (i) Ok, karasabanın öküzler tarafından çekilmesini sağlayan ortadaki düzgün ağaç
MUETI/MOTI: (sf) Gösterilmiş
MUETIŞ/MOTIŞ: (f) Göstermek
MUEZ/MOZ: (i) Erm. Dana (1 yaşında)
MUEZ/MOZ: (i) Büvelek sineği
MUEZ/MOZ: (i) Zarar, delilik
MUEZİKİ/MOZİKİ: (f) Deliliğe verme
MUEZİR/MOZİR: (sf) Zarar veren, haşarı
MUEZİRİ/MOZİRİ: (sf) Zararlı hal
MUEZİRİ KERDIŞ: (f) Zararlı davranmak, haşarılık etmek
MUĞARA: (i) Ar. Mağara
MUĞARÊ HİRA: (i) Hira mağarası
MUĞARÊ SEWR: (i) Sevr mağarası
MUHAKEMI: (i) Ar. Muhakeme, yorum
MUHAKEMI ARDIŞ: (f) Yorum getirmek
MUHAKEMI ARDUEĞ: (sf) Yorum getiren
MUHAKEMI KERDIŞ: (f) Yorum yapmak
MUHAKEMI KERDUEĞ: (i) Yorumcu, yorum yapan
MUHBET: (i) Ar. Muhabbet, sevgi, sohbet
MUHİM: (sf) Ar. Mühim, önemli
MUIDÊK VÊRCİ: (zf) Bir süre önce
MUIDÊNA PÊ: (zf) Bir müddet sonra
MUIDİ: (i) Ar. Müddet, mühlet, süre, ara
MUIDO VÊR: (zf) Geçenlerde
MUIĞLEQ: (sf) Ar. Muğlâk, anlaşılmayan, kapalı şey
MUIJ: (i) Somurtma
MUIJIN: (sf) Somurtkan
MUIJ KERDI: (sf) Somurtmuş
MUIJ KERDIŞ: (f) Somurtmak
MUIR: (i) Moral
MUIRA: (i) Boncuk
MUIRÊ: (ç.i) Boncuklar
MUIRÊ UMARTIŞ: (i) Sayı boncuğu, abaküs
MUIR HOL BİYAYIŞ: (f) Morali iyi olmak

MUIRIK: (sf) En son nokta
MUIRIKÊ DAR: (i) Ağacın en tepe noktası
MUIRİK MIYUNİ: (i) Belin son noktası
MUIRIZ: (i) Surat asma, moral bozma
MUIRIZIN/MUIRIZNAYİ: (sf) Suratı asık, somurtkan, morali bozuk
MUIRIZ KERDI: (sf) Suratını asmış, moralini bozmuş
MUIRIZ KERDIŞ: (f) Surat asmak, moralini bozmak
MUIR KEDI: (sf) Yüzünü ekşitmiş
MUIR KERDIŞ: (f) Yüzünü ekşitmek
MUIR XIRAW BİYAYIŞ: (f) Morali kötü olmak, morali bozulmak
MUIR XUI HOL KERDIŞ: (f) Moralini iyi etmek, moralini düzeltmek
MUIR XUI XIRAW KERDIŞ: (f) Moralini kötü etmek, bozmak
MUIŞ: (i) Köstebek, apse
MUIŞ BİN ERD: (d) Toprağın dibinde olan köstebek gibi, sinisi
MUIŞEMI: (i) Ar. Muşamba
MUIY: (i) Kıl
MUIY DUMAR: (i) Kılcal damar
MUIYIN: (sf) Kıllı
MUIYONTIK: (i) Cımbız
MUIZ: (i) Ar/Fa. Muz
MUIY: (ç.i) Kıllar
MUIY HERUM: (sf) Avret mahalli kılları
MUKAFAT: (i) Ar. Mükâfat, ödül
MUKAFAT DAYİ: (sf) Mükâfat verilmiş-verilen
MUKAFAT DAYIŞ: (f) Mükâfat vermek
MUM: (i) Mum
MUMYA: (i) Fa. Mumya
MUMYA KERDI: (sf) Mumyalanmış
MUMYA KERDIŞ: (f) Mumyalamak
MUMYAKERDUEĞ: (i) Mumyalayan, mumyacı
MUNAQEŞI: (i) Ar. Münakaşa, tartışma
MUNAQEŞI KERDIŞ: (f) Tartışmak
MUNAYIŞ: (f) Benzemek
MUNÇIK: (i) Geven çıkarıcı büyük alet
MUNÇIKLİR: (i) Geven çıkarıcı küçük alet
MUNDAYİ: (sf) Örülmüş, örgü
MUNDAYIŞ: (f) Örmek
MUNGA/MONGA: (i) İnek

MUNGATİ/MONGATİ: (i) İneklik
MUNKER/MONKER: (i) Dişi eşek
MUNSE: (zf) Öyle görünüyor ki, öyle anlaşılıyor ki
MUQAWELI: (i) Ar. Mukavele, akit, sözleşme
MUQAVELI VIRAŞTIŞ: (f) Sözleşme yapmak
MUSABEQI: (i) Ar. Yarışma
MUSABEQI KERDIŞ: (f) Yarışma yapmak
MUSABEQI VIRAŞTIŞ: (f) Yarışma yapmak-düzenlemek
MUSAXAR: (i) Ar. Musahhar, teshir edilmiş, ele geçirilmiş, fethedilmiş
MUSAYER: (i) Öğrenci
MUSAYİ: (sf) Alışık, alışkın, öğrenmiş, adapte olmuş
MUSAYİŞ: (f) Alışmak, öğrenmek, adapte olmak
MUSAYUEĞ: (i) Alışan, öğrenen
MUSNAYER: (i) Öğretmen
MUSNAYİŞ: (f) Alıştırmak, öğretmek
MUSNAYUEĞ: (i) Alıştıran, öğretten
MUŞEQET: (sf) Ar. Yaramaz, sıkıntı veren
MUŞEQET BİYAYİŞ: (f) Yaramaz olmak
MUŞEQET WÊKERDIŞ: (f) Yaramaz yetiştirmek
MUŞEQÊTİ: (i) Yaramazlık, sıkıntılı hal
MUŞEQÊTİ KERDIŞ: (f) Yaramazlık yapmak-etmek
MUŞRİQ: (sf) Ar. Müşrik, Allah'a şirk koşan
MUŞRİQTİ: (i) Müşriklik
MURAD: (i) Ar. Murat, istek, dilek
MURC: (i) Erm. Murç
MURECEET: (i) Ar. Başvuru, müracaat
MURECEET KERDIŞ: (f) Müracaat etmek, başvurmak
MUTBAX: (i) Ar. Mutfak
MUWAQET: (sf) Ar. Muvakkat, geçici
MUXABERİ: (i) Ar. Haberleşme
MUXABERİ KERDIŞ: (f) Haberleşmek
MUXIL: (i) Elek
MUXTAR: (i) Ar. Muhtar
MUXTARİ: (i) Muhtarlık
MUYESER: (sf) Ar. Başarılı, üstün

MUYESERİ: (i) Başarılık, üstün gelme hali
MUYESERİ WAŞTIŞ: (f) Başarı dilemek
MUYESERİ WAZENA: (f) Başarılar dilerim
MUZAKERİ: (i) Ar. Müzakere, danışma, görüşme
MUZAKERİ KERDIŞ: (f) Müzakere etmek, danışmak, görüşmek
MUZARET: (i) Ar. Zarar, mazarrat
MUZARETİ: (sf) Zararlı hal
MUZARETİ KERDIŞ: (f) Zararlı davranışta bulunmak
MUZAYEDI: (i) Ar. Müzayedede, karşılıklı arttırma
MUZAYIQ: (i) Fr. Mozaik

N

NABEN: (i) Ara, aralık, uzaklık
NADİR: (sf) Ar. Nadir
NADİDİ: (sf) Nadide, eşsiz
NAFİLİ: (sf) Ar. Nafile (ibadet)
NAFİLİ: (sf) Ar. Nafile, boş
NAFTALİN: (i) Fr. Naftalin
NAFTALİN KERDİŞ: (i) Naftalinlemek
NAGËR: (sf) Giden
NAĞMI: (i) Ar. Nağme, melodi
NAJ: (i) Amca hanımı, yenge
NAK: (i) Göbek, göbek bağı
NAK: (i) Tığ, olta
NAKUETI/NAKOTI: (sf) İşe yaramaz, iş bilmez kişi
NAL: (i) Düve (3 yaşında)
NALAYIŞ: (f) İnlemek
NALBUR: (i) Fa. Nalbur, hırdavatçı
NALÇIX: (i) Nacak
NALI: (i) Ar. Nal
NALIKERDİŞ: (f) Nallamak, nal vurmak
NALU: (i) Nalbant
NAMERD: (sf) Namert, mert olmayan, adam olmayan
NAMERDİ: (i) Namertlik
NAMI: (i) Fa. Name, mektup
NAMUIS/NIMUIS: (i) Ar. Namus
NAR: (i) Beri taraf
NAR KOTIŞ: (f) Beri tarafa geçmek
NARİN: (sf) Narin, zarif
NARİN: (sf) Beride olan
NARRA: (i) Beri taraftan
NARRA: (zf) Birde, bu defa
NASILNAYEK: (i) Süzgeç
NASILNAYİ: (sf) Süzülen
NASILNAYIŞ: (f) Süzmek
NASILYAYİ: (sf) Süzülmüş
NASILYAYIŞ: (f) Süzülmek
NAŞİR: (i.s) Ar. Yayımca, yayan, neşreden
NAŞİ: (sf) Yetişkin, yetişkin kız ve erkek
NAT: (i) Beri
NATA: (i) Beriye, dönüş
NATA WETA: (s.zf) İleri geri
NATİN: (sf) Beriki
NAT WETA: (zf) Öteden beriden, oradan buradan
NAVER: (zf) Beri taraf

NAVER UMYAYIŞ: (f) Suyun beri tarafına gelmek
NAYLUN/LAYLUN: (i) İng. Naylon
NAZ: (i) Naz, işve
NAZDAR: (sf) Naz yapan
NAZİK: (sf) Nazlı
NAZİR: (sf) Ar. Nezaret eden
NEBİZ: (i) Ar. Nabız, kalp atışı
NEBİZ DEPIŞTIŞ: (f) Nabız tutmak
NEFAQA: (i) Ar. Nafaka
NEFAQA DAYIŞ: (f) Nafaka vermek
NEFAQA GUIRETIŞ: (f) Ar. Nafaka almak
NEFAX/NEFAQ: (i) Kөрük
NEFES: (i) Ar. Nefes, soluk
NEFES DAYIŞ: (f) Nefes vermek
NEFES GUIRETIŞ: (f) Nefes almak
NEFES VÊRİN PÊYİN: (sf) İlk ve son nefes, ölüm
NEFİLYAYİ: (sf) Burkulmuş
NEFİLYAYIŞ: (f) Burkulmak
NEFİLNAYİ: (sf) Burkulan
NEFİLNAYIŞ: (f) Burkmak
NEFLİK: (i) Yabani yonca
NEFRET: (i) Ar. Nefret, tikslenme
NEFRET KERDİŞ: (f) Nefret etmek, tiksilmek
NEFS: (i) Ar. Nefis
NEFS HOL: (sf) İyi nefis, nefisli
NEFS MERDAR: (sf) Nefsine düşkün, sadece kendini düşünen, gözü doymayan, bencil
NEFS MERDARİ: (i) Nefsine düşkünlük, sadece kendini düşünme, gözü doymama, bencillik
NEFS MERDARİ KERDİŞ: (f) Sadece kendini düşünmek, gözü doymamak, bencillik yapmak-etmek
NEFS XIRAW: (sf) Kötü nefis, nefisli
NEFS QIYAS: (i) Mukayese, karşılaştırma, kendiyile mukayese
NEFT: (i) Ar. Neft yağı, petrol
NEGBET: (sf) Kötü
NEĞLET: (i) Ar. Lanet, kınama
NEĞLET KERDİŞ: (f) Lanet etmek, kınamak
NEĞNEĞ: (i) Ar. Nane
NEHA: (i) Nohut
NEHEQ: (sf) Haksız
NEHEQİ: (i) Haksızlık

NEHEQİ KERDİŞ: (f) Haksızlık yapmak
NEHÊ MEQŞÊR: (i) Suda ıslatılmış
kabuğu alınmış siyah nohut
NEHÊ SİPÎ: (sf) Beyaz nohut
NEHÊ SİYÊ: (sf) Siyah nohut
NEHS: (sf) Yaramaz, yaramazlık yapan
NEHYA: (i) Ar. Nahiye, belde, bucak
NEÎT: (i) Yapıştırıcı, yapışkan, sağlam
NEK: (i) Bademcik
NEK: (i) Filiz, (mec.) göbek, karın
NEK DAYÎŞ: (f) Filiz vermek
NEK DEKERDİŞ: (f) Karnını doyurmak
NEK DEKOTİŞ: (f) Bademciği şişmek
NEKES: (sf) Cimri
NEKESÎ: (i) Cimrilik
NEKS: (i) Yan ağrısı, böğür ağrısı
NELUMET: (sf) Berbat, kirli,
bulandırma
NELUMETÎ: (i) Berbatlık, kirlilik
NELUMETÎ VIRAŞTİŞ: (f) Ortalığı
kirletmek, bulandırmak
NEM: (i) Nem
NENGIN: (i) Tırnak
NENGIN DÊST: (i) El tırnağı
NENGIN LÎNG: (i) Ayak tırnağı
NEPEXYAYÎ: (sf) Tıkalı
NEPEXYAYÎŞ: (f) Tıkanmak
NEPEXNAYÎ: (sf) Tıkanmış
NEPEXNAYÎŞ: (f) Tıkatmak
NEQAWT: (i) İng. Nakavt
NEQAWT KERDİŞ: (f) Nakavt etmek
NEQERAT: (i) Ar. Nakarat
NEQERNAYÎŞ: (f) Tırtıklamak,
kertelemek
NEQEW: (i) Mıntıka, kısım, bölüm, yer
NEQIL: (i) Ar. Nakil, taşıma
NEQIL BİYAYÎŞ: (f) Nakl olmak
NEQIL KERDİŞ: (f) Nakletmek
NEQÎT: (i) Ar. Nakit, para
NEQLİYA: (i) Ar. Nakliye, taşıma
NEQLİYAGÊR: (sf) Nakliyecisi
NEQLİYAGÊRTÎ: (i) Nakliyecilik,
taşımacılık
NEQLİYAGÊRTÎ KERDİŞ: (f)
Nakliyecilik, taşımacılık yapmak
NEQLİYAT: (i) Ar. Nakliyat, taşıma
işleri
NEQQEŞ: (i) Ar. Nakış yapan, süsleyen
NEQŞ/NEQİŞ: (i) Ar. Nakış, süs, desen,
bezeme

NEQŞBİYAYI: (sf) Nakşolmuş
NEQŞ BİYAYÎŞ: (f) Nakşolmak,
süslenmek
NEQŞ KERDİ: (sf) Nakşedilmiş,
süslenmiş
NEQŞ KERDİŞ: (f) Nakşetmek,
süslemek, bezemek
NEQŞ VETİŞ: (f) Desen çıkarmak
NEQUIR: (i) Gaga
NEQUIR BİYAYÎ: (sf) Gagalanan,
zedelenen, tırtıklanan
NEQUIR BİYAYÎŞ: (f) Gagalanmak,
zedelenmek, tırtıklanmak
NEQUIRIN: (sf) Gagalı, gagalanmış
NEQUIR KERDİ: Gagalanmış,
zedelenmiş, tırtıklanmış
NEQUIR KERDİŞ: (f) Gagalamak,
zedelemek, tırtıklamak, zarar vermek
NEREHET: (sf) Yaramaz, uslu durmayan
NEREHETÎ: (i) Yaramazlık, uslu
durmamak, rahatsızlık
NEREHETÎDAYÎ: (sf) Rahatsızlık
verilmiş
NEREHETÎDAYÎŞ: (f) Rahatsızlık
vermek
NEREHETÎKERDİ: (sf) Yaramazlık
yapmış
NEREHETÎKERDİŞ: (f) Yaramazlık
yapmak
NERM: (sf) Yumuşak
NERMA: (i) Yumuşaklık
NERM BİYAYÎŞ: (f) Yumuşamak
NERMKER: (i) Yumuşatıcı
NERMIJIN: (sf) Yumuşakça, yumuşakça
olan
NERMIJÎ: (i) Yumuşaklık
NERMIJIN KERDİŞ: (f) Yumuşakça
yapmak
NERMIJYAYÎ: (sf) Yumuşamaya
başlamış
NERMIJYAYÎŞ: (f) Yumuşamaya
başlamak
NERMIK: (i) Yumuşakçık
NERMİK BİN ÇENÎ: (i) Çene altı eti,
gıdı
NERMİK DINUNU: (i) Diş eti
NERMİK GUEŞ: (i) Kulak memesi
NERMİK SARÎ: (i) Bingıldak,
çocuklarda kafatası yumuşaklığı
NERM KERDİŞ: (f) Yumuşatmak

NES'ET: (i) Ar. Nasihat, öğüt
NES'ETKAR: (sf) Nasihat veren-eden
NESL: (i) Ar. Nesil, soy
NESLA PAK: (sf) Temiz soy,
Peygamber soyu
NEŞİR: (i) Ar. Yayım, yayın, neşir,
mahşerde hesabın dürülmesi
NEŞİR BİYAYI: (sf) Yayımlanan
NEŞİR BİYAYIŞ: (f) Yayım olmak
NEŞİR KERDI: (sf) Yayımlanmış
NEŞİR KERDIŞ: (f) Yayım yapmak
NEŞIRCA: (i) Yayım
NEŞIRXUNI: (i) Yayım
NEŞIRYAYIŞ: (f) İp atması, kumaştan ip
atması
NEŞTER: (i) Neşter, cerrahi bıçak
NETEDI: (sf) İçinde olmayan, hariç
NETERNAYIŞ: (f) Fırsat kollamak
NEW: (i) Dokuz
NEWET: (i) Nöbet
NEWÊ/NEWAY: (i) Doksan
NEWÊYIN: (sf) Doksanıncı
NEWI: (sf) Yeni, sıfır, gıcır, şimdi
NEWI BİYAYI: (sf) Yenilenen
NEWI BİYAYIŞ: (f) Yenilenmek
NEWI KERDI: (sf) Yenilenmiş
NEWI KERDIŞ: (f) Yenilemek
NEWIN: (sf) Dokuzuncu
NEWIRA: (zf) Yeniden, bir daha
NEWRESİM: (i) Fa. Nevresim
NEWSÊ: (sf) Dokuz yüz
NEWSÊYIN: (sf) Dokuz yüzüncü
NEWŞİR: (i) Ürün
NEWYES: (sf) On dokuz
NEWYESIN: (sf) On dokuzuncu
NEXŞİ: (i) Nakşî, Nakşî tarikatına
mensup
NEXŞİBEND: (i) Nakşibent
NEXŞİBENDİ: (i) Nakşibendî
NEZAL: (f) Süzme
NEZARET: (i) Ar. Gözetim, denetim,
gözaltı
NEZARETGÊR: (sf) Nezaretçi
NEZARET KERDIŞ: (f) Gözaltına
koymak
NEZARET KERDUEĞ: (sf) Nezaret
eden, gözaltına alan
NEZARETCA: (i) Nezarethane
NEZİR: (i) Ar. Adak, adama
NEZÛN: (sf) Cahil, bilmeyen, bilmez

NEZUNİ: (i) Cahillik, bilmezlik
NEZUNKÎ: (sf) Cahilce, cahilane
NÊ: (i) Hayır
NÊBÎ: (i) Ar. Nebi
NÊNG: (i) Sövme, sövgü, küfür
NÊNG VATIŞ/DAYIŞ: (f) Sövmek
NÊR: (i) Eril, erkek (hayvanlar için)
NÊR MUE: (sf) Erkeğimsi kadınımsı
davranan, dönme
NÊRTÎ: (i) Erillik
NETCI: (i) Ar. Netice, sonuç
NIFTIK: (i) Kibrit, çakmak
NIFIS: (i) Ar. Nüfus, fert, kişi sayısı
NIFIR: (i) Şom ağızluluk, kötüyü anma
NIFIR KUAYIŞ: (f) Şom ağızluluk
yapmak, kötüyü anmak
NIFRET/NEFRET: (i) Ar. Nefret
NIJGIL: (i) Rüzgarın dönerek esmesi
NIKA: (zf) Mutlaka, muhakkak, eğer
NIKNEWI: (sf) Yepyeni, çok yeni, hiç
kullanılmamış
NILÇIK: (i) Fiske
NILÇIK PIRIDAYIŞ: (f) Fiske vurmak
NIMAJ: (i) Namaz
NIMAJCA: Namazgâh
NIMAJ EŞÊW: (i) Yatsı namazı
NIMAJ EWABÎN: (i) Evvabin namazı
NIMAJ FÊRZ: (i) Farz namazı
NIMAJGÊR: (sf) Namaz kılan
NIMAJ NİMRUÊJ/HEL: (i) Öğle namazı
NIMAJ SÊRSÊ/SÊRSIWÊ: (i) Sabah
namazı
NIMAJ SUNÊT: (i) Sünnet namazı
NIMAJ ŞEW: (i) Gece namazı
NIMAJ ŞUND: (i) Akşam namazı
NIMAJ TEHECÛT: (i) Teheccüt namazı
NIMAJ YÊRÎ: (i) İkinci namazı
NİMÊ ALLAH: (i) Allah adına yemin
olsun
NİMÊ EZBET: (i) Soyadı
NİMİ/NAMİ/NUMİ/NOMİ: (i) Ad, isim
NİMİ GUIRETİŞ: (f) İsim yapmak, nam
yapmak
NİMNAYIŞ: (f) Gizletmek, saklatmak
NİMTİ: (sf) Saklı
NİMTİK: (sf) Gizli iş yapan, casus,
hafiye
NİMTİŞ: (f) Gizlemek, saklamak
NİMUNİ: (i) Numune, örnek
NİMUIS: (i) Ar. Namus

NİMYAYIŞ: Gizlenmek, saklanmak
NİQ: (sf) Kekeme
NİQIK: (i) Hıçkırık
NİQIG DEPIŞTIŞ: (f) Hıçkırık tutmak
NİQTİ: (i) Kekemelik
NİRAYIŞ: (f) Gümllemek, ayının
gümlemesi
NİSKUIT: (i) Nasihat, tembih
NİSKUIT KERDİ: (sf) Nasihat edilmiş
NİSKUIT KERDIŞ: (f) Nasihat etmek
NİŞKARA: (zf) Yanlışlıkla, bilmeden
NİŞKAWİ: (zf) Aniden, ansızın, apansız,
birdenbire
NİŞTCA: (i) Yazıhane, büro
NİŞTÊ ÇARİ: (i) Alın yazısı
NİŞTÊ VÊRİNÜ: (i) Öncekilere ait
yazılar-yazıtlar
NİŞTI/NUŞTI: (sf) Yazılı, eser, kitap
NİŞTI/NUŞTI: (i) Muska
NİŞTIK: (sf) Yazılı taş, levha
NİŞTIŞ/NUŞTIŞ: (f) Yazmak
NİŞTUEĞ: (i) Yazar
NİŞTUEĞİ: (i) Yazarlık
NİŞTUER: (i) Yazıcı, yazman, sekreter
NİŞTUERİ: (i) Yazmanlık, sekreterlik
NİŞTUNEK: (i) Klavye, daktilo
NİŞUER: (i) Geviş
NİŞUER ARDIŞ: (f) Geviş getirmek
NİVİL: (s. zf) Yavaş, ağır davranan
NİVİLKİ: (s. zf) Yavaşça, ağır ağır
NİVİLKİ Tİ GÊRAYIŞ: (f) Yavaş, ağır
hareket etmek
NİZD: (sf) Yakın
NİZD ARDIŞ: (f) Yakına getirmek
NİZDÊ/ NİZDİYÊ: (sf) Yaklaşık, takribi
NİZDGÊR: (i) Yakınlaştırıcı
NİZDİ: (sf) Yakınlık
NİZDİRA/NİZDRA: (i) Yakından
NİZD KERDIŞ: (f) Yakınlaştırmak
NİZDKERDİK: (i) Mikroskop
NİZD KERDUEĞ: (sf) Yakınlaştıran
NİZM: (sf) Alçak, düşük, basık
NİZMİ: (sf) Düşüklük, alçaklık
NİZMYA: (i) Alçakta
NİZMİYER: (zf) Daha alçak
Nİ/NE: (ek) Me, ma olumsuzluk ekleri
(nivraştı-yapılmamış, nerehet- yaramaz)
NİBİYAYİ: (i) Yokluk, fakirlik
NİFTARIŞ: (f) Edememek, korkmak
NİFAK: (i) Ar. Bozgunculuk

NİGÊRAYIŞ: (f) Gezmemek,
dolaşmamak, yerinde durmak
NİGÊRAYIŞ: (f) Rahat vermemek, aman
vermemek, karışmak, tehdit amaçlı
söylenen söz (eg tı ina bıêr e tu
nigêrena)
NİM: (i) Yarı
NİMENDİ: (sf) Kalmamış, kalmayan,
eşsiz, benzersiz
NİMÊK: (i) Yarısı
NİMİ: (sf) Yarım, buçuk
NİMJET: (sf) Eksik, yarım kalan
NİM MERDIM: (i) Özürlü
NİM RUEJ: (i) Öğle
NİM RUEJRA PÊ: (zf) Öğleden sonra
NİM RUEJRA VER: (zf) Öğleden önce
NİQÊNAYİ: (sf) Kapatılmamış, üstü açık
NİQÊNAYIŞ: (f) Kapatmamak, açık
bırakmak
NİQÊNYAYİ: (sf) kapanmamış, açık
kalmış
NİQÊNYAYIŞ: (f) Kapanmamak, açık
kalmak
NİR: (i) Sağım, ürün
NİR EWİL: (sf) İlk sağım, ürün
NİRİ: (i) Boyunduruk, karasabanda, çiftte
iki hayvanın kafasına takılan düzenek
NİR MİYUNİN: (sf) Orta sağım, ürün
NİR PAYİZ: (i) Güz ürünü
NİR PEYİN: (sf) Son sağım, ürün
NİR UMNUN: (i) Yaz ürünü
NİR WUISAR: (i) İlbahar ürünü
NİSBET: (i) Ar. Nispet, oran
NİSBET KERDIŞ: (f) Nisbet yapmak-
etmek
NİSUN: (i) Ar. Nisan
NİŞADUR: (i) Fa. Nişadır, amonyum
klorür tozu
NİŞAŞTI: (i) Nişasta
NİŞERMI: (sf) Utanmaz
NİŞKAYIŞ: (f) Edememek
NİŞUN: (i) Nişan, nişan töreni
NİŞUN: (i) Nazar
NİŞUN: (i) Nişan, hedef saptama, belirti
NİŞUN CI GINAYIŞ: (f) Nazar değmek
NİŞUN GUIRETIŞ: (f) Nişan almak
NİŞUNI: (i) Amblem, rozet, nişan, apolet
NİŞUNI: (i) Hedef, hedef tahtası
NİŞUNI: (sf) Nişanda takılacak takı
NİŞUNI: (i) Örnek, ip ucu, işaret

NİŞUN VIRAŞTIŞ: (f) Nişan yapmak
NİŞTI: (sf) Yıkanmamış, kirli (insan, bulaşık için)
NİVINERTI: (sf) Hareketli, sakin olmayan
NİVIRAŞTI: (sf) Yapılmamış, biçimsiz
Nİ VISTI: (sf) Kapalı
NİVİN: (i) Yatak
NİVİNAYIŞ: (f) Görmemek, körlük
NİVİN RAKERDIŞ: (f) Yatak sermek-açmak
NİVİYERTI: (sf) Zamanı geçmemiş, geçerli olan
NİW: (zf) Olmasın, yanlışlıkla
NİWENDI: (sf) Davetsiz
NİWEŞ/NÊWEŞ/NİYEWEŞ: (i) Hasta
NİWEŞ BİYAYI: (sf) Hasta olmuş
NİWEŞ BİYAYIŞ: (f) Hasta olmak, hastalanmak
NİWEŞCA: (i) Hastane
NİWEŞ KERDI: (sf) Hasta edilmiş
NİWEŞ KERDIŞ: (f) Hasta etmek
NİWEŞ KOTI: (sf) Hasta düşmüş
NİWEŞ KOTIŞ: (f) Hasta düşmek
NİWEŞÊ TÛIT: (sf) Hamile, gebe
NİWEŞCA/NİWEŞXUNI: (i) Hastane
NİWÊŞI: (i) Hastalık
NİWÊŞİYÊ GUİN: (i) Kan hastalığı
NİWÊŞİYÊ MUIŞ: (i) Apse, enfeksiyon hastalığı
NİWÊŞİYÊ ŞEKÊR: (i) Şeker hastalığı
NİWÊŞİYÊ MERG: Ölümçül hastalık
NİWÊŞİYÊ XIRAW: Kötü hastalık, kanser
NİWNİ: (zf) Sakın ha, sakın sakın
NİXUNİ: (b) Yoksa
NİWSE: (b) Olmasa, yoksa
NİYAYIŞ: (f) Değmek, çarpılmak (ez niyawa cêruna)
NİYAYIŞ: (f) Miyavlamak
NİYAZ: (i) Niyaz, yalvarma, yakarma, istek
NİYAZGÊR: (sf)Yalvaran, istekte bulunan
NİYAZ KERDIŞ: (f) Yalvarmak, yakarmak, istekte bulunmak
NİYET: (f) Ar. Niyet, düşünme, plan
NİYET ARDIŞ: (f) Niyet getirmek
NİYET HOL RAMUETIŞ/CIMUETIŞ: (f) İyi niyet göstermek

NİYET XIRAW CIMUETIŞ: (f) Kötü niyet göstermek
NİYET XIRAW RAMUETIŞ: (f) Kötü niyet göstermek
NİYETRA: (zf) Niyetle
NİYÊT HEJ: (i) Hac niyeti
NİYÊT HOLİRA: (zf) İyilikle, iyi niyetle
NİYÊT NİMAJ: (i) Namaz niyeti
NİYÊT RUÊJİ: (i) Oruç niyeti
NİYÊT XIRAWİRA: (zf) Kötülükle, kötü niyetle
NUIJIK: (i) Yumruk
NUIJIK PİT: (sf) Sıkı yumruk
NUJIK WUIŞK: (sf) Sert yumruk
NUIJIK EŞTIŞ: (f) Yumruk atmak
NUIJIKÊ MERG: (i) Ölüm yumruğu
NUIJIKÊ XUI PİTKERDIŞ: (f) Yumruğunu sıkamak
NUIJIK WERDIŞ: (f) Yumruk yemek
NUIJİK: (ç.i) Yumruklar
NUIR: (i) Ar.
NUIRGÊR: (sf) Nurlu
NUITIK: (i) Bit yavrusu, yavşak
NUİR ÇİMU: (i) Gözlerin nuru
NUİR ÇİM: (i) Göz nuru
NUMAL: (sf) Düşkün
NUMALİ: (sf) Düşkünlük
NUMAYIŞ: (i) Gösteri
NUMDAR: (sf) Namdar, ünlü, şanlı
NUMDARİ: (sf) Namdarlık, şanlılık
NUMDI: (i) Numune, numunelik, örnek, emare, işaret
NUMGÊR: (sf) İsmi konmuş, adı telaffuz edilmiş, belirtilmiş, şöhret
NUMGÊRKERDIŞ: (f) İsmi koymak, isimlendirmek, telaffuz etmek, belirtmek, şöhret edilmiş
NUMHERUM: (sf) Namahrem, harem dışında kalan, yabancı
NUMRÊ TİYÊL/TİYELEFUN: (i) Telefon numarası
NUMRI: (i) İt. Numara, sayı
NUMRI UMARTIŞ: (f) Sayı saymak
NUMRIYİN: (sf) Numaralı
NUMTI: (sf) Bükülen, eğilen
NUMTIŞ: (f) Bükmek, eğmek
NUMYAYI: (sf) Bükülmüş, eğilmiş
NUMYAYIŞ: (f) Bükülmek, eğilmek
NUMZED: (i) Namzet, aday
NUMZEDİ: (i) Adaylık

NUMZED RAMUETİŞ: (f) Aday göstermek
NUN: (i) Ekmek, nimet, yemek
NUNAW: (f) Yemek içmek, rızık
NUN ÇIT: (i) Ev ekmeği
NUN FURN: (i) Fırın ekmeği
NUN GUIDIK: (i) Somun, somun ekmek
NUN ĞĒNĒM: (sf) Kūfranı nimet eden, nimetin kıymetini bilmeyen
NUN ĞĒNĒM BĒYAYĒŞ: (f) Nimetin kıymetini bilmemek
NUN ĞĒNĒMĒ: (i) Nimetin kıymetini bilmeme, kūfranı nimet etme
NUN ĞĒNĒMĒ KERDİŞ: (f) Nimetin kıymetini takdir etmemek
NUN KATA: (i) Kete ekmeği
NUNKUAR/NUNKOR: (sf) Nankör, iyilikbilmez
NUNKUARĒ/NUNKORĒ: (sf) Nankörlük
NUN NĒMRUĒJ: (i) Öğle yemeği
NUN PĒZI: (i) Karın tokluğu
NUN PĒZI XEWAT: (i) Karın tokluğuna çalışma
NUN PĒZI XEWATNAYĒŞ: (f) Karın tokluğuna çalıştırmak
NUN PĒZI XEWATYAYĒŞ: (f) Karın tokluğuna çalışmak
NUNQIR: (sf) Çok ekmek tüketen, çok yiyen, obur
NUNQIRĒ: (i) Çok ekmek tüketme işi, oburluk
NUN SĒRSĒ/SĒRSIWĒ: (i) Sabah kahvaltısı
NUN ŞUNDĒ: (i) Akşam yemeği
NUN TENDUIR: (i) Tandır ekmeği
NUN TOQ: (i) Sac ekmeği
NUQSUN/NUQUS: (sf) Ar. Noksan, eksik
NUQSUNĒ: (i) Noksanlık, eksiklik
NUSBĒT: (sf) Bela, musibet, uğursuz
NUSBĒTĒ: (sf) Belalı, musibetli, uğursuz olan
NUSĒB: (i) Ar. Nasip
NUSĒPDAR: (sf) Nasipli
NUXTA: (i) Ar. Nokta
NUXTIG: (i) Küçük nokta
NUXTIGIN: (sf) Noktalı, benekli

O

- O/U: (b) Ve, ile bağlacı
O/OW: (zm) Şu, işaret zamiri
O ALLAH: (i) Allah adına yemin olsun
OLAD: (i) Ar. Evlat
OLAD DAQUEQ: (sf) Baş belası evlat
OLAD HOL: (sf) İyi evlat
OLAD REHM: (sf) Merhametli evlat
OLAD ŞIFQET: (sf) Şefkatli evlat
OLAD MUŞEQQET: (sf) Yaramaz evlat
OLAD XIRAW: (sf) Kötü evlat
OLADÎ: (i) Evlatlık
OLADÎ DAYİŞ: (f) Evlatlık vermek
OLADÎ GUIRETİŞ: (f) Evlatlık almak
OLIX: (i) Tr. Oluk
OLİMPİYAT: (i) Fr. Olimpiyat
OLTA: (i) İt. Oltu
ONAYIŞ: (f) Bakmak, beslemek
ONCIL: (sf) Yağsız
ONIX/ZATURE: (i) Kekik
OQOL: (zf) Üstelik, ayrıca, bir de,
bundan başka
OQSİJUN: (i) Fr. Oksijen
OQYENUS: (i) Ar. Okyanus
OR: (i) Hamile hayvan
ORIS: (i) Rus
ORISKÎ: (i) Rusça
ORISPÎ/ORSIPÎ: (sf) Fr. Orospu, fahişe,
kötü yola düşmüş kadın
ORISPÎTÎ: (i) Orospuluk
ORISPÎTİKERDİŞ: (f) Orospuluk
yapmak
ORLUN: (i) İng. Orlon ip
OST/EST: (i) Var
ORTODOQS: (i) Yun. Ortodoks
ORTOPÊDÎ: (i) Fr. Ortopedi
OTOBOZ: (i) Fr. Otobüs
OTOĞAR: (i) Tr. Otogar
OWIK: (zm) O ki, madem
OWERLOQ: (i) İng. Overlok
OWERLOQGİR: (sf) Overlokçu
OWWIK: (zf) O kadar ki
OY/EY: (zm) O, işaret zamiri
OYA: (i) Yun. Oya, tıgla yapılan işleme

P

PA: (b) Biri diğereine, ile
PA BESTI: (sf) Biri diğereine bağlanmış, ile bağlanmış
PA BESTIŞ: (f) Birini diğereine bağlamak, ile bağlamak
PACA: (i) Fa. Baca
PAÇ: (i) Gömlek
PADİŞA: (i) Padişah
PADİŞATİ: (i) Padişahlık
PAEWZI: (zf) Darayla, brüt
PAFİNAYIŞ: (f) Çakmak, vurmak
PAFTA: (i) Fa. Pafta
PAGA: (sf) Paytak yürüyen
PAGAN: (i) İng. Pagan
PAJNAYIŞ: (f) Soydurmak (meyve, ağaç kabuğu)
PAJYAYIŞ: (f) Soyulmak (meyve, ağaç kabuğu)
PAK: (sf) Temiz
PAKALYEZ: (f) Temizleme, sünetleme
PAKALYEZ KERDIŞ: (f) Temizlemek, sünetlemek
PAKA VETIŞ: (f) Temize çıkarmak, aklamak
PAK BİYAYI: (sf) Temizlenen, temiz
PAK BİYAYIŞ: (f) Temizlenmek
PA KERDI/PAKEYİ: (sf) Takılı
PA KERDIŞ: (f) Takmak
PAKİ: (i) Temizlik
PAK KERDI: (sf) Temizlenmiş
PAK KERDIŞ: (f) Temizlemek
PAK KERDIŞ ZUA: (f) Kuru temizleme
PAKÊT: (i) Fr. Paket
PAKÊTKERDI: (sf) Paketlenmiş
PAKÊT KERDIŞ: (f) Paketlemek
PA KUAYIŞ: (f) Fırlatmak, vurmak
PA KUAYIŞ: (f) Hatırlamak, anlamak, takılmak, dikkat kesilmek
PAL: (i) Kasık, bacak, adım
PALAMUT: (i) Yun. Palamut
PALAX: (i) Her çeşit ot, yeşillik
PALEK: (i) Çatallı dal-sopa, destek olarak kullanılır
PAL EŞTIŞ: (f) Adım atmak
PALI: (sf) Ot biçen
PALISI: (i) Kalça, basen

PALITİ/PALAYİ: (i) Ot biçme işi-
mesleği
PALITİ KERDIŞ: (f) Ot biçme işini
yapmak
PALUN: (i) Semer, palan
PALVIZD: (sf) Paytak yürüyen
PAMENDI: (sf) İşini bitirememiş, eksik
kalmış, (mec.) tembel, geride kalmış
PA MENDIŞ: (f) İşini bitirememek,
eksik kalmak, (mec.) geride kalmak
PA MENDIŞ: (f) Bakakalmak, dikkatlice
bakmak, odaklanmak
PANAYİ: (sf) Sıkılmış, dokunulmuş,
tutturulmuş
PANAYIŞ: (f) Sıkamak, dokunmak,
tutturmak
PANET: (i) Para
PANQA: (i) İt. Banka
PANQAGÊR: (sf) Bankacı
PANQAGÊRİ: (i) Bankacılık
PANQNUT: (i) İng. Banknot, kâğıt para
PANTUER: (i) Fr. Pantolon
PAPIZ: (i) Dalga geçme, alay etme
PAPIZ KERDIŞ: (f) Alay etmek, dalga
geçmek
PAPUÇ: (i) Fa. Pabuç
PAQT: (i) Fr. Pakt, antlaşma
PAR: (zf) Geçen sene, bildir
PARAW: (f) Durulama
PARAWKERDIŞ: (f) Durulamak
PARAWNAYIŞ: (f) Durulamak
PARÇI: (i) Parça, bölüm, yıkma
PARÇIBİYAYİ: (sf) Parçalanmış,
bölünmüş, yıkılmış
PARÇIBİYAYIŞ: (f) Parçalanmak,
bölünmek, yıkılmak
PARÇIKAR: (sf) Bölen, yıkan
PARÇIKERDI: (sf) Parçalanan, bölünen,
yıkılan
PARÇIKERDIŞ: (f) Parçalamak, bölmek,
yıkmak
PARÇIKERDUEĞ: (sf) Parçalayan,
bölücü, yıkıcı
PARDAX: (i) Sıvayı düzeltme, perdah
PARDUM: (i) Kuskun, hayvanın
arkasına takılan kayış (palan için)
PARİN: (sf) Geçen yıldan kalma
PARPAR: (i) Semizotu
PARRA NAT: (zf) Geçen yıldan buyana
PARS: (i) Fa. Panter

PARS: (f) Dilenme
PARSGÊR: (i) Dilenci
PARSGÊRÎ: (i) Dilencilik
PARSGÊRÎ KERDIŞ: (f) Dilencilik etmek
PARS KERDIŞ: (f) Dilenmek
PARSU: (i) Kaburga
PARUZNAYÎ: (sf) Sıkılmış (çamaşır, sebze püresi)
PARUZNAYÎŞ: (f) Sıkmak (çamaşır, sebze püresi)
PARYEZ: (i) Perhiz, diyet
PARYEZNAYÎ: (sf) Perhize girmiş, diyete girmiş
PARYEZNAYUEĞ: (sf) Perhiz yapan, diyet tutan
PASER/PAŞTSER: (i) Sırtüstü
PASKUEFÎ: (i) Geyik
PASKUIL: (i) Tekme, tepik
PASKUIL EŞTI: (sf) Tekme atılmış
PASKUIL EŞTIŞ: (f) Tekme atmak
PASKUIL KERDI: (sf) Tekmelenmiş, tepelenmiş
PASKUIL KERDIŞ: (f) Tekmelemek, tepelemek
PASTA: (i) İt. Pasta
PASTACA/PASTAXUNI: (i) Pastane
PAŞAPORT/PASAPORT: (i) Pasaport
PAŞAPORT GUIRETIŞ: (f) Pasaport almak
PAŞEMI: (i) Perşembe
PAŞI: (sf) Tr. Paşa
PAŞÎF: (i) Sahur
PAŞMUIRI: (i) Karın boşluğu, iye
PAŞMUIRI DEKOTIŞ: (i) Karın, bağırsak düşmesi, iye düşmesi
PAŞNA: (i) Topuk
PAŞNA UNTIK: (i) Çekecek, kerata
PAŞNÊ: (ç.i) Topuklar
PAŞPAŞEK: (i) Doğan
PAŞT: (i) Sırt, yamaç
PAŞT MASI: (i) Balıksırtı
PAŞTGİR: (i) Arka çıkan, destekçi
PAŞT GIRIDAYIŞ: (f) Bel bağlamak, güvenmek
PAŞT GUIRETIŞ: (f) Sırt almak, destek almak, cesaret almak
PAŞT QAİM: (sf) Sırtı, arkası sağlam
PAŞTREP: (sf) Çalışmayı sevmeyen, iş yapmayan

PAŞT VÊJYAYIŞ: (f) Sırt çıkmak, arka çıkmak, destek vermek
PA ŞYAYÎ: (sf) Ansızın giden, ölen
PA ŞYAYIŞ: (f) Aniden gitmek, ölmek
PATI: (sf) Soyulmuş (kabuk)
PATIG: (i) Tokaç, yassı
PATIG ZINC: (sf) Yassı burunlu
PATIK: (i) Yun. Patik
PATIŞ: (f) Soymak
PATİL: (i) Ot, çalı balyası
PATİSQI: (i) İt. Patiska, basma
PATLI: (i) Yağlı ekmek, mayasız-ekşimemiş hamur
PA VINARNAYIŞ: (f) Avutmak, bekletmek
PA VINERTIŞ: (f) Süre vermek, beklemek, dayanıklı olmak
PAWUITI: (sf) Koru, kişinin kendine ayrılan korunaklı yer, kollanan
PAWUITIŞ: (f) Korumak, kollamak, gözetlemek, kaçınmak
PAWUITIŞGÊR: (sf) Korucu, koruyucu
PAWUITUEĞ: (sf) Koruyan, gözetleyen, gözetmen, kaçınan
PAY/ PUE: (i) Ayak, adım
PAYA: (i) Değer, kıymet, rütbe
PAYADAR: (sf) Kıymetli, değerli
PAYA ÇEP: (sf) Sol adım
PAYA DAYÎ: (sf) Değer verilmiş
PAYA DAYIŞ: (f) Değer vermek
PAYA GUIRETI: (sf) Değer almış
PAYA GUIRETIŞ: (f) Değer almak
PAYA RAŞT: (sf) Sağ adım
PAY EŞTIŞ: (f) Adım atmak
PAYİZ: (i) Sonbahar
PAYIZI: (i) Güz mahsulü
PAYİZ PEYÎ: (i) Sonbaharın sonu
PAY KERDI: (sf) Ayağına giymiş (ayakkabı)
PAY KERDIŞ: (f) Ayağına giymek (ayakkabı)
PAY KOTI: (sf) İyileşmiş, yürümeye başlamış
PAY KOTIŞ: (f) İyileşmek, yürümeye başlamak
PAYNEK: (i) Peyke, basamak taş, dereyi suyu geçerken üzerine basılan taş
PAY PIRIGINAYIŞ: (d) İşine sekte değmek

PAY ŞYAYI: (sf) Yürümeye başlayan, yürüyen
PAY ŞYAYIŞ: (f) Yürümeye başlamak, yürümek
PAYTEXT: (i) Başkent
PAYTON: (i) Fr. Fayton
PAY VINERTI: (sf) Ayakta durmuş
PAY VINERTIŞ: (f) Ayakta durmak
PEÇETI: (i) İt. Peçete
PEÇI: (i) Fa. Peçe
PEDICAYI: (sf) Batırılmış, bandırılmış
PEDICAYI: (sf) Isırılmış (yılan, akrep)
PEDICAYIŞ: (f) Isırmak (yılan, akrep)
PEDICAYIŞ: (f) Batırmak, banmak
PEDICUNEK: (i) Şırınga
PEDIKERDI: (sf) Doğranmış (yemeğe)
PEDIKERDIŞ: (f) Doğramak (yemeğe)
PEJMUIRDI: (sf) Dağınık, perişan, bakımsız
PEKBİYAYI: (sf) Ürkmüş
PEKBİYAYIŞ: (f) Ürkmek
PEKNAYI: (sf) Ürkütülmüş
PEKNAYIŞ: (f) Ürkütmek
PEL: (i) Yaprak (ağaç, kitap)
PEL: (i) Kanat
PEL: (i) Hayvanın kuyruğundaki beyazlık
PEL: (i) Değirmeni harekete geçiren pervane
PELONTIK: (i) Fotokopi
PEL SERAKERDIŞ: (d) Kanat germek, sahip çıkmak
PEL TİYERAŞİYAYIŞ: (f) Kanat çırpma
PELVETIK: (i) Yazıcı
PELVİYERTIK: (i) Faks, belgegeçer
PEMI: (i) Pembe
PEMI: (i) Pamuk
PENC: (i) Peñçe, yırtıcı hayvanların ayak ve tırnakları
PENC(İK): (i) Çimdik
PENC BİYAYI: (sf) Çimdiklenen
PENC BİYAYIŞ: (f) Çimdiklenmek
PENC EŞTI: (sf) Çimdik atılmış
PENC EŞTIŞ: (f) Çimdik atmak
PENCIRA: (i) Pencere
PENCIRA KUAR: (sf) Kör pencere, yüklük
PENCİRÊ: (ç.i) Pencereler
PENC KERDI: (sf) Çimcik atılmış

PENC KERDIŞ: (f) Çimcik atmak
PENCUIRIK: (i) Cırmalama
PENCUIRIK KERDIŞ: (f) Cırmalamak
PENSA: (i) Fr. Pense
PEPRIK: (i) Pire (yiyeceklerin içinde)
PER: (i) Taraf
PERADAYI: (sf) Giydirilmiş, giyinmiş
PERADAYIŞ: (f) Giydirmek
PERARÊ: (zf) Dünden önceki günden önceki gün
PERARÊRA NAT: (zf) Dünden değil önceki günden önceki günden bu yana
PERARÊYIN: (zf) Dünden değil önceki günden önceki günden kalma
PERANAYIŞ: (f) Vermek, ulaştırmak
PERAYI: (sf) Uçmuş, sıçramış
PERAYIŞ: (f) Uçmak, sıçramak
PERAYUEĞ: (sf) Uçan, sıçrayan
PER DEPIŞTI: (sf) Taraf tutmuş
PER DEPIŞTIŞ: (f) Taraf tutmak
PERDI: (i) Perde
PERDÊ: (ç.i) Perdeler
PERDÊ ÇİM: (i) Göz kapağı
PERDO SİPİ: (i) Beyaz perde, sinema
PERETNAYI: (sf) Paralanmış, parçalanmış
PERETNAYIŞ: (f) Paralamak, parçalamak
PERÊ: (zf) Dünden önceki gün
PERÊRA NAT: (zf) Dünden değil önceki günden bu yana
PERÊYIN: (zf) Dünden değil önceki günden kalma
PERGENDI: (sf) Perişan, sefil
PERGENDI KERDI: (sf) Perişan edilmiş
PERGENDI KERDIŞ: (f) Perişan etmek
PER GUIRETIŞ: (f) Taraf almak-olmak
PERI: (i) Para
PERNAYI: (sf) Uçurulmuş, (mec.) aklını kaçırmış
PERNAYIŞ: (f) Uçurmak, (mec.) aklını kaçırmak
PERPAR: (i) Semizotu
PERPEZI: (i) Panik, bozgun, ürperti
PERPEZI MİYUN VISTIŞ: (f) Panik oluşturmak, panikletmek, bozguna uğratmak
PERPITNAYIŞ: (f) Toparlatmak, kendine getirmek

PERPITYAYIŞ: (f) Toparlanmak, kendine gelmek
PERS: (i) Sorğu, sorma
PERSCA: (i) Danışma, müracaat, danıştay, danışmanlık
PERSUEĞ: (sf) Soran, sorgulayan, danışman
PERSİ/PERSİK: (i) Soru
PERS KERDIŞ: (f) Sormak, soruşturmak
PERS PAFİNAYIŞ: (f) Sordurmak, danışmak
PERS PAKUAYIŞ: (f) Sordurmak, danışmak
PERS XUI PÊKERDIŞ: (f) Sorgulayarak, sorarak, danışarak
PERWAL: (i) Kaynak, yapışma, kaynama, tutma (metal yada kemik ve yara için)
PERWAL DEPIŞTIŞ: (f) Yapışmak, kaynamak, tutmak
PERWAL KERDIŞ: (f) Kaynatmak, yapıştırmak, tutmak
PERWAZ: (i) Pervaz, kanat
PERWUNI: (i) Fa. Pervane
PERXİL: (i) Hayvanlara takılıp sapları taşımak için kullanılan tekerleksiz tahta
PEŞM: (i) Yün kumaş
PÊ: (b.e) İle
PÊ: (i) Arka
PÊ CEBRİ: (zf) Zorla, cebren
PÊ ÇİM VERDIŞ: (f) Göz ardı etmek
PÊD: (i) Arkadan, gizliden, geri
PÊDAKERDIŞ: (f) Temin etmek, arayıp bulmak, hazırlamak
PÊ DEJAYIŞ: (f) Acımak, birinin durumuna üzülme
PÊ FÊK: (sf) Sözle, sözlü olarak
PÊD GUIRETIŞ: (f) Arkaya almak, gizliden almak
PÊD ŞYAYIŞ: (f) Geriye gitmek, mevcut durumundan kötüye doğru gitmek, irtica
PÊ GUIRETIŞ: (f) Aldırmak
PÊ GUIRETUEĞ: (sf) Çekimser, geride duran
PÊKE: (i) Resim, suret, imaj
PÊ LEQAYIŞ: (zf) Sallanarak, salına salına
PÊMAWTI: (sf) Ölçülmüş
PÊMAWTİK: (i) Ölçüm aleti-cihazı

PÊMAWTIŞ: (f) Ölçmek
PÊMAWTİK ADİR: (i) Ateş ölçer, derece
PÊMAWTİK GÊRM: (i) Termometre, ısıölçer
PÊMAWTİK HEWÊ: (i) Anemometre, rüzgâr ölçer
PÊMAWTİK LÊRZ: (i) Sismograf, depremölçer
PÊMAWTİK TANSİYUN: (i) Tansiyon alet, tansiyon ölçer
PÊMAWTİK ZEMUN: (i) Kronometre
PÊMAWTİK ZUARDUNÊK: (i) Barometre, basınçölçer
PÊ NIŞTIŞ: (f) Yazıyla, yazılı olarak
PÊNİ: (i) Arka, son
PÊNİR: (i) Fa. Peynir
PÊNİRA: (i) Arkadan, sonradan
PÊNÊ AŞM: (zf) Ay sonu
PÊNÊ HEFTİ: (zf) Hafta sonu
PÊNÊ SER: (zf) Yılsonu
PÊNİYA PÊNİ(D): (zf) Son sonunda, en sonunda
PÊQÊST: (zf) Şakadan
PÊQÊSTKİ: (zf) Şakacıktan
PÊRA: (i) Hiç
PÊRA: (i) Arkadan
PÊRANAYİ: (sf) Kovalanan
PÊRANAYIŞ: (f) Kovalanmak
PÊRCİN: (i) Çeper
PÊRCİN KERDI: (sf) Çeper yapılmış, çeperlenmiş
PÊRCİN KERDIŞ: (f) Çeper yapmak, çeperlemek
PERÇİN: (i) Fa. Perçin
PERÇİN KERDIŞ: (f) Perçinlemek
PÊ REHETİ: (sf) Rahatlıkla, kolaylıkla
PÊRİ: (i) Fa. Peri
PÊRİN: (i) İç giysi
PÊRİŞU(N): (sf) Perişan, perişan olan
PÊRİŞU BİYAYİ: (sf) Perişan olmuş
PÊRİŞU BİYAYIŞ: (f) Perişan olmak
PÊRİŞU KERDI: (sf) Perişan edilmiş
PÊRİŞU KERDIŞ: (f) Perişan etmek
PÊRİŞUNİ: (sf) Perişanlık
PÊRİŞU PERGENDİ: (sf) Perişan olup dağılmak
PÊRNAYİ: (sf) Alazlanmış, ateş alevinden geçmiş

PÊRNAYIŞ: (i) Alazlamak, ateş alevinden geçirmek
PÊRPÊRIŞU: (sf) Per perişan
PÊSAYIŞ: (f) Kesilmek (su kesintisi)
PÊ SEETU: (zf) Saatlerce
PÊSER ŞAYIŞ: (f) Geriye gitmek, geri geri gitmek
PESNAYIŞ: (f) Kesmek (su kesintisi)
PÊŞAYI: (sf) Pişen, pişmiş
PÊŞAYIŞ: (f) Pişmek
PÊŞYAYIŞ: (f) Gitmek, akmak, sürekli akmak (ma pêşi, aw pêşına)
PÊŞBU: (i) Ötre, Arapça harflerde hareke
PÊŞIN: (i) Peşin
PÊŞNAYI: (sf) Pişirilmiş
PÊŞNAYIŞ: (f) Pişirmek
PÊTÛN: (sf) Tr. Bütün
PÊWER: (i) Katık, ekmelele yeneni yiyecek
PÊ WEŞBİYAYIŞ: (f) Memnun olmak, memnun kalmak
PÊXUAS: (sf) Kendini seven, bakımlı
PÊYI/PEYA: (sf) Yayan
PÊYIN: (sf) Sonuncu, sonra gelen, halef
PÊYI: (zf) Yürüyerek, yaya
PÊYİN: (i) Sonuncular, halefler
PÊYİNUNRA: (sf) Sonrakiler, sonrakilerden
PÊYİNUNRA PÊ: (zf) Sonrakilerden sonra
PÊYI ŞİYAYIŞ: (f) Yaya gitmek
PÊYO SIVIK: (sf) Çevik, hızlı yürüyen
PÊ ZERA REHAT: (zf) İçten, gönül rahatlığıyla
PÊ ZUAR: (zf) Zorla
PIÇ PIÇ: (i) Gizli gizli konuşma, fiskos yapma, çekiştirme
PIÇ PIÇ KERDIŞ: (f) Gizli gizli konuşmak, fiskos yapmak, çekiştirmek
PIFIK: (i) Balon
PIF BİYAYI: (sf) Şişmiş
PIF BİYAYIŞ: (f) Şişmek
PIF KERDI: (sf) Üflenmiş, şişirilmiş
PIF KERDIŞ: (f) Üflemek, şişirmek
PIJ: (i) Çapak
PIJ ÇIMU: (i) Göz çapağı
PIJRUIK: (sf) İçmeyi seven, sürekli içen (su, ayran..)
PIJRUIK AW: (sf) Çok su içen
PIJRUIK DÛI: (sf) Çok ayran içen

PIJRUIK ŞİT: (sf) Çok süt içen
PIJIK: (i) Birikinti (tulumun ağzında biriken)
PIJIKÊ RUN: (i) Yağ birikintisi
PIL: (i) Hata, kusur (tı pilê xui zun)
PIL: (i) Sıçrama, atlama
PILALUI: (sf) Dalga geçen, dalga geçme
PILALUI KERDIŞ: (sf) Dalga geçmek
PILAR: (i) Eş, plasenta (doğan çocuklarda)
PILAS: (i) Çul, kıldan yapılmış kilim
PILDAYI: (sf) Sıçramış, sıçrayan, fişkırana, kalkınmış
PILDAYIŞ: (f) Sıçramak, fişkırana, kalkınmak
PILIK: (i) Tereyağlı bulgur unu lapası yemeği
PILIND: (i) Dalga deniz dalgası
PILISNAYI: (sf) Büzülmüş, sıkılmış, solmuş
PILISNAYIŞ: (f) Büzmek, sıkamak, solmak
PILISIYAYI: (sf) Büzülen, sıkılan
PILISIYAYIŞ: (f) Büzölmek, sıkılmak
PILIXNAYI: (sf) Ezilmiş
PILIXNAYIŞ: (f) Ezmek, yarayı sıkarak ezmek, temizlemek
PILIK: (i) Baloncuk
PILİK: (i) Deride oluşan baloncuklar, pamukçuk
PILT: (i) Peltek
PILTIK: (i) Zıplayarak yürüme, tavşana yürüyüşü
PILTIK ŞYAYIŞ: (f) Zıplayarak gitmek-yürümek, tavşana gibi yürümek
PILTZUN: (sf) Peltek konuşan
PILTZUN QISÊKERDIŞ: (f) Peltek konuşmak
PILX: (i) Sümük
PILXIN: (sf) Sümüklü
PIN: (i) Tomurcuk, gonca, sümbül
PINC: (i) Çömlek kapağı deliği
PINCAR/SILK: (i) Şeker pancarı
PINKERDI: (sf) Sümbül açmış-açana
PIN KERDIŞ: (f) Sümbül açmak
PINTI(N): (sf) Pinti, çok cimri
PIR: (i) Dolu
PIRAG: (sf) O kadar çok, çok fazla
PIR BİYAYI: (sf) Dolmuş
PIR BİYAYIŞ: (f) Dolmak

PIRCUIN: (i) Kalbur
PIRÇ: (i) Tüy
PIRÇIN: (sf) Tüylü, kıllı
PIRİBİYAYIŞ: (f) Kapmak, almak
PIRICAYI: (sf) Kapanmış (tencere vs kapağı)
PIRICAYIŞ: (f) Kapatmak (tencere vs kapağı)
PIRIDAYIŞ: (f) Vurmak
PIRIGINAYIŞ: (f) Çarpmak, değmek, (mec.) âşık olmak
PIRIKERDI: (sf) Dökülmüş, serpilmiş
PIRIKERDIŞ: (f) Dökmek, serpmek
PIRINAYIŞ: (f) Yüklenmek, sırtlanmak
PIRIPIXUNDI: (i) İt. Propaganda
PIRIPIXUNDI KERDIŞ: (f) Propaganda yapmak
PIRIŞYAYIŞ: (f) Serpmek, (mec.) bir şeyden çok hoşlanmak, bayılmak
PIRI WARŞYAYIŞ: (f) Boşluğa düşmek, aşağı düşmek
PIRIW BİYAYI: (sf) Asılmış, yüklenmiş
PIRIW BİYAYIŞ: (f) Asılmak, yüklenmek
PIR KERDI: (sf) Doldurulmuş
PIR KERDIŞ: (f) Doldurmak
PIRNIK: (i) Burun, uç
PIRNIK TADAYIŞ: (d) Burun kıvırmak, önem vermemek, küçümsemek, beğenmemek
PIRNIKRA UMYAYIŞ: (d) Yaptığı yanına kar kalmamak, belasını bulmak
PIRNIK WEREDAYIŞ: (d) Burun kaldırmak, böbürlenmek
PIRPEHUN: (sf) Kocaman, gepgeniş
PIRPIRIK: (i) Kelebek
PIRT: (i) Erm. Pırtı, çaput
PIRT: (i) Nabız
PIRTAYI: (sf) Zonklayan
PIRTAYIŞ: (f) Zonklamak
PIRTILYEX: (sf) Ezilmiş, yenemez hale gelmiş
PIRUN: (i) Lokma
PIRUN KERDI: (sf) Lokmalanmış, lokma değmiş, yenmeye başlanmış
PIRUN KERDIŞ: (f) Lokmalamak, lokma değmek, yemeğe başlamak
PIRUN PİL: (sf) Büyük lokma, büyük lokma peşinde koşan

PIRUNU SER KERDIŞ: (d) Bir şeyi severek haz alarak yemek, hızlıca yemek
PIRUN WER: (sf) Midesine düşkün, çok yiyen
PIRUN WERDIŞ: (f) Lokma yemek
PISA: (i) Ağ, apış, bacak arası (pantolon, şalvar ve külotta)
PISIG: (i) Sivilce, akne
PISIGIN: (sf) Sivilceli
PİSİNG: (i) Kedi
PISKUIL: (i) Püskül
PİSQİLÊT: (i) Fr. Bisiklet
PISTUN: (i) Koyun, kucak (çik kot mı pıstun)
PIŞ: (i) Akciğer
PİŞİKÊ XUI VER KOTIŞ: (d) Kendine çok güvenmek, böbürlenmek
PİŞK: (i) Kurumuş çirk, koyun keçi dışkısı
PİŞKIL: (i) Çirk, koyun keçi dışkısı
PİŞKÎ: (i) Hapşırık
PİŞKÎ PIRIGINAYIŞ: (f) Ses çıkararak aniden gülmek
PİŞKYAYIŞ: (f) Hapşırmak
PİŞREŞ: (i) Akciğer enfeksiyonu
PİŞTEK: (i) Payanda, tutturgaç, iki ayrı nesneyi birbirine bağlayan parça-nesne
PİŞTI: (sf) Sarılı, dürülü, dürüm, örtülü
PİŞTIGUEŞT: (i) Döner
PİŞTIŞ: (f) Sarmak, dürmek, örtmek
PİŞWERT: (i) Yemek artığı
PİŞYAYI: (sf) Sarmalanmış, bürünmüş, örtünmüş
PİŞYAYIŞ: (f) Sarmalanmak, bürünmek, örtünmek
PIT: (i) Çıt, ses
PITIK: (i) Göbek, göbekçik, küçük
PITIKÊ BUESTUN: (sf) Küçük karpuz, yeni tutmaya başlamış karpuz
PITÎ: (i) Ses
PITÎ WUITÎ: (i) Ses seda
PITPIT: (i) Mırıldanma, homurdanma
PITPITYAYIŞ: (f) Mırıldanmak, homurdanmak
PITPITYAYUEĞ: (sf) Mırıldanan
PITYEX: (i) Ar. Kokulu kavun, cırlangıç
PIXÊRÎ: (i) Şömine
PIXMİYEL: (i) Toprağın suya doyması ve kabarması, sızma, sızıntı, akma

PIXMİYEL BİYAYI: (sf) Kabarmış toprak, sızmış, akmış
PIXMİYEL BİYAYIŞ: (f) Kabarmak, sızmak, akmak
PIXTI: (i) Fa. Pıhtı
PIXYEL: (i) Tarladaki karın erimesi için üzerine toprak ve hayvan gübresinin atılması
PIZIK: (i) Püzgün, söğüt dalından yapılan düdük, (mec.) anüs
Pİ: (i) Anlaşma, barış
Pİ: (i) Baba
Pİ ARDIŞ: (f) Bir araya getirmek, derlemek, barıştırmak
Pİ BESTI: (sf) İki ucu birbirine bağlanmış
Pİ BESTIŞ: (f) İki ucu birbirine bağlamak
PİCAYIŞ: (f) Karmak, karıştırmak
PİCEMÊ: (i) Fr. Pijama
Pİ GINAYIŞ: (f) Kıvama gelmek
Pİ GINAYIŞ: (f) Çakışmak
PİJ: (i) Ucu sivri çubuk
PİJEMÊ: (i) Fr. Pijama
PİJ KERDI: (sf) Didiklenmiş, dürtülmüş, dürtülen
PİJ KERDIŞ: (f) Sivri çubukla didikleme, dürtmek
Pİ KERDIŞ: (f) Uyuşmak, anlaşmak, uyumlu olmak
PİKOTIŞ: (f) Hep beraber
PİKOTIŞ: (f) Birikmek
PİL: (i) Fr. Pil
PİL: (sf) İleri gelen, ekâbir
PİL: (sf) Büyük (yaşça), yüce, ulu, erdemli
PİLAW: (i) Pilav
PİLAWÊ BERĞUİL: (i) Bulgur pilavı
PİLAWÊ RIZ: (i) Pirinç pilavı
PİLBİYAYIŞ: (f) Büyümek
PİLÊ PİLU: (sf) Büyüğün büyüğü, daha büyük
PİLİ: (i) İng. Pile, yığma, katlama
PİLİYIN: (sf) Pileli
PİLKERDIK: (i) Büyüteç
PİLKERDIŞ: (f) Büyütmek, yetiştirmek, (mec.) abartmak
PİLOŞ: (sf) Sünepe, uyuşuk
PİLTİ: (sf) Büyüklük, erdemlilik
PİLUN: (i) Fr. Plan

PİLUNA QIJU: (zf) Büyüklerden küçüklere, herkes
PİLYER: (sf) Büyüğün büyüğü, daha büyük
PİNİ: (i) Yama
PİNİKERDI: (sf) Yama yapılmış-edilmiş
PİNİKERDIŞ: (f) Yama yapmak-etmek
PİNİYIN: (sf) Yamalı
Pİ NİKERDIŞ: (f) Anlaşmamamak
Pİ NİKERDIŞİ: (i) Anlamamazlık
Pİ NİUMYAYIŞ: (f) Uyuşmamamak
Pİ NİUMYAYIŞİ: (i) Uyuşmazlık
PİR: (sf) Yaşlı
PİRBAV: (sf) Yaşlı baba, ata
PİR(Ê) : (i) Nene
PİRESAYIŞ: (f) Birleşmek, kavuşmak
PİRIG: (i) Dede
PİRİK: (i) Örümcek, örümcek ağı
PİRİK: (i) Pörsüme
PİRİK BİYAYIŞ: (f) Pörsümek
PİRİK GIRIDAYIŞ: (f) Örümcek ağı bağlamak
PİRİKIN: (sf) Pörsümüştü
PİRİKIN: (sf) Örümcek ağı bağlamış
PİRMAÇ: (i) Tereyağı ve sıcak ekmekle yapılan bulamaç yemek
PİROPIT: (i) Körebe oyunu
PİS: (s) Pis, kötü
PİSİ: (i) Pislik
Pİ SAR KERDIŞ: (f) Kafadar olmak, uyumlu olmak
PİSER: (s. zf) Üst üste
PİSER ARDI: (sf) Üst üste getirilen, büzülen, büzme
PİSER ARDIŞ: (f) Üst üste getirmek, büzme
PİSERCA: (i) Toplantı yeri-salonu
PİSER DAYIŞ: (f) Üst üste vermek, büzdürmek
PİSER EŞTI: (sf) Üst üste atılan
PİSER EŞTIŞ: (f) Üst üste atmak
PİSER KERDI: (sf) Üst üste eklenmiş-eklenen
PİSER KERDIŞ: (f) Üst üste eklemek, yığmak
PİSER KERDIŞ: (f) Uyumlu olmak, uyuşmak
PİSER KOTIŞ: (f) Biriktirmek
PİSERNAYIŞ: (f) Üst üste koymak, sıra sıra düzmek

PİSER UNTIŞ: (f) Üst üste çekmek, toplamak
PİSKİVİT: (i) Fr. Bisküvi
PİST: (sf) Küçük kürek (hamur işi yapılırken kullanılır)
PİSİYER: (sf) Pisten öte, daha pis
PİŞAYI: (sf) Bitişik, harmanlanmış, karışmış
PİŞAYIŞ: (f) Sıkışmak, harmanlamak, karıştırmak
PİŞUNAYIŞ: (f) Sıkıştırmak, harmanlatmak, karıştırmak
PİT: (sf) Sıkı, sağlam hız, hızlı, sürat
PİT BİYAYI: (sf) Sıkılan, sağlamlaşan
PİT BİYAYIŞ: (f) Sıkılmak, sağlamlaşmak
PİT KERDI: (sf) Sıkılmış, sağlamlaştırmak
PİTKERDIŞ: (i) Sıkıştırma aleti
PİT KERDIŞ: (f) Sıkı, sıkılaştırmak, sağlamlaştırmak
PİT ŞYAYIŞ: (f) Hızlı gitmek
PİT VAZDAYIŞ: (f) Hızlı koşmak
Pİ UMYAYI: (sf) Uyuşmuş, anlaşmış, uzlaşan, bir araya gelmiş, buluşmuş, birleşmiş
Pİ UMYAYIŞ: (f) Uyuşmak, anlaşmak, uzlaşmak, bir araya gelmek, buluşmak, birleşmek
Pİ UNTIŞ: (f) Bir araya çekmek, derlemek, toplamak
Pİ VERDIŞ: (f) Çarpıştırmak, kavga ettirmek
PİYA: (i) Kurumuş ağaç mantarı çakmak yerine kullanılır
PİYA: (zf) Beraber, birlikte, bir arada, birebir, dayanışma
PİYANAYI: (sf) Biriktirilmiş
PİYANAYIŞ: (f) Birikim yapmak, dayanışmak
PİYANAYI: (sf) Birlikte, ortak, yapışık, bitişik
PİYANAYIŞ: (i) Birliktelik, ortaklık, yapışıklık, bitişiklik
PİYAVESTI/ PİYABESTI: (sf) Birlikte bağlanmış, birleştirilmiş
PİYAVESTIŞ/ PİYABESTIŞ: (f) Birlikte bağlamak, birleştirmek
PİYAVINERTIŞ: (f) Beraber beklemek, bekleşmek

PİYEÇ: (i) Gevşeyen yükü sıkılaştırmak için ipe dolayıp sıkın küçük çubuk-sopa
PİYEÇEK: (i) Kundak
PİYEÇEK: (i) Bozboğan bitkisi
PİYELEK: (i) Torba
PİYELEK ÇİM: (sf) Pörtlek gözlü
PİYELEKİN: (sf) Torbamsı
PİYER: (i) Dost, akraba
PİYERANAYI: (sf) Biriktirilmiş, biriken
PİYERANAYIŞ: (f) Biriktirmek, birikim
PİYERAR: (zf) Geçen yıldan önceki yıl
PİYERARNA NAT: (zf) Geçen yıl değil önceki yıldan bu yana
PİYERARİN: (sf) Geçen yıldan değil önceki yıldan kalma
PİYERZILIK: (i) Poşet
PİYEŞ: (i) Etek, fistan ya da eteğin ön kısmı
PİYEŞ KERDIŞ: (f) Eteğine doldurmak
PİYEŞXIMAR: (f) Örtme, tepeden tırnağa örtme
PİYEŞXIMAR KERDIŞ: (f) Örtmek, tepeden tırnağa örtmek
PİYEXMER: (i) Peygamber
PİYEXMÊR AXIRZEMUN: (i) Ahir zaman Peygamberi
PİYEXMÊR HUMÊ: (i) Allah'ın Peygamberi
PİYEXMÊR MA: (i) Peygamberimiz
PİYOR/PÊR/PİYER: (zm) Hep, hepsi, bütün
PİYORCAYI: (sf) Kapalı (göz, ağız, kapak)
PİYORCAYIŞ: (f) Kapatmak (göz, ağız, kapak)
PİYORDAYIŞ: (f) Kavga etmek, dövüş
PİYORDAYIŞ Cİ KERDIŞ: (f) Kavgayı ayırmak
PİYORDAYIŞ KERDIŞ: (i) Kavga etmek
PİYORÊ MA: (zm) Hepimiz
PİYORÊ ŞİMA: (zm) Hepiniz
PİYORÊ YİN: (zm) Onların hepsi
PİYORGİNAYI: (sf) İçine kapanmış, içine kapalı
PİYORGİNAYIŞ: (f) İçine kapanmak
PİYOR PİYA: (zf) Hep beraber, birlikte, koro
PİYORIN: (zm) Hepsini
PİYORIN PİYA: (zf) Hepsi beraber

PİYUNZ: (i) Soğan
PİYUNZ TEZİ: (i) Taze soğan
PİYUNZ WUŞK: (i) Kuru soğan
PİZİ: (i) Karın
PİZO QIJ: (i) Rahim, küçük karın
PİZO PİL: (sf) İri göbek
PİZ PİL: (sf) İri göbekli
POLAD: (i) Fa. Çelik
POŞİ: (i) Poşu
POTI: (sf) Pişmiş, pişen
POTINEK: (i) Fırın
POTINÊKÊ ADİR/KUÊLÛ: (i) Ateş-
odun fırını
POTINÊKÊ CÊRUN: (i) Elektrikli fırın
POTIŞ: (f) Pişirmek
POTIŞCA: (i) Mutfak
PUEL: (i) Pul
PUEL BİYAYIŞ: (f) Pul olmak,
değersizleşmek
PUER/POR: (i) Saç
PUERIK/PUERIK: (i) Peruk
PUESNAYIŞ: (f) Ummak, beklemek
PUESTA: (i) İt. Posta
PUESTACA/PUESTXUNI: (i) Postane
PUESTAKAR: (i) Postacı
PUESTAKARİ: (i) Postacılık
PUESTAL: (i) Fa. Postal, bot
PUESTIKAR: (i) Derici
PUESTICA: (i) Derihane, tabakhane
PUESTICITİ: (i) Dericilik
PUESTI: (i) Deri, yüzülmüş deri
PUESTI BİYAYI: (sf) Derisi yüzülen
PUESTI BİYAYIŞ: (f) Derisi yüzülmek
PUESTI KERDI: (sf) Derisi yüzülmüş
PUESTI KERDIŞ: (f) Deriyi yüzmek
PUEST RUMTIŞ: (f) Soya çekmek
PUEŞİ/POŞİ: (i) Bohçacı
PUEŞİTİ/POŞİTİ: (i) Bohçacılık
PUEŞMUN/POŞMUN: (sf) Pişman,
nedamet eden
PUEŞMUNİ/PUEŞMUNTİ/POŞMUNİ:
(sf) Pişmanlık, nedamet
PUET/POT: (i) Çaput, giyecek
PUETİN: (i) Fr. Potin, bot
PUEX/PUEXMAG/PUEXLIG: (i)
Gevrek
PUEXİN: (i) Tereyağlı arpa unu lapası
yemeği
PUEXMAGİN/PUEXLIGIN: (sf) Gevrek
olan

PUI: (i) Denk, fırsat, şans
PUI ARDI: (sf) Denk getirilmiş, fırsata
getirilmiş
PUI ARDIŞ: (f) Denk getirmek, fırsata
getirmek
PUIÇ: (sf) Çürük, (kabuklu yiyecek,
odunsu nesnelere)
PUIÇAX: (sf) Çürümüş
PUIÇ BİYAYI: (sf) Çürümüş
PUIÇ BİYAYIŞ: (f) Çürümek
PUIÇ CIKOTIŞ: (f) İçine çürük düşmek,
çürümeye başlamak
PUIK: (i) Tipi
PUILALI: (i) Kafaya alma, dalga geçme
PUILALI KERDIŞ: (f) Kafaya almak,
dalga geçmek
PUILI/PILI: (i) Kar tanesi, bitki tanesi
PUILPILI: (sf) Tane tane kar
PUILPILI KERDIŞ: (f) Tane tane kar
yağmak-yağması
PUINI: (i) Yarpuz, nane
PUIR: (i) Kabuk, taneleri kaplayan kabuk
PUIR: (i) Çaba, gayret
PUIR KERDIŞ: (f) Çabalamak, bir şey
elde etmek
PUIRT: (i) Yün
PUIRT KUAYIŞ: (f) Yün dövmek,
çubuklamak, hallaç yapmak
PUIŞ: (i) Talaş, yonga, ağaç kabuğun
çürüyüp dağılması hali
PUIŞIK: (i) Elbise halı tüyü
PUIŞ PUELI: (sf) Boşa giden
PUIT: (i) Fa. Put
PUITPEREST: (sf) Puta tapan
PUI UMYAYIŞ: (f) Şanslı olmak, işi
yolunda gitmek
PUI VETI: (sf) Fark eden, fark edilmiş,
hisseden, hissedilmiş
PUI VETIŞ: (f) Fark etmek, hissetmek
PUIYAYI: (sf) Çürük, ezik (sebze-
meyveler)
PUIYAYI BİYAYIŞ: (f) Çürümeye
başlamak
PUIYAYI KERDIŞ: (f) Çürütmek
PUNASEK: (sf) Pısrık, zavallı
PUNC/PANC: (i) Beş
PUNC/PANC: (i) Çorap
PUNCAS/PANCAS: (i) Elli
PUNCASIN: (sf) Ellinci, ellilik
PUNCES: (i) On beş

PUNCESIN: (sf) On beşinci
PUNCÊ: (i) Paçalar (pantolon için)
PUNC GUEŞI: (i) Beş köşe, beşgen
PUNCI: (i) Paça, pantolon vs paçası
PUNCIN: (sf) Beşlik, beşinci
PUNCLET: (sf) Beşiz
PUNCI: (ç.i) Çoraplar
PUNÇNER: (i) Çuvaldızdan küçük iğne
PUNSE/PANSE: (sf) Beş yüz
PUNSEYIN: (sf) Beş yüzlük, beş yüzüncü
PURN: (i) Demet, tutam, deste
PURN ÇAYIŞ: (f) Elle demet halinde biçmek (buğday, arpa..)
PURTAQAL: (i) Fr. Portakal
PUS: (i) Darı ve yonca filizlendiğinde yapılan sulama
PUŞT: (sf) Puşt
PUŞTI: (i) Puştluk
PUXUR: (i) Ar. Buhur, tütsü
PUXURDUNIK: (i) Buhurdanlık
PÛRŞI: (i) Lop et, kemiksiz et

Q

QABİLET: (i) Ar. Kabiliyet, kapasite, yetenek, yeti
QABİLİ: (i) Ar. Kabile, aşiret, boy
QABİN: (i) Fr. Kabin, küçük oda, gemi odası
QABİNİ: (i) İt. Kabine
QABLO: (i) Fr. Kablo
QAF: (sf) Sert kabuk
QAF: (i) Bir kabak çeşidi
QAFLET: (sf) Kırık dökük
QAFLETİ(N): (sf) Kırılmış dökülmüş
QAĞIT: (i) Kağıt, belge
QAİM: (sf) Ar. Ayakta duran, sağlam, var olan
QAL: (i) Sigara takımı, ağızlık
QAL: (i) Ar. Laf, söz, anma
QALEYİŞ: (i) Melemek (keçi için)
QALIK: (i) Kavun, karpuz kabuğu
QALIN: (sf) Kalın
QALINİ: (sf) Kalınlık
QALIW: (i) Kalıp
QAL KERDİŞ: (f) Konuşmak, anmak
QAL QUIT: (i) Kap kakak, yiyecek içecek
QALU: (i) Başlık parası
QALU DAYIŞ: (f) Başlık parası vermek
QALU WAŞTIŞ: (f) Başlık parası istemek
QAMET: (i) Ar. Boyut
QAMET: (i) Ar. Kamet (namazdan önce)
QAMET ARDIŞ: (f) Kamet getirmek
QAMET BİYAYIŞ: (f) Kamet etmek
QAMET KERDİŞ: (f) Kamet yapmak
QAMÊRA: (i) İng. Kamera
QANE': (i) Ar. İkna
QANEİ: (sf) İkna edicilik, inandırıcılık
QANE' XUI PÊ ARDIŞ: (f) İkna olmak
QANUN: (i) Ar. Kanun, müzik aleti
QANUN: (i) Ar. Kanun, yasa
QANUNİ ESASİ: (i) Ar. Anayasa
QAPLEMI: (i) Tr. Kaplama
QAPLUN: (i) Tr. Kaplan
QAPSUN: (i) Fr. Kapsül
QAPURTA: (i) İt. Kaporta
QAQA: (i.s) Kel
QAQIB: (i) Keklik ötüşü
QARASOR: (i) Damper

QARNI: (i) Fr. Karne
QARNIQISİ: (i) Huzursuzluk
QARNIQISİ KERDIŞ: (f) Huzursuzluk yapmak-etmek
QARTUN: (i) Fr. Karton
QAS: (i) Kadar, göre, ölçüsünde, derecesinde
QASID: (i) Bir şeyi duyurmak için gönderilen haber, postacı
QASİD QEZA: (i) Kaza haberi
QAŞ(İK): (i) Ambalaj, kabuk, daneyi kaplayan kabuk
QAT: (i) Takım
QAT: (i) Kat, katlama, derece
QATÊ KINCUCILU: (i) Takım elbise
QATIR: (i) Katır
QATIX: (i) Ekşi yoğurt
QAT BİYAYİ: (sf) Katlanan
QAT BİYAYIŞ: (f) Katlanmak
QAT KERDI: (sf) Katlanmış
QAT KERDIŞ: (f) Katlamak
QATOLİK: (i) Fr. Katolik
QAT WUIRIŞTIŞ/VÊJYAYIŞ: (f) Kat çıkmak
QAT WEREZNEYIŞ: (f) Kat kaldırmak, bina dikmek
QAWUN: (i) Kavun
QAWUN: (i) Kıvam, olgunluk
QAW: (i) Kap, cilt
QAW: (i) Kılıf, mahfaza, ambalaj
QAWALI: (i) Götürü
QAWALI XEWAT: (i) Götürü çalışma
QAWAX: (i) Tr. Selvi ağacı
QAWÇIX: (i) Fr. Kauçuk
QAWİL: (i) Ar. Kabul, alma, benimseme
QAW KERDI: (sf) Kaplanmış, ciltlenmiş
QAW KERDIŞ: (f) Kaplamak, ciltlemek
QAYİL: (i) İsteme, arzulama, razı olma
QAYİL BİYAYİ: (sf) İstekli, arzulu, isteyen, arzulayan
QAYİL BİYAYIŞ: (f) İstemek, arzulamak
QAZMI: (i) Tr. Kazma aleti
QAZMI KERDI: (sf) Kazılmış
QAZMI KERDIŞ: (f) Kazmak
QAZUN: (i) Tr. Kazan
QAZUNCA: (i) Kazan dairesi
QAZUN GERMDUNÊK: (i) Kalorifer kazanı
QAZUN QELİFÊR: (i) Kalorifer kazanı

QAZUX: (i) Tr. Kazık
QEB'ET: (i) Ar. Kabahat, suç
QEBETKAR: (sf) Kabahatli, suçlu
QEB'ET KERDİ: (sf) Suç işlemiş
QEB'ET KERDİŞ: (f) Suç işlemek
QEBRAX: (i) Pezevenk
QEBZI: (i) Ar. Kabza, tutacak, sap
QEDA: (i) Ar. Kada, kaza, bela, sıkıntı
QEDA BELA: (i) Kaza bela
QEDA GUIRETİŞ: (f) Kadasını almak
QEDENİ: (sf) İri kıyım, iri yapılı
QEDER: (i) Ar. Kader, yazgı
QEDER HOL: (sf) İyi kader
QEDER XIRAW: (sf) Kötü kader
QEDÊ BELÊ HUMÊ: (sf) Allah'tan gelen kaza bela, Allah'ın belası
QEDIK: (sf) Kalın bez, aba
QEDİM: (i) Keser
QEDİ: (i) Ar. Kadı, yargıç
QEDİM: (sf) Ar. Eski, mazisi derin olan
QEDR: (i) Ar. Kadir, kıymet, değer
QEDR ZUNAYI: (sf) Kadir, kıymet bilen
QEDR ZUNAYIŞ: (f) Kadir bilmek
QEDR ZUNAYUEĞ: (sf) Kadir kıymet bilen
QEF: (sf) Sel suyuyla gelen çalı çırpı
QEFES: (i) Ar. Kafes
QEFÊ SİNİ/DEFÊ SİNİ: (i) Göğüs kafesi
QEFILNAYIŞ: (f) Kapatmak, (mec.) kafalamak, koparmak
QEFILYAYIŞ: (f) Kapanmak
QEFILYAYIŞ: (f) Yorulmak
QEFLI: (i) Sürü, gurup, güruh
QEFLI: (i) Diş takımı
QEFLÊ CÊR: (ç.i) Alt dişler
QEFLÊ DİYAR: (i) Üst dişler
QEHR: (i) Ar. Kahır, hüzn, üzüntü
QEHJR BİYAYI: (sf) Üzüntülü, kahrolan, üzülen
QEHİR BİYAYIŞ: (f) Üzüntü çekmek, kahrolmak
QEHİR KERDİ: (sf) Üzüntü çektirilmiş, kahredilmiş
QEHİR KERDİŞ: (f) Üzüntü çektirmek, kahretmek
QEHİR WERDİŞ: (f) Kahır yemek, üzülme
QEHP(İK): (sf) Ar. Kötü yola düşen kadın, hayat kadını
QEHPIKİ: (i) Kahpelik

QEHPIKİ KERDİŞ: (f) Kahpelik etmek
QEHREMUN: (sf) Kahraman
QEHWUI: (i) Ar. Kahve
QEHWUIXUNI: (i) Kahvehane
QEJA: (i) Ayaz
QEJA KERDİŞ: (f) Ayaz yapmak
QEJAR: (i) Verimsiz toprak
QELA: (i) Saksagan
QELA: (i) Kalay
QELA BİYAYI: (sf) Kalaylanan
QELA BİYAYIŞ: (f) Kalaylanmak
QELA KERDİ: (sf) Kalaylanmış
QELA KERDİŞ: (f) Kalaylamak
QELB: (sf) Sahte
QELB: (i) İhanet, arkadan vurma, kalles
QELBİ: (i) İhanetlik, sahtekârlık, düzenbazlık, kalleslik
QELBİ KERDİŞ: (f) İhanet etmek, sahtekârlık etmek, kalleslik etmek
QELDAYIŞ: (f) Çevirmek, bitirmek, hatmetmek
QELDNAYI: (sf) Devrilen, altı üste getirilmiş
QELDNAYIŞ: (f) Devirmek, altı üste getirmek
QELDİYAYI: (sf) Devrilmiş
QELDİYAYIŞ: (f) Devrilmek
QELEM: (i) Kalem
QELEM KERDİ: (sf) Çizilmiş, boyanmış (süslenmek)
QELEM KERDİŞ: (f) Çizmek, boyamak (süslenmek)
QELEPÊ: (i) Ters, ters-düz
QELEW: (sf) Yağlı
QELEWNAYI: (sf) Kusmuş
QELEWNAYIŞ: (f) Kusmak
QELEWUIZ: (i) Tr. Kılavuz
QELEWUIZTİ: (i) Kılavuzluk
QELEWUIZTİ KERDİŞ: (f) Kılavuzluk yapmak
QELEFET: (i) Görünüm, endam, boy-pos
QELEPÊ: (sf) İçi dışına çevrilmiş, ters
QELIŞNAYI: (sf) Yarılan
QELIŞNAYIŞ: (f) Yarmak, parçalamak
QELIŞYAYI: (sf) Yarılmış
QELIŞYAYIŞ: (f) Yarılmak
QELİFÊR: (i) Fr. Kalorifer
QELLAŞ: (sf) Ar. Kalles
QELPEZUN: (sf) Sahtekâr, düzenbaz
QELWUIZ: (i) Filiz

QELWUIZ DAYIŞ: (f) Filiz vermek
QEMA: (i) Kama, pala
QEMA: (i) Oyunda sayı, üttürme
QEMA CI KERDIŞ: (f) Oyunu başkasını
vurmak, yenmek, ütmek
QEMETNAYİ: (sf) Sıkıştırılmış,
saklanmış
QEMETNAYIŞ: (f) Sıkıştırma, saklama
QEMP: (i) Fr. Kamp
QEMP VIRAŞTIŞ: (f) Kamp yapmak
QENCI: (i) İt. Kanca, çengel
QENDİL: (i) Ar. Kandil, içine konulan
yağlı bir fitil yakılarak kullanılan
aydınlama aracı, dini gece
QENEPÇI: (i) İt. Kanaviçe, el işleri için
kullanılan seyrek dokunmuş keten bezi
QENEPI: (i) İt. Kanepe
QEN'ET: (i) Ar. Kanaat, yetinme, tatmin,
ikna, görüş, yorum
QEN'ET ARDI: (sf) Kanaat getirmiş,
tatmin olmuş, ikna olmuş
QEN'ET ARDIŞ: (f) Kanaat getirmek,
tatmin olmak, ikna olmak
QENETKAR: (sf) Kanaat eden,
kanaatkâr, yetinen
QEN'ET KERDIŞ: (f) Kanaat etmek,
yetinmek
QEN'ET KERDUEĞ: (sf) Kanaat yapan,
yorum, görüş belirten
QEPAX: (i) Artık tahta
QEPAX: (i) Kapak
QEPAX SARI: (i) Kafatası
QEPAX SARI EŞTIŞ: (d) Kafasının
tasını atmak, kızdırmak
QEQNAYIŞ: (f) Gıdıklamak
QER: (i) Dışlık, sevinç
QER: (sf) Kara
QERAJ: (i) Garaj, terminal
QERASI: (sf) İri yapılı adam
QERBELEK: (sf) Siyah beyaz, alacalı
olan
QERDEK: (i) Gece Kuşu
QEREFNAYIŞ: (f) Koparmak (ip, ağaç
dalı, sert cisimler)
QEREFYAYIŞ: (f) Kopmak (ip, ağaç
dalı, sert cisimler)
QERISNAYIŞ: (f) Üşütmek
QERISİYAYIŞ: (f) Üşümek
QERPAL: (sf) Eskimiş, yıpranmış,
deforme olmuş elbise

QERPILAS: (i) Ala Karga
QERQAÇIK: (i) Lale
QERQAŞ: (sf) İri
QERQILNAYIŞ: (f) Tedirgin etmek,
endişe ettirmek, ürkütme
QERQILYAYIŞ: (f) Tedirgin olmak,
endişelenmek, ürkme
QERQUILAS: (sf) Pejmürde, giyimine
dikkat etmeyen
QERQUIŞI: (i) Kurşun (maden)
QERS: (i) Üşüme
QERS KOTIŞ: (f) Üşümek
QERT: (sf) Tr. Kart, tazeliğini
kaybetmiş, sert
QERT: (i) Fr. Kart, kesilmiş sert kâğıt
parçası
QERTİ: (i) Kartlık, sertlik
QERWAŞ: (i) Kadın hizmetli
QERWAT: (i) Fr. Kravat
QES: (sf) İri yarı, yarma
QES/QESR: (i) Kesme, ikiye bölme,
parça, biçme
QESAR: (i) Renk değiştirici madde
QESAS: (i) Ar. Kıyas, suç bedeli
QESAW: (i) Ar. Kasap
QES BİYAYI: (sf) İkiye bölünen
QES BİYAYIŞ: (f) İkiye bölünmek
QESEM: (i) Ar. Kasem, yemin
QESETURA: (i) İt. Kasatura
QESIL/QES: (i) Ekin sapı
QES KERDI: (sf) İkiye bölünmüş
QES KERDIŞ: (f) İkiye bölmek
QESNAYİ: (sf) Kesilen
QESNAYIŞ: (f) Kesmek
QESR: (i) Kasır, saray
QESRÊ EDALETCA: (i) Adalet sarayı,
adliye sarayı
QESWA: (i) Karaciğer
QESWET: (i) Ar. Kasavet, kalp katılığı,
bunalım
QESWETIN: (sf) Kasvetli, bunaltıcı
QESİYAYİ: (sf) Kesilmiş
QESİYAYIŞ: (f) Kesilmek
QEŞAWUI: (i) Kaşağı
QEŞERNAYİ: (sf) Budanan
QEŞERNAYIŞ: (f) Budamak
QEŞERYAYİ: (sf) Budanmış, (mec.)
güzelleşmiş
QEŞERYAYIŞ: (f) Budanmak, (mec.)
fazlalıklarını atmak, güzelleşmek

QEŞMER: (sf) Sevimli, maskot, uğurcak, (mec.) şarlatan
QETA: (zf) Faraza
QET'A: (zf) Kat'a, asla
QETIFI/MİHİN GUEPIKIN: (i) Dede kılıcı, karasabanda ok'u (saban orta direği), "eğef" (ağaçtan mamul halka) sayesinde boyunduruğa monte eden yaklaşık yirmi santimetre uzunluğunda ağaçtan mamul alet
QETIK: (i) Küçük tahta tepsi
QETIL: (i) Ar. Katletme, öldürme
QETILKAR: (sf) Katil
QETILKERDİ: (sf) Katledilmiş, öldürülmüş
QETILKERDIŞ: (f) Katletmek, öldürmek
QETLİYUM: (i) Ar. Katliam, soykırım
QETLİYUM KERDIŞ: (f) Katliam yapmak
QEVD: (i) Demet, bağ, buket
QEVD KERDİ: (sf) Demet, bağ yapılmış
QEVD KERDIŞ: (f) Demet, bağ yapmak
QEVURD: (sf) Kavrulmuş arpa, buğday unu, kavurga
QEWELNAYIŞ: (f) Adamak, adakta bulunmak
QEWR: (i) Ar. Kabir, mezar
QEWRA TARİ: (sf) Karanlık kabir
QEWRIŞTUN: (i) Kabristan, mezarlık
QEWZ: (i) Ar. Kabız, sıkma
QEYNAX: (i) Tr. Kaynak
QEZA: (i) Ar. İlçe, kaza
QEZA: (i) Ar. Kaza, can mal kaybı, zamanında yapılamayan ibadetin sonradan yapılması
QEZA KERDİ: (sf) Kaza yapmış-etmiş
QEZA KERDIŞ: (f) Kaza yapmak-etmek
QEZAKİSTUN: (i) Kazakistan
QEZAKİSTUNIJ: (i) Kazakistanlı
QEZA VİYARNAYİ: (sf) Kaza geçirmiş
QEZA VİYARNAYIŞ: (f) Kaza geçirmek
QEZAWA MENDİ: (sf) Kazaya kalmış-kalan
QEZAWA MENDIŞ: (f) Kazaya kalmak
QEZAX: (i) Fr. Kazak
QEZAX: (i) Kazak, Kazak ırkı
QÊ: (zf) Niye, neden, niçin (tı qê çıta şin)
QÊ: (e) İçin (e qê tı yena)
QÊ ALLAH: (e) Allah için

QÊ ÇIRA: (zf) Ne sebepten, neden dolayı
QÊ ÇİTÊ: (zf) Ne için
QÊDFA: (i) Ar. Kadife
QÊLNAYİ: (f) Yağda pişirmek
QÊLNAYIŞ: (i) Yağda pişirmek
QÊ HUMÊ: (e) Allah için
QÊMI: (i) Yokuş yukarı
QÊMIQUM: (i) Kaymakam
QÊMIQUMTİ: (i) Kaymakamlık
QÊMIŞ: (i) İsteme, arzulama, kıyabilme
QÊMIŞ BİYAYIŞ: (f) İstemek, arzulamak, kıyabilmek
QÊMIŞEK: (sf) İsteksiz, cimri
QÊNAYİ/QÊWNAYİ: (sf) Kapalı, bitmiş
QÊNAYIŞ/QÊWNAYIŞ: (f) Kapatmak, bitirmek
QÊNYAYİ: (sf) Kapanmış, tesettüre girmiş
QÊNYAYIŞ: (i) Kapanmak, tesettüre girmek
QÊNİ: (e) Bari
QÊRAYIŞ: (f) Bağırma
QÊRİ: (i) Bağırış, bağırma
QÊRİ WÊRİ: (i) Bağırış çıkırış
QÊRİ VETIŞ: (f) Bağırış sesi çıkarmak
QÊRİ WÊRİ KERDIŞ: (f) Bağırış çıkırış etmek
QÊRQÊR: (i) Bağırışma
QÊRQÊR KERDIŞ: (f) Bağırışmak, ağız dalaşı yapmak
QÊRT SİM: (i) Sim kart, telefon kartı
QÊRUEŞUN: (sf) Bayram için, bayramlık
QÊR XUI ARDIŞ: (f) Hoş zaman geçirmek, eğlenmek
QÊSDA: (i) Ar. Kaside
QÊSDÊ: (ç.i) Kasideler
QÊSDÊ PİYEXMÊR: (ç.i) Peygamber kasideleri
QÊSNAYIŞ: (f) Kasmak
QÊSİYAYİ: (sf) Pıhtılaşmış, kan toplanmış, kesilmiş (süt, ayran, yoğurt)
QÊSİYAYIŞ: (f) Pıhtılaşmak, kan toplanmak, kesilmek (süt, ayran, yoğurt)
QÊSİYAYIŞ: (f) Kasılmak
QÊYA: (f) Bitti, son
QÊYAYİ: (sf) Bitik
QÊYAYIŞ: (f) Bitmek
QÊYD: (i) Ar. Kayıt
QÊYD BİYAYİ: (sf) Kaydolunmuş

QÊYD BİYAYIŞ: (f) Kaydolmak
QÊYDI: (i) Ar. Kaide, kural
QÊYDIGİR: (sf) Kuralcı
QÊYDI KERDUEĞ: (sf) Kural işleyen-
yapan
QÊYD KERDI: (sf) Kaydedilmiş
QÊYD KERDIŞ: (f) Kaydetmek
QÊYD VIRAŞTIŞ: (f) Kayıt yaptırmak
QÊYD VIRAŞTUEĞ: (sf) Kayıt yapan,
alan
QÊYDUN: (i) Kelepçe
QÊYUM: (i) Ar. Kıyamet
QÊYUM: (i) Ar. Kıyam, ayaklanma,
isiyan
QÊYUMA PİL: (i) Büyük kıyamet,
dünyanın harabı
QÊYUMA QIJ: (i) Küçük kıyamet,
İnsanın ölümü
QÊYUM QELYAYIŞ/RAŞTBİYAYIŞ:
(f) Kıyamet kopması
QIBLI: (i) Ar. Kible
QIBLINUMI: (i) Kiblename, kibleyi
gösteren alet, pusula
QICALEK: (sf) Küçücük
QIDI: (i) Tarz, usul, biçim, sitil, özellik
QIDÊK: (zm) Bir kısmı, bazıları
QIDÊK: (sf) Tuhaf
QIJ: (sf) Küçük, evlat
QIJIK: (sf) Küçücük evlat
QIJTİ: (sf) Küçüklük
QIJTİYÊ XUI ZUNAYIŞ: (f)
Küçüklüğünü bilmek, haddini bilmek
QIJUNA PİLU: (zm) Küçükten büyüğe,
herkes
QIL: (i) Tepe, zirve
QILAPA: (i) Alm. Klapa, ters yaka
QILAR: (i) Sı. Kral
QILARİÇE: (i) Sı. Kraliçe
QILARTİ: (i) Krallık
QILÇ: (i) Bez parçası
QILÇ: (i) Pide
QILÇIK: (i) Pılı pırtı, ince çaput bez
QILÊ ZUIQUM: (i) Zıkkım-zehir küpü,
(mec.) baş belası
QILIF: (i) Ar. Kılıf
QILİÇ: (i) Diş (diş sarımsak)
QILİNCİK: (i) Ceviz-fındık içi
QILLÊ HER: (i) Toprak keşiği
QILLÊ ŞEKÊR: (sf) Kesme şeker, küp
şeker

QILLI: (i) Kesme, kesik, kütle, küp
QILQIL: (i) Fokurdama, fokur fokur
QILQILNAYIŞ: (f) Fokurdatmak
QILQILYAYIŞ: (f) Fokurdamak
QILQOÇIK: (zf) Çabucak yapma-etme,
aceleyle
QILKOÇIK KERDIŞ: (f) Çabucak
yapmak-etmek
QIMIL: (i) Süne
QIN: (i) Kıç
QINASTI: (i) Leğen kemiği
QINCELI/QIRINCELI: (i) Kurbağa
QINTİZİK: (i) Çifte, depik
QINTİZİK EŞTIŞ: (f) Çifte, depik atmak
QIN WUIEŞTIŞ: (d) Kıç atmak, caymak,
vaz geçmek
QIP: (i) Kuluçka, gürk
QIPAYIŞ: (f) Ötmek, gıdaklamak-
gurklamak (keklik, tavuk)
QIPKOTI: (sf) Kuluçkaya yatmış-yatan
QIP KOTIŞ: (f) Kuluçkaya yatmak
QIR: (i) İmha, yok etme
QIRA: (i) Tr. Piknik
QIRBU(N): (i) Ar. Kurban, sevgi ifadesi
ve yalvarma sözü olarak ta kullanılır
QIRBUN BİYAYI: (sf) Kurban olunmuş-
olunan
QIRBUN BİYAYIŞ: (f) Kurban olmak
QIRBUN HEYRUN BİYAYIŞ: (f)
Kurban hayran olmak, sevgi ifadesi
olarak kullanılır
QIRBUN KERDI: (sf) Kurban edilmiş-
olan
QIRBUN KERDIŞ: (f) Kurban etmek
QIRBUNEK: (sf) Kurbanlık, şefkatli
QIRÇAYIŞ: (f) Gaklamak (karga)
QIRÇIK: (i) Gırtlak
QIRÇIKÊ NEFÊS: (i) Nefes borusu
QIRÇIKÊ WÊR/QIRÇIKÊ ZAD: (i)
Yemek borusu
QIREMSI: (i) Gremse (altın)
QIRÊDÊR: (i) İng. Greyder
QIRÊJ: (i) Kir, pasak
QIRÊS: (i) Fr. Gres, katı yağ
QIRIG/QIRIK: (i) Boğaz
QIRİZ: (i) Fr. Kriz, buhran, anlaşmazlık
QIRİZ KERDIŞ: (f) Kriz yapmak
QIRİZ VİYARNAYIŞ: (f) Kriz geçirmek
QIR: (i) Sonunu getirme, bitirme

QIR KERDI/QIRKEYİ: (sf) Dibi, kökü kurutulmuş, sonu getirilmiş, bitirilmiş
QIR KERDIŞ: (f) Dibini, kökünü kurutmak, sonunu getirmek, yok etmek
QIRLENT: (i) İt. Kırlent, yastık
QIRM: (sf) İri diken
QIRMDAR: (i) Ağaç kovuğunda olan bal
QIRMI: (i) Kıрма, tek namlulu tüfek
QIRMIÇNAYİ: (sf) Lifli olan, lifli yiyecek
QIRMIZ: (i) Ar. Kırmızı, makyaj
QIRMIZ KERDIŞ: (f) Kırmızı yapmak, makyaj yapmak
QIRNI: (i) Zirve, doruk, en yüksek yer, arş
QIRQUITYEL: (i) Kıyım yapma, kökünü kurutma, sonunu getirme
QIRQUITYEL KERDIŞ: (f) Kıyım yapmak, kökünü kurutmak, sonunu getirmek
QIRŞ: (i) Ekin kökü, anız
QIRT: (i) Dip, kök
QIRTASIYA: (i) Ar. Kırtasiye
QIRTRA BIRNAYİŞ: (f) Dipten kesmek
QIRUM: (i) Tırpan
QIRUM KERDİ: (sf) Tırpanlanmış, biçilmiş
QIRUM KERDIŞ: (f) Tırpanlamak, biçmek
QISI: (i) Ar. Söz, kelime
QISÊ: (ç.i) Sözler, kelimeler
QISÊBEND: (i) Sözlük
QISÊ KERDIŞ: (f) Konuşmak, anlatmak
QISÊ VÊR: (i) Önsöz
QISÊ VÊRİNÜ: (i) Atasözü-atasözleri
QISIDAYİ: (sf) Konuşulmuş
QISIDAYİŞ: (f) Söz söylemek, konuşmak, anlatmak
QISI KERDIŞ: (f) Konuşmak, laf yapmak, konu etmek
QISIM: (i) Ar. Kısım, bölüm, pay
QISI VATIŞ: (f) Söz söylemek
QISMÊK: (sf) Bir kısım, bir bölüm
QISO HOL: (sf) İyi söz
QISO MEHQUIL: (sf) Kibar, nazik söz
QISO MIHKEM: (sf) Tesirli, delilli söz
QISO XIRAW: (sf) Kötü söz
QISO WEŞ: (sf) Hoş söz
QITA: (i) Ar. Kıtta, anakara, büyük kara parçası

QITIK: (i) Acur
QIZAX: (i) Tr. Kızak
QIZILBAŞ: (i) Kızılbaş, Alevi
QIÇ: (sf) Sırtan
QIÇ FEK: (sf) Sırtan, ağzı açık
QIJİ: (i) Çığlık
QIJİ VETİŞ: (f) Çığlık çıkarmak-atmak
QIJNÊ AW: (i) Su teresi
QIJUNI/QIJNI: (i) Meşe Kargası
QIJUNI/QIJNI: (i) Ağustos Böceği
QILA: (i) Kavurma (günlük tüketilen)
QİLÊ HEL: (i) Öğlen sıcaklığı
QILI: (sf) Bunaltıcı sıcak
QİL(İK): (i) Kafada, vücutta oluşan şişlik
QILKER: (i) Yabani kavak
QİM: (i) Kanaat, kâfi, yeterli
QİMKAR: (sf) Kanaatkâr
QİM XUI PÊ ARDIŞ: (f) Kanaat getirmek
QİM XUI PÊ KERDIŞ: (i) Kanaat etmek
QİMET: (i) Ar. Kıymet
QİMETİN: (sf) Kıymetli
QİMET ZUNAYİ: (sf) Kıymet bilmiş-bilen
QİMET ZUNAYIŞ: (f) Kıymet bilmek
QİNCELI/QİNCELI: (i) Kurbağa
QİNTER: (i) Ar. Kantar, tartı
QİR: (i) Ar. Zift, katran (mec.) yapışkan, inatçı
QİRAR: (i) Ar. Karar
QİRAR DAYIŞ: (f) Karar vermek
QİRAR GUIRETIŞ: (f) Karar almak
QİRARNUMI: (i) Kararname
QİT: (i) Atılma
QİTAL: (f) Ar. Öldürüşme, karşılıklı öldürme
QİTBİYAYI: (sf) Atılmış-atılğan
QİTBİYAYIŞ: (f) Atılmak
QİTRUN: (i) Yun. Katran ağacı
QİTRUN: (i) Ar. Katran, zift, reçine
QOĞI: (i) Kavga
QOĞIGÊR: (sf) Kavgacı
QOL: (i) Ar. Kavil, söz, akıt
QOL: (i) Tartışma, münazara
QOL KERDIŞ: (f) Tartışmak
QOLIX: (i) Para cüzdanı
QOLIX: (i) Çarpına, sapanın içine taş yerleştirilen deri kısmı
QOL PİYEXMÊR: (i) Peygamberin kavli

QOMA: (i) Fr. Koma
QOMA KOTIŞ: (f) Komaya girmek
QONIM: (i) Ölçü
QOPÇA: (i) Tr. Kopça
QOPERATİF: (i) Fr. Kooperatif
QOPIX: (sf) Tr. Kopuk, işsiz, güçsüz, serseri, şık, süslü, iyi giyinmiş, çalılımlı, edalı
QONQERI: Fr. (i) Kongre, kurultay
QORDİNASYUN: (i) Fr. Koordinasyon
QORDUN: (i) Fr. Kordon
QORDOR: (i) Fr. Koridor
QORIX: (i) Olgunlaşmamış üzüm, koruk
QORMI: (i) Tr. Kavurma (kışlık kavurma)
QORNA: (i) İt. Korna
QORNEŞ: Fr. (i) Korniş
QORO: (i) İt. Koro
QORSAN: (i) İt. Korsan
QORSA: (i) Fr. Korse
QORT: (i) İng. Kort
QORTÊJ: (i) Fr. Kortej
QOS: (i) Kambur, hörgüç
QOSKÎ: (i) Kambur gibi, kamburca
QOSTÎ: (i) Kamburluk
QOŞUN: (i) Çayır, otlak
QOZA: (i) Fa. Koza
QUAFOR: (i) Fr. Kuaför
QUBA: (i) Kümbet
QUBBI: (i) Ar. Kubbe
QUEÇ/QOÇ: (i) Küçükbaş hayvan boynuzu
QUEJ/QOJ: (i) Küçük çubuk, çırpı
QUEL/QOL: (sf) Normal boyuttan küçük olan, kısa (mec.) bitme, tükenme
QUEL BİYAYI: (sf) Çok çalışmak ya da yük taşımaktan tükenmiş, bitkin olmuş
QUEL BİYAYIŞ: (f) Çok çalışmak ya da yük taşımaktan tükenmek, bitkin olmak
QUELEK/QOLEK: (sf) Kısacık, cüce
QUELMATİK/QOLMATİK: (sf) Kısa, tıknaz
QUEL KOTI: (sf) Çok çalışmak ya da yük taşımaktan tükenmiş, bitkin düşmüş
QUEL KOTIŞ: (f) Çok çalışmak ya da yük taşımaktan tükenmek, bitkin düşmek
QUEL TIFING: (i) Kıрма tüfek, kısa tüfek
QUEP/QOP: (sf) Öske, dişlek
QUEP FEK: (i) Dişlek ağızlı

QUER/QOR: (i) Saf, sıra
QUER/QOR: (i) Kalça om kemiği, kemiğin yuvarlak baş kısmı
QUERAYIŞ/QORAYIŞ: (f) Böğürmek
QUERÇ/QORÇ: (i) Armut
QUERÇYER/QORÇYER: (i) Armut ağacı
QUERÇYÊRA YAWUNÎ: (i) Yabani armut ağacı, ahlat ağacı
QUERAYIŞ: (f) Böğürmek
QUET/QOT: (i) Pipo, ağızlık
QUET/QOT: (i) Sigara izmariti
QUET/QOT: (i) Kütük
QUET/QOT: (i) Kısaltma, budama
QUETİK/QOTİK: (i) Bağırsak zehirlenmesi
QUET KERDİ: (sf) Kısaltılmış, budanmış
QUET KERDIŞ: (f) Kısaltmak, budamak
QUEX/QUEQ/QOX: (i) Kümes
QUÊÇ: (i) Küçükbaş hayvan boynuzları
QUÊJ: (ç.i) Çırpılar
QUFIK: (i) Çevirme-ayar düğmesi
QUIÇ: (zf) Ağıza kadar, yüksekçe doldurma, yığın, kasis, tümsek
QUIÇ KERDİ: (sf) Ağıza kadar doldurulmuş, boyu yetişmeyecek kadar yükseltilmiş, yığılmış
QUIÇ KERDIŞ: (f) Ağıza kadar doldurmak, boyu yetişmeyecek kadar yüklemek, yığmak
QUIL: (i) Cin taifesinden bir mahlûk
QUIL(IK): (i) Delik
QUIL BİYAYI: (sf) Delik, delinmiş
QUIL BİYAYIŞ: (f) Delinmek
QUILIB: (i) İng. Kulüp
QUILIBA: (i) Fa. Kulübe
QUILIÇ: (i) Ceket
QUILIKE NİRÎ: (i) Kapak, karasabanda boyundurukta zebelerinin girdiği delik
QUILINÇ(İK): (i) Ar. Kulunç
QUİLİK ŞUNU: (i) Petek delikleri-gözenekleri
QUIL KERDİ: (sf) Delinmiş
QUIL KERDIŞ: (f) Delmek
QUILKERDIK: (i) Delgi, delgeç
QUILKERDUMEK: (i) Matkap, delici
QUILP: (i) Ar. Askı, asacak, kulp
QUILP: (i) Yakıştırma (kusur)
QUILP PAKERDIŞ: (f) Askı takmak

QUILP PANAYIŞ : (f) Yakıştırma yapmak, kusur takmak
QUILQUILIK: (sf) Rastgele, asparagas haber söyleyen, çok konuşan
QUILQUİLİK: (i) Doğru yanlış, rastgele haberler, asparagas haber, çok konuşma
QUIM: (i) Kum
QUINAX: (i) Tr. Konak, büyük ve gösterişli ev
QUINAX: (i) Bir araya gelmek, sohbet etmek, gezmeye gitmek
QUINAX HUKMAT: (i) Hükümet Konağı
QUINC: (i) Köşe, izbe görünmeyen yer
QUINCILIK: (i) Köşecik, izbe görünmeyen yer
QUINEK: (sf) Kendini sevdiren
QUIRÇIN: (i) Çalı çırpı, zayıfça olan
QUIRF: (i) Korku, ürkme
QUIRF BİYAYİ: (sf) Korkan
QUIRF BİYAYIŞ: (f) Korkmak
QUIRF KOTI: (sf) Korkmuş, korku düşmüş
QUIRF KOTIŞ: (f) Korkmak, ödü patlamak
QUIRF QEREFNAYIŞ: (f) Ödünü kopartmak-patlatmak, korkutmak
QUIRFNAYİ: (sf) Korkutulmuş
QUIRFNAYIŞ: (f) Korkutmak
QUIRFUNEK: (sf) Korkak, ödle
QUIRI: (sf) Kibirli, gururlu
QUIRITİ: (i) Kibirlik, böbürlenmek, üstünlük taslamak
QUIRS: (i) Ar. Kurs
QUIRTIM: (i) En dip, kök
QUIRTIMRA: (zf) En dipten, kökten
QUIRTIMRA BIRNAYİ: (zf) Kökten kesilmiş-kesilen
QUIRTIMRA BIRNAYIŞ: (f) Kökten kesmek
QUIRTIMRA WUI KERDIŞ: (f) Kökten sökmek
QUISIR: (i) Ar. Eksiklik, kusur
QUIŞIK: (i) Küçük su şişesi
QUIT: (i) Bitiş, son, tamamlama (aşm quit bi)
QUIT: (i) Yem (tavuk, kuş)
QUIT DAYIŞ: (f) Yem vermek
QUITİ: (i) Tr. Kutu

QUITKERDIŞ: (f) Bitirmek, sonlandırmak, tamamlamak
QUIZDAYIŞ: (f) Köpek bağırması, iniltisi
QUIZILQUIRT: (i) Hoş olmayan şeyler karşısında söylenen "zikkımın kökü" gibi aşağılama ifadesi
QULLAV: (sf) Yapmacık davranan, rol yapan, yalaka
QULLAVTİ: (i) Yalakalık
QULTEN: (i) Ar. Akan suyun altında su birikmesi için açılan çukur
QULTEN: (i) Ar. İslami ölçülere göre durgun suyun temizliği için belirlenen ölçü, kulleteyn
QUM: (i) Rekât (namaz)
QUM: (i) Metalin içine sarılı muska
QUM: (i) Kavim, ırk, toplum
QUMANDUN: (i) Alm. Komutan
QUMAR: (i) Tr. Kumar
QUMARBAZ: (sf) Kumarbaz
QUMBİZAR: (sf) Topluma çıkmaktan sıkılan, merdümgeriz
QUMBİZARİ: Merdümgerizlik
QUMÇİ: (i) Tr. Kamçı
QUM DERG: (sf) Uzun boylu
QUMGÊRİ: (i) Kavimcilik, ırkçılık
QUM KILM: (sf) Kısa boylu
QUM MİYUNI: (sf) Orta boylu
QUMIŞ: (i) Tr. Kamış, saz
QUMIŞIN: (i) Kamışlık yer, sazlık, kamıştan olan
QUM QELEFET: (i) Boy pos
QUMQUEF: (sf) İrice olan, iri yapılı olan
QUMYAYIŞ: (f) Mecbur kalmak, zorunda kalmak, içine düşmek
QUNQUEF: (i) Yumru
QUNQUEF ÇİM: (i) Yumru gözlü
QUNZ: (i) Kaz
QUNZQUILING: (i) Turna
QUNZİK: (i) Tava
QUPA: (i) İt. Kupa
QURA: (i) Ar. Kura, ad çekme, aday belirleme
QURA UNTIŞ: (f) Kura çekmek
QUR'UN: (i) Ar. Kur'an
QUŞQUNI: (i) Tr. Tencere, kuşkana
QUTER: (i) Duvar arasına konan merdivensi ağaç kuşağın alt başköşesine yerleştirilen kalın kütük

QUWWET: (i) Ar. Kuvvet, güç, güçlü
QUWWETIW: (zf) Kolay gelsin
QUWWETRA VETI: (i) Gücün, takatin
dışında-üstünde

R

RA: (ek) Den, dan, e, a eki
RA ARDIŞ: (f) Değınmek, gündeme getirmek
RACAYİ: (sf) Kapalı (kapı, pencere)
RACAYİŞ: (f) Kapatmak (kapı, pencere)
RAD: (i) Devam, yürü
RADAYİ: (sf) Devam eden, hareket etmiş, yürüyen
RADAYİŞ: (f) Devam etmek, hareket etmek, yürümek
RAFİNAYİ: (sf) Serili, serilmiş, yatırılmış
RAFİNAYİŞ: (f) Sermek, yatırmak
RAGÊRAYİ: (sf) Geri dönmüş, özelliğini kaybetmiş, rahatsızlanmış
RAGÊRAYİŞ: (f) Geri dönmek, özelliğini kaybetmek, rahatsızlanmak
RAGÊR: (sf) Yardım eden
RAGÊRİŞ: (f) Yardım etmek
RAKERDI: (sf) Gönderilmiş
RAKERDI/RAKERDAYI: (sf) Serilmiş, serili
RAKERDIŞ: (f) Göndermek
RAKERDIŞ: (f) Sermek
RAKOTI: (sf) Uyumuş
RAKOTIŞ: (f) Uyumak
RAMUETİK: (i) Ekran
RAMUETNİK: (i) Gösterge
RAQELNAYİ/RAQELDAYİ: (sf) Uzatılmış, yatırılmış, serilmiş şahıs
RAQELNAYİŞ/RAQELDAYİŞ: (f) Uzatmak, yatırmak, sermek (şahıs)
RAQELYAYİ: (sf) Uzanmış, istirahata çekilmiş
RAQELYAYİŞ: (f) Uzanmak, istirahata çekilmek
RAR: (i) Yol
RARASFALT: (i) Asfalt yol
RARASNİN: (i) Demiryolu
RARDÊRYA/BEHR: (i) Denizyolu
RAR ESİL: (i) Asılıyol, anayol
RARHERİN: (i) Toprak yol, stabilize yol, berkitme yol
RASTİ: (i) İzin
RASTİ GUIRETİŞ: (f) İzin almak
RAŞAYİ: (sf) Dağınık, serpilmiş, silkinmiş, savurgan

RAŞAYİŞ: (f) Dağıtmak, serpmek, silkelemek, savurmak
RAŞT: (i) Karşılaşma, denk gelmek
RAŞT: (sf) Sağ (yön)
RAŞT(A) : (i) Doğru, gerçek, sahi
RAŞT: (i) Düz
RAŞTAQİN: (i) Doğrucu, sahici, gerçekçi
RAŞT BİYAYİ: (sf) Düzeltilen
RAŞT BİYAYİŞ: (f) Düzelmek
RAŞTGİR: (sf) Doğrucu, gerçekçi
RAŞTGİR: (sf) Sağcı
RAŞTİ: (i) Düzlük, doğruluk (şu aya raştid kê bıç - ın merdım zehf raşt yo ten)
RAŞT KERDI: (sf) Düzeltilmiş, düzölmüş, doğrultulmuş
RAŞT KERDIŞ: (f) Düzeltmek, düzmek, doğrultmak
RAŞTKİ: (i) Sağlak, sağı kullanma
RAŞT ŞYAYİŞ: (f) İşi yolunda gitmek
RAŞT ŞYAYİŞ: (f) Denk gelmek
RAŞT UMYAYİ: (sf) Karşılaşmış, yüz yüze gelmiş
RAŞT UMYAYİŞ: (f) Karşılaşmak
RAŞT VAJYER: (sf) Doğru söyleyen
RAŞT VATIŞ: (f) Doğruyu söylemek
RATWUI: (i) Çözüm
RATWUI DİYAYİŞ: (f) Çözüm bulmak
RAUMYAYİŞ: (f) Mayalanmak (mast umyo ra)
RA VETİŞ: (f) Ortaya çıkarmak (ın guırı vet ra)
RAVISTI: (sf) Yere serilmiş, önü açılmış
RAVISTIŞ: (f) Yere sermek, önünü açmak
RAVİYERTİ: (sf) Önünden geçmiş, geçiş yapmış
RAVİYERTİŞ: (f) Önünden geçmek, geçiş yapmak
RAVİYERTİŞ RESMİ KERDIŞ: (f) Resmigeçit yapmak
RAYDUN: (i) Fr. Radyo
RAWATI: (i) Ekinden önce kuru toprağı sulamak
RAWİ: (sf) Ar. Rivayet eden
RAYİÇ: (i) Ar. Rayıç, geçerli
RE'A: (i) Ar. Halk, yönetilen
REBAP: (i) Keman
RECA/REJA: (i) Ar. Rica, istek, yalvarma, taraf

RECA DEXALET: (i) Rica etme, yalvarma, sığınma, yardım isteme, aman dileme
RECA DEXALET KERDİŞ: (f) Rica etmek, yalvarmak, sığınmak, yardım istemek, aman dilemek
RECA KERDİŞ: (f) Rica etmek
RECEF: (i) Titreme
RECFNAYİ: (sf) Titretilen, sarsılan
RECFNAYİŞ: (f) Titretmek
RECFYAYİ: (sf) Titreyen
RECFYAYİŞ: (f) Titremek
RECEW/RECEB: (i) Ar. Recep, üç ayların ilki
REÇETİ: (i) İt. Reçete
REHBER: (i) Rehber, yol gösteren, kılavuz
REHBËR DESTU: (i) El kılavuzu, el rehberi
REHET: (i) Ar. Rahat, kolay
REHET BİYAYİ: (sf) Rahat etmiş, rahatı yerinde olan
REHET BİYAYİŞ: (f) Rahat etmek
REHET KERDİ: (sf) Rahat ettirilmiş
REHET KERDİŞ: (f) Rahat ettirmek
REHETİ: (i) Rahatlık
REHLI: (i) Ar. Rahle, masa
REHM: (sf) Ar. Şefkatli
REHM BİYAYİŞ: (f) Rahmet, şefkat olunmak
REHMETA: (sf) Rahmetli, rahmete giden
REHM KERDİŞ: (f) Rahmet, şefkat etmek
REHMUNİ: (i) Rahmani, iyi cinler
REHN: Ar. Rehin, borç karılığı verilen güvence
REHİNİ: Ar. Rehine
REHSIKIN: (sf) Kaygan
REHSIKNAYİ: (sf) Kaydıran
REHSIKNAYİŞ: (f) Kaydırmak
REHSIKYAYİ: (sf) Kaymış, kayan
REHSIKYAYİŞ: (f) Kaymak
REHWUN: (i) Atın dörtnala koşması, hızlı koşması
REHWUN ŞYAYİŞ: (f) Dörtnala-hızlı koşmak
REMAİY: (sf) Kaçak, kaçmış, firari
REMAİYŞ: (f) Kaçmak, firar etmek

REMIL: (i) Örken, bitkinin zinciri, uzantısı, (santalık, kavun, kabak...)
REMNAYİ: (sf) Kaçırılan
REMNAYİŞ: (f) Kaçırmak
REMYAYİ: (sf) Kaçırılmış
REMYAYİŞ: (f) Kaçırılmak
RENC: (i) Çift, tarım, ziraat
RENCBER: (i) Çiftçi
RENCBERİ/RENCBERTİ: (i) Çiftçilik
RENCUN: (sf) Yorgun, incinen
RENCUN BİYAYİ: (sf) Yorulmuş
RENCUN BİYAYİŞ: (f) Yorulmuş olmak, yorulmak
RENCUN KERDİ: Yormuş
RENCUN KERDİŞ: Yormak
RENG: (i) Renk
REP: (i) Dik
REPİSİYAYİŞ: (f) Yere çakılmak, serilmek, sertleşmek
REPISNAYİŞ: (f) Yere çakmak, sermek
REQA: (i) Ar. Rakı
REQAWER: (sf) Rakıcı, rakı içen, içkici
REQISNAYİŞ: (f) Oynatmak, dans ettirmek
REQİSİYAYİŞ: (f) Oynamak, dans etmek
REQS: (i) Ar. Oynama
REQQASI: (i) Ar. Rakkase, oynayan, dansöz
REQS KERDİŞ: (f) Raks etmek, oynamak
RESAYİ: (sf) Olgunlaşmış, olmuş
RESAYİ: (sf) Ulaşmış, varmış
RESAYİŞ: (f) Olgunlaşmak, olmak
RESAYİŞ: (f) Kavuşmak, ulaşmak, varmak
RESNAYİ: (sf) Ulaştırılmış, yetiştirilmiş
RESNAYİŞ: (f) Vardırmak, kavuşturmak, ulaştırmak
RESNI: (i) Kıldan yapılmış urgan, örken
REŞ: (i) Kara
REŞAŞ: (i) Sağanak yağmur
REŞİK: (i) Balçık
REŞIKIN: (i) Balçığa bulanmış
REŞMI: (i) Dizgin, yular
RETEMNAYİŞ: (f) Saklamak, gizlemek
REWAQI: (i) Harman yapma
REWAQI: (i) Tabaka, dibi tutmuş yapılmış hamurumsu mamuller
REWAQI EŞTİŞ: (f) Tabaka atmak

REWAQI KERDİŞ: (f) Harman yapmak, 8, 10 öküzle harmanın üzerinde gezerek harman yapmak
REWZA: (i) Ar. Ravza, Peygamberimizin Kabri Şerifi
REZ: (i) Asma, bağ, asma çubuğu
REZALET: (i) Rezalet, rezillik
REZENİ: (i) Fa. Rezene otu
RÊ: (i) Çözüm, öneri, çare
RÊ(Y): (i) Ar. Oy, görüş
RÊBİR: (i) Yol kesici
RÊ DAYIŞ: (f) Oy vermek
RÊ DAYUEĞ: (sf) Oy veren
RÊ DİYAYIŞ: (f) Çözüm bulmak
RÊBER: (i) Çözüm bulan
RÊ HEQ: (i) Hak yolu, Allah yolu, doğru yol
RÊ HEQRA ŞYAYIŞ: (f) Hak yoldan gitmek
RÊ HEQRA VETIŞ: (f) Hak yoldan çıkarmak
RÊ HEQRA VÊJYAYIŞ: (f) Hak yoldan çıkmak
RÊK/RÊKA: (sf) Birden
RÊ BİYAYI: (sf) Yolcu edilmiş, çözülmüş, halledilmiş
RÊ BİYAYIŞ: (f) Yolcu edilmek, çözülmek, halledilmek
RÊJİM: (i) Fr. Rejim, yönetim, sıkı kontrol
RÊJİM: (i) Fr. Sıkı kontrol
RÊJİM KERDİŞ: (f) Sıkı kontrol yapmak-etmek, zayıflamaya çalışmak
RÊK: (zf) Hepten, çok
RÊ KERDİ: (sf) Yolcu edilen, yola koyulan, giderilen, halledilen, çözülen, becerilen
RÊ KERDİŞ: (f) Yolcu etmek, yola koymak, gidermek, halletmek, çözmek, becermek
RÊ RÊ: (zf) Ara sıra, bazen
RÊSAM: (i) Ar. Ressam
RÊSAYIŞ: (f) Titremek, tökezlemek
RÊSİM: (i) Ar. Resim
RÊSİMBER: (i) Resimci
RÊSİMBERTİ: (i) Resimcilik
RÊSİMKAR: (i) Resim yapan
RÊSİM VIRAŞTUEĞ: (i) Resim yapan
RÊSİ: (i) Titreme, titreşim, tökezleme

RÊSİ CI KOTIŞ: (f) İçine titreme düşmesi
RÊSİ KOTIŞ: (f) Titreme tutmak
RÊSMİ: (sf) Ar. Resmi
RÊSMİYET: (i) Ar. Resmîyet, formalite, resmîlik
RÊŞTA: (i) Öreke, eğirtmeç
RÊTNAYIŞ: (f) Kaskatı kesmek
RÊTYAYIŞ: (f) Kaskatı kesilmek
RÊYHA: (i) Ar. Rayiha, koku
RÊYİS: (i) Ar. Reis, baş, efendi
RÊYİS CUMHUR: (i) Ar. Cumhurbaşkanı
RÊYUN: (i) Yolcu
RÊYUN ASPAR: (i) Araçla giden yolcu
RÊYUN PÊYA: (i) Yaya giden yolcu
RÊZİL: (sf) Ar. Rezil
RÊZİL: (i) Zincir, fermuar
RÊZILA GIRIDAYIŞ: (f) Zincire bağlamak
RÊZILA KERDİŞ: (f) Zincire takmak
RÊZİLİRDAYIŞ: (f) Zincire vurmak
RÊZİL BİYAYIŞ: (f) Rezil olmak
RÊZİLİ/RÊZİLTİ: (i) Rezillik
RÊZİLİ KERDİŞ: (f) Rezillik yapmak-etmek
RÊZİLİ VETIŞ: (f) Rezillik çıkarmak
RÊZİL KERDİŞ: (f) Rezil etmek
RÊZİL PAKERDİŞ: (f) Zincir takmak
Rİ: (i) Yüz, surat, bet, yüzey
Rİ: (i) Kılıf, örtü, kısım, taraf, cihet, yön
RİBİK/QİNAD: (i) Buğday ölçmek için tahtadan yapılmış kap 18 kg ağırlığında
RİBÊS: (i) Işkın
RİÇİK: (i) Kök salma, kökün yer yer filizlenmesi
RİD: (zf) Yüzünden, dolayı
RİD WYARNAYIŞ: (f) Yüz görümlüğüne gitmek, geçirmek
Rİ GUIRETIŞ: (f) Yüz almak, şımarmak
RİK: (f) Bela, musallat olma
RİKÊ XUI CİPİŞTİŞ: (f) Musallat olmak, belasını sarmak
RİND: (sf) Güzel, yakışıklı
RİND BİYAYI: (sf) Güzelleşmiş, yakışıklı olmuş
RİND BİYAYIŞ: (f) Güzelleşmek, yakışıklı olmak
RİNDİK: (sf) Küçük güzel, sevimli
RİNDİ: (sf) Güzellik, yakışıklılık

RINDİYÊ EXLAQ: (i) Ahlak güzelliği, iç güzelliği, siret güzelliği
RIND KERDIŞ: (f) Güzelleştirmek, yakışıklı etmek
RI PAK: (sf) Temiz yüz, temiz yüzlü, yüz akı
RIPEL: (i) Sayfa
RI QALIN: (sf) Utanmayan, utanmaz
RI RIND: (sf) Güzel yüz, güzel yüzlü
RI SERKERDI: (sf) Kılıfı çıkarılmış, değiştirilmiş
RI SERKERDIŞ: (f) Kılıfını çıkarmak, değiştirmek
RI SİPÎ: (sf) Yüzü ak, temiz
RI SİYA: (sf) Yüzü kara, utanmaz, rezil
RISTIM: (i) Kök
RI VERENAYİŞ: (f) Yüzüne göstermek, (mec.) bahane etmek, perde etmek
RISWA/RISİYA: (sf) Rüsva, yüzkarası, rezil
RISWA BYAYÊ: (sf) Rezil olanlar
RISWA BİYAYÎ: (sf) Rezil olan
RISWA BİYAYİŞ: (f) Rezil olmak
RISWA KERDI: (sf) Rezil edilmiş
RISWA KERDIŞ: (f) Rezil etmek
RISWATÎ: (i) Rezillik
RIŞNAYİŞ: (f) Dökmek
RI ŞITI: (sf) Yüzü yıkanmış, yüzüz, edepsiz, küstah
RIŞK: (i) Bit yavrusu, sirke, yavşak
RIŞKIN: (sf) Bit düşmüş, bitli
RIŞT KERDIŞ/RIŞTIŞ: (f) Çıkrıklamak, eğirmek
RIŞYAYİŞ: (f) Dökülmek
RI TENIK: (sf) Utanan, utangaç, kimseyi kıramayan
RI TALKERDIŞ: (f) Yüz asmak, moral bozmak
RI TIRŞKERDIŞ: (f) Yüz ekşitmek
RIWA: (zf) Yüzüne, yüzüne karşı
RI WUIYAYÎ: (sf) Güler yüz, güler yüzlü
RIZ: (i) Pirinç
RIZGI: (i) Ar. Sürgü, reze
RİÇAL: (i) Reçel
Rİ ERD: (i) Yeryüzü, zemin, coğrafya
Rİ EZMUNY: (i) Gökyüzü
RİHUN: (i) Ar. Reyhan, fesleğen
Rİ LEHÊF: (i) Yorgan yüzü, nevresim
RİM: (i) İltihap, ödem

RİM GUEŞU VISTIŞ: (f) Kulağa iltihap düşürmek, bir konu hakkında ısrarcı olmak, aynı şeyi sürekli tekrar etmek
RİMİN: (sf) İltihaplı
Rİ NAR: (sf) Beri yüz, beri taraf
Rİ SER: (zf) Yüz üstü, yüzükoyun
RİŞK: (ç.i) Bit yavrusu
RİŞT: (i) Deriden yapılan ip, sıırım
Rİ TIVÊR: (sf) Dış kısım, dış taraf
Rİ TIVÊRRA: (sf) Dıştan, dış taraftan
Rİ WÊR: (sf) Öbür yüz, öte yüz, öte taraf
Rİ XUI TALKERDIŞ: (d) Yüzünü asmak, morali bozulmak
Rİ XUI TIRŞKERDIŞ: (d) Yüzünü ekşitmek
Rİ ZERÎ: (sf) İç kısım, iç taraf
Rİ ZERİRA: (sf) İçten, iç taraftan
RİYA: (i) Gök gürültüsü, yağmur bulutu
RİYA: (i) Etteki sinir dokusu
RİYAYİŞ: (f) Fırsat bulmak
RİYEÇ: (i) İz, patika yol
RİYEJ: (i) Akıntı, sızıntı, yağmur yağdığında suyun duvardan akması
RİYEJAYİŞ: (f) Akmak, sızmak
RİYEJKERDIŞ: (f) Akmak, sızmak
RİYEJNAYİŞ: (f) Akıtmak
RİYES: (f) Çıkrıklama, eğirme
RİYESAYİŞ: (f) Çıkrıklamak, eğirmek
RİYEZ: (i) Sıra, saf, satır, cümle, mısra, dizme, dizgi
RİYEZ BİYAYI: (sf) Sıraya girmiş, dizilen
RİYEZ BİYAYİŞ: (f) Sıraya girmek, dizilmek
RİYEZ KERDI: (sf) Sıraya konmuş, dizilmiş
RİYEZ KERDIŞ: (f) Sıraya koymak, dizmek
RİYÊ GUIRAYİŞ: (i) Gök gürlmesi
RO: (zf) Erken
RONARA/ROYNARA/RÊWNARA: (zf) Çok erkenden
ROQA: (i) Yun. Roka
RORA: (zf) Erkenden
ROT: (i) İnce dikme ağaç, sırick
ROYİN: (sf) Erkenci
RUEH/RUIH: (i) Ar. Ruh, can
RUEH GUIRETİŞ: (f) Can almak, ruhunu almak
RUEJ/ROJ: (i) Gün

RUEJ AWI: (i) Batı, garp, günbatımı
RUEJ BI RUEJ: (zf) Gün be gün
RUEJÊK/ROJÊK: (zf) Günün birinde, bir gün
RUEJÊ BEXT: (i) Dilek orucu
RUEJ GİRİYAYIŞ: (i) Gün-güneş tutulması
RUEJÊ KEFARÊT: (i) Kefaret orucu
RUEJÊ MUHERÊM: (i) Muharrem orucu
RUEJÊ REMEZUN: (i) Ramazan orucu
RUEJÊ SİYEMA: (i) Üç aylar orucu
RUEJÊ ŞEŞEK: (i) Altı gün, şevval orucu
RUEJI/ROJI: (i) Oruç
RUEJID: (i) Aynı günde, günübirlik, oruçta
RUEJNUMI: (i) Günlük
RUEJPERI: (i) Gündelik, yevmiye
RUEJ PUÊŞYAYIŞ: (d) Günün geçmesi, zamanın geçmesi
RUEJ RA RUEJ: (zf) Günden güne
RUEJ VETI: (i) Doğu, şark, gündeğumu
RUEJ VİYERTI: (sf) Geçmiş gün
RUEM: (i) Ar. Rum
RUEMKÎ: (i) Rumca
RUEŞN/ROŞN: (i) Aydınlık, ışık
RUEŞNÎ/RUEŞNAYÎ: (i) Aydınlık
RUEŞN BİYAYI: (sf) Aydınlanmış
RUEŞN BİYAYIŞ: (f) Aydınlanmak
RUEŞNDUNEK: (i) Ampul
RUEŞN KERDI: (sf) Aydınlatılmış, aydınlanan
RUEŞN KERDIŞ: (f) Aydınlatmak
RUEŞUN/ROŞUN: (i) Bayram
RUEŞUN QIRBUNU: (i) Kurban bayramı
RUEŞUN REMAZUN: (i) Ramazan bayramı
RUEŞUN ŞYAYIŞ: (f) Bayrama gitmek, bayramlaşmak
RUETI: (sf) Satılmış
RUETIŞ/ROTIŞ: (f) Satmak
RUETIŞGÊR: (i) Satıcı
RUETIŞKAR: (sf) Satan
RUETIŞ KERDUEĞ: (sf) Satış yapan
RUÊJ HESAW: (i) Hesap günü, haşır
RUÊJ HOL: (sf) İyi gün
RUÊJ MEHŞÊR: (i) Mahşer günü
RUÊJ QÊYUM: (i) Kıyamet günü

RUÊJ RUEŞUN: (i) Bayram günü
RUÊJ XIRAW: (sf) Kötü gün
RUÊŞN ÇIMU: (i) Gözlerin nuru
RUÊŞN ÇİM: (i) Göz nuru, göz aydınlığı
RUÊŞYAYÎ: (sf) Satılık
RUÊŞYAYIŞ: (f) Satılmak
RUI: (i) Nehir, ırmak
RUIBİYAYÎ: (sf) Boşalan
RUIBİYAYIŞ: (sf) Boşalmak
RUIÇIK: (i) Yüz görünümü, beniz, çehre, maske
RUIÇIKNAYÎ: (sf) Yolunmuş, kazınmış, (mec.) her şeyi alınmış, bütün varlığı alınmış
RUIÇIKNAYIŞ: (f) Yolmak, (mec) her şeyini almak, bütün varlığını almak
RUIÇIKYAYIŞ: (f) Yolunmak
RUIDAYIŞ: (f) Dökmek, silkelemek
RUIKERDCA: (i) Dökümevi, döküm yeri
RUIKERDI: (sf) Boşalmış, döküm
RUIKERDIŞ: (sf) Boşaltmak, dökmek
RUIKERDUEĞ: (i) Boşaltan, dökmeçi, dökümcü
RUIKOTIŞ: (i) Hayvanların çökmesi, dinlenmesi
RUINIŞTCA: (i) Oturma yeri, meclis
RUINIŞTÊ: (sf) Oturanlar
RUINIŞTGÊR: (sf) Oturaklı, olgun
RUINIŞTI: (sf) Oturan
RUINIŞTIŞ: (f) Oturmak
RUIŞAYÎ: (sf) Silkinen
RUIŞAYIŞ: (f) Silkelemek
RUIŞUNAYÎ: (sf) Silkelenmiş
RUIŞUNAYIŞ: (f) Silkelemek, çırpmaq (halı vb)
RUIT: (sf) Kılız, tüysüz, cascavlak
RUITIŞ: (f) Süpürmek
RUITKERDI: (sf) Kazınmış, dökülmüş (saç)
RUITKERDIŞ: (f) Kazımak, dökmek
RUMTI: (sf) Sürülmüş, ekilmiş
RUMTIŞ: (f) Sürmek, devam etmek, ekin ekmek
RUMTUEĞ: (i) Sürücü, şoför
RUN: (i) Yağ
RUNAYÎ: (sf) Koyulmuş, indirilmiş
RUNAYÎ: (sf) Kurulu, dikili
RUNAYIŞ: (f) Kurmak, dikmek

RUNAYIŞ: (f) Koymak, indirmek,
bırakmak
RUNAYUEĞ: (i) Kuran, koyan, indiren
RUN BİYAYIŞ: (f) Yağ olmak,
yağlanmak
RUN CISAWTIŞ: (f) Yağ sürmek,
yağlamak
RUN ÇARŞŪ: (i) Hazır yağ
RUN DIWAR/RUN KELİ: (i) Tereyağı
RUNIN: (sf) Yağlı
RUNIN BİYAYIŞ: (f) Yağlı olmak, yağ
sürülmek, yağlanmak
RUNIN KERDIŞ: (f) Yağlı etmek, yağ
sürmek, yağlamak
RUN KERDIŞ: (f) Yağ etmek, yağlamak
RUN MASİ: (i) Balık yağı
RUSİYA: (i) Rusya
RUSİYAYIJ: (i) Rusyalı
RUŞWET: (i) Ar. Rüşvet
RUTBET: (i) Ar. Rutubet
RUTBETIN: (sf) Rutubetli
RUTBI: (i) Ar. Rütbe
RUTBI DAYIŞ: (f) Rütbe vermek
RUTBI GUIRETIŞ: (f) Rütbe almak
RUWA: (i) Ar. Riya, ikiyüzlülük
RUWAKAR: (sf) Riyakâr, ikiyüzlü
RUWAKARİ: (sf) Riyakârlık,
ikiyüzlülük
RUWAKARİ KERDIŞ: (f) Riyakârlık
yapmak
RUXSAT/RUSQAT: (i) Ar. Ruhsat, izin,
müsaade
RUXSATİYÊ/RUSQATİYÊ: (i) Ruhsat
belgesi

S

SA: (i) Direktme, inat
SA: (f) Açığa çıkma, belli olma
SA/SAY: (i) Elma
SABİYAYIŞ: (f) Belli olmak
SAKERDIŞ: (f) Belli etmek
SABIR: (i) Ar. Sabır
SABIR DEYAĞ: (sf) Dayanıklı, metin sabır
SABİ: (sf) Çocuk, günahsız, temiz
SADIR: (i) Ar. Sudur, bir şeyden gelme, türeme
SADIR BİYAYI: (f) Sudur etmiş, bir şeyden ortaya çıkmış, türemiş
SADIR BİYAYIŞ: (f) Sudur etme, bir şeyden ortaya çıkma, türemek
SADIQ: (sf) Ar. Sadık, doğru, gerçek, bağlı
SADIQİ: (i) Doğruluk, gerçeklik
SAFİ: (sf) Hal, yoluna koyma
SAFİ BİYAYI: (sf) Hallolmuş
SAFİ BİYAYIŞ: (f) Hal olmak
SAFİ KERDI: (sf) Halledişmiş, hallolan
SAFİ KERDIŞ: (f) Halletmek
SAFI: (i) Ar. Safa, Safa tepesi
SAĞİ SILUMETİ: (zf.s) Sağ salim, güvenli, güven içinde
SAĞİ SILIMETİ SER: (zf) Sağ salim üzere, güvenli bir şekilde
SAK: (i) Sürülen toprağı düzeltmek için kullanılan tomruk, sürgü
SAK BUIRI VERDIŞ: (d) İşi birbirine karıştırmak
SAK: (i) Şalvar, tiftik
SAKUETI: (sf) Beceriksiz, alık
SAKUETÊYİ: (i) Beceriksizlik
SAKUETÊYİ KERDIŞ: (f) Beceriksizlik yapmak-etmek
SALA: (i) Ar. Sala
SALAMUIRA: (i) İt. Salamura
SALAPATİ/SARLAPATİ: (i) Baştan savma davranış
SALAPATİ TİGÊRAYIŞ: (f) Baştan savma davranmak
SALATNAYIŞ: (f) Rahatsız etmek, sırnaşmak, sokulmak
SALAWAT: (i) Ar. Salâvat
SALÇI: (i) İt. Salça

SALEH: (sf) Ar. Salih, ıslah olmuş
SALEM/SALIM: (i) Nezle
SALEM BİYAYIŞ: (f) Nezle olmak
SALEW: (i) Lavabo, eskiden bulaşık yıkanan ve banyo işlerinin görüldüğü yer
SALİNC: (i) Ufak kara erik
SALİNCER: (i) Kara erik ağacı
SALİNCER: (i) Yokuş aşağı
SALİNCER BİYAYIŞ: (f) Yokuş aşağı olmak
SALİNCER KERDIŞ: (f) Yokuş aşağı etmek
SALXUNI: (i) Ar. Mezbahana, kanara, kesimevi
SALWA: (i) Algı, anlama
SALWA KERDIŞ: (f) Algılamak, anlamak
SAMETNAYI: (sf) Yıpranmış
SAMETNAYIŞ: (f) Yıpratmak
SAMETYAYI: (sf) Yıpranan, yıpranmış
SAMETYAYIŞ: (f) Yıpranmak
SAMUELI: (i) Sincap
SANAYI: (sf) İnatçı
SANAYIŞ: (f) Direnmek, inat etmek
SANDÊLİ: (i) Ar. Sandalye
SANGUELI: (sf) Değersiz, soytarı tipli kişi
SANİYA: (i) Ar. Saniye
SAPI: (sf) Tr. Sapa
SAPLİ: (i) Uzun saplı maşrapa
SARI/KAT/KAKAT: (i) Baş, kafa, lider
SAR ÇOTKERDI: (sf) Kafasını yıkamış
SAR ÇOTKERDIŞ: (f) Kafasını eğmek, yıkamak
SARÊ XUI WERDIŞ: (d) Başını yemek, kendini bitirmek
SARÊ XUI WUIDAYIŞ: (d) Başını belaya atmak
SARI BINBİYAYIŞ: (d) Kafasına yatmak, ikna olmak
SARI BINKERDIŞ/VISTIŞ: (d) Kafasına yatırmak, ikna etmek, sakinleştirmek
SARI ÇARNAYIŞ: (f) Uğraştırmak, belaya sokmak
SARI DEJNAYIŞ: (d) Baş ağrıtmak, belaya sokmak
SARI FİNAYIŞ: (f) Kafasına sokmak, ikna etmek
SARI GUIRETIŞ: (f) Baş ağrıtmak

SARI WERADAYIŞ: (d) Baş kaldırmak, isiyan etmek
SARI WUIDAYIŞ: (d) Başı belaya sokmak
SARİ ÇİMUN SER: (d) Baş göz üstüne
SARİSER: (i) Kişi başına, adam başı
SARİSER: (zf) Baş üstü, baş üstüne
SAR KERDIŞ: (f) Kafasına sokmak, ikna etmek
SAR KOTI: (sf) İkna olmuş, kafasına uymuş, anlamış
SAR KOTIŞ: (f) İkna olmak, kafasına uymak, anlamak
SARMUERIK: (sf) Huysuz
SARMUERIKİ: (i) Huysuzluk
SAR NERM: (sf) Yumuşak başlı, mülayim
SAR NERMİ: (i) Yumuşak başlılık
SARPÊ: (i) Başlık (eşyalarda)
SAR PIŞTI: (sf) Başörtülü
SAR PIŞTIŞ: (f) Başını örtmek
SAR QUET: (sf) Baş açık
SARRA PAY/PUE: (zf) Baştan ayağa, baştan aşağı
SARRA VETI: (sf) Baştan çıkmış, yoldan çıkmış
SARRA VETIŞ: (d) Baştan çıkarmak, yoldan çıkarmak
SARRA VİNAYIŞ: (f) Başından bulmak
SARRA VİYARNAYIŞ: (f) Başından geçmek
SARRA VİYERTI: (sf) Başından geçen şey
SARRA VİYERTIŞ: (f) Başından geçmek
SARREŞTA: (i) Eğirme çubuğu topuzu
SARREŞTA: (i) Helikopter sineği
SARSIPI: (sf) Saçı ağarmış, beyaz saçlı
SAR ŞITI: (sf) Banyo yapmış, çimmiş
SAR ŞITIŞ: (f) Banyo yapmak, çimmek
SAR VİYERTÊ NUMGÊRU: (i) Biyografi, önemli şahsiyetlerin hayatları
SAR VİYERTI: (i) Baştan geçen şey, macera, otobiyografi
SAR WENDIŞ: (f) Başına okumak, kendine çekmek
SAR WUŞK: (sf) Kuru kafalı, kafası basmayan
SAR WUŞKİ: (i) Kuru kafalılık
SATIL: (i) Kova, sitil, bakraç

SATUER/SATOR: (i) Ar. Satır, enli kalın bıçak
SAVIR: (sf) Budala, salak
SAW: (i) Yanılma, şaşırma, bocalama
SAWBİYAYİ: (sf) Yanılan, şaşırın, bocalayan
SAWBİYAYIŞ: (f) Yanılmak, şaşırarak, bocalamak
SAWIK/SAWE: (i) Yeni doğan yavru hayvan
SAWKERDI: (sf) Yanıltılmış, şaşırtılmış
SAWKERDIŞ: (f) Yanıltmak, şaşırtmak
SAWNAYİ: (sf) Sürülen (yüzeye iz bırakmak şeklinde)
SAWNAYIŞ: (f) Sürmek (yüzeye iz bırakmak şeklinde)
SAWTI: (sf) Sürülmüş, çalınmış
SAWTI: (sf) Sivrilmiş, bilenmiş
SAWTIŞ: (f) Sivriltilmek, bilemek
SAWTIŞ: (f) Sürmek, çalmak
SAWUN: (i) Ar. Sabun
SAYEK: (i) Kalça eklem boşluğu
SAYER/SİYER: (i) Elma ağacı
SAZ: (i) Yapma, uydurma, birleştirme
SAZ KERDIŞ: (f) Yapmak, uydurmak, birleştirmek
SE: (i) Yüz (sayı)
SEBAT: (i) Ar. Sebat, kararlı olma hali, dayanma
SEBATKAR: (sf) Sebat eden
SEBATKARİ: (i) Sebatkârlık
SEBAT KERDIŞ: Sebat etmek
SEBAT KERDUEĞ: (sf) Sebat eden
SEBI/SEW: (zf) Ne oldu
SEBON: (zf) Ne olacak, ne olur
SECDI: (i) Ar. Secde
SECDICA: (i) Cami, mescit
SECDI KERDIŞ: (f) Secde yapmak-etmek
SECDI ŞAYIŞ: (f) Secdeye gitmek
SECDÊ TİLAWÊT: (i) Tilavet secdesi
SECDÊ TİLAWÊT KERDIŞ: (f) Tilavet secdesi yapmak
SEDEQA: (i) Ar. Sadaka
SEDEQÊ CUN: (i) Canın sadakası
SEDEQÊ QEDUN BELU: (i) Kaza ve belaların sadakası
SEDİR: (i) Ar. Sedir, oturma yeri
SEDİR: (i) Lat. Sedir ağacı
SEET: (i) Ar. Saat

SEET: (i) Ar. Sihat
SEETIW: (f) Sihatler olsun
SEF: (i) Saf, (namaz) sıra, dizi
SEFAHAT: (i) Zevk eğlence
SEFAHATGİR: (sf) Zevke eğlenceye düşkün
SEFER: (zf) Defa, kez
SEFER: (i) Ar. Sefer, akın, yolculuk
SEFERAYİ: (i) Seferberlik, harbe hazırlık
SEFERAYİWA ŞYAYİŞ: (f) Seferberliğe gitmek
SEFERBER: (i) Hazırlık hali, harekete hazır
SEFERBER KERDİŞ: (f) Harekete geçirmek
SEFERGİR: (sf) Yolcu
SEFER ŞYAYİŞ: (f) Sefere gitmek
SEFER ŞYAYUEĞ: (sf) Sefere giden, yola giden
SEFER VÊJYAYİŞ: (f) Sefere çıkmak
SEFER VÊJYAYUEĞ: (sf) Sefere çıkan, yola çıkan
SEFYEK: (sf) Saf, temiz kalpli, kandırılabilen
SEĞNAYİŞ: (f) Tatmak, tadına bakmak, yoklamak
SEĞNAYUEĞ: (sf) Tadına bakan, yoklayan
SEHPA: (i) Fa. Sehpa
SEHIR: (i) Ar. Sihir, büyü
SEHIRBAZ: (i) Sihirbaz, büyücü
SEHIR BİYAYİ: (sf) Sihirli, büyülü
SEHIR BİYAYİŞ: (f) Sihirlenmek, büyülenmek
SEHIR KERDI: (sf) Sihir yapılmış, büyülenmiş
SEHIR KERDIŞ: (f) Sihir yapmak, büyülemek
SEHNI: (i) Ar. Sahne
SEHUN: (i) Ar. Geniş tabak
SEK: (zf) Sanki güya, hani
SEKLAWİ: (sf) Yaşına uymayan davranışlarda bulunan, hoppa, delişmen, yılışık
SEKRAT: (i) Ar. Can çekişme
SEKRATİ MÊRG/MOWT: (i) Ölüm anı can çekişme
SEKRETER: (i) Fr. Sekreter, yazman
SEKTI: (i) Ar. Sekte, kesintiye uğratma

SEKTI CIGINAYİ: (sf) Sekteye uğramış, zarara uğramış
SEKTI CIGINAYİŞ: (f) Sekteye uğramak, zarara uğramak
SEKTI PIRIDAYİ: (sf) Sekte vurulan, zarar vurulan
SEKTI PIRIDAYİŞ: (f) Sekte vurmak, zarar vermek
SEKUIY: (i) Basamak, çamurdan yapılmış sedir, divan
SEKUIYCA: (i) Basamaklı yer, amfi
SEL: (i) Ar. Sele, sepet, küfe
SELAT: (i) Ar. Namaz
SEMA: (i) Ar. Sema, gökyüzü, açlık
SEMA: (i) Ar. Sema, Mevlevi ayini
SEMA DAYİŞ: (d) Aşırı açlık, açlıktan kırılmak
SEMÊD: (e) İçin
SENAD: (i) Dayanak, istinat noktası
SENAD BİYAYİ: (sf) Dayanak olmuş
SENAD BİYAYİŞ: (f) Dayanak olmak
SENAYİ: (i) Ar. Sanayi, imalat işleri
SENCAX: (i) Tr. Sancak, bayrak
SENCAX: (i) Tr. Sancak, Liva, Osmanlıda bir idari birim
SENCAX: (i) Tr. Sancak, geminin yan tarafı
SENDUQ: (i) Ar. Sandık
SENDUQA: (i) Ar. Sanduka
SEN'ET: (i) Ar. Sanat, meslek
SEN'ETKAR: (i) Sanatkâr, meslek sahibi
SEN'ETKARİ: (i) Meslek sahipliği, sanat sahipliği
SEPERNAYİŞ: (f) Yolmak, soyup soğana çevirmek
SEPERYAYİŞ: (f) Yolunmak, soyup soğana çevrilmek
SEQ: (i) Sivrilme, bileme
SEQA: (sf) Bileyici, sivrilten
SEQA KERDIŞ: (f) Sivrilme, bilemek
SEQET: (sf) Ar. Sakat
SEQIRNAYİŞ: (d) Def etmek
SEQIRYAYİŞ: (d) Def olmak
SER: (b) La, ile, de, hal eki
SER: (i) Yıl
SER: (i) Üst, ilave, üstüne, üzere
SER: (i) Baş, bir şeyin başı, başkan
SERA: (zf) Nereye
SERA BIN: (i) Üstten alta, tepeden tırnağa

SERAD: (sf) Gözde
SERA NĒVĪ: (i) Yeni yıl, yılbaşı
SERA WEXT: (zf) Yıl boyunca, bütün bir yıl boyu
SERAYD: (i) Geniş delikli elek (tahıl için)
SERA PAY/PUÊ: (zf) Serapa, baştan ayağa, baştan aşağı
SER BAHADIDIR: (i) Baş savaşı, başkahraman
SER BAJAR/ŞEHR: (i) Başkent
SERBAJAR: (i) Vali
SERBAJARTĪ: (i) Valilik
SERBELEDĪYA: (i) Belediye başkanı
SERBER: (i) Kapının üstü
SERBEST: (sf) Serbest, boşa çıkan, özgür
SERBESTĪ: (sf) Serbestlik, özgürlük
SER BILEND: (sf) Başta olan, en yüksekte olan
SER BIN: (i) Üst alt, (mec.) karışık, dağınık
SER BIN KERDIŞ: (f) Alt üst etmek
SER CAYİŞ: (f) Üstüne koymak, kapatmak
SER CIKERDIŞ: (f) Durumunu sormak, durumunu öğrenmek
SER CUMHUR: (i) Cumhurbaşkanı
SER CUMHURTI: (i) Cumhurbaşkanlığı
SER ÇAWUŞ: (i) Başçavuş
SER ÇAWUŞTI: (i) Başçavuşluk
SERÇEQ: (i) İri taneli buğday pirinç
SERD: (i) Soğuk
SERDER: (sf) Başarılı
SERDER BĪYAYİŞ: (f) Muvaffak olmak, başarılı olmak, başarmak
SERDERĪ: (i) Başarılı olma
SERDERĪ WAŞTIŞ: (f) Başarı istemek-dilemek
SERDER KERDIŞ: (f) Başarılı kılmak
SERDEW: Muhtar
SERDEWTĪ: (i) Muhtarlık
SERDIN: (sf) Soğumuş, soğuk olan, (mec.) sevimsiz, antipatik
SERDĪ: (i) Soğukluk
SERD GERM: (i) Grip
SERD GERM BĪYAYİŞ: (f) Grip olmak
SERD GUIRETIŞ: (f) Soğuk almak, üşütmek
SERDKERDIK: (i) Soğutucu

SERDKERDĪK AW: (i) Su soğutucusu
SERDKERDUNEK: (i) Buzdolabı
SERD SPUIR: (i) Aşırı soğuk
SEREK: (sf) Sığ, derin olmayan
SER EŞTI: (sf) Üstüne atılmış, üstüne kalmış
SER EŞTIŞ: (f) Üstüne atmak, üstüne kalmak
SEREVDI: (sf) Adı çıkmış, başkasına yük olan
SEREVDE QĒYUM: (sf) Adı kıyamete kadar silinmeyecek olan, yük olan
SERĒ AŞM: (i) Aybaşı
SERĒ HEFTĪ: (i) Haftabaşı
SERĒK: (sf) Bir yıl
SERĒ VÊŞAYİŞ: (i) Yanma yılı, Şeyh Said olayından sonra insanların toplu olarak yakılmasından dolayı o yıla verilen isim
SERF: (i) Ar. Sarf, kullanma, harcama
SERFIRU: (i) Boyun eğme, itaat etme
SERFIRU KERDI: (sf) Boyun eğmiş, itaat eden
SERFIRU KERDIŞ: (f) Boyun eğmek, itaat etmek
SERFĪRAZ: (sf) Baş tacı, üstün olan
SERFĪRAZĪ: (i) Üstünlük
SERFKAR: (sf) Sarf eden, kullanan, kullanıcı
SERF KERDI: (sf) Kullanılmış, harcanmış
SERF KERDIŞ: (f) Kullanmak, harcamak
SER GĒL ESKERAYĪ: (i) Genelkurmay Başkanı
SER GĒRAYİŞ: (f) Üstünde gezmek, üzerinde durmak, takip etmek, ilgilenmek
SERGUEŞI: (i) Başköşe
SERGUEŞITĪ: (i) Başköşelik
SERGUEVEND: (i) Halaybaşı, başoyuncu
SERGUEVENDĪ: (i) Başoyunculuk
SER GUIRETIŞ: (f) Üstünü kaplamak-örtmek, alttan almak
SERGUIRI: (i) İşbaşı
SERGUIRI: İş Çavuşu-başı, kalfa
SERĜARDĪYUN: (i) Başgardıyan
SERĜARDĪYUNTI: (i) Başgardıyanlık
SERHED: (i) Sınır, başka yer, serhat
SER HEMŞĪRA: (i) Başhemşire

SER HEMŞİRATİ: (i) Başhemşirelik
SERHEWDA: (i) Dönmemek üzere,
tümünden, tamamen
SERHEWUN: (i) Tokmak (havan, dibek
tokmağı)
SER HÊKÎM: (i) Başhekim, baştabip
SER HÊKÎMTÎ: (i) Başhekimlik
SERI: (i) Baş, başlık, uç
SERI BERDİŞ: (f) Tamamlamak
SERI KERDİ: (sf) Başa götürülmüş,
tamamlanmış
SERI KERDİŞ: (f) Başa götürmek,
tamamlamak
SERIRA: (i) Ucundan, başından
SERI PIRIDAYIŞ: (d) Göz atmak,
kontrol etmek, başlamak, başvurmak
SERITÎ: (i) Başkanlık
SERITİYÊ GÊL ESKERAYÎ: (i) Genel
Kurmay Başkanlığı
SER KERDİ: (sf) Üstüne eklenmiş ilave
edilmiş, üstüne yüklenmiş
SER KERDİŞ: (f) Üstüne eklemek, ilave
etmek, zam yapmak, üstüne yüklemek,
halini sormak
SERKÊŞ: (sf) Başına buyruk, umursamaz
kimse
SERKÊŞÎ/SERKÊŞTÎ: (i) Başına buyruk
hareket etme
SERKÊŞÎ KERDİŞ: (f) Başına buyruk
hareket etmek
SER KOTI: (sf) Üstüne düşülmüş,
üstelenmiş, yoklanmış
SER KOTIŞ: (f) Üstüne düşmek, ısrar
etmek, üstelemek, yoklamak
SER KOTUEĞ: (sf) Üsteleyen, ısrar eden
SERMİYUN: (i) Sermaye, anamal,
anapara
SERMİYUNDAR: (i) Sermayesi parası
olan, paralı
SERNA: (zf) Gelecek yıl
SERNAYIŞ: (f) Eklemek, üstüne koymak
SERNUM: (i) Başlık (yazılarda)
SERNUŞTI: (i) Başyazı
SERNUŞTUEĞ: (i) Başyazar
SER PÊKERDİŞ: (f) Sormak, alakadar
olmak
SER PIRIDAYIŞ: (d) Başvurmak,
Başvuru yapmak
SERPÎN: (i) Patik
SERPUŞ: (i) Şapka

SER QELDAYIŞ: (f) Üstünü aşmak-
taşmak, devirmek
SERQEZA: (i) Kaymakam
SERQEZATÎ: (i) Kaymakamlık
SER QUMANDUN: (i) Başkomutan
SER QUMANDUNTÎ: (i)
Başkumandanlık
SER QUITKERDİŞ: (f) Yılı bitirmek,
tamamlamak
SERRA: (i) Üstten, baştan
SERRA BIN: (i) Baştan aşağı
SERRA EŞTI: (sf) Üstten atılmış, (mec.)
baştan atılmış-savılmış
SERRA EŞTIŞ: (f) Üstten atmak, (mec.)
baştan atmak-savmak
SERRAF: (i) Ar. Sarraf, kuyumcu
SERRA KOTIŞ: (f) Üzerinden düşmek,
(mec.) kurtulmak
SER RÊKERDİŞ: (f) Üstünkörü çözmek-
yapmak
SERRİYEZ: (i) Satır başı
SER ŞİYAYIŞ: (f) Üstüne yürümek,
üstüne gitmek, irdelemek, tesadüf etmek
SERTIWAR: (sf) Üstün, kıymetli, bedel
SERUM: (i) Fr. Serum
SER UMYAYIŞ: (i) Üzerine gelmek,
üzerine toplanmak, başına toplanmak,
(mec.) denk gelmek, tesadüf etmek
SERVETIŞ: (f) Üste çıkarmak, açığa
çıkarmak
SER VINERTIŞ: (f) Üzerinde durmak,
ilgilenmek
SER VINERTUEĞ: (sf) Üzerinde duran,
ilgilenen
SERVIRUN: (sf) Başboş kadın
SER VİYARNAYIŞ: (f) Süresini
geçmek-aşmak, miadını doldurmak
SERWENDİŞ: (i) Okul müdürü
SERWET: (i) Ar. Servet, mal, bolluk
SERWETDAR: (sf) Servet sahibi, zengin
SERWETDARÎ: (i) Zenginlik
SERWÊSİYET: (i) Baş mirasçı
SERWÊZÎR: (i) Başbakan
SERWÊZİRTÎ: (i) Başbakanlık
SERXUEŞ: (sf) Sarhoş, kendinden geçen
SERXUEŞÎ: (i) Sarhoşluk
SERZAKIR: (i) Zikir çekenlerin başı, ser
zakir
SE SER: (sf) Yüz yıl
SET: (i) Ar. Set, engel, barikat

SETAR: (i) Korunaklı
SETARCA: (i) Korunaklı yer, siper, mevzi
SETIRNA: (zf) Önümüzdeki yıldan sonraki yıl
SETIRNAYIŞ: (f) Avutmak, yaşatmak
SETIRYAYIŞ: (f) Avunmak, yaşamak
SETIŞ: (f) Tartmak
SETNAYİ: (sf) Tartılmış
SETNAYIŞ: (f) Tarttırmak
SETTAR: (sf) Ar. Örtün kapatan
SEWI: (i) Değirmenin buğday deposu
SEXFİR: (i) Sarf etme, tüketme
SEXFİRKAR: (sf) Kullanan, tüketici
SEXFİR KERDIŞ: (f) Sarf etmek, tüketmek
SEXTI: (i) Sahte, uydurma, kalitesiz
SEXTIKAR: (sf) Sahtekâr, kandıran, yanıltan
SE'Y: (i) Ar. Say
SE'Y KERDIŞ: (f) Say yapmak
SEYIN: (sf) Yüzüncü, yüzlük
SEYINRA: (zf) Yüzden
SÊ BİN ERD: (i) Yer elması
SÊFİR: (i) Ar. Sefir, elçi
SÊFİRTİ: (i) Sefirlik, elçilik
SÊKUIR: (i) Kimsesiz çocuk
SÊKUIR KUIÇU: (i) Sokak çocuğu
SÊR ALEM: (zm) Genel, herkes
SÊR İN: (i) Umur, umurunda
SÊR İN XUI ARDIŞ: (f) Oralı olmak, umurunda olmak
SÊR Mİ: (f) Bana yemin olsun
SÊR MIN TI: (f) Üzerimize yemin olsun
SÊRNA: (zf) Seneye
SÊR TI: (f) Sana yemin olsun
SÊRSÊW XÊR: (ü) Hayırlı sabahlar, günaydın
SÊRSIWÊ/SÊRSÊ: (zf) Sabaha doğru, sabah
SÊR ŞUNÊK: (zf) Akşama doğru, kuşluk
SÊRUN: (i) Sırım, yufka ekmeğine sarımsaklı yoğurt ve yere yağı dökülerek yapılır
SÊR XUI DİYAYIŞ: (f) Hallolmak, tamama ermek
SÊR XUI GUIRETIŞ: (f) Kendi üzerini almak-kapatmak, (mec.) olacağına varmak, tamamlanmak

SÊR XUIRA EŞTIŞ: (f) Üstünden atmak, (mec.) başından savmak
SÊR XUWA GUIRETIŞ: (f) Kendi üzerine almak, gücenmek
SÊŞEMI: (i) Fa. Salı
SÊYD: (i) Av
SÊYDA: (i) Seyda, medrese hocası, müderris, profesör
SÊYDAR: (i) Avcı
SÊYDATİ: (i) Seydalık, hocalık, müderrislik, profesörlük
SÊYDARTİ: (i) Avcılık
SÊYİN/SÊNİ: (s.zf) Nasıl
SÊYİNA: (s.zf) Nasıldır
SİFİR: (i) Ar. 0 (sıfır rakam)
SİFİRNI: (i) Saçak
SİFR: (i) Bakır
SİFRI: (i) Ar. Sofra
SİFRI: (i) Ar. Safra, öd kesesi
SİFRİN: (i) Bakımdan yapılmış, bakırdan olan
SİL: (i) Mayıs, kemre, tezek
SİLMUNİ: (i) Semender
SİLPERS/FATAREŞ: (i) Dalak
SİLQ: (i) Pancar, şeker pancarı
SİLTUN: (i) Ar. Sultan
SİLTUNTİ: (i) Sultanlık
SİLUM: (i) Ar. Selam
SİLUM HOLU: (i) İyilerin selamı
SİLUM HUMÊ: (i) Allah'ın selamı
SİLUM DAYİ: (sf) Selam verilmiş
SİLUM DAYIŞ: (f) Selam vermek
SİLUM KERDI: (sf) Selam edilmiş
SİLUM KERDIŞ: (f) Selam etmek
SİLUMET: (i) Selamet, kurtuluş
SİLUMETİ: (i) Ar. Selamet üzere, kurtuluş üzere, hayırlı olanı
SİM: (i) Toynak
SİMAQ: (i) Ar. Sumak
SİMER: (i) Saman
SİMILTKUN: (sf) Tüysüz, pürüzsüz
SİMSİPİ: (sf) Bembeyaz
SİMSİTIK: (sf) Dımdızlak, kel
SİMTİRAŞ: (i) Toynak bıçağı
SİNC: (i) İğde
SİNCYER: (i) İğde ağacı
SİNNU: (i) Örs, kekeç
SİNNUW KUIRİ: (i) Demirci örsü
SİNNUW SOLDÊRZ: (i) Ayakkabıcı örsü

SINNUW TIRPUN: (i) Tırpan örsü
SİPİ: (i) Beyaz
SİPİBİYAYIŞ: (f) Beyazlaşmak,
ağarmak
SİPİGUILYER: (i) Akyuvar
SİPİKERDIŞ: (f) Beyazlatmak, ağartmak
SİPLUEÇKIN: (sf) Kızarmamış,
beyazımsı olan, akçıl
SİPTIŞ: (f) Emmek, bir nesneyi ağzına
alıp özünü çekmek, massetmek
SİPUİR: (i) Aşırı soğuklar
SİPİYARI: (i) Sabah kahvaltısı
SİRF: (zf) Ar. Sırf, yalnızca, sadece
SİRS: (i) Saban demiri, sabanın ucundaki
arkası geniş ucu sivri demir pulluk
SİRSELI: (i) Sülale, soy
SİST: (sf) Gevşek
SİST BİYAYI: (sf) Gevşemiş
SİST BAYAYIŞ: (f) Gevşemek
SİSTİ: (i) Gevşeklik
SİST KERDI: (sf) Gevşetilmiş
SİST KERDIŞ: (f) Gevşetmek
SİTAR: (i) Fırsat, müsaade
SİTARI/SETERİ/SİTRİ: (i) Ceket
SİTAR PÊ KERDIŞ: (f) Yaşamasına
fırsat vermek, müsaade etmek
SİVIK: (sf) Çevik, atik, atletik, hızlı
SİVIKİ: (i) Çeviklik, atiklik
SİWA/SİBA/MEŞT: (i) Yarım
SİWAR: (i) Ertesi gün
SİXLET: (i) Yoğunluğun, kalabalığın
verdiği sıkıntı
SİXRI: (i) Sıkıntı, eziyet
SİXUIL: (i) Kir, pasak
SİXUILIN: (sf) Pasaklı, kirli, temizliğe
dikkat etmeyen
SİY/SİYA: (i) Yas
SİY: (i) Yassı taş, mezar taşı
SİY DEPIŞTIŞ: (f) Yas tutmak
SİYDEPIŞTUEĞ: (i) Yas tutan, yaşlı
SİZYEK: (i) Ayrık otu
SİFAT: (i) Ar. Sifat, yüz, cehre, niteleyici
ön ad
SİFTEH/SERFETEH: (i) Ar. Siftah, işe
başlama
SİFTEH KERDIŞ: (f) Siftah yapmak-
etmek
SİFTEH KERGUEĞ: (sf) Siftah eden
SİKI: (i) Zikge, küçük demir kazık, at ve
eşekleri sabitlemek için yere çakılır

SİLA: (i) Fişek kemeri
SİLA: (i) Ar. Sıla, kavuşma, ulaşma
SİLEH: (i) Ar. Silah
SİLEHŞOR: (sf) Fa. Silahşor
SİLÊ REHM: (i) Kavuşmaya, şefkate
muhtaç
SİM: (i) Gümüş
SİM: (i) Sim, parlak ufak pulcuklar
SİMA: (i) Sima, yüz, çehre
SİMİN: (sf) Gümüştan yapılmış
SİMSAR: (i) Ar. Komisyoncu
SİMSARTİ: (i) Komisyonculuk
SİMSARTİ KERDIŞ: (f) Komisyonculuk
yapmak
SİMUNIK: (i) Bildircin
SİNAYİ: Çok sevilen
SİNİ: (i) Göğüs
SİNİ: (i) Tepsi, sini
SİJ/ŞİJ: (i) Yoğurt, ayran suyu
SİR: (i) Sarımsak
SİRİN: (sf) Sarımsaklı
SİRGUEŞT: (i) Tüyü çıkmamış yavru
(kuş)
SİRGUILIK: (i) Kuşburnu
SİRKI: (i) Sirke
SİRKIYIN: (sf) Sirkeli
SİSTEM: (i) Fr. Sistem, düzen
SİTIK: (sf) Kel
SİWAX: (i) Tr. Sıva
SİWAX BİYAYI: (sf) Sıvanan
SİWAX BİYAYIŞ: (f) Sıvanmak
SİWAX KERDI: (sf) Sıvanmış
SİWAX KERDIŞ: (f) Sıvamak
SİYA: (i) Siyah
SİYA: (i) Tasa, keder, acı, sıkıntı
SİYA: (i) Savsaklama
SİYABUİLET: (sf) Siyaha çalan, esmer
tenli
SİYA GUIRETIŞ: (f) Tasalanmak,
sıkıntıya girmek
SİYAKAR: (sf) Savsaklayan
SİYAKERDIŞ: (f) Savsaklamak
SİYA KERG: (i) Kara Tavuk Kuşu
SİYA MARAD: (sf) Bahtı kara,
muradına erememiş
SİYAQERİ: (sf) Simsiyah, kapkara
SİYASET: (i) Ar. Siyaset
SİYASETGİR: (sf) Siyasetçi
SİYASET KERDIŞ: (f) Siyaset yapmak

SİYASET KERDUEĞ: (sf) Siyaset yapan-eden
SİYASİ: (sf) Ar. Siyasi, siyasetle ilgili
SİYASİKAR: (sf) Siyasi işler yapan
SİYAYİ: (i) Yağışsız hava, kara, kara parçası
SİYEMA: (i) Üç aylar
SİYER: (i) Ar. Siyer
SİYÊR: (f) İzleme, seyir
SİYÊRKERDI: (sf) İzlenmiş, seyredilmiş
SİYÊRKERDIŞ: (f) İzlemek, seyretmek
SİYÊZ: (i) Alıç
SİYÊZYER/SIZYER: (i) Alıç ağacı
SODA: (i) Tr. Soda
SODA: (i) Makam, ton (seste makam)
SODAWA WEŞ: (sf) Hoş, güzel makam
SODAWA XIRAW: (sf) Kötü makam
SOFİ: (i) Ar. Sofu
SOFİN: (i) Murç
SOL: (i) Ayakkabı
SOLDERZ: (i) Uğur Böceği
SOLDERZ: (i) Ayakkabıcı, ayakkabı yapan
SOMİN: (i) Yun. Somun, somun ekmeği
SOMİN: (i) Fr. Somun, civatanın ucuna geçirilen, içi yivli demir başlık
SONAYER: (i) Denetmen, denetleyici
SONIŞ/SONAYIŞ: (i) Sınav
SONIŞCA: (i) Sınav yeri-salonu
SOQYAT: (i) Ar. Sevkiyat, intikal
SOQYQT ESKERAYİ: (i) Askeri sevkiyat
SORİ: (sf) Pürüzsüz
SORİ BİYAYİ: (sf) Pürüzsüz edilen
SORİ BİYAYIŞ: (f) Pürüzsüz edilmek
SORİ KERDI: (sf) Pürüzsüz yapılmış
SORİ KERDIŞ: (f) Pürüzsüz yapmak
SOS: (i) Denge bozukluğu, felç
SOSYRAT: (sf) Aşırı süslenmiş, açılmış, asortik
SOT: (i) Ar. Ses
SOT BIRNAYIŞ: (f) Sesi kesmek
SOT CIGINAYIŞ: (f) Duymak
SOT DAYİ: (sf) Ses vermiş, veren
SOT DAYIŞ: (f) Ses vermek, seslenmek
SOTÊRİ: (sf) Ar. Soyтары
SOTERİ BİYAYIŞ: (f) Soyтары olmak
SOTERİ KERDIŞ: (f) Soyтары yapmak
SOTERKİ: (i) Soyтарılık, soyтары gibi

SOTERKİ KERDIŞ: (f) Soyтарılık yapmak
SOTERKİ TİGÊRAYIŞ: (f) Soyтары gibi davranmak
SOT KÊMKERDIŞ: (f) Sesi kısmak, azaltmak
SOT KOTIŞ: (f) Sesi düşmek, sesi kısılmak, ses kısıklığı
SOT RESNAYIŞ: (f) Ses yetiştirmek, duyurmak
SOT VÊŞAYİ: (sf) Yanık ses
SOT WEŞ: (sf) Hoş, güzel ses
SOT XIRAW: (sf) Kötü ses
SOT XUI BIRNAYIŞ: (f) Sesini kesmek, susmak
SOT XUI RESNAYIŞ: (f) Sesini yetiştirmek, duyurmak
SOT XUİR DAYIŞ: (f) Ses vermek, ses çıkarmak
SUAL: (i) Ar. Soru
SUAL/SOL: (i) Tuz
SUALA GIRD: (sf) İri tuz
SUALAW: (i) Tuzlu su, salamura
SUALA WIRDI: (sf) Kristal tuz, ince tuz
SUALAWNAYİ: (sf) Tuzlu suya yatırılmış, (mec.) falakaya yatırılmış
SUALAWNAYIŞ: (f) Tuzlu suya yatırmak, (mec.) falakaya yatırmak
SUALIN/SOLIN: (sf) Tuzlu
SUALKERDI: (sf) Tuzlanmış
SUALKERDIŞ: (f) Tuzlamak
SUAL KERDIŞ: (f) Sormak
SUAL ONTIŞ: (f) Sorguya çekmek
SUAL PERSKERDIŞ: (f) Soru sormak
SUBHANALLAH: (ü) Ar. Sübhanallah, Allah'ı tenzih etme
SUEM/SOM: (i) Saklama, gizleme
SUEMKERDIŞ: (f) Saklamak, gizlemek
SUEZ/SOZ: (i) Tr. Söz
SUEZ DAYIŞ: (f) Söz vermek
SUFYUN: (i) Ar. Süfyan
SUFULE: (i) Fr. Sufle, overlok
SUIK: (i) Büyük şehir
SUILI: (i) Çöplük
SUILIK: (i) Süluk, tarikata girme, manen yükselme
SUIR: (i) Ar. Sur, rüzgâr
SUIR: (i) Kırmızı
SUIRBINA: (i) Çıban
SUIRÇ: (sf) Kızıl

SUIRÇELI: (sf) Kırmızı tenli
SUIRİJ: (i) Kızamık
SUIR BİYAYI: (sf) Kızarmış, kızaran
SUIR BİYAYIŞ: (f) Kızarmak
SUIRGUILYÊR: (i) Alyuvar
SUIR KERDI: (sf) Kızartılmış
SUIR KERDIŞ: (f) Kızartmak
SUIRKIN: (sf) Kırmızımsı, kırmızıya çalan
SUIR PIFKERDIŞ: (f) Rüzgâr esmesi, sura üflemek
SUIRTIK: (sf) Tr. Sürtük, vaktini çok gezerek geçiren, evinde oturmayan kadın
SUIS: (i) Güve
SUIS: (i) Meyan bitkisi
SUIXTI: (i) Öğrenci, derviş
SULH/SULHUNET: (i) Ar. Barış, uyuşma
SULHUNET VIRAŞTIŞ: (f) Barış yapmak
SULUS: (i) Ar. Sülüs, askere sevk kâğıdı
SUMDA: (i) Bağ, karasabanda zele çubuklarının ucunu bağlamak için kullanılan ip
SUMİR: (i) Darı unuyla yapılan üzerine tereyağı dökülerek yenen lapa yemeği
SUND/SUEND/SOND: (i) Yemin, ant
SUND ARDIŞ: (f) Yemin etmek
SUND DAYIŞ: (f) Yemin vermek
SUNDIR DAYIŞ: (f) Yemine verdirmek
SUND WENDIŞ: (f) Yemin etmek
SUND XUI DEPIŞTIŞ: (f) Yeminini tutmak
SUND XUI SER: (sf) Yemini üzere olan
SUND XUI SER ŞYAYIŞ: (f) Yemini üzere gitmek, durmak
SUND XUI SER VINERTIŞ: (f) Yemini üzerinde durmak
SUND XUI WERDIŞ: (f) Yeminini yemek, bozmak
SUNET: (i) Ar. Sünnet, Peygamberimizin Sünneti
SUNET: (i) Ar. Sünnet
SUNET BİYAYI: (sf) Sünnet olan
SUNET BİYAYIŞ: (f) Sünnet olmak
SUNETÇİ: (i) Tr. Sünnetçi
SUNETGÊR: (i) Sünnetçi
SUNET KERDI: (sf) Sünnet olmuş, edilen
SUNET KERDIŞ: (f) Sünnet etmek

SUNET KERGUEĞ: (i) Sünnet yapan-eden
SUNETU SENİYA: (i) Sünneti seniye
SUNÊT ĞÊR MUEKED: (i) Gayrı müekked sünnet
SUNÊT NIMAJ: (i) Namazın sünneti
SUNÊT MUEKED: (i) Müekked sünnet
SUNÊT PİYEXMÊR: (i) Peygamberin sünneti
SUNGAL: (i) Bindirme, saçığın altına çıkıntı şeklinde konan ağaç
SUNI/SONI: (i) Bileme taş
SUNNÎ: (i) Ar. Sünni
SUNTUALI/SATUELI: (i) Kak (kurutulmuş elma, armut vb)
SURA: (i) Ar. Sure, Kuran suresi
SURET: (i) Ar. Suret, görünüş, resim, fotokopi
SURETGİR: (i) Fotokopici, resimci
SUR'ET: (i) Ar. Sürat, hız
SURYA: (i) Suriye
SURYAYIJ: (i) Suriyeli
SUWAR/SIWAR: (i) Ertesi gün
SUWAT/ SIWAT: (i) Ar. Şubat

Ş

ŞA/ŞAD: (i) Sevinç, eğlence, bereket
ŞA BİYAYI: (sf) Sevinen, sevinmiş
ŞA BİYAYIŞ: (f) Sevinmek
ŞA KERDIŞ: (f) Sevindirmek
ŞACA: (i) Eğlence yeri
ŞAÊ REMEZUN: (i) Ramazan sevinci
ŞAFI: (sf) Ar. Şifa veren
ŞAFI: (i) Ar. Şafii Mezhebinin Kurucusu
ŞAFIYI HEQIQI: (i) Ar. Gerçek şifa verici Allah
ŞADET: (i) Ar. Şahadet
ŞADET ARDIŞ: (f) Şahadet getirmek, Müslüman olmak
ŞADETNUMI: (i) Fa. Şahadetname, vesika, diploma
ŞADIRWUN: (i) Fa. Şadırvan
ŞAGIRD: (i) Şakirt, talebe
ŞAGIRD: (i) İşçi çırağı
ŞAGIRDİ: (i) Talebelik, öğrencilik
ŞAGIRDİ: (i) Çıraklık
ŞAĞ: (i) Filiz, sürgün, dal
ŞAĞ DAYI: (sf) Filiz vermiş
ŞAĞ DAYIŞ: (f) Filiz vermek, filizlenmek
ŞAĞİN BAĞİN: (sf) İkisi aynı olmayan, uyumsuz
ŞAHAD: (i) Ar. Şahit, tanık
ŞAHADI: (i) Şahitlik, tanıklık
ŞAHADI KERDIŞ: (f) Şahitlik yapmak
ŞAHADI KERDUEĞ: (i) Şahitlik yapan-eden
ŞAHADIYÊ ZUIR: (i) Yalancı şahitlik
ŞAHAD ZURKER: (sf) Yalancı şahit
ŞAIR: (i) Ar. Şair
ŞA KERDI: (sf) Sevindirilmiş
ŞA KERDIŞ: (f) Sevindirmek
ŞAL: (i) Çarşaf
ŞAL: (i) Yün kumaş ya da ip
ŞALAG: (i) Terki, yük
ŞALBATI: (i) Sopa
ŞALIK: (i) Küçük ince bez, süt süzmek için
ŞALİN: (i) Yünden yapılmış
ŞALNAYIŞ: (f) Soymak, (mec.) varını yoğunu almak
ŞALYAYIŞ: (f) Soyunmak, (mec.) varı yoğu alınmak

ŞAMATI: (i) Ar. Şamata, gürültü, velvele
ŞAMATIKAR: (i) Şamatacı, gürültücü
ŞAMATI KERDIŞ: (f) Şamata-gürültü yapmak
ŞAP: (i) Darbe, zarar
ŞAP: (i) Ar. Şap, tadı buruk bir madde
ŞAP CIGINAYIŞ: (f) Zarar değmek
ŞAP CIGINAYUEĞ: (sf) Darbe-zarar değen
ŞAPIL/ŞEPLİ: (sf) Güçlü, çevik, bir defada işini yapan
ŞAPIK: (i) Pantolon
ŞAP PIRIDAYIŞ: (f) Darbe-zarar vurmak
ŞAP PIRIDAYUEĞ: (sf) Darbe-zarar vuran
ŞAP PIRIGINAYIŞ: (f) Zarar değmek
ŞAQUIL: (i) Ar. Çekül
ŞAR: (i) Başkası, halk
ŞARB(IK): (i) Maşrapa, metal-toprak gibi şeylerden yapılmış ağzı açık kulplu bardak
ŞARBET: (i) Ar. Şerbet
ŞAR ĞERİW: (sf) Yedi yabancı, yabancılar
ŞAŞ: (sf) Tr. Şaşı
ŞAŞ: (i) Sarık
ŞAŞ: (i) Şaşıрма
ŞAŞ BİYAYI: (sf) Şaşıran
ŞAŞ BİYAYIŞ: (f) Şaşırmak
ŞAŞ KERDI: (sf) Şaşırtılmış
ŞAŞ KERDIŞ: (f) Şaşırtmak
ŞAŞIK: (sf) Şaşı olan
ŞAŞUELI/ŞAPUELI: (sf) Titrek, (mec.) çelimsiz
ŞATAFKI: (sf) Rastgele, dikkatsizce
ŞAY: (i) Şah (Şayi Nexşibend-Şahı Nakşibend)
ŞAYED: (b) Şayet, eğer, mümkün
ŞAYI: (sf) Gidecek olan, gidici
ŞAYIŞ: (f) Gitmek
ŞAY MARU: (i) Şahmaran, yılanların şahı
ŞAY MERDIMU: (i) Şahmerdan, adamların-yiğitlerin şahı
ŞAY PİSİNGU: (i) Kedilerin şahı, kedileri çok seven
ŞEBEKI: (i) Ar. Şebeke, ağ

ŞE'BUN: (i) Ar. Şaban, üç ayların ikincisi
ŞEDDI: (i) Ar. Şedde, Kur'an harekesi
ŞEETNAYİŞ: (f) Şaşmak, şaşırarak, farklı davranmak
ŞEFEQ: (i) Ar. Şafak, sabaha karşı, tan ağarması
ŞEF'ET: (i) Ar. Şefa
ŞEF'ETKAR: (sf) Şefa eden
ŞEF'ET KERDİŞ: (f) Şefa etmek
ŞEHER: (i) Fa. Şehir, kent
ŞEHZADI: (i) Fa. Şehzade
ŞEHZADITİ: (i) Şehzadelik
ŞEHZADITİ KERDİŞ: (f) Şehzadelik yapmak
ŞEKER: (i) Şeker
ŞEL: (i) Çim keseği
ŞEL: (i) Teğel, teyel, seyrek ve eğreti dikiş
ŞEL EŞTİŞ: (f) Teğel atmak
ŞEL KERDİŞ: (f) Teğel yapmak-etmek, büzmek
ŞELAQI: (sf) Gevşek
ŞELEQ: (i) Pişik
ŞELEQNAYİ: (sf) Pişik olmuş-olan, aşırı ateşte tam pişmemiş yanmış olan
ŞELEQNQYİŞ: (sf) Pişik olmak, aşırı ateşte tam pişmemek, yanmak
ŞELI: (i) Omuz
ŞELI DAYİŞ: (f) Omuza vermek
ŞELI EŞTİŞ: (f) Omuza atmak
ŞELI KERDİŞ: (f) Omuza koymak
ŞELINAYİŞ: (f) Omuzlamak
ŞELQUI: (i) Tokmak
ŞELTI: (i) Şilte, yorgan, döşek yüzü
ŞELTAR: (i) Bol geniş elbise
ŞELTARI(N): (sf) Elbisesi bol olan
ŞEMI: (i) Cumartesi
ŞENIK: (sf) Hafif, açık çay
ŞENİKİ: (i) Hafiflik
ŞEQ: (i) Ar. Çatlak, yarık
ŞEQBİYAYİŞ: (f) Çatlamak, yarmak
ŞEQETNAYİ: (sf) Savrulmuş, fırlatılmış
ŞEQETNAYİŞ: (f) Savurmak, fırlatmak, (mec.) usturupsuz konuşmak, dengesiz konuşmak
ŞEQIZNAYİ: (sf) Bozulmuş, gülünç duruma düşen
ŞEQIZNAYİŞ: (f) Bozmak, kırmak, gülünç duruma düşürmek

ŞEQNAYİŞ: (f) Çatlatmak
ŞEQŞULAV: (sf) Pejmürde
ŞE'R: (i) Ar. Şiir
ŞER: (i) Ar. Şer, kötülük
ŞERAY/ŞERAW: (i) Ar. Şarap
ŞEREFA: (i) Ar. Şerefe (minare)
ŞEREF: (i) Ar. Şeref, yüceltme
ŞEREFDAR: (sf) Şerefli
ŞEREF GUIRETİŞ: (f) Ar. Şeref almak-kazanmak
ŞER'ET: (i) Ar. Şeriat, İslam hukuku
ŞE'RI: (i) Şehriye
ŞERMI: (i) Utanma, hayâ
ŞERMAYİ: (sf) Utanmış, utanan
ŞERMAYİŞ: (f) Utanmak
ŞERMID MENDİŞ: (f) Utanmak, utanılacak halde kalmak
ŞERMID RUINAYİŞ: (f) Utandırmak, utanılacak hale koymak
ŞERMID VERDİŞ: (f) Utandırmak, utanılacak halde bırakmak
ŞERMUNEK: (sf) Utangaç, sıkılğan
ŞERMZAR: (sf) Utanılacak halde olan, utangaç
ŞERQ: (i) Ar. Doğu
ŞERQAT: (i) Kamçı, kırbaç
ŞERQATIK: (i) Kamçıcık, kırbaçcık
ŞERQİ: (i) Doğuya ait olan, şark diye ses çıkarma
ŞERT: (i) Ar. Şart, koşul
ŞERTI: (i) Çit
ŞERTIK: (i) Çitten yapılan kapı
ŞEŞ: (i) Altı
ŞEŞEK: (i) Altı gün orucu, şevval orucu
ŞEŞGUEŞI: (i) Altı köşe, altıgen
ŞEŞİN: (sf) Altıncı
ŞEŞŞÊ: (i) Altı yüz
ŞEŞŞEŞ: (sf) Altı altı, altışar
ŞEŞŞÊYIN: (sf) Altı yüzüncü
ŞETILXU: (i) Boş yere harcama, ziyan etme
ŞETIRNA: (zf) Önümüzdeki gece değil sonraki gece
ŞEW: (i) Gece
ŞEWA BAŞ: (sf) Hayırlı geceler
ŞEWAD: (i) Şefkat, acıma
ŞEWAK: (i) Pencere
ŞEWAW: (i) Gece suyu-sulaması (bitkilere)

ŞEWAW DAYÎ: (sf) Gece sulanmış, su verilmiş
 ŞEWAW DAYÎŞ: (f) Gece su vermek, sulamak, (mec.) altını ıslatmak, altına işlemek
 ŞEWA XÊR: (ü) Hayırlı geceler, iyi geceler
 ŞEWÊR: (sf) Gece adamı, gece çalışan
 ŞEWQ: (i) Ar. Şevk, istek, arzulama
 ŞEWŞEWIK: (i) Yarasa
 ŞEXS: (i) Ar. Şahıs, kişi, birey
 ŞEXSMID: (i) Zatımca, kendimce, şahsen
 ŞEXSXUID: (i) Kendince
 ŞEXSYID: (i) Onun şahsında, ona göre
 ŞÊDNAYÎ: (sf) Sağlamlaşmış
 ŞÊDNAYÎŞ: (f) Sağlamlaştırmak
 ŞÊDİYAYÎ: (sf) Sağlam, dayanıklı
 ŞÊDİYAYÎŞ: (f) Sağlamlaşmak, dayanmak
 ŞÊHÎD: (i) Ar. Şehit
 ŞÊHÎD BİYAYÎŞ: (f) Şehit olmak
 ŞÊHÎD KERDİŞ: (f) Şehit etmek
 ŞÊHÎDÎ: (i) Şehitlik
 ŞÊHÎD/ŞÊHÎDAN: (ç.i) Şehitler
 ŞÊL: (i) Gülle
 ŞÊL EŞTİŞ: (f) Gülle atmak
 ŞÊLIK: (i) Yaşanılan yer, yerleşim yeri, meskûn mahal
 ŞÊMSÎ: (i) Ar. Güneşle ilgili
 ŞÊMSÎ: (i) Ar. Şemsiye
 ŞÊNAYÎ/ŞÊNÎ: (i) Neşe, şenlik, canlılık, yeşillik
 ŞÊNAYÊ KİYÎ: (i) Evin neşesi
 ŞÊRIK: (i) Ar. Ortak, şerik
 ŞÊRIKÎ: (i) Ortaklık
 ŞÊRIKÎ KERDİŞ: (f) Ortaklık yapmak
 ŞÊRÎT: (i) Ar. Şerit
 ŞÊRT İMUN: (i) İmanın şartı
 ŞÊRT İSLUM: (i) İslam'ın şartı
 ŞÊŞT: (i) Altmış
 ŞÊŞTIN: (sf) Altmışınca
 ŞÊTU(N): (i) Ar. Şeytan
 ŞÊTUNÎ/ŞÊTUNTÎ: (i) Şeytanlık, (mec.) yaramazlık
 ŞÊTUNÎ KERDİŞ: (f) Şeytanlık yapmak
 ŞÊTU PÊ XAPNAYÎ: (sf) Şeytanın kandırmış olduğu, (mec.) cünüp olmuş, banyocu olan

ŞÊTU PÊ XAPNAYÎŞ: (f) Şeytana kanmış olmak, (mec.) cünüp olmak, banyocu olmak
 ŞÊTU XAPNAYÎŞ: (f) Şeytanı kandırmak, (mec.) aşırı kurnazlık
 ŞÊX: (i) Ar. Şeyh
 ŞÊXTÎ: (i) Şeyhlik
 ŞÊWNA: (i) Önümüzdeki gece
 ŞİFÊR: (i) Fr. Şoför
 ŞİFIN: (i) Yulaf
 ŞİK: (i) Ar. Şek, şüphe, kuşku, his etme
 ŞİKKERDİ: (sf) Şüphe edilmiş-edilen
 ŞİKKERDİŞ: (f) Şüphe etmek
 ŞİKNAYÎŞ: (f) Şüphelenmek, hissetmek
 ŞİKİR: (i) Ar. Şükür
 ŞİKİR ARDIŞ: (sf) Şükür getirmek
 ŞİKİR KERDİŞ: (f) Şükür etmek
 ŞİKİRXAH: (sf) Şakir, şükür eden
 ŞİK KERDİŞ: (f) Şüphe etmek
 ŞİKNAYÎ: (sf) Kırılan
 ŞİKNAYÎŞ: (f) Kırmak
 ŞİK PÊ ARDIŞ: (f) Şüphelenmek, şüphe duymak
 ŞİKTI: (sf) Kırık, gücenmiş. Küçük düşmüş, alçak gönüllü
 ŞİKTIKERDİ: (sf) Kırılmış
 ŞİKTIKERDİŞ: (f) Kırdırmak
 ŞİKTIŞ: (f) Kırmak, kırpmak (mı kuêli şikit, mı tera çım şikit)
 ŞİKİYAYÎŞ: (f) Kırılmak
 ŞİLAWUIND: (i) Pantolon ya da şalvarın kemer kısmı
 ŞİLF: (i) Çakı
 ŞİLÊL: (i) Çavdar
 ŞİLÎ: (i) Yağışlı hava
 ŞİLÎ ŞİLPİLÎ: (i) Aşırı yağışlı hava
 ŞİLX: (i) Salya
 ŞİLX UMYAYI: (sf) Salyası gelmiş, salyalı
 ŞİLX UMYAYÎŞ: (f) Salyası gelmek, akmak
 ŞİMA: (zm) Siz
 ŞİMA BIMUN XÊR: (d) Hayır üzere kalınız (ayrılırken söylenir)
 ŞİMA PİYOR: (zm) Siz hepiniz
 ŞİMAR: (zm) Size
 ŞİMARA/ŞİMAWA: (zm) Sizden
 ŞİMARA PÊ: (zf) Sizden sonra
 ŞİMARA WYOR: (zf) Sizden geçse
 ŞİMARA VER: (zf) Sizden önce

ŞİMAR Çİ: (zm) Size ne
ŞİMARİZ: (zm) Size de
ŞİMAZ: (zm) Siz de
ŞİMBİLİK: (i) Sicim, ince ip
ŞİMBİLİK: (i) Püskül şeklinde ince ipler
ŞİMİK: (i) Terlik
ŞİMTİŞ: (f) İçmek
ŞİMUID: (i) İnce kuşak
ŞİMUIDÊ FATİK/MİNDÊ FATİK: (i) Gökkuşağı, ebemkuşağı
ŞİMYEL: (i) Biçilmiş yerdeki ekin, sap
ŞİMYEL PİSERNAYIŞ: (f) Ekini bir araya getirmek, üst üste koymak, düzmek
ŞİNAS BİYAYI/NAS BİYAYI: (sf) Tanışmış, tanınan, tanınmış
ŞİNAS BİYAYIŞ/NAS BİYAYIŞ: (f) Tanışmak
ŞİNASİ/ŞİRASİ: (sf) Tanıdık
ŞİNAS KERDI/NAS KERDI: (sf) Tanıştırılmış
ŞİNAS KERDIŞ/NAS KERDIŞ: (f) Tanıştırmak
ŞİNASNAMI: (i) Tanıma kartı, kimlik
ŞİNAWTIŞ/ERŞİNAWTIŞ: (f) İşitmek, duymak
ŞİNAWTIŞU GUERİ: (s. e) İşitilenlere göre
ŞİNG: (i) Yemlik otu, tekesakalı
ŞİRAWTI/ŞAWTI: (sf) Gönderilmiş
ŞİRAWTIŞ/ŞAWTIŞ: (f) Göndermek
ŞİRAWTUEĞ: (sf) Gönderen
ŞİRK: (i) Ar. Şirk koşmak, küfür
ŞİRP: (i) Çatır, kırılma sesi
ŞİRPİ: (i) Çatırdama sesi, kırılma sesi
ŞİRPİ VETİŞ: (f) Çatırdamak, ses çıkarmak
ŞİT: (i) Süt
ŞİTI: (sf) Yıkanmış
ŞİTİN: (sf) Sütü
ŞİTIŞ: (f) Yıkamak
ŞİT XERİPNAYİ: (sf) Bozuk-bozulmuş süt
ŞİVİR: (i) İp yerine de kullanılan ensiz bez parçası, sargı, yarımaya, hilal
ŞİXUİLNAYİ: (sf) Çalışan, harekete hazır
ŞİXUİLNAYIŞ: (f) Çalışmak
ŞİFA: (i) Ar. Şifa, iyileşme
ŞİFADAR: (i) Şifa veren, doktor
ŞİFACA/ŞİFAXUNI: (i) Hastane

ŞİFÊ XÊR: (sf) Hayırlı şifa, sağlık esenlik dileme
ŞİFÊ XÊR WAŞTIŞ: (f) Hayırlı şifa dilemek, sağlık esenlik dilemek
ŞİFQET: (i) Ar. Şefkat, acıma, merhamet
ŞİFQET BİYAYI: (sf) Şefkat edilmiş
ŞİFQET BİYAYIŞ: (f) Şefkat olunmak
ŞİFQET BİYAYUEĞ: (sf) Şefkat olunan
ŞİFQETKAR: (sf) Şefkatli, merhametli
ŞİFQET KERDI: (sf) Şefkat edilmiş-edilen
ŞİFQET KERDIŞ: (f) Şefkat etmek
ŞİFQET KERDUEĞ: (sf) Şefkat eden
ŞİJ: (i) Yoğurt suyu
ŞİL: (i) Kıymık
ŞİP: (i) Hızlı akan su, akıntı, debi
ŞİQAYIŞ: (f) Şakımak
ŞİQŞIQ: (i) Atmaca
ŞİQŞIQ: (i) Neşe, sevinç, neşeyle gülme
ŞİQŞIQ KERDIŞ: (f) Neşeli bir şekilde gülmek, şakımak
ŞİR/ŞER: (i) Fa. Aslan
ŞİRAZI: (i) Fa. Şiraze, kitabın sırt kısmı
ŞİRÊT: (i) Tembih, ikaz, nasihat
ŞİRÊT BİYAYI: (sf) İkaz olunmuş, olunan
ŞİRÊT BİYAYIŞ: (f) İkaz olunmak
ŞİRÊT KERDI: (sf) Tembih, ikaz edilmiş
ŞİRÊT KERDIŞ: (f) Tembih, ikaz etmek
ŞİRGERM: (sf) İlık
ŞİRİ: (i) Şıra, pekmez
ŞİRİN: (sf) Tatlı, sevimli
ŞİRİNİ: (i) Tatlılık, sevimlilik
ŞİRKET: (i) Ar. Şirket, ortaklık
ŞİRKET RUNAYIŞ: (f) Şirket kurmak
ŞİRKET ŞYAYIŞ: (f) Şirketleşmek
ŞİRQ: (i) Ar. Şirk, Allah'a eş ve ortak koşma
ŞİRRET: (sf) Ar. Şirret, kavga çıkarmaktan hoşlanan, edepsiz
ŞİRRETİ: (i) Şirretlik, edepsizlik
ŞİRWEKİN: (sf) Tatlımsı, mayhoş, ılık
ŞİŞEK: (i) Koyun (ilk doğumunu yapan)
ŞİYES: (i) On altı
ŞİYESİN: (sf) On altıncı
ŞOQ: (i) Fr. Şok, bilinç kaybı
ŞOQ: (i) Işık
ŞOQ AŞM: (i) Ay ışığı
ŞOQ DAYİ: (sf) Işık vermiş, veren
ŞOQ DAYIŞ: (f) Işık vermek

ŞOQDUNEK: (i) Projektör
ŞOQ KERDIŞ: (f) Şoklamak
ŞOQ KOTIŞ: (f) Şoka girmek
ŞOQI: (i) Rus. Şapka
ŞOQ TĪJ: (i) Güneş ışığı
ŞORT: (i) İng. Şort
ŞU: (f) Git
ŞUARBA: (i) Ar. Çorba
ŞUELIK: (i) Bulamaç, mama
ŞUENIK/ŞONIK: (i) Tokaç
ŞUERT/ŞORT: (sf) İffetsiz, oynak kadın
ŞUFRI: (i) Fr. Şifre
ŞUHEDÊ: (i) Ar. Şehitler
ŞUIŞI: (i) Şişe, bardak
ŞUIŞÊ: (ç.i.) Şişeler, bardaklar
ŞUM/ŞUMEK: (i) Bend, vücutta oluşan bend
ŞUMÊ MERDU: (i) Can aşı, perşembe akşamları ölümler için dağıtılan yemek
ŞUMVER: (i) Yün tarağı
ŞUN/ŞON: (i) Petek
ŞUNAYIŞ: (f) Süsmek, hayvanın boynuz eylemi
ŞUND: (i) Akşam
ŞUNDÎ: (zf) Akşamları
ŞUNDRA MENDI: (sf) Akşamdan kalmış, kalan
ŞUNDRA MENDIŞ: (f) Akşamdan kalmak
ŞUNDRA PÊ: (zf) Akşamdan sonra
ŞUNDRA ŞUND/ŞUNA ŞUN: (zf) Akşamdan akşama
ŞUNDRA ŞYAYI: (sf) Akşamdan gitmiş, giden
ŞUNDRA ŞYAYIŞ: (f) Akşamdan gitmek
ŞUNDRA VER: (zf) Akşamdan önce
ŞUND XÊR: (Ü) Hayırlı akşamlar, iyi akşamlar
ŞUNÊ MARU: (i) Kırkayak
ŞUNI: (i) Çoban
ŞUNI: (i) Tarak
ŞUNI BİYAYI: (sf) Taralı
ŞUNI BİYAYIŞ: (f) Taranmak
ŞUNI KERDI: (sf) Taranmış
ŞUNI KERDIŞ: (f) Taramak
ŞUNITİ/ ŞUNAYI: (i) Çobanlık
ŞUT: (i) İng. Şut
ŞUT EŞTIŞ: (f) Şut atmak
ŞUT ONTIŞ: (f) Şut çekmek

T

TA: (e) Ta, ta ki
TA ARDIŞ: (f) Denk getirmek
TAB': (i) Ar. Tabetme, basım
TAB' BİYAYİ: (sf) Basılmış
TAB' BİYAYİŞ: (f) Basılmak
TABÊLA: (i) İt. Tabela
TABİ': (sf) Ar. Tabi, bağlı
TABİB: (i) Ar. Doktor
TABİ' BİYAYİŞ: (f) Tabi olmak, bağlanmak
TABİR: (i) Ar. Tabir, yorumlama
TABİR KERDIŞ: (f) Yorumlamak
TAB'CA/TABXUNI: (i) Basımevi, matbaa
TAB' KERDI: (sf) Basılı, basılan
TAB' KERDIŞ: (f) Basmak
TABURA: (i) Fr. Tabure, küçük oturak
TABUT: (i) Ar. Tabut, sanduka
TABUT: (i) Anüs
TADAYİ: (sf) Çevrilmiş, çeviri, (mec.) dargın, küs
TADAYİŞ: (i) Çevirmek, döndürmek, (mec.) kıvrırmak, yan çizmek
TADAYUEĞ: (i) Çevirmen
TADUNIK: (i) Çeviri
TAET: (i) Ar. Taat, ibadet
TAETKAR: (sf) Taat eden, ibadet eden
TAÊT FÊRZ: (i) Farz ibadet
TAÊT SUNÊT: (i) Sünnet ibadet
TAÊT WACİW: (i) Vacib ibadet
TAFİNAYİ: (sf) Yanmış, yanan
TAFİNAYİŞ: (f) Yakmak
TAHİN: (i) Ar. Tahin
TAKOTI/TİKOTI: (sf) Yakılmış
TAKOTIŞ/TİKOTIŞ: (f) Yanmak
TAL: (sf) Kekre, buruk
TALAŞ: (i) Fa. Talaş, yonga, testere veya rende artığı
TALBİYAYİ: (sf) Kekremsi olmuş, (mec.) surati asılmış, morali bozulmuş
TALBİYAYİŞ: (f) Kekremsi olmak, (mec.) surati asılmak, morali bozulmak
TALEB: (i) Ar. Talep, isteme
TALEBI: (i) Ar. Talebe, öğrenci
TALEBKAR: (sf) Talep eden, isteyen
TALEB KERDIŞ: (f) talep etmek, istemek

TALEH: (i) Ar. Talih, baht
TALEHA SİYA: (sf) Kara talihli
TALEHA XIRAW: (sf) Kötü talih
TALIB: (sf) Ar. Talep eden, dileyen, aday
TALIKI: (i) Ar. Tehlike
TALİ/TALKİ: (sf) Burukumsu, kekremsi, (mec.) soğukluk (iki kişi arasında)
TALU(N): (i) Çapul, yağma, talan
TALU BİYAYİ: (sf) Yağma olmuş, talan olmuş
TALUN BİYAYİŞ: (f) Yağmalanmak
TALUNKAR: (sf) Yağmacı, çapulcu
TALU KERDI: (f) Yağmalanmış, talan edilmiş
TALU KERDIŞ: (f) Yağmalamak
TALUQ: (i) Ar. Erteleme, talik
TALUQ BİYAYİ: (sf) Ertelenmiş
TALUQ BİYAYİŞ: (f) Ertelenmek
TALUQ KERDI: (sf) Erteletilmiş
TALUQ KERDIŞ: (f) Ertelemek
TALUQAT: (i) Ar. Alaka, ilişik, ilgi, bağ
TALUQATİ: (i) Alakadarlık, ilişki, bağlılık derecesi
TALUQAT PİYANAYİ: (sf) Alakadarlık kurulmuş, ilişkilendirilmiş
TALUQAT PİYANAYİŞ: (f) Alakadarlık kurmak, ilişki kurmak
TALUQAT RUNAYİ: (sf) İlişki kurulmuş, ilgilenilen
TALUQAT RUNAYİŞ: (f) İlişki, alaka kurmak, ilgilenmek
TAMA: (i) Ar. Tamah, hırs, gözü doymama
TAMAKAR: (sf) Tamahkâr, hırslı, aç gözlü
TAMA KERDIŞ: (f) Tamah etmek, hırs göstermek
TAMUM: (sf) Ar. Tamam, eksik olmama, bütün, erme
TAMUM BİYAYİŞ: (f) Tamam olmak, bütün olmak, ermek
TAMUM KERDIŞ: (f) Tamamlamak, bütünlemek
TANSİYUN: (i) Fr. Tansiyon, kan basıncı
TAP/TAPİ: (i) Düşme sesi
TAPA: (i) Tr. Tıpa, tıkaç
TAPAYİŞ: (f) Seyirmek
TAPİLEK: (sf) Sakin, dingin

TAQET: (i) Ar. Takat, güç, mecal
TAQET ARDIŞ: (f) Güç yetirmek, dayanmak
TAQETRA KOTIŞ: (f) Güçten düşmek
TAR: (i) Yenebilen yabancı otların geneli
TARİ: (i) Karanlık
TARİ ZUILIMAT: (sf) Zifiri karanlık
TARMAR: (sf) Tarumar, dağımık, karışık, perişan
TARMAR KERDIŞ: (f) Tarumar etmek, dağıtmak, perişan etmek
TARPI: (i) Çarpma sesi
TAR SİPİ: (i) Şalgam
TARTIŞ/TERTIŞ: (i) Kir tabakası, kirden çatlama
TARTIŞİN: (sf) Kirli, kirden çatlamış
TARUM: (i) Kor ateş, köz
TAS: (i) Ar. Derin kâse, tas
TASI: (i) Hamur kabı, leğeni (tahtadan)
TAŞTI: (sf) Tıraş olmuş
TAŞTIŞ: (f) Tıraş etmek
TAŞTUEĞ: (i) Traş eden, berber
TAT: (i) Bilek parmaklar arası bölüm
TAT DESTU: (i) El bileğinden parmaklara kadar olan bölüm
TAT LINGU: (i) Ayak bileğinden parmaklara kadar olan bölüm, tarsus kemikleri
TATLİ: (i) Tr. Tatlı, baklava
TATUEL/TATOL: (sf) Budala, salak, ahmak
TATUELKİ/TATOLKİ: (zf) Salakçasına
TA UMYAYIŞ: (f) Fırsat bulmak
TAUN: (i) Ar. Veba
TAVISTI: (sf) Yakılan, yakılı
TAVISTIŞ: (f) Yakmak
TAVISYAYİ: (f) Yakılmış
TAVISYAYIŞ: (f) Yakılmak
TAWAT: (i) Sabır, barınma, barındırma
TAWAX: (i) Ağustos
TAWAX: (i) Şap hastalığı
TAWAX BİYAYİ: (sf) Şap hastalığına yakalanan
TAWAX BİYAYIŞ: (f) Şap hastası olmak
TAWAX KOTI: (sf) Şap hastalığına yakalanmış
TAWAX KOTIŞ: (f) Şap hastalığına yakalanmak
TAWIK: (i) Büyük kızak

TAWNAYIŞ: (f) Yakıştırmak
TAWUN: (i) Mide öz suyu
TAWYAYİ: (sf) Yakışan (elbise)
TAWYAYIŞ: (f) Yakışmak (elbise)
TAWZIK: (i) Tuhaf, değişik
TAY/TİYE: (s.zf) Az, yetersiz
TAYA: (f) Kayıp etme, bulamama
TAYA BİYAYIŞ: (f) Yolunu izini bulamamak
TAY BİYAYİ: (sf) Azalmış
TAY BİYAYIŞ: (f) Azalmak
TAYÊK: (sf) Azıcık
TAYİ(N): (i) Ar. Tayin, atama
TAYİ: (i) Hiza, düzey
TAYİ: (sf) Azlık
TAYİ ARDIŞ: (f) Hizaya getirmek
TAYİ BİYAYIŞ: (f) Atanmak
TAYİ BİYAYIŞ: (f) Tayin olmak, atanmak
TAYİ KERDI: (sf) Atanmış
TAYİ KERDIŞ: (f) Atamak
TAY KERDI: (sf) Azaltılmış
TAY KERDIŞ: (f) Azaltmak
TAYMEND: (zf) Az kalsın, az kaldı
TAYT: (i) İng. Tayt, dar giysi
TEASUB: (i) Ar. Taassup, körü körüne bağlılık
TEASUBKAR: (sf) Bağnaz, tutucu, mutaassıp, gerici
TEASUBKARİ: (i) Bağnazlık, tutuculuk, gericilik
TEBAİYET: (i) Ar. Tabiiyet, bağlı, uyruk
TEB'ET: (i) Ar. Tabiat, huy, mizaç, karakter
TECURBI: (i) Ar. Tecrübe, deneyim
TECURBIDAR: (sf) Tecrübeli, deneyimli
TECWİD: (i) Ar. Tecvit
TEDI: (i) İçinde, dahil
TEDIKERDI: (sf) İçine koyulmuş, içindeki, dahil olan
TEDIKERDIŞ: (f) İçine koymak, dâhil etmek
TEDI MENDIŞ: İçinde kalmak, kalmak
TEDQİQ: (i) Ar. İnceleme, tetkik
TEDQİQ KERDIŞ: (f) İncelemek
TEFTAL: (i) Giysilik kumaş
TEGEL: (i) Tr. Teyel, aralıklı dikme
TEGEL KERDI: (sf) Teyel edilmiş

TEGEL KERDİŞ: (f) Teyel etmek
TEĞYİR: (i) Ar. Başkalaştırma, değişim
TEĞYİRİ: (i) Başkalaşım, başkalaşma
TEHLİL: (i) Ar. Tahlil, analiz, çözümlene
TEHLİL KERDİŞ: (f) Tahlil etmek, çözümlenmek
TEHLİL VETİŞ: (f) Tahlil çıkarma
TEHLİL VIRAŞTIŞ: (f) Tahlil yapmak-yaptırmak
TEHMUIL: (i) Ar. Tahammül, güç yetirme
TEHMUIL ARDIŞ: (f) Tahammül getirmek, güç getirmek
TEHMUIL KERDİŞ: (f) Tahammül etmek, güç yetirmek
TEHQİB: (i) Ar. Takip
TEHQİBAT: (İ) Ar. Takibat, kovuşturma
TEHQİBAT VIRAŞTIŞ: (f) Kovuşturma yapmak
TEHQİB BİYAYIŞ: (f) Takip olunmak
TEHQİB BİYAYUEĞ: (sf) Takip olunan
TEHQİBGÊR: (sf) Takipçi
TEHQİBKAR: (sf) Takip eden
TEHQİB KERDİŞ: (f) Takip etmek
TEHQİB KERDUEĞ: (sf) Takip eden
TEHRİF: (i) Ar. Tahrif, aslını değiştirmek, bozmak
TEHRİFAT: (i) Tahrifat, bozmaklar
TEHSIKNAYIŞ: (f) Kaydırmak
TEHSIKYAYİ: (sf) Kaygan
TEHSIKYAYIŞ: (f) Kaymak
TEHSİL: (i) Ar. Tahsil, geri alma, toplama
TEHSİL: (i) Ar. Tahsil, okumak, öğrenim
TEHSİLAT: (i) Ar. Tahsil edilme, para alımı
TEHSİLDAR: (i) Tahsildar, tahsil eden, alımcı, vergici
TEHSİLDARİ: (i) Alımcılık, vergicilik
TEHSİL KERDİ: (f) Tahsil edilmiş, alınmış
TEHSİL KERDİ: (sf) Öğrenim görmüş
TEHSİL KERDİŞ: (f) Tahsil etmek, almak, toplamak
TEHSİL KERDİŞ: (f) Tahsil yapmak, okumak
TEHSİL KERDUEĞ: (sf) Tahsil eden, alan, toplayan

TEHSİL KERDUEĞ: (sf) Tahsil gören, okuyan, öğrenim gören
TEHSİL VİNAYIŞ/DİYAYIŞ: (f) Tahsil görmek, öğrenim görmek, okumak
TEHT: (i) Yassı, yassı taş, (mec.) yere sermek, öldürmek
TEHTEWİK/TE'İK/TEY: (i) Dağdağan
TEHTIKIN: (sf) Yassı hale getirilmiş
TEHTİL: (i) Ar. Tatil, ara verme
TEHVİL: (i) Necisi temizleme, temiz yapma
TEHVİL KERDİŞ: (f) Necisi temizlemek, temiz yapmak
TEK: (sf) Tek, yalnız, eşsiz, bir
TEKLEMI: (sf) Tek tük, seyrek
TEKIN: (i) Birli, tekli, tekil
TEKNÊ MİR: (i) Hamur teknesi
TEKNÊ ŞİTİŞ: (i) Küvet
TEKNI: (i) Tr. Tekne
TEKNOLOJİ: (i) Fr. Teknoloji
TEKRAR: (i) Ar. Tekrar
TEKRAR KERDİŞ: (f) Tekrar etmek
TEKSİZ: (i) Gülünç duruma düşme-düşürme
TEKSİZ KERDİŞ: (f) Gülünç duruma düşürmek
TEK TUIK: (sf) Tek tük, seyrek
TELAPUEXİN: (sf) Karışıklık, dağınıklık
TELAQ: (i) Ar. Talak, boşama, boşanma
TELEF: (i) Ar. Telef, zayi olma
TELEF BİYAYIŞ: (f) Telef olmak
TELEF KERDİŞ: (f) Telef etmek
TELEFETİ: (i) Telef olma hali
TELEFETİ VIRAŞTIŞ: (f) Telef etmek, zarar vermek
TELEF KERDİŞ: (f) Telef etmek
TELEQOM: (i) İng. Telekom, uzaktan iletişim sistemlerinin genel adı
TELI: (i) Diken
TE'LİM: (i) Ar. Talim, öğretme
TE'LİMAT: (i) Ar. Talimat, emir,
TE'LİMATNUMI: (i) Talimatname, yönetmelik
TE'LİMCA: (i) Eğitim yeri, talimgâh
TELQİN: (i) Ar. Talkın, yol gösterme
TELQİN DAYIŞ: (f) Talkın vermek
TELQİN WENDİŞ: (f) Talkın okumak
TEMAŞA: (f) Seyretme, izleme, gösterim

TEMAŞAGER: (i) Seyirci
TEMAŞAKERDİ: (sf) Seyredilmiş, seyredilen, seyirci
TEMAŞAKERDİŞ: (f) Seyretmek, izlemek
TEMERNAYİ: (sf) Saklanmış
TEMERNAYİŞ: (f) Saklamak
TEMEZNAYİŞ: (f) Sokuşturmak
TEMEZYAYİŞ: (f) Sokuşmak
TEMUIZ: (i) Ar. Temmuz
TEMUR: (i) Saz
TEMÛM: (i) Ar. Teyemmüm
TEMÛM KERDİŞ: (f) Teyemmüm etmek
TEN: (zm) Kişi
TE'NAYİ/TONAYİ: (sf) Öğütülmüş
TE'NAYİŞ/TONAYİŞ: (f) Öğütmek
TENDUIR: (i) Ar. Tandır
TENEFİS: (i) Ar. Teneffüs
TENEFİS KERDİŞ: (f) Teneffüs yapmak
TENG: (sf) Dar, sıkışık
TENG BİYAYİ: (sf) Daralmış, sıkışmış, sıkıntılı
TENG BİYAYİŞ: (f) Daralmak, sıkışmak, sıkılmak
TENĞİ/TENĞİ: (i) Darlık, sıkışıklık, sıkıntı, buhran
TENĞİD MENDİŞ: (f) Darda kalmak
TENG KERDİ: (sf) Daraltılmış, daracık
TENG KERDİŞ: (f) Daraltmak
TENGDUNI: (i) Bunalım
TENGGAR: (sf) Sıkıntılı, sıkkın, darlanmış, bunalmış
TENGGAR BİYAYİŞ: (f) Bunalmak, darlanmak
TENGGARİ: (i) Darlanmak hali
TENGGARİRA: (i) Sıkıntılı
TENGGARİ VER: (zf) Sıkıntılı dolay
TENGGAR KERDİŞ: (f) Bunaltmak, darlatmak
TENİ: (i) Ten, cilt
TENİK: (sf) İnce (kumaş, sac, yağ vb şeyler için), açık çay
TENİKİ: (sf) İncelik (kumaş, sac, yağ vb şeyler için)
TENİKKERDİ: (sf) İnceltmiş (kumaş, sac, yağ vb şeyler için)
TENİKKERDİŞ: (f) İnceltmek (kumaş, sac, yağ vb şeyler için)

TENŞİ: (i) Ödem, iltihaplanma, mikrop, apse
TENŞİ BİYAYİŞ: (f) Mikrop kapmak, iltihaplanmak
TENTENİ: (i) Fr. Dantel, el örgüsü
TEPI: (i) Tepe
TEPIK: (i) Tepik, çifte, tekme
TEPIK EŞTİŞ: (f) Tepik atmak, tepinmek
TEQ: (i) Tak
TEQ: (i) Çatlak, yarık, patlama
TEQA: (f) Patladı, çatladı
TEQAWUIT: (i) Ar. Emekliye ayrılma
TEQAWUIT BİYAYİ: (sf) Emekli olmuş
TEQAWUITBİYAYİŞ: (f) Emekli olmak
TEQAWUITİ: (i) Emeklilik
TEQAWUIT KERDİ: (sf) Emekli edilmiş
TEQAWUIT KERDİŞ: (f) Emekli etmek
TEQAYİ: (sf) Patlamış, gürlenmiş
TEQAYİŞ: (f) Patlamak, gürlenmek, sinirlenmek
TEQ CI VİSTİŞ: (i) Çatlatmak, çatlak düşürmek
TEQ CUN DAYİŞ: (d) Canına tak vermek-etmek
TEQİ: (i) Vurma sesi
TEQİ REQİ: (i) Vurma çarpma sesi
TEQKOTİ: (sf) Çatlamış
TEQKOTİŞ: (f) Çatlamak
TEQLİ: (i) Tr. Takla
TEKLI EŞTİŞ: (f) Takla atmak, (mec.) vaz geçmek, caymak
TEQNAYİ: (sf) Patlamış
TEQNAYİŞ: (f) Patlatmak
TER: (i) Kırıntı, parçacık
TERADAYİ: (sf) Giydirilmiş, sürülmüş
TERADAYİŞ: (f) Giydirmek, sürmek, boyamak
TERAF: (i) Ar. Taraf, yön, cihet
TERAFDAR: (i) Taraftar, yandaş
TERAFDARİ: (i) Taraftarlık, yandaşlık
TERAFDARİ KERDİŞ: (f) Taraftarlık etmek
TERAFGİR: (sf) Taraf tutan, kayıran
TERAFGİRİ: (i) Taraftarlık
TERAKERDİ: (sf) Koparılmış, kesilmiş (yenebilir şeyler, yumuşak cisimler)
TERAKERDİŞ: (f) Koparmak, kesmek (yenebilir şeyler, yumuşak cisimler)

TERA MENDİ: (sf) Arta kalan, fazlalık, artık
TERA MENDİŞ: Arta kalmak, fazla kalmak, arta kalmak
TERANAYİŞ: (f) Vermek, ulaştırmak
TERAQİ: (i) Ar. Terakki, ilerleme
TERAQİ KERDİŞ: (f) İlerlemek
TERAR: (i) Tur, devir
TERAR EŞTİŞ: (f) Tur atmak, volta atmak
TERA ŞİMTİŞ: (f) İçinden-ondan içmek
TERA VETİŞ: (f) İçinden çıkarmak
TER BINÊ: (zf) Ne var ne yok, en küçük parçasına kadar
TERCAL: (sf) Ar. Deccal
TERCİMİ: (i) Ar. Çeviri, tercüme
TEREBİH: (i) Ar. Teravih
TEREK: (i) Raf
TEREKNAYİ: (sf) Bırakılmış, terk edilmiş, salı verilmiş
TEREKNAYİŞ: (f) Bırakmak, terk etmek, salı vermek
TEREQNAYİ: (sf) Ekmeğin çok pişmiş kurumuş hali, (mec.) cılız, zayıf düşmüş
TERES: (sf) Dayanıksız
TEREŞ: (i) Sıyrık
TEREŞNAYİŞ: (f) Çizmek, sıyırmak, talaşını almak
TEREŞYAYİ: (sf) Çizilmiş, sıyrılmış, (mec.) kaşarlanmış, arlanmaz
TEREŞYAYİŞ: (f) Çizilmek, sıyrılmak, (mec.) kaşarlanmak, edebe aykırı davranmak
TEREW: (i) Turp
TERÊK: (sf) Parçacık, küçük parça
TE'RİF: (i) Ar. Tarif, izah, açıklama
TE'RİF BİYAYİŞ: (sf) Tarif olunmuş
TE'RİF KERDİŞ: (f) Tarif etmek
TE'RİF YUSUF PİYEXMÊR SER: (i) Yusuf Peygamberin yorumu üzerine
TERİQ/TÊRQAT: (i) Ar. Tarikat
TERİQ KOTİ: (sf) Tarikata girmiş, giren
TERİQ KOTİŞ: (f) Tarikata girmek
TERK: (i) Ar. Terk, boykot, ayrılık
TERK BİYAYİ: (sf) Terk edilen
TERK BİYAYİŞ: (f) Terk edilmek
TERK DAYİŞ: (f) Terk ettirmek, boykot ettirmek
TERK KERDİ: (sf) Terk etmiş
TERK KERDİŞ: (f) Terk etmek

TERK WATUN: (sf) Vatanından kovulmuş
TERN: (sf) Yaş (ağaçlar için)
TERNİ: (sf) Kurutulmuş çökelek, kısım sulandırılıp ayran yapılır
TERNİ: (i) Canlılık (ağaçlar için)
TERN ZAYİ: (sf) Yeni doğmuş (hayvanlar için)
TERS: (i) Korku
TERSAYİŞ: (f) Korkmak
TERSAYİ: (sf) Korkmuş
TERSNAYİ: (sf) Korkutulmuş
TERSNAYİŞ: (f) Korkutmak
TERSUNEK: (sf) Korkak
TERTUIR: (i) Tırtıl
TERWUIDI: (sf) Özel, seçkin, güzide
TERZİXUNI: (i) Fa. Terzihane
TESDİQ: (i) Ar. Tasdik, onay, olur
TESDİQ BİYAYİ: (sf) Tasdiklenmiş, onaylanan
TESDİQ BİYAYİŞ: (f) Onaylanmak
TESDİQ KERDİ: (sf) Tasdiklenen, onaylanmış
TESDİQ KERDİŞ: (f) Onaylamak
TESDUIQ: (i) Ar. Tasadduk, sadaka
TESDUIQ KERDİŞ: (f) Tasadduk etmek
TESDUIK MERDU: (i) Ölmüşler için tasadduk
TESDUIQ XÊRU: (i) Hayır için tasadduk
TESEL: (i) Deneme, deney
TESELBİYAYİ: (sf) Denenmiş
TESELBİYAYİŞ: (f) Denenmek
TESELKAR: (sf) Deneyen
TESELKERDİ: (sf) Denenen
TESELKERDİŞ: (f) Denemek
TESELKERDUEĞ: (i) Deneyen
TESKERİ: (i) Ar. Tezkere
TESKERİ GUIRETİŞ: (f) Tezkere almak
TEST: (i) İng. Test
TEŞEKKUR: (i) Ar. Teşekkür
TEŞEKKUR KERDİŞ: (f) Teşekkür etmek
TEŞKERİ: (i) İki kişinin uçlarından tutarak yük taşımak için kullandıkları alet
TEŞQELİ: (i) Gerginlik, kargaşa, kaos
TEŞQELİ VIRAŞTİŞ: (f) Gerginlik yapmak-çıkarmak
TEŞT: (i) Leğen, taş
TEŞTARI/TAŞT: (i) Öğle yemeği
TEŞTDAR: (i) Leğenci

TEŞTELAQ: (i) Susuzluk hali
TEŞTELAQ BİYAYIŞ: (f) Susuzluktan kırılmak
TEŞTVER: (f) Susuzluktan kırılma
TEŞWUIŞI: (i) Vesvese
TET: (i) El (çocuk dilinde)
TETİK: (i) Küçük el (çocuk dilinde)
TETİK: (i) Tr. Tetik, silah tetiği
TETİK ONTIŞ: (f) Tetiği çekmek, (mec.) işi sonlandırmak, işi bitirmek
TE'UM: (i) Ar. Taam, yiyecek
TEW: (i) Hastalığın verdiği ateş hali, sıkıntı
TEW: (i) Tedirginlik, sıkıntı, sendrom
TEW: (i) Balyaları bağlamadan bir araya toplama, sap yapma
TEWAQA: (i) Ar. Tabaka, tütün tabakası
TEWAT: (i) Rahat verme, huzur
TEWAT CIDAYIŞ: (f) Rahat vermek, huzur vermek
TEWAX: (i) Tabaklama, deriyi işleme
TEWAX KERDIŞ: (f) Tabaklamak, deriyi işlemek
TEWAXXUNI: (i) Tabakhane, deri atelyesi
TEW GUIRETIŞ: (f) Tedirgin olmak, panik olmak, sıkıntı yapmak
TEWRİK: (i) Ar. Teberrük, kutsanan, kutlu, tebrik
TEWRİK KERDIŞ: (f) Tebrik etmek, kutlamak
TEWTEWİK: (sf) Evhamlı, panik, tez canlı
TEWU: (i) Çalılık, çalı
TEXERNAYIŞ: Ertelemek, ötelemek, oyalamak
TEXLİT: (i) Ar. Taklit, karışık
TEXLİTI(N): (sf) Orijinal olmayan, sahte
TEXLİTIYIN: (sf) Karışık yapılmış, taklit edilmiş
TEXMİN: (i) Ar. Tahmin, ihtimal
TEXMİNKERDI: (sf) Tahmin edilmiş, bilinen
TEXMİN KERDIŞ: (f) Tahmin etmek
TEXSİM: (i) Ar. Taksim, parçalara bölme, bölüştürme
TEXSİR: (f) Adamak, harcamak
TEXT: (i) Taht, sedir
TEXTI: (i) Tahta, yemek tahtası

TEXTIYIN: (sf) Tahtadan yapılmış, ahşap
TEZI: (sf) Taze
TÊ: (zf) Birlikte, beraber
TÊ: (i) İçinde
TÊDBİR: (i) Ar. Tedbir, ihtiyat, dikkat, her durumu düşünme
TÊDBİR GUIRETIŞ: (f) Tedbir almak
TÊDBİRKAR: (sf) Tedbirli, dikkatli
TÊK(İ): (sf) Bazı
TÊKİN/TİKİN: (zm) Birileri, bazıları
TÊKERDI: (sf) İçine konulmuş, konulan
TÊKERDIŞ: (f) İçine koymak
TÊKMİL: (i) Tekmil, bilgi verme, tamamlama
TEKMİL DAYIŞ: (f) Tekmil vermek
TÊKNİK: (i) Fr. Teknik, usul, özellik
TÊLA: (i) İt. Tela, seyrek dokunmuş kumaş, kanaviçe
TÊLİS: (i) Çuval, talis
TÊLKİN: (sf) Yassımsı, yassı olan
TÊMİ: (i) Ar. İkaz, tembih, nasihat, uyarma
TÊMİKERDIŞ: (f) Uyarmak, tembihlemek, nasihat etmek
TÊNA: (e) Yalnız, sadece, tek başına, solo
TÊNARA/ TÊNIKA: (zf) Yalnızca
TÊNEK: (e) Sadece, bir tek
TÊNİ: (i) İs
TÊNİYA ÇORUN: (sf) Çıkmayan is, (mec.) gitmeyen-bırakmayan kişi
TÊPİ/TÊPİYA/TAPA: (zf) Geri, mevcuttan daha kötüye gitmek
TÊPİYA ŞAYIŞ: (f) Gerilemek, geriye gitmek, irtica
TÊRKERDI: (sf) Kırıntı haline getirilmiş, ufalanmış
TÊRKERDIŞ: (f) Kırıntı haline getirmek, ufalamak
TÊRS CÛN: (i) Can korkusu
TÊRS MÊRG: (i) Ölüm korkusu
TÊRZİ: (i) Fa. Terzi
TÊSBİHAT: (i) Ar. Tesbihat
TÊSİR: (i) Ar. Etki, tesir
TÊSİR BİYAYIŞ: (f) Etkili olmak
TÊSİRİN: (sf) Etkili, birebir, tesirli
TÊSİR KERDIŞ: (f) Etki etmek
TÊŞU(N) : (sf) Susuz
TÊŞUNİ: (i) Susuzluk

TÊWİL: (i) Ar. Tevil, yorum
TÊWİL KERDİŞ: (f) Tevil etmek,
yorumlamak
TÊY: (i) Dağdağan, çitlembik
TÊ'YER/TÊYER: (i) Dağdağan-
çitlembik ağacı
TÊYİNÇ: (i) Yabani üzüm
TÊYR: (i) Ar. Kuş
TÊYRÊ İSAK: (i) İshak kuşu
TÊYRKUR: (i) Çaylak kuşu
TI/TU/TO: (zm) Sen
TIEL: (sf) Yassı
TIEL BİYAYİ: (sf) Yassı olmuş,
düzleşmiş
TIEL BİYAYİŞ: (f) Yassı olmak,
düzleşmek
TIEL KERDİ: (sf) Yassı edilmiş,
düzleştirilmiş
TIEL KERDİŞ: (f) Yassı etmek,
düzleştirmek
TIELKIN: (sf) Yassımsı, yassı olan
TIF: (i) Tükürük
TIFIN: (sf) Tükürüklü
TIFING: (i) Tüfek
TIFKERDİ: (sf) Tükürülmüş, tükürülen
TIFKERDİŞ: (f) Tükürmek
TI HUMAKÊN: (ü) Allah aşkına
TILLAH: (ü) Ar. Tallah, inandırmak için
yemin anlamında söylenir
TIM(A): (zf) Her zaman
TIMUN: (i) Tr. Külöt, tuman
TI NİVUN: (f) Demiyorsun, meğer
TIPIK: (i) Tepecik, kasis, kavis, oval
TI QÊ ALLAH KÊR: (d) Allah aşkına,
Allah için yapasın
TI QÊ HUMÊ KÊN: (d) Allah aşkına,
Allah için
TIRA: (zm) Senden
TIRB: (i) Ar. Mezar, türbe
TIRBDAR: (i) Türbedar
TIR EMEL: (sf) Kabiliyetsiz, işte
başarısız olan, işten anlamayan
TIRIKTENA: (zf) Yalnızca, yapayalnız,
başlı başına
TIRİZİRİ: (i) Çalgı, orkestra
TIRK: (i) Türk
TIRKİ: (i) Türkçe
TIRKMUN: (i) Türkmen
TIRKMUNTİ: (i) Türkmenlik
TIRKYA: (i) Türkiye

TIRKYAYIJ: (i) Türkiyeli
TIRM: (i) Ölü, meyyit
TIRPUN: (i) Yun. Tırpan
TIRPUNKERDİ: (sf) Tırpanlanmış,
tırpanla biçilen
TIRPUNKERDİŞ: (f) Tırpanlamak,
tırpanla biçmek
TIRS: (i) Kalkan
TIRŞ: (sf) Ekşi
TIRŞIK: (sf) Ekşimsi
TIRŞIK: (i) Karışık taze sebze yemeği
TIRŞIKÊ MIRÇIKU: (i) Kuzukulağının
küçüğü (küçük yapraklı)
TIRŞIKÊ ZEREJU: (i) Kuzukulağı (geniş
yapraklı)
TIRŞİ: (i) Turşu, ekşilik
TIRTIRI: (sf) Moruk (erkek)
TIRTIRİ: (sf) Moruk (bayan)
TIRT VIRT: (sf) Gereksiz, boş yere
TIRT VIRT KERDİŞ: (f) Gereksiz yere
harcamak
TIRŞUERI: (sf) Ekşimiş, ekşi kokan
TI SARRAW: (d) Başından bulasın
TI SÊYİN: (sf) Nasılsın
TIŞRİN: (i) Ar. Ekim, kasım ayları
TIŞRİN EWİL: (i) Ekim
TIŞRİN PEYİ: (i) Kasım
TIVER: (i) Dışarı
TIVERKERDİ: (sf) Kovulmuş
TIVERKERDİŞ: (f) Dışarı çıkarılmak,
kovulmak
TIVER KOTİŞ: (f) Dışarı çıkmak, (mec.)
abdeste çıkmak
TIVERRA: (i) Dışarıdan, açıktan
TIVER VİSTİŞ: (f) Dışarı koymak, yola
koymak
TIVÊR TIVÊRİ: (i) Dışarının dışarısı
TIVUNQÊ: (zf) Zannedersin, sanki,
adeta
TIWAF: (i) Ar. Tavaf
TIWAF KERDİŞ: (f) Tavaf yapmak-
etmek
TIWAX: (i) Ar. Tabak
TIWAXÊ ÇAY: (i) Çay tabağı
TIWAXÊ WÊR: (i) Yemek tabağı
TI XUI NİVUN: (b) Meğerse,
demiyorsun
Tİ: (ek) Lık, lik eki
TİDAYİ: (sf) Karılmış, yoğrulmuş

TİDAYIŞ: (f) Karmak, yoğurmak, karışmak
Tİ DIMA: (sf) Art arda
TİDUNEK: (i) Karıştırıcı, blender
TİGÊR: (sf) Hareket eden, hareketli, aktif,
TİGÊRAYIŞ: (f) Davranmak, harekete geçmek, kıpırdamak, kımıldamak
Tİ GINAYIŞ: (f) Karşılaşmak, denk gelmek
Tİ HET(A): (sf) Yan yana
TİJ: (i) Güneş
TİJA CAL: (sf) Yakıcı güneş
TİJÊ AŞMY: (i) Ay ışığı
TİJÊ NİMRUEJ: (i) Öğlen güneşi
TİJÊ PAYİZİ: (i) Güz güneşi
TİJ PIRIDAYIŞ: (i) Güneş çarpması
TİJÊ SERSUWÊ: (i) Sabah güneşi
TİJÊ UMNUN: (i) Yaz güneşi
TİJÊ YÊRİ: (i) İkinci güneşi
TİJ GİRYAYIŞ: (i) Güneş tutulması
TİJ ŞYAYIŞ: (f) Güneşlendirmek
TİJ VERENAYIŞ: (i) Güneşlendirmek
TİJVARUN: (i) Güneşte yağın yağmur
TİK: (sf) Dik
Tİ KİFT/Pİ KİFT: (s. zf.) Omuz omuz
Tİ KIŞT: (sf) Yan yana, bitişik
TİKKERDIŞ: (f) Diklemek
TİKREH: (sf) Kötü, geri dönülmez şekilde
TİKREH SUND: (sf) Kötü yemin, geri dönülmez şekilde yemin etme
TİKUNEK: (i) Boylam
TİKUNI: (sf) Diklemesine, dikey
TİK ŞAYIŞ: (f) Dikine gitmek
TİLİLİ: (i) Zılgıt
TİMİL: (i) Karıştırma, dağıtma (tı in guırı ke timılır)
TİMİLIRDAYİ: (sf) Karıştırılmış, dağıtılmış
TİMİLIRDAYIŞ: (f) Karıştırmak, dağıtmak
TİMUNADAYİ: (sf) Karışmış
TİMUNADAYIŞ: (f) Karıştırmak
TİMUNAKERDİ: (sf) Karıştırılmış
TİMUNAKERDIŞ: (f) Karıştırmak (tı ma êşya ke timuna)
TİMUNIK: (i) Karışım, karma, alaşım, (mec.) curcuna
TİNAPKÊ: (sf) Ters

Tİ PAŞT/Pİ PAŞTA: (sf) Sırt sırta
TİPİYEŞTI: (sf) Sarılmış, sarmalanmış, hazırlanmış
TİPİYEŞTIŞ: (f) Sarmak, sarmalamak, hazırlanmak
Tİ QELDAYIŞ: (f) Çatıştırmak, birbirine girdirmek
TİQTA: (i) Alm. Dikta, direktme
TİQTATOR: (i) Fr. Diktatör
TİQTATORTİ: (i) Diktatörlük
TİQTATORTİ KERDIŞ: (f) Diktatörlük yapmak-etmek
TİR: (i) Ok
TİR: (i) Oklava, kaburga kemiği, sırt ağrısı
TİR: (zm) Sana
TİRBİS: (i) İkinci ekin ekilmeden önce tohum atılmadan evvel tarlanın sulanması
TİREKTOR: (i) Fr. Traktör
TİREKTOR: (i) Fr. Direktör
Tİ RI: (sf) Yüz yüze
TİRKEMUN: (i) Yay
TİRKÊŞ: (i) Ok-yay ustası, oku yayı çok iyi kullanan
TİRQAW: (i) Sadak, ok sadağı
TİRMAR: (i) Su yılanı, ince yılan
TİRUN: (i) Fr. Tren
TİRYEQ: (i) Tiryak, panzehir
TİRYEQİ: (sf) Tiryaki, müptela olmuş
TİŞORT: (i) İng. Tişört
TİŞUNAYİ: (sf) Sallanan
TİŞUNAYIŞ: (f) Sallamak
TİVER: (sf) Bitişik, yan yana
TİVER/TİVOR: (i) Bedel, karşılıklı değiştirme (ma inu tivorker)
TİVER KERDIŞ: (f) Yan yana koymak
TİVER KERDIŞ: (f) Becayış, berdel, karşılıklı değiştirmek
TİVER KOTIŞ: (f) Yan yana düşmek, (mec.) telaşlanmak
TİYARI: (i) Ar. Uçak
TİYED/TİYEDİR/TİDİR: (s.zf) Beraber, birlikte
TİYEL: (i) Erm. Tel
TİYEL/TİYELEFUN: (i) Fr. Telefon
TİYERANAYİ: (sf) Biriktirilmiş, birikim
TİYERANAYIŞ: (f) Biriktirmek
TİYERAŞYAYİ: (sf) Sallanmış, silkelenmiş

TİYERAŞIYAYIŞ: (f) Sallamak, silkelemek
TİYÊL CÊW: (i) Cep telefonu
TİYÊL MASA: (i) Masa telefonu
TİYORDAYÎ: (sf) Toparlanmış
TİYORDAYIŞ: (f) Toparlamak
TİYORKERDI: (sf) Birleştirilmiş, toparlanmış
TİYORKERDIŞ: (f) Birleştirmek, toparlamak
TÎZ: (i) Yel, yellenme
TÎZKER: (sf) Yellenen, (mec.) iş beceremeyen, boş adam
TÎZ KERDIŞ: (f) Yellenmek
TÎZ: (zm) Sen de
TÎZBÊ: (i) Ar. Tespih
TÎZERÎ: (sf) İç içe
TOBDAR: (sf) Tövbekâr, tövbe eden
TOBI: (i) Ar. Tövbe
TOBI ARDIŞ: (f) Tövbe getirmek
TOBI KERDIŞ: (f) Tövbe etmek
TOBIRA VÊJYAYIŞ: (f) Tövbeden çıkmak, dönmek
TOBÊ XUI XERIPNAYIŞ: (f) Tövbesini bozmak
TOLA: (i) Yun. Tuğla
TOMOFİL: (i) Tr. Tomofil, otomobil
TOQ: (i) Köpeklerin boynuna takılan ucu sivri demirli, ya da düz halka, tasma
TOQ: (i) Ekmek sacı, sac tava, çanak
TOQA: (i) Tr. Toka
TOQÎF: (i) Ar. Tevkif, tutuklama
TOQÎFBİYAYÎ: (sf) Tutuklanmış
TOQÎFBİYAYIŞ: (f) Tutuklanmak
TOQÎFKERDI: (sf) Tutuklatılmış
TOQÎFKERDIŞ: (f) Tutuklatmak
TOR: (zf) Hepten, birden, asla
TORET: (i) Ar. Tevrat
TORÊ PARS: (i) Dilenci torbası
TORÊ PARS XUI KIFTNAYIŞ: (d) Dilenci torbasını sırtlanmak, dilenmek
TORI: (i) Torba
TORIŞ: (sf) Yardımcı, yoldaş
TORNA: (i) İt. Torna
TOŞ: (sf) Sersem, afallama
TOŞKÎ: (i) Sersemce
TOŞTÎ: (i) Sersemlik
TOXTOR: (i) Fr. Doktor
TOXTORA: (i) Fr. Doktora

TOXTORA KERDIŞ: (f) Doktora yapmak
TOXTORTÎ: (i) Doktorluk
TUAFUN: (i) Ar. Tufan
TUAFUN QÊYUM: (d) Kıyamet gibi hava durumu
TUAFUN WUIRIŞTIŞ: (f) Tufanın başlaması, suyun kabarması
TUAFURDIMUN: (i) Boran, gök gürültülü, şimşekli, fırtınalı hava
TUALI: (i) Kabuk
TUALIBİYAYÎ: (sf) Kabuğu soyulmuş
TUALIBİYAYIŞ: (f) Kabuğu soyulmak
TUALIKERDI: (sf) Kabuğu soydurulmuş
TUALI KERDIŞ: (f) Kabuğu soydurmak
TUAP: (i) Balyoz
TUAP: (i) Top
TUAP KÊ KERDIŞ: (f) Top oynamak, futbol oynamak
TUARTEŞ: (sf) İri yarı
TUER/TOR: (i) Ağ, iple örülmüş, serpme
TUERN/TORN: (i) Torun
TUERG/TORG: (i) Büyük dolu
TUEXIM/TOXIM: (i) Tohum
TUEXMI/TOXMI: (i) Bağırsak şişkinliği
TUEXMI BİYAYIŞ: (f) Bağırsağı şişmek
TUÊRZÎ/TORZÎ: (i) Balta
TUÊRZÎKERDI: (sf) Baltalanmış, kesilmiş
TUÊRZÎKERDIŞ: (f) Baltalamak, kesmek
TUIJ: (sf) Sivri, keskin
TUIJAR: (i) Ar. Tüccar
TUIJARET: (i) Ticaret
TUIJARETGÊR: (sf) Ticaretcî
TUIJARET KERDIŞ: (f) Ticaret yapmak
TUIJARET KERDUEĞ: (sf) Ticaret yapan
TUIJARÎ/TUIJARTÎ: (i) Tüccarlık
TUIJARÎ KERDIŞ: (f) Tüccarlık yapmak
TUIJBİYAYÎ: (sf) Sivrilmiş
TUIJBİYAYIŞ: (f) Sivrilmek
TUIJKERDI: (sf) Sivriltilmiş
TUIJKERDIŞ: (f) Sivriltilmek
TUIL: (i) Cüsse, gövde, beden, yapı
TUILINGI: (sf) İşsiz, aylak
TUILINGI KERDIŞ: (f) İşi gücü bırakıp gezmek, aylak aylak gezmek

TUILIZ: (i) Ayaklarını kendine çekip kıçı üstüne oturma
TUILIZYAYIŞ: (f) Ayaklarını kendine çekip kıçı üstüne oturmamak
TUIR: (i) Bağlamak için kullanılan ince odunsu bitki, ağaç dalı
TUIR: (i) Fr. Tur, dönme, dolaşma
TUIRAPI: (i) Pütürlü yara
TUIRAPI: (i) Takas, değiş-tokuş, karşılıklı değiştirme
TUIRAPI KERDIŞ: (f) Takas yapmak, değiş-tokuş yapmak
TUIR EŞTIŞ: (f) Tur atmak
TUIRKERDIŞ: (f) İnce ağaç dalıyla bağlamak
TUIRNES: (sf) Sarkık, kaba dudak
TUIRNESİN: (sf) Sarkık, kaba dudaklı
TUIT: (i) Çocuk
TUI TEK: (i) Çocukcağız
TUITÊK: (i) Çocuğun biri
TUITI(N): (i) Tr. Tütün
TUITINWAR/TUITINDAR: (i) Tütüncü
TULEG/TILI: (sf) Minyon tipli, ufak tefek olan
TUM: (i) Tat, lezzet, leziz, lezzetli
TUMAST: (i) Süzme yoğurt, katık
TUM FEK: (sf) Ağzının tadını bilen
TUM FÊK: (i) Ağız tadı
TUMKERDIŞ: (f) Tatmak, tadına bakmak
TUM PERAYIŞ: (d) Tadı kaçmak, canı çekmek
TUMSAL(KIN): (sf) Tatsız, tuzsuz yemek
TUMWEŞ: (sf) Ağzının tadını seven, gurme
TUIP: (i) Fr. Tüp
TUN: (i) Fr. Ton, ağırlık ölçüsü
TUN/TE'İN: (i) Isı
TUN/TE'İN: (i) İtme
TUNCA: (i) Çömelme, tünme
TUNCA RUINIŞTIŞ: (f) Çömelerek oturmak, tünmek
TUNDAYI/TE'İNDAYI: (sf) İtilmiş
TUNDAYIŞ/TE'İNDAYIŞ: (f) Isı vermek, ısıtmak
TUNDAYIŞ/TE'İNDAYIŞ: (f) İtmek
TUNÊL: (i) Fr. Tünel
TUNZİ: (i) Tazı, (mec.) hızlı, çevik
TURALİ: (sf) Seçkin, akli başında

TURİZİM: (i) Fr. Turizm
TUŞK: (i) Çepiç (1 yaşında)
TÛIL: (i) Fr. Tül, seyrek dokunmuş bez, bir tür dantel
TÛİY: (i) Ur
TÛİY: (i) Dut
TÛİYER: (i) Dut ağacı
TÛNBIYAYIŞ: (f) Tünemek (kanatlı hayvanlar) uyumak için bir dala ya da sırığa konmak. (tabure, yüksekçe iskemle vb. üzerine) oturmak.

U/Û

UBAL: (i) Ar. Vebal, günah
UCUD/OCID: (i) Ar. Vücut, beden
UEĞ/OĞ/OX: (ek) En, an fiilden isim
yapma eki
UJA/UCA: (i) Orası
UJ/UJIK: (sf) Küçük, ufak yuvarlak
UJIKIN: (sf) Küçük, ufak yuvarlak olan
UM/ UMYA: (i) Ar. Umum, genel, bütün
UM ALEM: (zm) Bütün alem, herkes
UMAR: (i) Sayı
UMARTI: (sf) Sayılmış, sayılı
UMARTIŞ: (f) Saymak
UMBAZ/AMBAZ: (i) Arkadaş
UMBAZÎ: (i) Arkadaşlık
UMÎ(N): (i) Maya (süt, peynir için)
UMÎ BİYAYI: (sf) Mayalı
UMÎ BİYAYIŞ: (f) Mayalanmak
UMÎ KERDI: (sf) Mayalanmış, mayalı
UMÎ KERDIŞ: (f) Mayalamak
UMÎN VAŞ: (i) Sinirli ot
UMIŞ: (i) Barış, uyuşma
UMIŞ BİYAYI: (sf) Barışmış, barışık
UMIŞ BİYAYIŞ: (f) Barışmak
UMIŞ KERDI: (sf) Barıştırılmış
UMIŞ KERDIŞ: (f) Barıştırmak
UMMET: (i) Ar. Ümmet
UMMETÊ MUHEMMÊD: (i)
Muhammet Ümmeti, Müslümanlar
UMNUN: (i) Yaz
UMNUNÎ: (i) Yazın, yazlık mahsul
UMRI: (i) Ar. Umre
UMRI KERDIŞ: (f) Umre yapmak
UMUD: (i) Tr. Umut, çare
UMUR: (i) Tr. Aldırış, aldırış etme
UMUR KERDIŞ: (f) Aldırış etmek
UMYAYI: (sf) Gelmiş, akmış
UMYAYIŞ: (f) Gelmek, akmak
UNİWERSİTA: (i) Fr. Üniversite
UNTI/ ONTI: (sf) Çekilmiş, bir araya
getirilmiş
UNTIŞ: (f) Çekmek (foto çekme yada
ağaç biçme)
U'RF: (i) Ar. Örf
USTIRA: (i) Ustura
USUIL: (i) Ar. Usul, ilke, tarz, yöntem,
yol yordam, adap
UZUIR: (i) Ar. Özür

UZUIR WAŞTIŞ: (f) Özür dilemek
UZUIR WAŞTUEĞ: (sf) Özür dileyen

V

VAL: (i) Söğüt
VALBORİ: (i) Yabani söğüt
VAJYAYİ: (sf) Söylenen, söylenmiş
VAJYAYIŞ: (f) Söylenmek, gevelemek
VAJYER: (sf) Söyleyen, konuşan
VAR: (i) Tavuk, küçük tavuk
VAR(EK): (i) Süt kuzusu
VARAYIŞ: (f) Yağmak, yağış
VART: (i) Yağmur, çise
VARTÊ NİSUN: (i) Nisan yağmuru
VARTÊ PAYİZ: (i) Güz yağmuru
VARTÊ WUISAR/WESAR: (i) İlkbahar yağmuru
VARUN: (i) Yağmur
VARYOZ: (i) Yun. Balyoz
VAŞ: (i) Ot
VAŞDERİ: (i) Dereotu
VAŞIN: (sf) Otsu, ottan olan
VAŞPIYUNZ: (i) Pırasa
VAŞTEREW: (i) Tere otu
VAŞWER: (i) Ot obur, otçul
VAŞ WUIŞK: (sf) Kuru ot
VAŞ ZERGUN: (sf) Yeşil-taze ot
VAŞTUIRİ: (i) Orak
VATÊ: (ç.i) Sözler, deyimler
VATÊ VÊRÎNU: (i) Atasözleri
VATI: (i) Söz, söylem, deyim, rivayet
VATIŞ: (f) Söylemek, anmak, aksan
VATIŞUGUERI: (e) Söylenenlere göre, rivayetlere göre
VATUER: (sf) Sözcü
VAT VAT: (i) Dır dır, dırlanma
VAT VAT KERDIŞ: (f) Dır dır etmek, dırlanmak, söylenmek
VAUTI: (sf) Örülmüş (sepet)
VAUTNAYIŞ: (f) Örmek (sepet)
VAY: (i) Su kanalı, ark
VAY/ VUE: (sf) Pahalı, zam
VAYİ: (i) Pahalılık
VAY KERDI: (sf) Zam yapılmış-yapılan
VAYKERDIŞ: (f) Zam yapmak
VAYKERDUEĞ: (sf) Zam yapan
VAY RUETUEĞ: (sf) Pahalı satan
VAZD: (i) Yağ, etin üstündeki yağ
VAZDAYİ: (sf) Koşmuş
VAZDAYIŞ: (f) Koşmak

VAZDEK: (i) Basamak taş, dereyi suyu geçerken üzerine basılan taş
VAZDNAYİ: (sf) Koşturulmuş
VAZDNAYIŞ: (f) Koşturulmak
VAZDUEĞ: (i) Koşucu, atlet
VELG: (i) Budanmış ağaç yaprağı
VELG: (i) Böbrek
VELG: (i) Baldır, kas
VENG: (sf) Boş
VENG/VE: (i) Ses
VENGBİYAYİ: (sf) Boşalmış
VENGBİYAYIŞ: (f) Boşalmak
VENG BARI: (i) Tiz, ince sesli
VENG BUER: (i) Kalın sesli, kaba sesli
VENG DAYIŞ: (f) Ses vermek
VENGDUNIK: (i) Hoparlör
VENG HOL: (sf) Güzel ses(li)
VENGİ: (i) Boşluk
VENGKERDI: (sf) Boşaltılmış
VENGKERDIŞ: (f) Boşaltmak, boşaltım
VENG KOTI: (sf) Sesi düşmüş, kısılmış
VENG KOTIŞ: (f) Sesi düşmek, sesi kısılmak
VENGVART: (sf) Bomboş
VENG WEŞ: (sf) Hoş sesli, sesi güzel
VENG XIRAV: (sf) Kötü ses(li)
VENG XIZIK: (sf) Tiz sesli, ince sesli
VENG VETI: (sf) Ses çıkarmış-çıkarıcı
VENGVETIK: (i) Mikrofon
VENG VETIŞ: (f) Ses çıkarmak
VENI: (i) Tahtalı güvercin
VENIK: (i) Uyku
VENIK UMYAYIŞ: (f) Uykusu gelmek
VENIKYAYIŞ: (f) Uykulamak, pinekleme
VER: (i) Ön
VER(A)/VOR: (i) Yerine, bedel, karşılık
VERA: (i) Önden (texsi vera gınawa cı)
VERA: (zf.) İki bir (tı çı vera yen ita)
VERADAYİ: (sf) Boş gezen, serseri
VERADAYIŞ: (f) Bırakmak, salmak
VERA DİYAR ŞYAYIŞ: (d) Karşısına çıkmak, rakip olmak
VERA KERDIŞ: (f) Yanına sokuşturmak
VERAKUAYIŞ: (f) Rastlaşmak, karşısına çıkmak
VERANAYİ: (sf) Önüne konmuş, başlamış, koşulmuş
VERANAYIŞ: (f) Önüne koymak, başlatmak, hayvanı çifte koşmak

VERAR: (i) Kucak
VERARD: (i) Paralel, yamaç
VERARDEK: (i) Enlem
VERARDIN: (sf) Yamaçlı, engebeli
VER ARDIŞ: (f) Razi etmek, kabul etmek
VERARDKİ: (sf) Paralelinde, enlemesine
VERARDKİ ŞİYAYİŞ: (f) Paralelinde gitmek
VERARD ŞİYAYİŞ: (f) Paralel gitmek
VERARDRA ŞİYAYİŞ: (f) Yamaçtan gitmek
VERAR ŞİYAYİ: (sf) Kucaklaşmış-kucaklaşan
VERAR ŞİYAYİŞ: (f) Kucaklaşmak
VERA ŞİYAYİ: (sf) Karşılama giden-gitmiş
VERA ŞİYAYİŞ: (f) Karşılama girmek
VERA RUEJ: (sf) Güneşe karşı, güneş gören, bakı
VERA RUEJ: (i) Güney, cenup
VERA UMYAYİŞ: (d) Şanslı olmak, işi rast gitmek
VERA VERDİYAYİŞ: (f) Önden toslamak
VERA VINERTİŞ: (f) Karşı durmak
VERA VISTIŞ: (f) Dâhil etmek, katmak, kıstırmak, sıkıştırmak
VER CIGUIRETI: (sf) Etrafı sarılı-sarılmış
VER CIGUIRETIŞ: (f) Etrafını sarmak
VER CIKERDIŞ: (f) Gözüne koymak, hedef yapmak, adet etmek
VER CIKOTI: (sf) Göz diken-dikmiş, göz koyan-koymuş
VER CIKOTIŞ: (f) Göz koymak, göz dikmek
VER CIVETI: (sf) Ön ayak olan-olmuş, musallat olan-olmuş
VER CIVETİŞ: (f) Ön ayak olmak, musallat olmak
VERÇIMU: (i) Gözlük
VERDAYİ: (sf) Boşanmış
VERDAYİŞ: (f) Boşamak
VERDYAYİ: (sf) Toslamış, çarpışmış
VERDYAYİŞ: (f) Toslamak, çarpışmak
VERDYAYİŞ: (f) El birliğiyle bir işe asılmak, başlamak
VEREK: (i) Kucak

VEREK GUIRETIŞ: (f) Kucağa almak
VER EŞTIŞ: (f) Öne atmak, ötelemek
VER GÊRAYİŞ: (f) Etrafında dolanmak, saygı göstermek
VERGUELI: (i) Kasık, fitık
VER GUIRETI: (sf) Önü alınmış, yolu kesinlen
VER GUIRETIŞ: (f) Önünü almak, yolunu kesmek
VERIN: (sf) Enli
VERİNİ: (i) Enlilik
VERKAL: (sf) Az pişmiş
VERKERDIŞ: (f) Karşılığında, yerine vermek, ödeşmek
VER KOTI: (sf) Yol gösteren, (mec.) utanmış
VER KOTIŞ: (f) Önüne geçmek, yol göstermek, (mec.) utanmak
VERNÊ XUI QÊNAYİŞ: (f) Kendi önünü kapatmak, önünü kesmek, önünü ilikleme
VER PÊ: (i) Ön arka
VERNİ: (i) Önu, baş
VERNİ GUIRETI: (sf) Önu alınmış, yolu kesilmiş
VERNİ GUIRETIŞ: (f) Önünü almak, yolunu kesmek
VERNİ PÊNİ: (i) Önu arkası
VERNİRA/VERRA: (zf.) Önceden, baştan
VERNİRA PÊNİ: (i) Baştan sona
VERNUM: (i) Engel, önünü tıkayan
VERRA: (i) Önünden
VERRA ŞYAYİ: (sf) Önünden gitmiş
VERRA ŞYAYİŞ: (f) Önünden gitmek
VERRA VİNAYİŞ/DİYAYİŞ: (f) Önden görmek
VERSİY: (i) İri taneli tahıl
VERŞYAYİ: (sf) Önüne katılmış, götürülen
VERŞYAYİŞ: (f) Önüne katmak, götürmek
VERŞYAYİŞ: (f) Öne gitmek, öne kaymak, ileri gitmek
VERŞYAYİŞ: (f) Çiftleşmek
VERTAL: (i) Küçük balkon
VERTAL: (i) Böğür, yan taraf, kaburga ile kalça arasında kalan bölüm
VER UMYAYİ: (sf) Çiftleşmeye hazır olan

VER UMYAYI: (sf) Razi olan, kabul etmiş
VER UMYAYIŞ: (f) Razi olmak, kabul etmek
VER UMYAYIŞ: (f) Çiftleşme zamanı gelmek, kızışma zamanı
VERUNKI: (sf) Yatay
VERVERIK: (i) Yerine, seçenek, alternatif
VETI: (sf) Çıkarılmış, çıkık
VETIK: (f) Çıkartma
VETIŞ: (f) Çıkarmak
VETIŞ: (f) Yetmek
VÊJYAYIŞ: (f) Mahsulün çürüyüp çıkmaması
VÊJYAYIŞ: (f) Çıkmak
VÊNAYIŞ: (f) Ötmek (horoz)
VÊNAYIŞ: (f) Seslenmek, çağırarak, okumak
VÊNYAYI: (sf) Pinekleyen, pineklemiş, uyuklamış
VÊNYAYIŞ: (f) Pinekleme, uyuklamak
VENYAYIŞ: (f) Okunmak, çağrılmak
VÊRBÊR: (i) Kapı önü
VÊRCI/VERCUIY: (zf) Önce
VÊRCIRA: (zf) Önceden
VÊRCIRA ŞYAYI: (sf) Önceden gitmiş, öncü
VÊRCIRA ŞYAYIŞ: (f) Önceden gitmek
VERCIRA VİNAYIŞ/DİYAYIŞ: (f) Önceden görmek, öngörü
VÊRCI ŞYAYI: (sf) Önce giden, gitmiş
VÊRCI ŞYAYIŞ: (f) Önce gitmek
VÊRDEST: (zf) Elin önünde olan
VÊR EŞÊW: (zf) Yatsıdan önce
VÊRİN: (ç.i) Eskiler
VÊRİN: (sf) İlk, başlangıç
VÊRİN PÊYİN: (i) Başlangıç son
VÊRİNÜ: (i) Öncekiler, selef
VÊRİNUNRA: (zf) Öncekilerden
VÊRİNUNRA NAT: (zf) Öncekilerden bu yana, beri
VÊRİNUNRA WET: (zf) Öncekilerden öte
VÊR HEL: (zf) Öğleden önce
VÊR NİMRUEJ: (zf) Öğleden önce
VÊRNIYE HEFTI: (zf) Hafta başı
VÊR SARI: (i) Başın yanı, baş ucu
VÊR SÊRSIWÊ: (zf) Sabahtan önce
VÊRSI: (sf) İri

VÊR ŞEW: (zf) Gecedan önce
VÊR ŞUND: (zf) Akşamdan önce
VÊRUNKİ: (sf) Eski, eskilerin yaptığı, klasik, bayağı
VÊR YERİ: (zf) İkindiden önce
VÊŞAYI: (sf) Yanmış
VÊŞAYIŞ: (f) Yanmak
VÊŞİK: (sf) Yanık
VÊŞNAYI: (sf) Yakılmış
VÊŞNAYIŞ: (f) Yakmak
VÊŞİKÊ DARGÊ DIYİN: (sf) İkinci dereceden yanık
VÊŞİKÊ DARGÊ EWİL: (sf) Birinci dereceden yanık
VÊŞİKÊ DARGÊ HİRİYİN: (sf) Üçüncü dereceden yanık
VÊŞİK DARGÊ MİYUN: (sf) Orta dereceli yanıklar
VÊŞİK DARGÊ PİL: (sf) Büyük dereceli yanıklar
VÊŞİK DARGÊ QIJ: (sf) Küçük dereceli yanıklar
VÊŞU(N): (sf) Aç
VÊŞUNBİYAYIŞ: (f) Acıkmak
VÊŞUNİ: (i) Açlık
VÊŞU TÊŞU: (sf) Aç susuz
VÊW: (i) Gelin
VÊWA NÊWİ: (i) Yeni gelin
VÊWÇİL: (i) Gelinlik
VÊWTİ: (i) Gelin olma hali
VÊWUI: (i) Düğün
VÊWUIN(DI): (i) Set, çayın önüne su toplanması için yapılan set, köstek
VIJIK: (i) Sulu ishal
VİL: (i) Akıtma, sakar, akma, hayvanın alnındaki beyazlık
VİL: (i) Çiçek
VILA: (i) Dağılma
VILA BİYAYI: (sf) Dağılmış
VILA BİYAYIŞ: (f) Dağılmak
VILA KERDI: (sf) Dağıtılmış
VILA KERDIŞ: (f) Dağıtmak
VİL AKERDI: (sf) Çiçek açan, açmış
VİL AKERDIŞ: (f) Çiçek açmak
VİLAKERDUEĞ: (i) Dağıtıcı
VILA SUIR: (sf) Kırmızı çiçek
VILA SİPİ: (sf) Beyaz çiçek
VİLÊ ASTUÊR: (i) Atın alnındaki doruluk
VİLÊ KILAW: (i) Sarıçiçek

VILÊ MEŞKU: (i) Gelincik çiçeği
VILÊ RUEJ: (i) Ay çiçeği
VILIK: (i) Süpürge otu bitkisi, funda
VİLİNCİ: (i) Karış
VİLİNCÊK: (sf) Bir karış
VIL KERDİ: (sf) Çiçek açmış
VIL KERDİŞ: (f) Çiçek açmak
VINARNAYÎ: (sf) Durdurulmuş, bekletilmiş
VINARNAYÎŞ: (f) Durdurmak, bekletmek
VİNAZÎ: (sf) Kemiksiz et
VINERTİ: (sf) Durmuş, dinmiş
VINERTİŞ: (f) Durmak, beklemek, hareket etmemek, dinmek
VINERTUEĞ: (sf) Duran, dingin, hareketsiz
VİNG: (sf) Genizden konuşan, hınk
VİRA: (i) Şimşek
VİRASTÎ/VİRİSTÎ: (i) Gölge
VİRASTÎ KERDİ: (sf) Gölge edilmiş-etmiş
VİRASTÎ KERDİŞ: (f) Gölge yapmak-etmek
VİRAŞTI: (i) Eser, bina, (mec.) fiziği düzgün olan, zarif
VİRAŞTI: (i) Yapı, yapılan, yaratılan
VİRAŞTİGİR: (sf) Yapımcı
VİRAŞTIŞ: (f) Yapmak, (nesneleri bir araya getirerek yapmak) yaratmak, uydurmak
VİRAŞTUEĞ: (sf) Yapan
VİRİ/VİRİRİ: (sf) Geveze, çok konuşan, laubali
VİRİK: (i) Siğil
VİRİK: (sf) Ezilmiş, ezik
VİRİJYAYÎ: (sf) Kusturulmuş
VİRİJYAYÎŞ: (f) Kusturmak
VİRİNAW: (i) Kedilerin çiftleşmesi
VİRİNAW KERDİŞ: (f) Oynaşmak
VİRİT: (sf) Çevik, hızlı iş yapan
VİRİTİ: (i) Kusmuk
VİRİTİŞ: (f) Kusmak
VİRİSKNAYÎŞ: (f) Didiklemek
VİRİSAYÎŞ: (f) Yayılmak (koku)
VİRİSTİ: (sf) Düşmüş
VİRİSTİ: (sf) Açık
VİRİTİŞ: (f) Açmak (sêr bun ho vıstı), düşürmek (tı çı xui destra vıstı?)
VİSTORİ: (i) Kayınbaba, kayınbirader

VİSTORİTÎ: (i) Kayınbabalık
VİSTÛİRİ: (i) Kaynana
VİSTÛİRİTÎ: (i) Kaynanalık
VİSTUNEK: (i) Hikâye, olmamış bir şeyi anlatmak
VİSYAYÎ: (sf) Çok çalışmış, harap olmuş
VİSYAYÎŞ: (f) Çok çalışmak, harap olmak
VİŞTERİ: (i) Boğa
VİTİ: (sf) Elenen, elenmiş
VİTİŞ: (f) Elemek
VİZAYÎŞ: (f) Vızıldamak, vızıltı
VİZD: (sf) İspiyoncu, muhbir
VİZDÎ: (i) İspiyonculuk
VİZD KERDİŞ: (f) İspiyon etmek
VİZDORİ: (i) Su teresi
VİZİK: (i) Işık huzmesi, çok kısık ses
VİÇUNİK: (sf) Dedikoducu, koğucu, laf taşıyan
VİÇUNİK: (i) Dedikodu, dedikodular
VİDUN: (i) Fr. Bidon
VİJNAYÎ: (sf) Ayıklanmış, seçilmiş
VİJNAYÎŞ: (f) Seçmek, ayıklamak
VİJUNEK: (sf) Seçici
VİLNAYÎ: (sf) Keselenmiş, ovulmuş, çitilenmiş, (mec.) kendini ele düşüren kötü kadın
VİLNAYÎŞ: (f) Keselemek, ovmak, çitilemek
VİNAYÎ: (i) Görme duyusu
VİNAYÎŞ: (f) Görmek
VİNBİYAYÎ: (sf) Kaybolmuş
VİNBİYAYÎŞ: (f) Kaybolmak
VİNCELİ: (i) Sakız
VİNKERDİ: (sf) Kaybedilmiş
VİNKERDİŞ: (f) Kaybetmek
VİR: (i) Hatırlama, hafıza, bilinç, şuur
VİRARDİŞ: (f) Hatırına getirmek, hatırlatmak
VİRAKERDİ: (sf) Unutulmuş
VİRAKERDİŞ: (f) Unutmak
VİRRAŞYAYÎŞ: (f) Hatırdan gitmek, unutmak
VİRUMYAYÎŞ: (f) Hatırlamak
VİR VATİ: (sf) Tek düşündüğü, tek söylediği, tek hatırladığı
VİR VİLAKERDİŞ: (d) Düşüncesi dağılmak, kafası dağılmak, hafızası bulanık olmak

VİR XUI ARDIŞ: (f) Hatırlamak,
anımsamak
VİST: (i) Yirmi
VİSTİN: (sf) Yirminci, yirmilik
VİYA: (sf) Dul
VİYA: (i) Sicim, parçacık
VİYAR: (i) Aşerme
VİYAR: (i) Yılan derisi
VİYAR EŞTİŞ: (f) Yılanın deri atması,
değiştirmesi
VİYARKERDI: (sf) Aşeren
VİYAR KERDIŞ: (f) Aşermek
VİYARNAYİŞ: (f) Geçinmek, geçim,
yolcu etmek, geçirmek (mah hê viyarnên-
in merdım ki yera bı viyarnên - kênêk lara
bı viyarnên)
VİYEHNİ/MEHNI: (i) Bahane
VİYEHNİ DİYAYİŞ: (f) Bahane bulmak
VİYEHNİ DİYAYUEĞ: (sf) Bahane
bulan
VİYEHNİ VETİŞ: (f) Bahane çıkarmak,
bulmak
VİYEHNİ VETUEĞ: (sf) Bahane çıkarın
VİYERĞUN: (i) Tr. Vurgun
VİYERİ: (i) Mide, işkembe-ayrıca
hayvanlarda hotvêwık, silviyerı, şılav
bölümleri de vardır.
VİYERTİ: (sf) Geçmiş, süresi dolmuş,
miadı dolmuş, bayat, kart
VİYERTİŞ: (f) Geçmek
VİYÊJYAYİ: (sf) Elenmiş
VİYÊJYAYİŞ: (f) Elenmek
VİYÊ LÊ: (i) İp sicimi
VİZYÊR: (zf) Dün
VİZYÊRRA NAT: (zf) Dünden bu yana
VİZYÊRİN: (sf) Dünden kalma
VOR: (i) Kar
VORA AWIN: (sf) Sulu kar
VORA XIŞIKIN: (sf) Kristalleşmiş kar
VORIN: (sf) Karlı
VOŞ/QIREN: (i) Süt kesen hastalığı
VUÊDAYİŞ: (f) Savurmak, buğday, arpa
vs. yabayla havaya atmak, ayıklamak,
harmanlamak
VUM: (i) Badem
VUMYER: (i) Badem ağacı
VUNG: (i) Boru, oluk, değırmene su
taşıyan geniş boru

W

WACIB/WACIW: (sf) Ar. Vacib
WACİB NIMAJ: (i) Namazın vacibi
WAĞİR: (i) Uğur
WAĞİRİW: (f) Uğurlar olsun, hoşçakal
WAĞİR WAŞTIŞ: (f) Allahaismarladık, alasmarladık dilemek
WAĞİR XÊR: (sf) Hayırlı uğurlu yolculuk
WALÎ: (i) Ar. Vali
WALÎTÎ: (i) Valilik
WALÎTÎ KERDIŞ: (f) Valilik yapmak
WALİZ: (i) Fr. Valiz
WAQFI: (i) Ar. Vakfe
WAQFIWA VINERTIŞ: (f) Vakfeye durmak
WAQFİYA: (i) Vakfiye
WAQIF: Ar. (i) Vakıf, kendini adayan
WAQIF: Ar. (sf) Vakıf, İşin ehli, işi bilen
WAQIF BİYAYÎ: (sf) Vakıf olan, işi bilen
WAQIF BİYAYIŞ: (f) Vakıf olmak, işi bilmek
WAQIF KERDI: (sf) Vakıf edilmiş
WAQIF KERDIŞ: (f) Vakıf etmek
WAQIFTÎ: (i) Vakıflık
WAQIFTÎ KERDIŞ: (f) Vakıflık yapmak
WAK: (i) Bacı, abla
WAR: (i) Aşağı, yer
WAR/WAHAR: (i) Sahip
WAR ARDI: (sf) Aşağı indirilmiş
WAR ARDIŞ: (f) Aşağı indirmek
WARI: (i) Yayla, mekân
WARÎ: (i) Sahiplik, vefa
WARÎ: (i) Meydan, alan, düzlük
WARD: (i) Aşağıda, yerde
WAR DÎN: (i) Dinin sahibi, din ehli
WARD MENDI: (sf) Geride kalan, tembel
WARD MENDIŞ: (f) Geride kalmak
WARDRA: (i) Yerden, aşağıdan
WARD VERDIŞ: (f) Geride bırakmak, (mec.) boş vermek
WAR EDÊW: (sf) Edeb sahibi, edepli
WAR EXLAQ: (sf) Ahlak sahibi, ahlaklı
WAR HAL: (sf) Hal sahibi, keramet sahibi
WAR HEYA: (sf) Hayâ sahibi, hayâlî

WAR İLM: (sf) İlim sahibi
WARI ŞÊNİBİYAYIŞ: (f) Mekânı şenlenmek, (mec.) çoluk çocuk sahibi olmak
WARI ŞÊNİKERDIŞ: (f) Mekânı şenlendirmek
WAR KERDIŞ: (f) Aşağı bırakmak, dökmek, kestirmek, akıtmak
WAR KÊNA: (i) Kız kardeş çocuğu kız yeğen
WARO KUAR: (d) Seviyesinde, kıymetinde olamamak
WARO ŞÊNÎ: (sf) Şen şakrak mekân
WARRA: (i) Yerden, aşağıdan
WARRA ŞYAYIŞ: (f) Aşağıdan-yerden gitmek
WARRA UMYAYIŞ: (f) Aşağıdan-yerden gelmek
WAR ŞYAYIŞ: (f) Aşağı gitmek-inmek, batmak, boşluğa düşmek
WAR UMYAYÎ: (sf) İnmiş, aşağı inmiş, göçmüş, göçük
WAR UMYAYIŞ: (f) İnme, aşağı inmek, göçmek
WARVETIK: (i) Kumanda
WAR VÊJYAYÎ: (sf) Sahip çıkan-çıkılan
WAR VÊJYAYIŞ: (f) Sahip çıkmak, korumak
WARWÊ: (sf) Yalın ayak
WAR XÊRU: (i) Hayır sahipleri
WARZA: (i) Kız kardeş çocuğu erkek yeğen
WASÎ: (i) Vasi, vasiyeti yerine getirecek kişi
WASÎ TAYÎ KERDIŞ: (f) Vasi tayin etmek, vasi atamak
WASWASI: (i) Ar. Vesvese, kuruntu
WASWASUAĞ: (sf) Vesveseli
WAŞAX: (i) Tr. Vaşak
WAŞTIŞ: (f) İstemek
WAŞTÎ: (i) Sevgili
WATUN: (i) Ar. Vatan
WATUN ESIL: (i) Asıl vatan, ana vatan
WAW: (i) Tamam, öyle olsun
WAZFI: (i) Ar. Vazife, görev, ödev
WAZFIDAR: (i) Görevli
WAZO: (i) İt. Vazo
WAZYET: (i) Ar. Vaziyet, durum, tavır, hal
WAY: (i) Kız kardeş

WAYCİNİ: (i) Baldız
WAYTİ: (i) Kız kardeşlik
WEAZ: (i) Ar. Vaiz
WECER: (i) Kız istemeye karşılık para dışında verilen eşya (halı, kilim vs.)
WEEZ: (i) Ar. Vaaz
WE'D: (i) Ar. Vaad, söz verme
WE'DI: (i) Ar. Vade, süre
WE'DNAYİ: (sf) Adanmış, sözü verilmiş
WE'DNAYİŞ: (f) Adamak, söz vermek
WEFA: (i) Ar. Vefa, sevgi bağı
WEFADAR: (sf) Vefalı olan
WEFAT: (i) Ar. Ölüm
WEGÊR: (sf) Yüklenici
WEGÊRAYİŞ: (f) Yüklenmek
WEGUIRETİŞ: (f) Yüklenmek
WEĞER: (sf) Ağır davranan, uyuşuk, üşengeç, yüksünen
WEĞERNAYİŞ: (f) Oyalamak
WEĞER TİGÊRAYİŞ: (f) Ağır davranmak
WEHM: (i) Ar. Vehim, şüphe, kuşku, kuruntu
WEHMKAR: (sf) Şüpheli
WEHT: (i) Ar. Bir Allah, bir Allah'a yemin olsun
WEHTIW: (ü) Yemin olsun
WEHY: (i) Ar. Vahiy
WEK: (i) İlmek, düşünmek
WEKALTİ: (i) Ar. Vekâlet
WEK EŞTİŞ: (f) İlmek, düşünmek
WEL: (i) Kül
WELAT: (i) Memleket, ülke, yurt
WELAT ESİL: (i) Asıl memleket, ana yurt
WELAT ĞÊRİW: (i) Yabancı memleket
WELAYET: (i) Ar. Velayet, koruma kollama, sahip çıkma
WELÇEK: (i) Ölçü, ölçü birimi
WELDEK: (i) Küllük
WELEW: Ar. (b) Velew, isterse, gerçi, her ne kadar
WELED: (i) Ar. Çocuk
WELENG: (i) Oyun, oynaş, (mec.) bir şey yapmadan ortalıkta gezinme
WELENG: (i) At sineği
WELWNG KERDİŞ: (f) Oyun oynamak, (mec.) bir şey yapmadan ortalıkta gezinmek

WELHASIL: Ar. (b) Velhasıl, kısacası, sonuç olarak
WELİK: (i) Kül, toz, toz halinde kar
WELİK DEMAYİŞ: (f) Karın, külün, tozun havada uçuşması, tipi
WELİN: (sf) Küllü
WENDİ: (sf) Okunan, okunmuş
WENDİŞ: (f) Birisine dua okumak, nasihat etmek
WENDİŞ: (f) Okumak
WENDİŞ: (f) Çağırarak, bir yere davete çağırarak
WENDİŞCA: (i) Okul
WENDİŞCÊ SABYÛ: (i) Anaokulu
WENDİŞCÊ HUILU/ WENDİŞCÊ EWİL: (i) İlkokul
WENDİŞCÊ KAR: (i) Meslek lisesi
WENDİŞCÊ TUITU/ WENDİŞCÊ MİYUNİN: (i) Ortaokul
WENDİŞCÊ XUERTU/ WENDİŞCÊ PÊYİN: (i) Lise
WENDİŞ BÊRZ: (i) Yüksek öğrenim
WENDİŞ GÊL: (i) Yaygın eğitim
WENDİŞ ZÊRİ: (i) Örgün eğitim
WENDİŞ ZUNIŞCA/ WENDİŞ MEDRESA: (i) Üniversite öğrenimi, lisans
WENDİŞ ZUNIŞCAW BERZ EWİL/ WENDİŞ MEDRESAW BERZ EWİL: (i) Yüksek okul öğrenimi, ön lisans
WENDİŞ ZUNIŞCAW BERZ / WENDİŞ MEDRESAW BERZ: (i) Yüksek lisans öğrenimi
WENDİŞ ZUNIŞCAW PÊYİN/ WENDİŞ MEDRESAW PÊYİN: (i) Doktora öğrenimi
WENDİŞ TIVÊR: (i) Dışarıdan-açıktan okumak, açık öğretim
WENDEK: (f) Ortaya atılmak, (mec.) oyuna gelmek
WENDUEĞ: (sf) Okur-yazar, okumuş
WENDUER: (i) Okuyan, okuyucu, öğrenci
WENİK: (sf) Serin
WENİKİ: (i) Serinlik
WEQA: (i) Ar. Okka 1282 Gram büyüklüğündeki bir ağırlık ölçüsü
WEQA: (i) Buğday ölçen tahtadan derin kap (rıbik) in dörtte biri oranındaki kap
WEQBAZ: (sf) Yağcı, dalkavuk

WEQBAZİ: (f) Dalkavukluk, yağcılık
WEQBAZİ KERDIŞ: (f) Dalkavukluk yapmak, yağcılık yapmak
WEQET: (i) Ar. Vukuat, olay
WEQET VETİŞ: (f) Olay çıkarmak
WEQIF: (i) İrkilme, korkma
WEQIFNAYİ: (sf) İrkiltilmiş
WEQIFNAYİŞ: (f) İrkiltmek
WEQIFYAYİ: (sf) İrkilmiş, irkilen
WEQIFYAYİŞ: (f) İrkilmek
WER: (sf) Öte taraf
WER: (i) Yenilecek şey, yiyecek, besin
WERADAYİ: (sf) Kaldırılmış, saklanılmış
WERADAYİŞ: (f) Kaldırmak, saklamak
WERAW: (i) Yiyecek içecek, rızık
WERAQ: (sf) Ferah, iç açıcı, geniş
WERCA: (i) Lokanta, yemekhane
WERDEK: (i) Ördek
WERDÊK: (ç.i.) Ördekler
WERDIŞ: (f) Yemek işlevi
WERZNAYİ: (sf) Kaldırtmış, havaya diktirilmiş
WERZNAYİŞ: (f) Kaldırtmak, havaya diktirmek
WERÊKNA/WERİKÊNA: (zf) Keşke
WERI: (i) Sedef, sedef hastalığı
WERI: (i) Özenti, yarsıma, dilek
WERI ARDI: (sf) Özenen
WERI ARDIŞ: (f) Özenmek, yarsımak
WERI KERDI: (sf) Özenti duyan-duymuş
WERI KERDIŞ: (f) Özenti duymak
WERI VETİŞ: (f) Sedef çıkarmak
WER KOTİŞ: (f) Öte-arda tarafa geçmek
WERRA: (i) Öte taraftan
WERTAĞİ: (i) Tr. Ortaklık
WERTAĞİ VIRAŞTIŞ: (f) Ortaklık kurmak-yapmak
WERTAĞİ KERDIŞ: (f) Ortaklık etmek
WERTI: (i) Tr. Orta
WERTI VETI: (sf) Ortaya çıkarılmış, bulgu
WERTI VETİŞ: (f) Ortaya çıkarmak
WESEFNAYİ: (sf) Yüceltilmiş, övülmüş
WESEFNAYİŞ: (f) Yüceltmek, övmek
WESIL: (i) Uzu, aza, organ, parça
WESTA: (i) Usta
WEŞ: (i) Hoş, haz, beğeni, sağlığı yerinde olma, sağlam, memnuniyet

WEŞBİYAYI: (sf) İyileşmiş-iyileşen
WEŞBİYAYIŞ: (f) İyileşmek, memnun olmak
WEŞİ: (i) Başak, salkım
WEŞKERDI: (sf) İyileştirilmiş, memnun edilmiş
WEŞKERDIŞ: (f) İyileştirmek, memnun etmek
WEŞRA ŞİYAYIŞ: (f) Hoşuna gitmek
WEŞŞİYAYİ: (sf) Hoşlanılan, haz edilen, beğenilen
WEŞŞİYAYIŞ: (f) Hoşlanmak, haz etmek, beğenmek
WEŞWAR: (sf) Sapasağlam
WET: (i) Öte
WETA: (i) Öteye, gidiş
WETA ŞİYAYİ: (sf) Öteye gitmiş-giden
WETA ŞİYAYIŞ: (f) Öteye gitmek
WETA KERDI: (sf) Öteye sürülmüş, uzaklaştırılmış
WETA KERDIŞ: (f) Öteye sürmek, uzaklaştırmak
WETATUNDAYIŞ: (f) Öteye itmek
WEVER: (i) Karşı, karşı taraf
WEVER KOTİŞ: (f) Karşı tarafa ulaşmak
WEVER ŞAYIŞ: (f) Karşı tarafa gitmek
WEXELMI: (i) Kontrol
WEXELMI KERDIŞ: (f) Kontrol etmek
WEXELNAYİŞ: (f) Kalbini yoklamak, kendini yoklamak, kontrol etmek
WEXERNAYİŞ: (f) Oyalamak
WEXT: (i) Ar. Vakit
WEXTÊK(ID): (sf) Bir vakitler
WEZARET: (i) Fa. Bakanlık
WEZARETÊ BETİLMAL/MALİYA: (i) Maliye Bakanlığı
WEZARETÊ DARİSTUN O AW: (i) Orman ve Su İşleri Bakanlığı
WEZARETÊ DORMALİ O BAJARTİ: (i) Çevre ve Şehircilik Bakanlığı
WEZARETÊ EDALÊT: (i) Adalet Bakanlığı
WEZARETÊ ENERJİ O QEYNAX TABİ'U: (i) Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı
WEZARETÊ EQONOMİ: (i) Ekonomi Bakanlığı
WEZARETÊ GUIRÊ TIWÊR: (i) Dışişleri Bakanlığı

WEZARETÊ GUIRÊ ZERÎ: (i) İçişleri Bakanlığı
WEZARETÊ GUMRIK O TUIJARÊT: (i) Gümrük ve Ticaret Bakanlığı
WEZARETÊ Î'LM, SENAYÎ O TEKNOLOJÎ: (i) Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı
WEZARETÊ KULTIR O TURİZİM: (i) Kültür ve Turizm Bakanlığı
WEZARETÊ MEARİF/WENDİŞ: (i) Eğitim Bakanlığı
WEZARETÊ PAWUITİŞ: (i) Savunma Bakanlığı
WEZARETÊ XUGUIRETİŞ/PILDAYİŞ: (i) Kalkınma Bakanlığı
WEZARETÊ PİUMYAYİŞ EWRUPA: (i) Avrupa Birliği Bakanlığı
WEZARETÊ RESNAYİŞ/NEQIL: (i) Ulaştırma Bakanlığı
WEZARETÊ SİYASETÊ FAMIL O GÊL: (i) Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı
WEZARETÊ WÊR, ZER'ET O HEYWUNU: (i) Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı
WEZARETÊ WÊŞÎ: (i) Sağlık Bakanlığı
WEZARETÊ XEWAT O PAWITİŞ GÊL: (i) Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı
WEZARETÊ XORTÎ O SİPOR: (i) Gençlik ve Spor Bakanlığı
WÊ: (i) Besi
WÊBİYAYI: (sf) Yetişmiş, beslenmiş
WÊBİYAYİŞ: (f) Yetişmek, beslenmek
WÊÇAYÎ: (sf) Derli toplu, ayıklanmış
WÊÇAYİŞ: (f) Derlemek, toplamak, ayıklamak
WÊÇİNAYÎ: (sf) Derlenmiş, toplanmış, ayıklanmış
WÊÇİNAYİŞ: (f) Derletmek, toplatmak, ayıklatmak
WÊH: (ü) Vah
WÊKERDEGÊR: (sf) Yetiştirici
WÊKERDI: (sf) Yetiştirilmiş
WÊKERDIŞ: (f) Yetiştirmek, beslemek, bakmak
WÊKERDUEĞ: (sf) Yetiştiren, besleyen
WÊKERDUÊĞ HEWUN: (sf) Hayvan yetiştiren, besici
WÊKİL: (sf) Ar. Vekil, temsilci

WÊKİLHERC: (i) Vekilharç, harcama yetkilisi
WÊKİL MİLLET: (i) Milletın vekili, milletvekili
WÊLDNAYÎ: (sf) Doğurtulmuş
WÊLNAYİŞ: (f) Doğurtmak
WÊLDİYAYÎ: (sf) Doğurmuş
WÊLDİYAYİŞ: (f) Doğurmak
WÊP: (i) Gölet
WÊRİARDİŞ: (f) İstendiği şekilde gitmek, denk gelmek, yolunda gitmek, uyuşturmak, barıştırmak
WÊRİBERDİŞ: (f) İstendiği şekilde götürmek
WÊRİBİYAYİŞ: (f) Yoluna koymak
WÊRİCAYİŞ: (f) Masaj yapmak, mıncıklamak, (mec.) sıkıntı-eziyet vermek, yıpratmak
WÊRİDAYİŞ: (f) Karıştırmak
WÊRİGÊRAYİŞ: (f) Şekli bozulmak, şekil değişikliğine uğramak, hastalıktan bitkin düşmek
WÊRİKOTI: (sf) Uğraşmış, uğraşan
WÊRİKOTİŞ: (f) Uğraşmak
WÊRİN: (sf) Ardı tarafta olan-olanlar
WÊRİŞAYİŞ: (f) İstendiği şekilde gitmek, yolunda gitmek
WÊRİUMYAYİŞ: (f) Denk gelmek, istendiği şekilde olmak
WÊRİVERDİŞ: (f) Ortalığı dağıtmak, kargaşa çıkarmak
WÊSİN: (i) Sinek larvası, larva
WÊSNAYİŞ: (f) Haber göndermek, çağırma
WÊSNÎ: (i) Kuma
WÊSİYET: (i) Ar. Vasiyet
WÊSİYET KERDİŞ: (f) Vasiyet etmek
WÊSİYETNUMI: (i) Vasiyetname
WÊŞÎ: (i) İyilik, sağlık, sağlıklı olma
WÊŞÎ: (i) Yağışsız hava
WÊŞİYÊ CUN: (i) Can sağlığı
WÊŞYER: (i) İyinin iyisi, daha iyi
WÊTİN: (sf) Öteki- ötekiler
WÊTYER: (i) Ötenin ötesi, daha öte
WÊY: (ü) Vay
WÊYİN: (i) Naz, cilve
WÊYİNBAZ/WÊYİNKER: (sf) Nazlı, cilveli, şımarık
WÊYİNBAZÎ: (i) Şımarıklık, nazlanma, cilve yapma

WÊYİNBAZÎ KERDIŞ: (f) Nazlanmak, şırmak, cilve yapmak
WÊZİR: (i) Bakan, vezir
WÊZİRA: (i) Dondan çözülmüş toprak
WÊZİRTÎ: (i) Bakanlık görevi, vezirlik
WÊZİRTÎ KERDIŞ: (f) Bakanlık yapmak
WÊZİR BETİLMAL/MALİYA: (i) Maliye Bakanı
WÊZİR DARİSTUN O AW: (i) Orman ve Su İşleri Bakanı
WÊZİR DORMALÎ O BAJARTÎ: (i) Çevre ve Şehircilik Bakanı
WÊZİR EDALET: (i) Adalet Bakanı
WÊZİR ENERJÎ O QEYNAX TABÎ'U: (i) Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı
WÊZİR EQONOMÎ: (i) Ekonomi Bakanı
WÊZİR GUIRÊ TIWÊR: (i) Dışişleri Bakanı
WÊZİR GUIRÊ ZERÎ: (i) İçişleri Bakanı
WÊZİR GUMRIK O TUJARÊT: (i) Gümrük ve Ticaret Bakanı
WÊZİR Î'LM, SENAYÎ O TEKNOLOJÎ: (i) Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı
WÊZİRKUİLTİR O TURİZİM: (i) Kültür ve Turizm Bakanı
WÊZİR MEARÎF/WENDÎŞ: (i) Eğitim Bakanı
WÊZİR PAWUITIŞ: (i) Savunma Bakanı
WÊZİR XUGUIRETİŞ/PILDAYÎŞ: (i) Kalkınma Bakanı
WÊZİR PİUMYAYIŞ EWRUPA: (i) Avrupa Birliği Bakanı
WÊZİR RESNAYÎŞ/NEQIL: (i) Ulaştırma Bakanı
WÊZİR SİYASETÊ FAMIL O GÊL: (i) Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı
WÊZİR WÊR, ZER'ET O HEYWUNU: (i) Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı
WÊZİR WÊŞÎ: (i) Sağlık Bakanı
WÊZİR XEWAT O PAWITIŞ GÊL: (i) Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı
WÊZİR XORTÎ O SİPOR: (i) Gençlik ve Spor Bakanı
WİÇAYÎŞ: (f) Ötmek (kuş)
WİÇNAYÎŞ: (f) Öttürmek
WİJDUN: (i) Ar. Vicdan
WİJDUNÎ: (sf) Vicdani
WİLAYET: (i) Ar. Vilayet, il
WİRUN/WÊRUN: (i) Viran, harap
WİRUN BİYAYÎŞ: (f) Viran olmak

WİRUN KERDIŞ: (f) Viran etmek
WİRUNI: (sf) Virane, harabe
WİRUNI BİYAYÎŞ: (f) Virane olmak
WİRUNI KERDIŞ: (f) Virane etmek
WİŞNÎ : (i) Bul. Vişne
WİŞNYER: (i) Vişne ağacı
WİYELİK: (sf) Sığ, derin olmayan
WUÊPERIŞ: (f) Ani tepki vermek
WUI BİYAYÎ: (sf) Kavlamış
WUI BİYAYÎŞ: (f) Kavlamak
WUIDAYÎ: (sf) Uçuk çıkmış, uçuklamış
WUIDAYÎ: (sf) Kabarmış
WUIDAYÎŞ: (f) Kabarmak
WUIDAYÎŞ: (f) Uçuk çıkmak, uçuklamak
WUIERZYAYÎŞ: (f) Hoplamak, zıplamak, havaya atılmak
WUIEŞTI: (sf) Delişmen, hoppa, hoplatılmış, zıplatılmış, sıçratılmış, havaya atılmış
WUIEŞTIK: (i) Trambolin, zıpzıp
WUIEŞTIŞ: (f) Hoplatmak, zıplatmak, sıçratmak, havaya atmak
WUIJAX: (i) Ocak, aile, soy
WUIJAX KUARBİYAYÎ: (sf) Ocağı sönmüş, ailesi yok olmuş, soyu tükenmiş
WUIJAX KUARBİYAYÎŞ: (f) Ocağı sönmek, ailesi yok olmak, soyu tükenmek
WUIJAX KUARKERDÎ: (sf) Ocağı söndürülmüş, ailesi yok edilmiş, soyu yok edilmiş
WUIJAX KUARKERDIŞ: (f) Ocağı söndürmek, ailesini yok etmek, soyunu tüketmek
WUIK: (i) Çocuk
WUI KERDIŞ: (f) Yitirmek, kaybetmek (hiviyê xur kerd wui)
WUILLA: (ü) Ar. Vallahi, Allah adına yemin olsun
WUILWUILI: (i) Uğultu
WUILWUILIK: (i) Arı kuşu
WUIONTI: (sf) Sökülmüş, yerinden çıkarılmış
WUIONTIŞ: (f) Sökmek, yerinden çıkarmak
WUIQIF: Ar. Vakıf, bilen, uzman
WUIRDİYES: (i) Avuç içi
WUIRIK: (sf) Ufacık, küçük taneli, ufak bulgur
WUIRIŞTI: (sf) Kalkmış, iyileşmiş

WUIRİŖTIŖ: (f) Kalkmak, iyileŖmek
WUIRYAYIŖ: (f) KaŖınmak
WUISAR/ WESAR: (i) İlkbahar
WUISAR EWİL: (i) İlkbaharın baŖları
WUIKIRA/SUKRA: (i) Kâse, çanak,
tas
WUIŖAYI: (sf) TaŖmıŖ, kabarmıŖ
WUIŖAYI: (sf)Yıkılan
WUIŖAYIŖ: (f) Yıkmak
WUIŖAYIŖ: (f) TaŖmak, kabarmak
WUIŖYAYI: (sf) YıkılmıŖ
WUIŖYAYIŖ: (f) Yıkılmak
WUIT: (i) Yudum
WUITÊK: (sf) Bir yudum
WUITIK: (i) Kum kekliği
WUIT WUIT KERDIŖ: (f) Yudum
yudum içmek, (mec.) boŖ boŖ konuŖmak,
kafa ütölemek
WUIVETIŖ: (f) Ortaya çıkarmak
WUIYI/HUIYE: (i) Kürek
WUİLWİLİK: (sf) Sevimli, kendini
sevdiren
WUIZAYIŖ: (f) Sızlamak
WUK(ER): (f) Yak
WUK(ER): (f) Sök (tahta vb Ŗeyler için)
WUKERDI: (sf) Yakılı, yakılmıŖ
WUKERDI: (sf) Sökülen, sökölmöŖ
(tahta vb)
WUKERDIŖ: (f) Yakmak
WUKERDIŖ: (f) Sökmek (tahta vb)
WURDI: (sf) Ufak, mini, dođranmıŖ,
küçük
WURDIKERDGÊR: (sf) Doğrayıcı
WURDIKERDI: (sf) DođranmıŖ
WURDIKERDIŖ: (f) Doğramak
WURDIKERDUEĞ: (sf) Doğrayan
WURDIKERDUNEK: (i) Doğrayıcı,
doğrama aleti
WURDYALEK: (sf) Ufacık, minnacık
WURIŖTI: (sf) KalkmıŖ, kalkan
WURIŖTIŖ: (f) Kalkmak
WUŖK: (sf) Sert, katı, sıkı, (mec.) eli sıkı
WUŖK: (sf) Kuru (sebze ve meyve için)
WUŖKAR: (sf) Kuru gibi
WUŖKARIN: (sf) Kurumsu, sertimsi,
katımsı
WUŖKBRING: (sf) Tamamen kurumuŖ
WUŖKBİYAYI: (sf) KurumuŖ (sebze ve
meyve için)

WUŖKBİYAYIŖ: (f) Kurumak (sebze ve
meyve için)
WUŖKDAR: (i) ŖimŖir ağacı
WUŖKI/WUŖKA: (i) Kuraklık, mahsulü
kurutan hastalık (sebze ve meyve için)
WUŖKI KOTIŖ: (f) Kuraklık düŖmesi
(sebze ve meyve için)
WUŖKI PRIDAYIŖ: (f) Kuraklık
vurması (sebze ve meyve için)
WUŖKKERDI: (sf) KurutulmuŖ
WUŖKKERDIŖ: (f) Kurutmak (sebze ve
meyve için), öldürmek
WUŖK SARI: (sf) Kuru kafalı, (mec.)
kafası basmaz-çalıŖmaz
WUŖK SARI: (d) Kafasına buyruk
WUŖK SARI XUWA ŖYAYIŖ: (d)
Kafasının estiği Ŗekilde gitmek-yapmak,
kafasının dikine gitmek
WUŖKWAR: (sf) Kupkuru
WUYAYIŖ/HEWAYIŖ: (f) Gülmek

X

XAÇ: (i) Erm. Haç, Hristiyanlığın sembolü
XAFİG/XOFİG: (sf) Oyulmuş, içi çürümüş
XAFİNG/XOFİNG/XEPENG: (i) Gizli çıkış kapısı, dâhili merdiven
XAFİYİ: (i) Ar. Casus, hafiye, ajan
XAFİYİTİ: (i) Casusluk
XAFİYİTİ KERDİŞ: (f) Casusluk yapmak
XAG: (sf) Ham, çiğ
XAGİ: (i) Hamlık, çiğlik
XAGUIZ: (sf) Hamlık kokan, tam olgunlaşmamış
XAL: (i) Ar. Dayı, teyze (xal: dayı, xalê: teyze)
XALCİNİ: (i) Dayı hanımı, yenge
XALİS: (sf) Ar. Halis, saf, samimi
XALİ: (i) Fa. Halı
XALİ: (sf) Ar. Boş, تنها, ıssız, arınma
XALİ BİYAYIŞ: (f) Arınmak
XALİ KERDİŞ: (f) Arındırmak
XAL KÊNA: (i) Dayı ya da teyzekızı
XALOXALO: (zf) Ağır ağır davranma, oyalama
XALOXALO KERDİŞ: (f) Ağır ağır davranmak, oyalamak
XALZA: (i) Dayı ya da teyze oğlu
XALXALO: (i) Uğur böceği
XAL XIRÇ: (sf) İşe yaramaz malzeme, atık
XANÊDUN: (i) Fa. Hanedan
XAP: (i) Kandırma, aldatmaca
XAP KERDİŞ: (f) Oyuna getirmek, kandırmak
XAPXAPIK: (i) Çoban aldatan kuşu
XAPNAYİ: (sf) Kanmış, aldanmış
XAPNAYIŞ: (f) Kandırmak, aldatmak
XAPU: (i) Tartı
XAPİYAYİ: (sf) Kanmış, kandırılmış, aldatılmış
XAPİYAYIŞ: (f) Kanmak, kandırılmak, aldatılmak
XARFİYAT: (i) Ar. Hafriyat, kazı
XARPIYET: (i) Elazığ, Harput
XARS: (i) Aşınma sonucu oluşan çukur-delik, falez

XAS: (sf) Ar. Kaliteli, orijinal, özgün
XASKİN: (zf) Arpalık, çiftlik gibi kullanma, dilediği gibi kullanma
XASKİN KERDİŞ: (f) Dilediği gibi davranmak, arpalık çiftlik olarak kullanmak
XATIR: (i) Ar. Hatır
XATIR ZUNAYİ: (sf) Hatır bilen, saygılı
XATIRIW: (ü) Allah'a ısmarladık, hoşça kal
XATIR WAŞTIŞ: (f) Hatır-müsaade istemek (ayrılma isteğinde bulunmak)
XATMI: (i) Ar. Hatme, halka tutmak
XATUN: (i) Tr. Hatun, bayan
XAWLİ: (i) Tr. Havlu
XAX: (i) Eğlenme, zaman geçirme
XAX ÇARNAYIŞ: (f) Eğlenmek, zaman geçirmek
XAX VETIŞ: (f) Eğlenmek, zaman geçirmek
XAXUID: (sf) Yalama, yalama olmuş
XAYİN: (sf) Ar. Hain
XAYİNTİ: (i) Hainlik
XAYİNTİ KERDİŞ: (f) Hainlik etmek
XAZMIK: (i) Damak
XAZNAG: (i) Kâhin
XAZNAGİ: (i) Kâhinlik
XEDEMI: (i) Ar. Hademe, hizmetli
XEJ: (i) Ar. Hatice
XELA: (i) Yüz görümlüğü, hediye
XELAS: (i) Ar. Kurtuluş
XELASBİYAYIŞ: (f) Kurtulmak
XELASKAR: (i) Kurtarıcı
XELASNAYIŞ: (f) Kurtarmak
XELAT: (i) Yun. Halat
XEL'AT: (i) Ar. Hilat, onurlandırmak için gönderilen giysi
XELİFİ: (i) Ar. Halife
XELİFÊ: (ç.i) Halifeler
XELLAJ: (i) Ar. Hallaç, pamuk açıcı
XEM: (i) Kıl çadır
XEMILNAYIŞ: (f) Süslemek
XEMILYAYIŞ: (f) Süslenmek
XENIQNAYIŞ: (f) Boğmak, boğdurmak
XENIQNAYUEĞ: (sf) Boğan
XENIQYAYİ: (sf) Boğulmuş (iple yada suda)
XENIQYAYIŞ: (f) Boğulmak (iple yada suda)
XENIQYAYUEĞ: (sf) Boğulan

XERC: (i) Ar. Harç, bulamaç
XERC: (i) Ar. Harcama, tüketme
XERCIX: (i) Tr. Harçlık
XERCIX DAYIŞ: (f) Harçlık vermek
XERCKERDI: (sf) Harcanmış, tüketilmiş
XERCKERDIŞ: (f) Harcamak, tüketmek
XERCKERDUEĞ: Harcayan, tüketen, tüketici
XERIPNAYİ: (sf) Bozuk, çalışmayan
XERIPNAYIŞ: (f) Bozmak
XERİPIYAYİ: (sf) Bozulmuş
XERİPIYAYIŞ: (f) Bozulmak
XERGELI: (sf) Komik, terbiyesiz
XERGELI KERDIŞ: (f) Komiklik yapmak
XERXILNAYIŞ: (f) Yerinden oynatmak, kaymak, sarsmak
XERXILYAYIŞ: (f) Sarsılmak, yerinden oynamak
XERXUILAŞ: (sf) Pejmürde, üstü başı düzensiz
XESAR: (i) Ekin artığı
XESAR: (i) Ar. Kayıp, zarar
XESTI: (i) Fa. Hasta
XESTXUNI: (i) Fa. Hastane
XEŞILNAYİ: (sf) Haşlatılmış
XEŞILNAYIŞ: (f) Haşlatmak
XEŞILYAYİ: (sf) Haşlanmış
XEŞILYAYIŞ: (f) Haşlanmak
XET: (i) Ar. Hat, güzel yazı yazma sanatı
XET: (i) Ark, sebze ekmek için açılan küçük ark
XETA: (i) Ar. Yanlış, hata
XETAKAR: (sf) Hatalı, hata işleyen
XETA KERDIŞ: (f) Yanlış yapmak
XETAWA PİL: (zf) Büyük hata
XETTAD: (i) Ar. Hattat
XEWAS: (i) Ar. Seçkin insanlar, elit insanlar
XEWAT/XEBAT: (i) Çalışma
XEWATCA: (i) Çalıştay, çalışma ofisi
XEWATKAR: (sf) Çalışan, çalışkan
XEWATNAYIŞ: (f) Çalıştırmak
XEWATNAYEK: (i) Motor, çalıştırıcı güç
XEWATUEĞ: (sf) Çalışkan, çalışkan
XEWATYAYIŞ: (f) Çalışmak
XEWER/XIWER: (i) Ar. Haber, bilgi, uyarı

XEWERA BİSUAL: (d) Uygunsuz, patavatsız haber, konuşma
XEWERA HOL: (i) İyi haber
XEWERA XÊRİ: (i) Hayırlı haber
XEWERA XIRAW: (i) Kötü haber
XEWERBER: (sf) Haberci, konuşkan
XEWER DAYİ: (sf) Haber verilmiş, konuşmuş, uyarılmış
XEWER DAYIŞ: (f) Haber vermek, konuşmak, uyararak
XEWERDUAĞ: (i) Konuşkan, konuşmacı, spiker
XEWERDUNEK: (i) Papağan
XEWERÊ XUI YO KERDIŞ: (f) Ağız birliği etmek
XEWERKAR: (sf) Konuşmacı
XEWER KERDI: (sf) Haber edilmiş, haber yapılmış, konu edilmiş
XEWER KERDIŞ: (f) Haber etmek, haber yapmak, konu etmek
XEWER KERDUEĞ: (sf) Haber eden, haber yapan, konu eden
XEWÊR: (ç.i) Haberler, haber bülteni
XÊLFA: (i) Ar. Kalfa
XÊR: (i) Ar. Hayır, sevap, iyilik
XÊRA: (ü) Hayırdır
XÊRIW: (ü) Hayırlı olsun
XÊRİ: (ü) Hayırlısı
XÊRİ SER: (d) Hayır-iyilik üzere
XÊRİ SILUMETİ SER: (d) Hayır selamet-esenlik üzere
XÊR KERDIŞ: (f) Hayır etmek, sevap işlemek
XÊR MİYUNDİW: (ü) Hoş bulduk
XÊR SILUMET: (i) Hayır selamet, iyilik esenlik
XÊR OME: (ü) Hoş geldin
XÊRWAR: (i) Hayır sahibi
XÊRXUAZ: (i) Hayır sahibi
XÊSNAYİ: (sf) İğdiş edilmiş, hadım edilmiş
XÊSNAYIŞ: (f) İğdiş etmek, kısırlaştırmak
XÊSİYAYİ: (sf) Hadım olmuş
XÊSİYAYIŞ: (f) Hadım olmak
XÊŞA: (i) Büyük çuval
XÊTİP: (i) Ar. Hatip, konuşmacı
XIDIR: (i) Ar. Hıdır-Hızır
XIDIRELYAS: (i) Ar. Hıdrellez

XIJ: (sf) Çetin, sert (kabuklu yiyeceklerde)
XIIJK: (sf) Artan, fazlalık
XIJIT: (i) Üstü kapalı etrafı açık ahır
XIL: (i) Çömlek
XILIG: (i) Topraktan yapılmış bardak, küçük su kabı
XILT: (i) Ar. Karışım, alaşım, karışık sebze yemeği
XILT/XUINGUELI: (i) Buğday, arpa, çavdar karışımı
XIMAR: (i) Ar. Örtü, örtünme
XIMAR BİYAYIŞ: (f) Örtünmek
XIMAR KERDIŞ: (f) Örtmek
XIMBİL: (sf) Uyuşuk, hımbıl
XIMRİ: (sf) Ar. Kırmızı, kırmızı dut
XINC: (i) Öç
XINC GUIRETIŞ: (d) Öç almak
XINCYER: (i) Ar. Hançer
XINDUELI: (i) Çalı
XINUMİ: (i) Dünür
XINUMİTİ: (i) Dünürlük
XINZİR: (i) Ar. Hinzır, domuz (mec.)
bazen hoş a giden bazen de hoş a gitmeyen bir davranış veya durum için söylenen söz
XIR: (i) Kavga, dövüş,
XIRAR: (i) Ar. Harar, büyük çuval
XIRAW: (sf) Kötü, bozuşma
XIRAW BİYAYIŞ: (f) Kötü olmak, bozuşmak
XIRAWCA: (i) Kötü yer
XIRAWI: (i) Ar. Harabe, virane
XIRAWİ: (i) Kötülük
XIRAWİ KERDIŞ: (f) Kötülük yapmak- işlemek
XIRAW KERDIŞ: (f) Kötü yapmak- etmek, kötülemek
XIRAWYER: (sf) Kötünün kötüsü, daha kötü
XIRAYIŞ: (f) Göğsü hırlamak
XIRB: (i) Harabe, ören, antik yer, yıkık
XIRBENDI/XERBENDI: (sf) Harabe olmuş, kullanılamaz hale gelmiş, köhne
XIRBNAYIŞ: (f) Hırpalamak, yıkmak, perişan etmek
XIRÇIK/XIRÇUNEK: (i) Kıkırdak
XIRÇIKIN: (sf) Kıkırdakımsı
XIRÇIK TİR/CAĞU: (i) Kaburga kemiği kıkırdağı

XIRÇIK WUIYİ: (i) Kürek kemiği kıkırdağı
XIRDAWAT: (i) Hırdavat, kırıntı, döküntü
XIRDUELI: (i) Çalı
XIRİSTİYUN: (i) Yun. Hıristiyan
XİRİ: (i) Hır, gırtlak sesi
XİRİ VETİŞ: (f) Hır sesi çıkarmak
XIRMIK: (i) Etin içindeki sinir
XIRMIŞUN: (sf) Sersem, mahmur
XIRMIŞUN HUN: (i) Uyku sersemi
XIRMIŞUNİ: (i) Sersemlik, mahmurluk
XIRPI: (i) Hata
XIRPİ: (i) Kırılma, kopma sesi
XIRPUILYES: (sf) Döküntü, yıkılmaya yüz tutmuş, köhne
XIR VETİŞ: (f) Hır çıkarmak, kavga- dövüş çıkarmak
XIRXA: (i) Ar. Hırka
XIRYEF: (sf) Gevrek
XIRYEFIN: (sf) Gevrek olan
XIŞIK: (i) Dolu, kristal
XIŞIKIN: (sf) Kristalleşmiş
XIŞM: (i) Hışım, öfke
XIŞMYEL: (sf) Ekşime, bozulma
XIŞMYEL BYAYIŞ: (f) Ekşimek, bozulmak
XIŞMYELIN: (sf) Ekşimiş, bozulmuş
XIŞN: (sf) Büyük, iri, cesim, cüsse, heybet
XIŞNBAYAIŞ: (f) Büyüme
XIŞNİ: (i) İrilik, heybetlilik, cesamet
XIŞNKERDIŞ: (f) Büyütmek
XIŞNKERDIK: (i) Büyüteç
XIŞNYER: İrinin irisi, daha iri
XIR VETİŞ: (f) Kavga çıkarmak
XIŞT: (i) Zıpkın
XIŞT/XIŞTIK/SAPİYERS: (i) Yanıkara hastalığı, şarbon
XIŞXIŞIK: (i) Çingirak, çocuk oyuncağı
XIŞXIŞIK: (i) Küçük dolu
XIYAR: (i) Salatalık, hıyar
XIYAREK: (i) Küçük olmamış kavun, kelek kavun
XIYAT: (i) Marangoz
XIYATİ: (i) Marangozluk
XIYATİ KERDIŞ: (f) Marangozluk yapmak
XIZ: (i) Fa. Hız, sürat
XIZAR: (i) Erm. Hızır

XIZMA: (i) Hızma, pirsing
XIZMET: (i) Hizmet
XIZIK: (sf) Tiz, ince sesli, sesi kısık, boğuk
XIZIK BİYAYIŞ: (f) Sesi kesilmek, nefes alamamak
XIZIKİ: (i) Ses kısıklığı, tiz seslilik
XIZIMKAR: (i) Hizmetkâr, hizmetli
XIZIMKARİ: (i) Hizmetkârlık
XIZUN: (sf) Uykucu, uyuşuk
XIZUNİ: (i) Sürekli uyumak, iş yapmamak, uyuşukluk
XİÇ: (i) Küçük taş parçası, çakıl
XİÇÊK: (sf) Küçük taş parçası, küçük parça
XİNÇER: (i) Ar. Hançer
XİT: (sf) Kendinden geçen, sersem
XİTBİYAYIŞ: (f) Kendinden geçmek, şaşmak
XİYEZ: (sf) Dalgın, dalma
XİYEZRA ŞİYAYIŞ: (f) Dalmak, dalıp gitmek
XİZNA: (i) Ar. Hazine
XİZNA: (i) Ar. Hazne, kanal, dar delik
XİZNA KOTIŞ: (f) Kanala düşmek-girmek (böbrek taşı, rahimdeki çocuk)
XOF: (i) Ar. Havf, hayalet, korku, fobi, ürperme
XOF DİYAYIŞ: (f) Hayalet görmek
XOF KERDIŞ: (f) Korkmak, ürpermek
XOFUNEK: (sf) Korkak, ürkek
XORTIM: (i) Ar. Hortum
XOX: (i) Şeftali
XOXYER: (i) Şeftali ağacı
XUARDU(N): (sf) Kendini seven, bakımlı
XUEJI: (i) Hoca
XUEJITİ: (i) Hocalık
XUEJITİ KERDIŞ: (f) Hocalık yapmak
XUENI: (i) Erkek kedi, (mec.) semiz, etine dolgun olan
XUERIN: (sf) Derin
XUERİNİ: (i) Derinlik
XUERT: (sf) Genç, delikanlı, üvey evlat
XUERTİ: (i) Gençlik, delikanlılık
XUES: (i) Üzerine alma, oralı olma
XUESNAYİ: (sf) Oralı olan, üzerine almış
XUESNAYIŞ: (f) Oralı olmak, üzerine almak

XUEŞAW: (i) Hoşaf
XUEZ: (i) Domuz
XUEZBAW: (i) Domuz nöbeti
XUI/XU: (zm) Kendi
XUI AW EŞTIŞ: (f) Kendini suya atmak, yüzmek, (mec.) intihar etmek
XUI BINA KERDIŞ: (f) Dibe dalmak
XUI BIN KERDIŞ: (f) Altına kaçırmak, (mec.) korkmak
XUID BİYAYİ: (sf) Kendinde olan, ayık
XUID BİYAYIŞ: (f) Kendinde olmak, ayık olmak
XUI DEPIŞTIŞ: (f) Zenginleşmek
XUIDIK: (sf) Tuhaf, anormal
XUID KERDI: (sf) Karnını doymuş, tıknmış
XUID KERDIŞ: (f) Karnını doyurmak, tıknamak
XUID NİBİYAYİ: (sf) Kendinde olmayan, baygın, bilinci yerinde olmayan
XUID NİBİYAYIŞ: (f) Kendinde olmamak, bayılmak, bilinci yerinde olmamak
XUID NİKERDI: (sf) Karnını doymamış, aç
XUID NİKERDIŞ: (f) Karnını doymamak, aç olmak
XUID NİVETI: (sf) Hissetmeyen, fark etmemiş
XUID NİVETIŞ: (f) Hissetmemek, fark etmemek
XUID VETI: (sf) Hisseden, fark etmiş
XUID VETIŞ: (f) Hissetmek, fark etmek
XUI EŞKAYIŞ: (f) Kendine sahip çıkabilmek, kendini kontrol edebilmek, otokontrol
XUI GUIRETI: (sf) Uzak duran, kalkınmış, zenginleşmiş
XUI GUIRETIŞ: (f) Uzak durmak, kalkınmak, zenginleşmek
XUI KERDI: (sf) Tiksinmiş, nefret etmiş
XUI KERDIŞ: (f) Tiksinmek, nefret etmek, iğrenmek, gıcık almak
XUI KIŞTIŞ: (f) İntihar, canına kıymak
XUI LYER/KÛŞN: (i) Fiğ
XUI MILIRDAYIŞ: (f) Boynuna vurmak, (mec.) inkâr etmek
XUI MUIRÊ GYUNNAYIŞ: (d) Gözü kararmak, canını hiçe saymak

XUI MİYUNA KERDİŞ: (f) Müdahale etmek, araya girmek
XUI NİKERDİ: (sf) Gönlü geniş, tahammülkar, tiksınmeyen
XUI NİKERDİŞ: (f) Gönlü geniş olmak, tiksınmemek
XUI NİUMYAYİ: (sf) Kendine gelmemiş, şuarsuz
XUI PILDAYİŞ: (f) Sıçramak
XUI PİYEŞXIMAR KERDİŞ: (d) Örtünmek, tepeden tırnağa örtünmek
XUI QIRIG UNTİŞ: (f) Boğazına çekmek, yutmak
XUIR: (i) Mantar hastalığı
XUIRA: (zf) Tabi, öyle, tamam anlamında
XUIRADAYİ: (sf) Giyinmiş, giyinmiş olan
XUIRADAYİŞ: (f) Giyinmek, üstünü giymek
XUIRA RAGÊRAYİŞ: (f) Fırsatı zamanı olmak
XUIRA RİYAYİŞ: (f) Fırsat bulmak
XUIRA ŞAYİ: (sf) Kendinden geçen, uyuyan
XUIRA ŞAYİŞ: (f) Kendinden geçmek, uyumak
XUIRAVETİŞ: (f) Üstünden çıkarmak, giysisini çıkarmak
XUIRA VİYERTİ: (sf) Kendinden geçmiş, mest olmuş
XUIRA VİYERTİŞ: (f) Kendinden geçmek, mest olmak
XUIRDI: (sf) Hurda, artık, küçük önemsiz şey
XUIRİZ: (zf) Kendine de
XUIRKERDİŞ: (f) Kendine dökmek
XUIRNAQÊ: (ç.i) Burun delikleri
XUIRNAQI: (i) Burun deliği, geniz
XUI PİZİ KERDİŞ: (f) Tıkınmak, midesine indirmek
XUIR ŞİYAYİ: (sf) Kendi başına gitmiş, çekip giden
XUIR ŞİYAYİŞ: (f) Kendi başına gitmek, çekip gitmek
XUIRT: (sf) Semiz, iyi beslenmiş, besili, güçlü
XUIRMA: (i) Hurma
XUIR XUI: (zf) Kendi kendine
XUIRXUIRIK: (i) Salyangoz

XUIR XUI VER: (zf) Kendiliğinden
XUIS: (i) Karışık yemek, görünümü hoş olmayan yemek
XUI SAR KERDİŞ: (f) Kafasına dökmek, (mec.) kafasına sokmak, iyice anlamak
XUI SAW KERDİŞ: (f) Yanılmak, şaşırarak
XUI SER: (sf) Kendi başına, bireysel, dinç
XUI SER KERDİŞ: (f) Üstüne dökmek, kendi başına yapmak, üstünden atmak
XUI SER KOTİŞ: (f) Bitkin düşmek, olduğu yere yığılmak
XUI SERRA EŞTİŞ: (f) Üstünden atmak, (mec.) başından atmak-savmak
XUI SER RUNİŞTİŞ: (d) Üstüne oturmak, (mec.) yaptığıyla kalmak
XUISİS: (i) Ar. Özellik, konu
XUI ŞIKTİŞ: (d) Kendini kırmak, küçük düşürmek
XUI ŞİTİŞ: (f) Yıkanmak, banyo yapmak
XUIŞİ: (i) Şırlı
XUIŞ XUIŞ: (zf) Şırl şırl, sürekli akan su sesi
XUI TEPIYA DEPIŞTİŞ: (f) Kendini geride tutmak, (mec.) karışmamak, müdahale etmemek
XUI TERIKNAYİŞ: (f) Kendini salı vermek, gevşemek
XUI TİJ ŞİYAYİŞ: (f) Güneşlenmek
XUI TİJ VERENAYİŞ: (i) Güneşlenmek
XUI UMYAYİ: (sf) Kendine gelmiş, şuuru yerine gelen, ayılan
XUI UMYAYİŞ: (f) Kendine gelmek, ayılmak
XUI VER: (s.zf) Kendiliğinden, doğaçlama, otomatik
XUI VER KOTİ: (sf) Önüne düşmüş (mec.) kendinden utanmış, mahcup olmuş
XUI VER KOTİŞ: (f) Önüne düşmek (mec.) kendinden utanmak, mahcup olmak
XUI WENDİŞ: (f) Kendine çekmek-okumak
XUI WUÊDAYİŞ: (f) Belaya atılmak-girmek
XUI XIMAR KERDİŞ: (f) Örtünmek, tepeden tırnağa örtünmek

XUI ZERNAYIŞ: (f) Niyet etmek (ın guırı na xuízer)
XUI ZERRA GÊRAYIŞ: (f) Nefsinin peşinden gitmek, midesine düşkün olmak
XUI ZERRA VİYARNAYIŞ: (f) İçinden geçirmek, niyet etmek
XUI ZUNAYUEĞ: (sf) Kendini bilen, sorumluluk sahibi
XUIY: (i) Huy
XUI ZERRA GÊRAYIŞ: (f) Midesinin, nefsinin arkasından gezmek-gitmek
XUIİR: (zm) Kendine
XULASI: (i) Ar. Hülasa, özet
XUM: (sf) Ham, olmamış
XUMAL: (sf) Tanıdık, bildik, yerli
XUMÍ: (i) Hamlık
XUMPEL: (sf) Kabarmış
XUMPELKIN: (sf) Kabarmış olan
XUMŞUER: (sf) Tatsız, tadı olmayan yemek
XUN: (i) Han, mandıra
XUN/XON: (i) Büyük ağıl
XUNAV: (i) Çise, yağmur çisesi
XUNAVYAYIŞ: (f) Çiselemek
XUNI: (i) Hane, ev
XUNIM: (i) Tr. Hanım
XUNIMKÍ: (i) Hanımca, hanım gibi
XUNIMTÍ: (i) Hanımlık, kibarlık
XUNIQIN: (sf) Kekremsi, yerken boğazı alan, ham
XUNTI: (i) Büyük testere, çift kişilik testere
XURAYIŞ: (i) Horlamak, guruldamak
XURÇ: (i) Ar. Hurc
XURRA: (ü) Fr. Hurra, hep birlikte bağırış
XUR XUR: (i) Guruldama
XUR XUR KERDIŞ: (f) Guruldamak
XUTBI: (i) Ar. Hutbe
XUWA GUIRETI: (sf) Üzerine alınmış, alingan
XUWA GUIRETIŞ: (f) Üzerine almak, alinganlık yapmak
XUWA NIGUIRETI: (sf) Üzerine alınmayan, pişkin
XUWA NIGUIRETIŞ: (f) Üzerine alınmamak, pişkinlik
XUWA ŞYAYI: (sf) Utanan
XUWA ŞYAYIŞ: (f) Utanmak
XUWA NİŞAYI: (sf) Utanmaz

XUWA NİŞAYIŞ: (i) Utanmamak
XUWA VER: İlerisine, ötesine
XUWA VER KOTIŞ: (f) Önüne düşmek, (mec.) kendinden utanmak
XUWA VER ŞYAYIŞ: (f) İleri doğru gitmek
XUWA VER ONAYIŞ: (f) Önüne bakmak, (mec.) ilerisine bakmak
XUWA VETI: (sf) Fark eden, hisseden
XUWA VETIŞ: (f) Fark etmek, hissetmek
XUZİZ: (sf) Tuz buz, un ufak
XUIZİZ BİYAYIŞ: (f) Tuz buz olmak, un ufak olmak
XUIZİZ KERDIŞ: (f) Tuz buz etmek, un ufak etmek

Y

YA: (b) Ya, veya
YAQUT: (i) Ar. Yakut
YAR: (sf) Güzide, sevgili, yardımcı, arkadaş
YARİ: (i) Şaka
YARİ KERDIŞ: (f) Şaka yapmak
YARUN: (sf) Şakacı
YARUNKİ: (i) Şakayla beraber, şaka işi
YAWDİ: (i) Ar. Yahudi
YAWDİTİ: (i) Yahidilik
YAWER: (i) Yardımcı, başkasının isteklerini yerine getiren, emir subayı
YAWÊR EKREM: (i) Yaver-i Ekrem, Allah'ın Resulü
YAWUN: (i) Yaban
YAWUNI: (i) Yabani, ıssız yer, dağ başı, yabani olan
YAXUD: (b) Yahut, veya
YAZ YAWUN: (sf) Tamamen yaban, ıssız olan
YEĞİNÇ: (i) Isırgan otu
YEHEW: (zf) Birden
YEHEWKİ: (sf) Bir defalık, temelli
YEKPARI: (i) Yekpare, tümleşik
YEKSİM: (i) Tek toynak, eşek
YELEK: (i) Tr. Yelek
YELQOWAN: (i) Tr. Yelkovan
YEMUN: (i) Ar. Emanet
YEMUN: (sf) Tr. Yaman, korkusuz, cesur
YEMUNÊ XUI GUIRETİŞ: (f) Emanetini almak, (mec.) ruhunu almak
YENİ: (i) Cuma
YENİ: (i) Göze, pınar
YENÊ ÇİM: (i) Göz pınarı
YE'Nİ: (b) Ar. Yani, demek
YEQİ(N): (i) Ar. Yakın, şüphe etmeden inanma, bilmek
YEQİN ARDIŞ: (f) İnanmak, bilmek
YEQİNRA: (zf) Yakinen, kesin olarak
YERA: (b) Diyorsun, öyleyse, bari
YERÊ ŞUND: (i) Akşama yakın ikindi saati
YERİ: (i) İkinci
YERS: (i) Küslük
YERSBİYAYİ: (sf) Küsmüş, kızmış
YERSBİYAYIŞ: (f) Küsmek, kızmak

YERSKERDİ: (sf) Küstürülmüş, kızdırılmış
YERSKERDIŞ: (f) Küstürmek, kızdırmak
YEŞ: (i) Bir şeyin gölgesinde kalma, dulda
YEWEK: (sf) Biricik
YEZ: (i) Kımıldanma
YEZ DAYIŞ: (f) Kımıldanmak
YÊSİR: (i) Ar Esir, tutsak
YESİRİ: (i) Esirlik, esaret
YÊTİM: (i) Ar. Yetim
YÊTİMXUNI/YÊTİMCA: (i) Yetimhane
YÊW: (zm) Birisi
YÊWRA: (zm) Birisinden
YI: (zm) O
YILDIZNUMI: (i) Yıldız falı
YINRA: (zm) Onlardan
YIRA: (zm) Ondan
YİN: (zm) Onlar
YİN PİYOR: (zm) Onların hepsi
YİNİR: (zm) Onlara
YİNİR ÇI: (zm) Onlara ne
YİNİRİZ: (zm) Onlara da
YİZ/YİNİZ: (zm) Onlar da
YİR: (zm) Ona
YİR ÇI: (zm) Ona ne
YO/JU: (i) Bir
YOW: (sf) Aynı
YOBINÊK: (sf) Birazcık
YOBİNİ: (sf) Biraz, bir doz
YOBİNU/JUBİNU: (zm) Birbiri, karşılıklı olarak birbirlerini
YO BİNU VİNAYIŞ/YO BİNU
DIYAYIŞ: (f) Görüşmek, birbirini görmek
YO CAD: (zf) Bir yerde, bir kerede (mı ın mal yo cad guret, piyorê ın nun yo cad we wuırışt)
YOCA UMYAYIŞ: (f) Bir araya gelmek
YOCA UNTIŞ: (f) Bir araya çekmek-toplamak
YO EJÊW: (sf) Bir yığın
YO HEW: (sf) Bir defa
YOHEWKİ: (sf) Bir kerelik, tamamen
YOK/YOW/JUK: (sf) Tek
YO KIŞT: (sf) Tek tarafı olan
YOK YOK/YOW YOW: (sf) Bir bir, birer
YO LA: (sf) Tek pay, tek defa

YONA: (b) Bir de
YONA HEW: (zf) Bir daha
YONA QIDI: (sf) Bir başka, başka şekil-
çeşit
YONIK: (i) Çömlek kapağı
YO QIDI: (i) Aynı tarz, aynı çeşit
YO SERI: (i) Aynı istikamette,
doğrultuda
YOSERI: (i) Bir yaşına girmiş
YOŞÊLIK: (i) Hemşeri
YOWRA: (i) Birinden
YOVER: (i) Aynı doğrultuda
YOVER ŞYAYİŞ: (f) Aynı doğrultuda
gitmek
YOYIN/JUYIN: (sf) Birinci, birlik
YOZÎ : (b) Bir de
YUMYA: (i) Ar. Yevmiye, gündelik
YUMYAGÊR: (sf) Yevmiyeci,
gündelikçi
YUMYAKAR: (sf) Yevmiyeyle çalışan
YUN: (b) Sanki, yani
YUNAN: (i) Yunan
YUNANIJ: (i) Yunanlı
YUNANİSTUN: (i) Yunanistan
YUNANİSTUNIJ: (i) Yunanistanlı
YUNANKÎ: (i) Yunanca
YUNDES/YONDES: (i) On bir
YUNDESIN: (sf) On birinci

Z

ZA: (i) Zade, evlat
ZAD: (i) Yiyecek
ZAKIR: (sf) Ar. Zakir, zikir çeken, zikreden
ZALIJ: (i) Albino hastalığı
ZALIJYAYİ: (sf) Açık tenli, saçı, kaşı, kirpiği beyaz olan
ZALIM: (i) Göz kapağı
ZALIM: (sf) Ar. Zalim
ZALIMTİ: (i) Zalimlik
ZALIMTİ KERDIŞ: (f) Zalimlik yapmak-etmek
ZAMQ: (i) Ar. Yapıştırıcı, tutkal
ZAMUR: (i) Burun
ZAPIK: (i) Çömlek
ZAR: (i) Hile, desise, tuzak
ZAR: (i) Ar. Zar (oyun aleti)
ZERAQ: (i) Fayda
ZARCILUN: (i) Lohusa
ZARZUIR: (i) Sığırcık kuşu
ZAT: (i) Ar. Kişi
ZATILCUN: (i) Zatürree
ZAYİ: (sf) Doğmuş (hayvanlar için)
ZAYİŞ: (i) Doğmak, doğurmak, doğum (hayvanlar için)
ZAZA/DİMİLİ/KIRD: (i) Zaza
ZAZAKİ/DİMİLKİ/KIRDKİ: (i) Zazaca
ZEBELLEH: (sf) Tr. Zebellah, iriyarı, iri yapılı
KELMI: (i) Zebale, karasabanda hayvanların boyunduruğa koşulmalarını sağlayan 50 cm uzunluğunda ağaçtan yapılmış alet-sopa
ZEBER/ZİBÊR: (i) Üstün, Arapça harflerde hareke
ZEBUNİ: (i) Ar. Zebani
ZEBUR: (i) Ar. Zebur (Hz Davut a.s indirilen İlahi kitap)
ZEİF: (sf) Ar. Zayıf
ZEİF BİYAYİŞ: (f) Zayıflamak
ZEİFEK: (sf) Zayıfça, cılız
ZEİFİ: (i) Zayıflık
ZEİF KOTİŞ: (f) Zayıf düşmek
ZEHER: (i) Zehir
ZEHF/ZAF: (sf) Çok, pek
ZEHFİN/ZAFİN: (zm) Çoğu
ZEHF HEW: (zf) Genellikle, çoğunlukla

ZEHFİ/ZAFİ: (i) Çokluk, çoğul, kesret, bolluk
ZEHFİN/ZAFİN: (zm) Çokları
ZEHF VATİŞ: (F) Çok söylemek, ısrar etmek
ZEHRIN: (sf) Zehirli
ZEL: (i) Ney
ZELZELI: (i) Ar. Zelzele, deprem
ZEMUN: (i) Ar./Fa. Zaman
ZEMUNEK: (zf) Bir zamanlar
ZEMUNEKID: (zf) Zamanın birinde
ZEMUN HİRA: (i) Geniş zaman
ZEMUN KERDIŞ: (f) Zaman yapmak, zaman geçirmek, gün görmek
ZEMUNMUETIK: (i) Saat
ZEMUN UMYAYI: (i) Gelecek zaman
ZEMUN VİYERTI: (i) Geçmiş zaman
ZEMUN XIRAW: (sf) Kötü zaman
ZENCEFİL: (i) Ar. Zencefil
ZENGAL: (i) Bir çeşit göz hastalığı (şeker pancarı yada yer elmasının yaprağıyla göz tıraşlanarak temizlenir)
ZENGUIY: (i) Tr. Üzengi
ZENI: (i) Hikmet, bir şeyin sebebini anlama
ZENI WERADAYİŞ: (f) Hikmetini-sebebini anlamak
ZER: (i) Gönül, yürek, içten
ZER: (i) İç, karın
ZERA BEL: (i) Kalp
ZERA HİRA: (sf) Geniş gönül, geniş yürek
ZERAQ: (i) Fayda, beklenti
ZERAQNAYİŞ: (f) Başkasına kullandırtmak
ZERAQYAYİŞ: (f) Faydalanmak
ZERA TENG: (i) Dar gönül, dar yürek, gönül darlığı
ZERA SİYA: (i) Karaciğer
ZERA ŞAD: (i) İçtenlik, samimiyet, açık yüreklilik
ZERA ŞADRA: (zf) İçtenlikle, samimiyetle, açık yüreklilikle
ZERA WERAQ: (i) Gönül ferahlığı
ZER CI DAYİŞ: (f) Manevi destek vermek, cesaret vermek
ZERÇAL: (i) Tavuk ve kuşun açtığı çukur, eşelek
ZER: (i) Esre, Arapça harflerde hareke
ZERD: (i) Sarı

ZERD: (i) Altın
ZERDALİ: (i) Fa. Kayısı
ZERDEÇAL: (i) Fa. Zerdeçal
ZERDİ: (i) Zerde, safran, sarıya çalan
ZERDMAL: (sf) Sarımsı, (mec.) rengi, benzi solmuş
ZERDXUNI/ZERDCA: (i) Kuyumcu
ZEREJ/ZERENC: (i) Keklik, kınalı keklik
ZER'ET: (i) Ziraat, tarım, çiftçilik
ZERÊJ/ZERÊNC: (ç.i) Keklikler
ZERÊ XUI TENG KERDİŞ: (d) Gönlünü dar etmek, daralmak
ZERÊ XUI WUŞK KERDİŞ: (d) Yüreğini katı etmek
ZERÊ ZERİYİN: İçerinin içerisi
ZER GİRYAYIŞ: (i) Reflü, midesi kaynamak-kabarmak
ZERGUI: (i) Yeşermiş, bitmiş
ZERGUNAT: (i) Bitkiler, bitkiyle alakalı, bitki bilimi, botanik
ZERGUINAYİ: (i) Yeşillik, bitki, bitkisel
ZERGUNAYIŞ: (f) Yeşermek, bitmek
ZER GUIRETİŞ: (f) Karnı ağrımak, (mec.) içermek
ZERHEL: (i) Nakış, süs
ZERHEL KERDİ: (sf) Nakşedilmiş, süslenmiş
ZERHEL KERDİŞ: (f) Nakşetmek, süslemek
ZER HİRA: (sf) Gönlü geniş olan, geniş yürekli olan
ZER HİRA BİYAYIŞ: (i) Geniş yürekli olmak
ZER HİRAYİ: (i) Geniş yüreklilik
ZERI: (i) İç, içeri, dâhil, karın
ZERIK: (i) Saralık, hepatit
ZERIK BİYAYIŞ: (f) Saralık olmak
ZERIK KOTIŞ: (f) Saralık düşmek-olmak
ZER KOTI: (sf) Âşık olmuş
ZER KOTIŞ: (f) Âşık olmak
ZER KOTUEĞ: (i) Âşık
ZER MAYİN/İSKOLİR: (i) Sarı Asma Kuşu
ZER MENDİ: (sf) Soğumuş, darılmış
ZER MENDİŞ: (f) Soğumak, darılmak
ZER MENDİŞİ: (i) Soğukluk, dargınlık

ZER NIŞTIŞ: (f) İçine oturmak, dert olmak
ZER PÊ ŞYAYIŞ: (f) Canı çekmek, iştahı olmak
ZER QELEWNAYIŞ: (f) Mide bulandırmak
ZER QELEWNAYIŞI: (i) Bulantı
ZERQET(İK): (i) Arı
ZERQÊT(İK): (ç.i) Arılar
ZERQITNAYIŞ: (f) İğneletmek, uyuşturmak
ZERQITYAYIŞ: (f) İğnelenmek, uyuşmak
ZERRA: (sf) İçten, samimi
ZERRAF: (i) Sarraf
ZER ŞIKTI: (sf) Kalbi kırılmış, küstürülmüş
ZER ŞIKTIŞ: (f) Kalp kırmak, kırıcı olmak, küstürmek
ZER ŞIKTIŞI: (i) Kalp kırıklığı, kırgınlık
ZER ŞIKTIŞI VIRAŞTIŞ/ZER ŞIKTIŞI KERDİŞ: (f) Kalp kırıklığı yapmak-etmek
ZER TENG: (sf) Dar yürekli, gönlü dar olan
ZER TENGI: (i) Dar yüreklilik
ZER TENGI KERDİŞ: (f) Dar yüreklilik etmek
ZER VER KOTIŞ: (f) Arzusunun önüne geçmek, isteğine engel olmak
ZER VÊŞAYİ: (sf) Yufka yürekli
ZER VÊŞAYIŞ: (f) Yufka yürekli olmak, içi yanmak
ZERVÊT: (i) Külde yapılan börek, gömme
ZER VİYERTİ: (sf) İçi geçmiş, aç olan
ZER VİYERTİŞ: (f) İçi geçmek, aç olmak
ZER WERAQ: (sf) Gönlü ferah olan
ZER WEŞKERDİŞ: (f) Memnun etmek
ZER WUŞK: (sf) Gönlü katı olan, katı yürekli, gaddar
ZER WUŞKİ: (f) Katı yüreklilik, gaddarlık
ZER WUŞKİ KERDİŞ: (f) Katı yüreklilik yapmak-etmek
ZERZIWAT: (i) Zerzevat, yeşil-taze sebze, sebzevat
ZEWAJ: (i) Ar. Evlilik

ZEWAJ KERDİŞ: (f) Evlenmek, evlilik yapmak
ZEVWAJNAYİ: (sf) Evlenmiş, evli
ZEXİRİ: (i) Ar. Zahire, yenecek şey
ZÊ: (e) Gibi
ZÊ CÛMİYERDU: (sf) Erkek gibi, erkekçesine, mertçe
ZÊ DUİZRİK DÛSİYAYİŞ: (f) Sülük gibi yapışmak
ZÊ KELEKÊ SÊR AW: (i) Suyun üstündeki sal gibi, rotası olmayan, istikametsiz
ZÊNCİL: (i) Zincir
ZÊNCİL KERDİ: (sf) Zincire vurulmuş
ZÊNCİL KERDİŞ: (f) Zincire vurmak
ZÊNGİ(N): (sf) Zengin
ZÊNGİBİYAYİŞ: (f) Zengin olmak
ZENGİKERDİ: (sf) Zengin edilmiş
ZENGİKERDİŞ: (f) Zengin etmek
ZÊNGİNİ/ZÊNGİNTİ: (i) Zenginlik
ZÊ PAŞTÊ MASİ: (sf) Balıksırtı gibi
ZÊPİ: (i) Eşit, denk, benzer
ZÊPİ BİYAYİ: (sf) Eşitlenmiş
ZÊPİBİYAYİŞ: (f) Eşitlenmek
ZÊPİKERDİ: (sf) Eşitlemiş
ZÊPİKERDİŞ: (f) Eşitlemek
ZÊRMAR: (i) Yeşilkertenkele
ZÊT: (i) Zifir, pis ve ağır koku
ZÊTÛN (i) Ar. Zeytin
ZİBİDİ: (sf) Zibidi, süslenip gezen, uygunsuz davranışları olan
ZİĞAL: (i) Kömür
ZİĞAL KÊRİ: (i) Taş kömürü
ZİĞAL KUÊLİ: (i) Odun kömürü
ZİĞİR: (sf) Sarp, kayalık, engebeli
ZİK/SEK: (zf) Sanki, hani
ZİKA: (i) Ar. Zekat
ZİKA ARİDAYİŞ: (f) Zekat toplamak
ZİKA DAYİŞ: (f) Zekat vermek
ZİKA GUIRETİŞ: (f) Zekat almak
ZİKİR: (i) Afiyet
ZİKİR: (i) Ar. Zikir
ZİKİR ARDIŞ: (f) Zikir getirmek
ZİKİRİW: (ü) Afiyet olsun
ZİKİR KERDİŞ: (f) Zikir etmek
ZİKİR UNTİŞ: (f) Zikir çekmek
ZİKRUİD: (sf) Züğürt, yoksul, parasız
ZİKZUA/ZİPZUA/ZİMZUA: (sf) Kupkuru

ZİLAG: (i) Değneğe bağlı yük, (mec.) çok ağır olan
ZİLAL/ZELAL: (sf) Berrak, saydam, şeffaf, geçirgen
ZİLALİ: (i) Berraklık
ZİLELİK: (sf) Çok sulu olan
ZİMAYİŞ: (f) Yankılanmak
ZİMBA: (i) Fa. Zimba
ZİMÊD: (i) Göz kamaşması
ZİMİ: (i) Güneşi az gören, kuzey yamaç
ZİMİ: (i) Kuzey, şimal
ZİMİSTUN: (i) Kış
ZİMİSTUNİ: (zf) Kışın
ZİMPARA: (i) Fa. Zımpara
ZİMYÊL: (i) Bıyık
ZİMZİM: (i) Yankı, eko
ZİMZİMKERDİŞ: (f) Yankı yapmak
ZİNC: (i) Burun, (mec.) sokak sokak gezme, dilenme
ZİNCAR: (i) Oksit
ZİNCAR BİYAYİŞ: (f) Oksitlenmek
ZİNCİ/ZENCİ: (i) Zenci
ZİNCİ: (i) Sık et, yeni doğmuş hayvan ya da çocuk
ZİNC KERDİŞ: (f) Köpek gibi koku takip etmek, dilenmek
ZİNDİQ: (sf) Ar. Zındık, dinden sapan
ZİNDİQTİ: (i) Zındıklık
ZİNGAYİŞ: (f) Çınlamak
ZİNGİL: (i) Çıngırak, zil, çan
ZİNGİLİ: (i) Patostan çıkan artık malzeme
ZİNGİ: (i) Çınlama
ZİNGUIR: (sf) Başiboş gezen
ZİNGUIR KERDİŞ: (f) Başiboş gezmek
ZİNGUIRTİ: (i) Başiboş gezme hali
ZİNGUIRTİ KERDİŞ: (f) Başiboş halde gezmek
ZİRAPI: (sf) Koca, iri olan
ZİRAR: (i) Ar. Zarar
ZİRAR DAYİ: (sf) Zarar verilmiş
ZİRAR DAYİŞ: (f) Zarar vermek
ZİRAR DİYAYİ: (sf) Zarar görmüş, gören
ZİRAR DİYAYİŞ: (f) Zarar görmek
ZİRAR Cİ GİNAYİŞ: (f) Zarar değmek, zarar etmek
ZİRAR KERDİ: (sf) Zarar etmiş-eden
ZİRAR KERDİŞ: (f) Zarar etmek
ZİRAYİŞ: (i) Anırmak

ZIRBAW: (i) Üvey baba
ZIRBAWTİ: (i) Üvey babalık
ZIRÇILIK: (i) Kanatlı hayvan bağırsağı
ZIRÇI: (i) Sızı
ZIRÇAYI: (sf) Sızlamış
ZIRÇAYIŞ: (f) Sızlamak
ZIRNA(W): (i) Zurna
ZIRNEQYEL: (i) Tiksendirme, bıktırma, bekletme
ZIRNEQYEL KERDIŞ: (f) Tiksendirmek, bıktırmak, bekletmek
ZIRNIQ: (i) Fa. Zırnık, arsenik, ufak parça
ZIRX: (i) Fa. Zırh
ZIRZIRAPI: (sf) Kocaman, irice olan
ZIRZIRAPI BİYAYIŞ: (f) Kocaman, irice olmak
ZIRZOPKİ: (i) Yaşına uygun davranmama, başına buyruk davranma
ZIRZOPKİ KERDIŞ: (f) Yaşına uygun davranmamak, başına buyruk davranmak
ZIT: (sf) Çıplak
ZITBUILIT: (sf) Çırlıçıplak
ZITBUILIT KERDIŞ: (f) Çırlı çıplak etmek
ZITKERDI: (sf) Soyunmuş
ZITKERDIŞ: (f) Soymak, çıplak etmek
ZIVÊYL: (i) Büyük tahta tepsi
ZIVINGI: (sf) Aşırı soğuk
ZIVYEL KERDIŞ: (f) Buğday, arpa vs. tepsi üstünde havaya atıp ayıklamak
ZIXM: (sf) Şişman, dolgun, (mec.) güçlü, kuvvetli
ZIXMİ: (f) Şişmanlık
ZIFT: (i) Ele geçirme, cebe indirme, bitirme
ZIFT KERDIŞ: (f) ele geçirmek, cebe indirmek, bitirmek
ZIXT: (i) Mızrak
ZİFT: (i) Ar. Zift, katran
ZİL: (i) Fa. Zil
ZİL: (i) Filiz
ZİL CENDIŞ: (f) Zil çalmak
ZİLDAYIŞ: (f) Filiz vermek, filizlenmek, çimlenmek
ZİLET: (i) Ar. Zillet, düşkünlük, aşığılanma hali
ZİLYET: (i) Ar. Zilyet, elinde tutan, tasarruf hakkına sahip olan
ZİMET: (i) Ar. Zimmet

ZİMET EŞTIŞ: (f) Zimmete atmak-geçirmek
ZİMET KERDIŞ: (f) Zimmetlemek
ZİMET VETIŞ: (f) Zimmet çıkarmak
ZİMÊT XUI EŞTIŞ: (f) Zimmetine atmak-geçirmek
ZİMÊT XUWA GUIRETİŞ: (f) Zimmetine almak
ZİN: (i) Eyer, at semeri
ZİNA: (i) Ar. Zina, gayrimeşru ilişki
ZİNAKAR: (sf) Zina eden
ZİNAKARİ: (i) Zinakarlık, gayri meşru ilişki içinde olmak hali
ZİNDUN: (i) Zindan
ZİP: (i) Sicim, damla, az akan
ZİPÊ AW: (sf) Sicim gibi, az akan su
ZİPÊK: (sf) Çok az, damla damla
ZİPI: (i) Rumi takvime göre şubatın son üç günü ile martın ilk üç günü başlayan soğuk ve rüzgâr
ZİPIK: (sf) Azıcık, damlacık
ZİRA: (b) Fa. Zira, çünkü
ZİREH: (i) Ar. Zira', arşın, yaklaşık olarak 68 cm olan uzunluk ölçüsü, el, kol uzunluğu, yirmi dört parmak uzunluğu
ZİRT: (i) Kümes hayvanı dışkısı
ZİRTIN: (sf) Hayvan pisliğine bulaşmış, (mec.) basit, değersiz
ZİYAR: (i) Yatır, mezar
ZİYAR: (i) Ar. Ziyaret
ZİYARİ: (i) Ziyarete gitmek
ZİYAR KERDIŞ: (f) Ziyaret etmek, hoş geldin demek, kucaklaşmak
ZİYED: (sf) Ar. Fazla, zam
ZİYEDUNI: (sf) Fazlalık, yeni doğmuş çocuk
ZİYEDİYAYI: (sf) Artmış, çoğalmış
ZİYEDİYAYIŞ: (f) Artmak, çoğalmak
ZİYEDKERDI: (sf) Arttırılmış, çoğaltılmış, zamlı
ZİYEDNAYI: (sf) Arttırılmış, çoğaltılmış
ZİYEDNAYIŞ: (f) Arttırmak, çoğaltmak
ZİYEDRA ŞİYAYI: (sf) Haddini aşmış
ZİYEDRA ŞİYAYIŞ: (f) Haddini aşmak
ZİYUN: (i) Zıyan, zarar
ZİYUNI: (sf) Boş boş gezen
ZİYUNKAR: (sf) Zıyan-zarar eden
ZOBİ: (sf) Başka
ZOBİNA: (zf) Başkaca, ayrıca

ZODA: (i) Azık, yiyecek
ZODÊ AXRET KERDİŞ: (d) Ahiret azığı yapmak, sana faydası olsun anlamında ölen çocuklar için söylenir.
ZOT: (i) Beddua
ZOT DAYIŞ: (f) Beddua etmek
ZOT GURETIŞ: (f) Beddua almak
ZOT KERDİŞ: (f) Beddua etmek
ZOT PIRIDAYI: (sf) Beddua vurulmuş
ZOT PIRIDAYIŞ: (f) Beddua vurmak
ZOTZOTAWYÊR: (sf) Envai türlü beddua
ZOTZOTAWYÊR PIRIDAYIŞ: (f) Envai türlü beddua vurmak-etmek
ZOTZUNAŞER: (sf) Envai türlü beddua
ZOTZUNAŞER GUIRETIŞ: (f) Envai türlü beddua almak
ZOWQ/ZEWQ: (i) Ar. Zevk, lezzet, tat alma
ZOZUN: (i) Ku. Yayla, (mec.) balayı, keyif sürme
ZUA: (sf) Kuru (elbise için)
ZUA BİYAYI: (sf) Kurumuş
ZUA BİYAYIŞ: (f) Kurumak
ZUA KERDI: (sf) Kurutulmuş (elbise için)
ZUA KERDIŞ: (f) Kurutmak (elbise için)
ZUAPI/SUAPI/ZOPI: (i) Sopa
ZUAPI KERDI: (sf) Sopalanmış, sopayla dövülmüş
ZUAPI KERDIŞ: (f) Sopalamak, sopayla dövmek
ZUAPI FEKA EŞTIŞ: (d) Soplanın ağzına atmak, sopayla dövmek
ZUAPI FEKANAYIŞ: (d) Soplanın ağzına vermek, sopayla dövmek
ZUAPI FEKAKERDIŞ: (d) Soplanın ağzına vermek, sopayla dövmek
ZUAPI SERAEŞTIŞ: (d) Soplanın üstüne atmak, sopayla dövmek
ZUAPI SERANAYIŞ: (d) Soplanın üstüne vermek, sopayla dövmek
ZUAPI SERAKERDIŞ: (d) Soplanın üstüne vermek, sopayla dövmek
ZUAR/ZOR: (sf) Zor, baskı, sıkıntı
ZUARBAŞ/ZUARBAW: (sf) Zorba, zalim, despot, baskıcı, dikdatör
ZUARBAŞI: (i) Zorbalık, zalimlik, diktatörlük

ZUARBAŞI KERDIŞ: (f) Zorbalık yapmak-etmek
ZUARBI/ZERZELI: (i) Kapının arkasında duvardaki deliklere sokulan ağaç, zırza
ZUARDAYI: (sf) Zorlayan, yüklenen
ZUARDAYIŞ: (f) Zorlamak, yüklenmek
ZUARDUNEK: (i) Basınç, hidrolik
ZUARDUNÊK GUİN: (i) Kan basıncı, tansiyon
ZUARRA: (zf) Zorla, zoraki
ZUAYI: (sf) Açık hava, yağışsız hava
ZUEĞ: (i) Otu sarmalamak için yapılan uzun sıralama
ZUEV: (i) Hırs, aç gözlülük
ZUIDI: (i) Açığa çıkma, hal olma
ZUIDI BİYAYIŞ: (f) Açığa çıkmak, hal olmak
ZUILIM: (i) Ar. Zulüm
ZUILIMDIYAYIŞ: (f) Zulüm görmek
ZUILIMKERDIŞ: (f) Zulüm etmek
ZUILIMKAR: (sf) Zulümkâr, zulüm eden
ZUILIMKARI: (i) Zulümkarlık
ZUILIMKARI KERDIŞ: (f) Zulümkârlık yapmak-etmek
ZUILMAT: (i) Karanlık
ZUILIT: (sf) Meteliksiz, iflas etmiş
ZUILITKERDIŞ: (f) Meteliksiz bırakmak, iflas ettirmek
ZUIQ: (i) Sızıntı
ZUIQDAYIŞ: (f) Sızdırmak
ZUIQUM: (İ) Ar. Zıkkım, zehir
ZUIR: (i) Ar. Yalan
ZUIREFA: (i) Ar. Zürafa
ZUIRAYIŞ: (i) Uluma (kurt)
ZUIR EŞTIŞ: (f) Yalan atmak
ZUIRET: (i) Ar. Züriyet, soy
ZUIRI: (i) Aşılanmamış meyve ağacı, aşılanmış ağacın aşından alt kısmı
ZUIRKER: (sf) Yalancı
ZUIRKERİ/ZUIRKERTİ: (i) Yalancılık
ZUIRKERİ SER ŞAHADİ KERDIŞ: (f) Yalancılık üzere şahitlik yapmak-etmek
ZUIR KERDIŞ: (f) Yalan söylemek
ZUIR VATIŞ: (f) Yalan söylemek
ZUIRVIRAZ: (sf) Yalanı adet edinen, sürekli yalan söyleyen
ZULA: (i) Yun. Zula
ZUMA: (i) Damat, enişte

ZUMATÎ: (i) Damatlık, eniştelik
ZUMO NEWI: (i) Yeni damat
ZUMP: (i) Balyoz
ZUMRIT: (i) Fa. Zümrüt
ZUN/ZON: (i) Dil
ZUNAR: (i) Yun. Zünnar, enli kemer
ZUNAYÊ ÎLM ZUN: (i) Dil bilimci,
filolog
ZUNAYÎ/ZUNAYUEĞ: (i) Bilgin,
bilen, bilge
ZUNAYÎŞ: (f) Bilmek
ZUNAYÎŞ ZUN: (i) Dil bilgisi
ZUNDAYÎ: (i) Anadil
ZUN DERG: (sf) Uzun dilli, (mec.)
konuşkan
ZUNÊ: (ç.i) Dizler
ZUNI: (i) Diz
ZUNIRA CER: (zf) Dizden aşağısı,
baldır
ZUNIRA DİYAR: (zf) Dizden yukarısı,
basen
ZUNIŞCA: (i) Üniversite
ZUNIŞCÊ EWİL: (i) Yüksek okul
ZUNIŞCÊ KAR EWİL: (i) Meslek
Yüksek Okulu
ZUNİYAT: (i) Dil bilimi, filoloji
ZUN ZUNAYÎ: (sf) Dil bilen
ZUN ZUNAYÎŞ: (f) Dil bilmek
ZUN ZUNAYUEĞ: (i) Dil bilimci,
Filolog
ZUPPI: (sf) Tr. Züppe

SONUÇ

Bu çalışma Zazacanın Genç ve kısmen Bingöl temelinde söz varlığını tespit etmek ve kelime kökenlerini belirlemek için alan taraması ve kaynak araştırması yapılarak hazırlanmıştır. Jacobson-Alfabesiyle kaleme alınan bu sözlük çalışmasıyla alfabetik sıraya göre takriben on bir bin kelime yazılmıştır. Zazacaya hâkimiyeti olan insanlarla yapılan konuşmalar neticesinde elde edilen kelimeler dil bilgisi kuralları açısından bu alanda yazılmış olan eserlerden teknik olarak istifade edilerek hazırlanmıştır. Yöreden yöreye değişiklik gösteren şekillere ve halk arasında kullanılan ağız farklılıklarına da yer vermeye çalışılmıştır. Sözlük tez çalışmasında başka dillerden olup halk arasında konuşulan kelimelere de yer verilmiştir. Teknik olan yenilik ve icatlara karşılık da yeni kelimeler türetilmeye çalışılmıştır. Özellikle duyulmayan veya unutulmaya yüz tutmuş birçok orijinal Zazaca kelimenin bu vesileyle derlenmesi sağlanmıştır. Zaza dili ve edebiyatı konusu henüz bakir bir konu olduğundan bu alanda yazılacak her eser gelecek için Zazaca adına büyük önem arz etmektedir. Öyleki Kuzey, Orta ve Güney Zazaca lehçelerinin konuşulduğu bölgelerde lokal olarak farklılık gösteren ağızların hepsiyle eserler yazılmalı ve sözlükler hazırlanmalıdır. Daha sonra bu sözlüklerin içinden bütün bölgelerde aynı telaffuzla ifade edilen kelimelerden ortak bir sözlük hazırlanmalı ve ortak bir yazım dili oluşturulmalıdır. Zazacanın konuşulduğu bütün bölgelerinden hatta en küçük yörelerde bile konuşulanlar eser haline getirilmeden, bunlar dikkate alınmadan alelacele ortak bir yazım dili oluşturmaya çalışmak Zazacayı katletmek olur. Zengin bir Zazaca için bunun yapılması elzemdir. Aksi halde bu durum Zazacayı hem çok sathi bırakacak hemde başka dillerin boyunduruğuna mahkûm edecektir. Hal böyle iken Zazacanın konuşulduğu bütün lehçe ve ağızlarla hazırlanacak bir sözlüğün Zazacanın zenginliğini ortaya çıkarması açısından ne kadar önem arzettiği herkesin malumudur. Bu gerçeklikten hareketle siyasi ve ideolojik mülahazalardan uzak olarak hazırlanacak bir çalışmanın Zazaca için daha faydalı olacağı muhakkaktır.

KAYNAKLAR:

- Aratemür, Yaşar. “Arkaik Kaynaklardan Modern Kaynaklara Zazaca ve Zazalar- I.Uluslararası Zaza Dili Sempozyumu” Bingöl Üniversitesi Yayınları. Aralık 2011
- Beki, Abdulaziz. ‘*Filoloji Zuwn Zazaki*’- Bingöl Üniversitesi. 2013
- İremet, Faruk.“*Zonê ma Zazaki, bı Zazaki, Tırkki, Swêdki*”stocholm: Iremet Förlag- 1996
- Karataş, Cuma. “*Özyürek Büyük Sözlük*” İstanbul: Özyürek Yayıncılık. 2009
- Kaya, Ali. “*Tarihte Zazalar ve Zazaca- II. Uluslararası Zaza Tarihi ve Kültürü Sempozyumu*” Bingöl Üniversitesi Yayınları. Mayıs 2012
- Keskin, Mesut. ‘*Zaza Dili*’ Bingöl Üniversitesi Yaşayan Diller Enstitüsü Dergisi-Yıl:1, Cilt:1, Sayı:1, Ocak 2015
- Malmisanij. “*Zazaca-Türkçe Sözlük/Ferhengê Dimilki-Tırki*” İstanbul: Deng Yayınları. 1992
- Özcan, Mesut.“*Zazaca- Türkçe Sözlük*” İstanbul: Analiz Basım Yayın Tasarım Uygulama Ltd. 1997
- Pamukçu, Fahri. “Zazakiye Özgünlük kazandıran Eril-Dışıl Algısı-II. Uluslararası Zaza Tarihi ve Kültürü Sempozyumu”Bingöl Üniversitesi Yayınları. Ağustos 2012
- Paul, Ludwig “*Zazacanın Kökeni ve Konumu ve Etnik Kökeni ile Dilin İlişkisi-I. Uluslararası Zaza Dili Sempozyumu*” Bingöl Üniversitesi Yayınları. Aralık 2011
- Selcen, Zülfü “*Zaza Dilinin Tarihi Gelişimi-I. Uluslararası Zaza Dili Sempozyumu*” Bingöl Üniversitesi Yayınları. Aralık 2011
- Turgut, Harun.“*Zazaca-Türkçe Sözlük*” Ankara: Wêjiayişê Tiji/Tij Yayınları. 2001
- <https://www.nisanyansozluk.com>, Mayıs 2014
- <http://tr.wiktionary.org>, Mayıs 2014
- <http://www.cafrande.org>, Mayıs 2014
- <http://www.dimilki.net>, Mayıs 2014
- <http://www.pulur.info/zazaki/liste.html>, Mayıs 2014
- <http://www.farsdili.com>, Mayıs 2014

YEREL KAYNAKLAR:

- Anan, Zeki, Serbest Meslek, Okur Yazar Değil, Bingöl Servi Köyü.
Ariç, Said, Serbest, Okur Yazar Değil, Bingöl Genç Meşedalı Köyü.
Arslan, Mehmet, Memur, Okur Yazar, Bingöl Solhan.
Arslanoğulları, Mehmet, Memur, Okur Yazar, Bingöl.
Artan, Veysi, Öğretmen, Okur Yazar, Bingöl Genç.
Artar, Faik, Esnaf, Okur Yazar Değil, Bingöl Genç Keklikdere Köyü.
Atan, Nahit, Esnaf, Okur Yazar, Bingöl Genç Dereköy Köyü.
Atan, Fırat, Memur, Okur Yazar, Bingöl Genç Dereköy Köyü.
Ayten, Abdurrahman, Memur, Okur Yazar, Bingöl Genç Yeniyazı Köyü.
Beki, Abdulaziz, Memur, Okur Yazar, Bingöl.
Çakar, Hüsnüye, Ev Hanımı, Okur Yazar Değil, Bingöl Genç Şehittepe Köyü.
Çakar, Hüsnü, Serbest, Okur Yazar Değil, Bingöl Genç Şehittepe Köyü.
Çelik, Ahmet, Emekli, Okur Yazar Değil, Bingöl Genç Doğanca Köyü.
Çelik, Hakim, Emekli, Okur Yazar Değil, Bingöl Genç Doğanca Köyü.
Çiftçi, Metin, Araştırma Görevlisi, Okuryazar, Bingöl Solhan.
Dener, Ahmet Nuri, Eczacı, Okur Yazar, Bingöl Genç.
Dengeşik, Nurettin, Memur, Okur Yazar, Bingöl Genç.
Dinler, Harun, Serbest, Okur Yazar Değil, Bingöl Genç Keklikdere Köyü.
Dinler, Mehmet, Terzi, Okur Yazar, Bingöl Genç Keklikdere Köyü.
Dinler, Remzi, Öğretmen, Okur Yazar, Bingöl Genç Keklikdere Köyü.
Demirkıran, Hasan, Emekli, Okur Yazar, Bingöl Genç Servi Köyü.
Dursun, Hikmet, Memur, Okur Yazar, Bingöl Genç Servi Köyü.
Gözütok, Ömer, Memur, Okur Yazar, Bingöl Genç.
Güneş, Mehmet, Serbest, Okur Yazar Değil, Bingöl Genç Pınaraltı Köyü.
Işık, Gülüser, Ev hanımı, Okur Yazar, Bingöl Genç.
Işık, Hazin, Memur, Okur Yazar, Bingöl Genç.
İşgör, Mahmut, Emekli, Okur Yazar, Bingöl Genç.
Kaçar, Halime, Ev Hanımı, Okur Yazar Değil, Bingöl Genç Şehittepe Köyü.
Kaçar, Mehmet, Serbest, Okur Yazar Değil, Bingöl Genç Şehittepe Köyü.
Kara, Faik, Emekli Öğretmen, Okur Yazar, Bingöl Genç Servi Köyü.
Keskin, Fetullah, Serbest Meslek, Okur yazar, Bingöl Kumgeçit Köyü.
Sönmez, Cemil, Öğretmen, Okur Yazar, Elazığ Alacakaya.

Süzen, Ziya, Serbest, Okur Yazar, Bingöl Genç Dereköy Köyü.
Tezer, Murat, Veteriner, Oku yazar, Bingöl Genç.
Varan, Ramazan, Emekli, Okur Yazar, Bingöl Genç Dereköy Köyü.
Yakışan, Ahmet, Serbest, Okur Yazar Değil, Bingöl Genç Sağgöze Köyü.
Yaşar, Feyzi, Öğretim Görevlisi, Okur Yazar, Bingöl Genç Dağanca Köyü.
Yılmaz, Bilal, Serbest Meslek, Okur Yazar, Bingöl Genç Doğanca Köyü.
Yılmaz, Birgül, Ev Hanımı, Okur Yazar, Bingöl Kumgeçit Köyü.
Yılmaz, Çiçek, Memur, Okur Yazar, Bingöl Genç Doğanca Köyü.
Yılmaz, Hakim, Emekli, Okur Yazar, Bingöl Genç Bulgurluk Köyü.
Yılmaz, Hatun, Ev Hanımı, Okur Yazar, Bingöl Genç Bulgurluk Köyü.
Yılmaz, Hediye, Ev Hanımı, Okur Yazar Değil, Bingöl Genç Doğanca Köyü.
Yılmaz, Mahmut, Emekli İşçi, Okur Yazar Değil, Bingöl Genç Doğanca Köyü.
Yılmaz, Muharrem, Hakim, Okur Yazar, Bingöl Genç Doğanca Köyü.
Zoroğlan, Melek, Ev hanımı, Okur Yazar, Bingöl Genç Yoldaşan Köyü.